

உ
சிவ ய்

பதிப்பு ர

சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டும் அடக் விலைச் சுத்தப் பதிப்புக் கா எஞ்ஞான்றும் தமிழ்நாட்டில் நிலவுதல் வேண்டுமென்ற நமது சமாஜத்தின் கொள்கையை யொட்டி, திருநோவையார் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாட்டு ஆகியவற்றின் இரண்டாம் பதிப்பும், இவற்றோடு சென்ற ஆண்டு விழாவில் வெளிவந்த திருவாசமும் சேர்ந்த தொகுதியும் இன்று வெளியிடப்படுகின்றன. இவற்றிற்குக் குறிப்புரை விளக்கவுரையெழுதித் தமது செலவில் இவைகளை அச்சிட்டுப் பரித்த திரு. அ. சோமசுந்தரம் செட்டியாரார் திருச்சி மார்புச் சமாச்சரி செலவத்துகின்றது. இவ்வெளியீடுகள் சுவநன்மக்கட்குப் பல்லாட்டு நிரம்பும் நல்வாழ்வுவும் பல்லாட்டு நன்னுயல் பதங்கடந்த பரமன் திருவருளையும் நல்குமாறு அப்பரமன் பதங்களை வழுத்துகின்றேன்.

குற்றகுடி	}	இங்கம்
பிரமாதிரைமார் பிழை சுவ		ம பாலசுப்பிரமணியன்
29 12 1939		பாரியதரிசி சித்நம் ஜம.

முன்னுரை

சைவ சித்தாந்த மாசமாஜத்திய 9ம் திருமுறை முதல் பதிப்பு 1932 ஆண்டில் 8-ம் திருமுறையுடன் வெளிவந்தது. முதற்பதிப்புப் பிரதிகள் முற்றும் செலவாகிவிட்டமையால் இரண்டாம் பதிப்பு வெளியிட அசியம் நேரிட்டுள்ளது. சென்ற வருஷத்தில் திருநாசகம் அரும்பெருள் விளம் உரையுடன் சில அறிஞர் உதவியைக் கொண்டு பதிப்பித்தேன். அதைப்போல திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்ட அரும்பெருள் விளக்க உரையுடனும் திருநோவையார் மூலத்துடனும் பதிப்பிக்க முன் ந்துள்ளேன். இந்த வெளியீட்டிற்குப் பெரிதும் உதவிபுரிந்த திருப்பாகிரிப்புலியூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானியார் சாமி ஞாக்கும், எனது நண்பர்களுக்கைத் திருநாள்சென்னை சர்லாசாலை எ. யாபுரிப் பிள்ளை அவர்களுக்கும் திருநெல்வேலி மா. தே. நெல்லையப்ப பிள்ளை அவர்களுக்கும், சென்னை ரா. ஷா முகந்தா செட்டியார் அவர்களுக்கும், சாது அச்சுக்கடத்தினர்க்கும் என்மமார்ந்த நன்றி

செலுத்துகின்றேன். 9-ம் திருமுறைக்குத் தற்சமயம் நல்ல உரை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பல விடங்களில் பொருள் விளங்குவதும் கடினமாக இருக்கின்றது. ஆயினும் மி' பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டு பொழிப்புரையைப் போன்று மிக்க விரிவாக உரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பைக் கண்ணுறும் அறிஞர் இதில் குறிப்பிட்டிருக்கும் அரையைவிட சிறந்த உரையாவது உருத்திக்களாவது தெரிவிப்பார் எயின் நன்றியுடன் ஏற்றுக் கொள்வேன். இப்பதிப்பை சைமக்ஸ் அனைவரும் படித்துப் பயனடைவார் என்று நம்புகிறேன்.

இராயபுரம் }
1 11 1939 }

அ சோமசுந்தரம்

திருவிசைப்பா ஆசிரியனமார் சரித்திரம்

சிவபெருமான் மீது ஁ண்டாய ஆராக்காதலினால் மனம் சிந்துருகிப் பாடிய பாடல் ஁ே தேவார முதலிய பன்னிரு திருமுற்ச ஁ென்பது உலகறிந்ததொற்ும். ஆளுடைய பிள்ளை ஆளுடைய அரசு, ஆளுடைய நம்பி பாடியருளியவை எழு திருமுற்சகளா வும், ஆளுடைய அடி ஁் அருளிய திருவாசகம் திருக்ோவையார் எட்டாந் திருமுறையாகவு் ஁ொள்ளப்பட்டன. திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு ஒன்பதாந் திருமுறையாகு். இவற்றை இயற்றிய ஆசிரியரும் ஒன்பதின்மராவர்.

அவர்களுள் திரும ஁ி ஁ோ என்ற பெரியார் திருவிசைப்பா ஆசிரியருள்ளே முதல்வராவார். இடமருதிலுள்ள ந்து கொத்தாருள் ஒருவரா ஁ைவராயருடைய திருமடத்தை மா ஁ினை மடமென்று கூறுவர். இவர் ஁் சோழ அரசருக்குக் குருவாரர் ஁். அவ்வ கயிலே வந்த ஒரு ர் திருாவடுகுறையிலே யோ ததிலமர்ந்துள்ள போகநாதரிடம் தீட்சை பெற்று அவ்வுரி ஁ேயே வாழ்வாராயினர். ஒருநா் இவர் ஁விரிக்குச் செறு நீராடித் திரும்பு யில் மரித்த சுவம் ஒன்று எதிர்ப்பட, அதனை ஁ருடக்குறு வண்ணம் ஁ாதனை வேண்டலும், அச்சுவம் உயிர் பெற்றெழுந்தது. இப்பெரியார் த ஁லிமையால் அழகு பெற்றுத் தோ்றுவதைக் ஁ண்ட ஁னி தயர்பலர் இரைப்போல பல புத்திரர் ஁ைய ஁ந்தனர். இக் ஁ட்சி ய் கண்ட ஁ார் அவர் தூற்றலு், அவ்வலர் அரச ஁ாத ஁ெட்டியது. அரசனும் உ ம தேற ஁ட்டாது அடியவ ஁ர் ஁ொண்டுவாப் பணித்தலும் அடியார் தாமார்கு் குடியல்லோமென, அரசன் ஁ேரிலே த ஁ெடுத்து ஁ா,

அதனை யெதிர் 'க' கோயில் மதிலிலுள்ள நந்தி னை யேவியதா வு ' அவை அரசனுடைய படையைச் சின்னாபின்னமாக்கினை ' று ' கூறுவர். இப்பெரியார் பாடிய வா நமக்குக் கி டத்தவை நான்கு திருப்பதி ங் னேயாம்.

இர 'டாவதாகக் ர ப்படுபவர் நே னூ . நி 'டு நூலான திவாகரம் இயற்றிய திவா ரனைப் போற்றிய சேந்தனார், வீர சோழியமென்னும் இல 'கண நூல் இயற்றிய பொன்பற்றி ர லன் புத்தமித்திரனும் சேந்தன், பட்டினத்தடிகள் நன்மதிய மச்சர் சேந்தனார் போன்ற பல ரப் போன்று திருவிசைப்பா பாடிய சேந் தனரும் ஒருவர். இவர் திருவீழிமிழலையிலே வாழ்ந்த சிவஞானி யா ரர். இவர் தல 'டோறும் சென்று சிவபெருமானை வழிபட்டு வரு ஞான்று தில்லை மூதுரைய டந்து டங்கண்டு கும்பிட்டு வாழ்ந னையிலே திருவிழா வந்தது. திருத்தேர் செல்லாதிருத்தலும் இப்பெரியார் பல்லாண்டு பாடித் திருத்தே ரச் செலுத்துவித்தன ரென்பர். இவ் டிக் பாடியனவா நமக்குக்கிடைத்தவை மூ 'று திருவிசைப்பா பதிகங்களும் ஒரு பல்லா 'டுப் பதிகமூமேயாம்.

மூ 'ருவதாக் ர ப்படுபவர் கருவூ ' தேவர். இவர் தஞ்சை யைத் தலைநாகக் கொண்டு ஆண்ட சோழ அரசர்களுள்ளே இராச ராச மன்னவன் லலத்தவர் ' கருவூரிலே பிறந்த காரணத்தால் கருவூர்த் தேவரென்றழைக்கப்படுவர். இவர் காயசித்தி செய்த பெரியார்; பல தலங்களையும் தரிசித்தவர். ஒருகால் திருநெல் வேலி சென்றபோது நெல்லையப்பரையழைத்ததாகவும், இவரது பெருமை பலருமறியும்படி நெல்லையப்பர் தாமசித்ததாகவும், அதற் ற ரப் பாழா 'கியதா வும் மறுபடியும் ஊரார் வேண்டுமோட் கிணங்கி ர் செழித்தோங் ச் செய்ததாகவும் கூறுவர். இராசராச ம 'ன் ட்டிய தஞ்சையிராசராசேச்சரத் தமர்த்துள்ள எம்பி ரன் பேராவுடைய ர் மருந்து சாத்தியும் நிலையில் நில்லாமைய இப்பெரியார் கு உணர்த்த, அ ர் ஆங்குச் சென்று எம்பெருமானை ழிபட்டு நிலைநிறுத்தினதா 'தைபுண்டு. திருவிசைப்பா பாடிய பெரியாருள் இவர் பதிக 'களே மிகுதிபா 'ரணப்படுபவை. இவ் டிக், 'கோயில், திருக்களந் த ஆதித்தேச்சரம், திரு 'கீழ் 'கோட்டேர்மணியம்பலம், திருமு த்தலை, தி ரலோக்கிய சுந்தரம், 'கோண்ட சே னேச்சரம், திருப்பூ ணம், திருச்சாட்டிய 'குடி, தஞ் ச இராசராசேச்சரம், திருவி டமருதூர் ஆகிய பத்துத் தலங் ளில் பாடிய வ ந 'கு 'கி டத்திரு 'கின்றன: இ ர் ருஞரில் சி லி 'த்தோடு 'கியமனதா 'த ழங்கு '. தஞ் ச இராசராசேச்சரத்திலும் ர்ப்ப 'கிர த்திற்கு மேற்கில் ஒரு சமாதி ருவூர்த்தேவர் சமாதி யெ 'று ழங்குகிறது

பூந் நந்தி மபி ட பி திருவி சப்பா அ டவினருள் நான்காவதாகக் கூறப்படுபவர். ராவிரியின் ரயிலுள்ள திருப்பூத்ருத்தியிலே தோன்றிய பெரியாராவார். இவருக்குக் காட நம்பியென்று பெயர். இவர் பழுத்த சி பத்தராய்த் திருப்பதி டோறும் சென்று சிவபெருமானைச் சேவிப்பதிலும் அவனது அடியார்களான மூவர் பாடலைப் பயில்வதிலும் லம் போக்கியவர். ணம்புல்லர் கண்ப்பர், நாவுக்கரையர், சம்பந்தர், சேரமான் பெருமான், நம்பியாரூரர் முதலாயினாரைத் தம் பதி த்துள் புகழ்ந்துள்ளார். இவரது பாடல் ள் மிக் சுவையு டயனவாக விருக்கின்றன. பிறர் பாடாத சாளரபாணி யென்ற பண்ணிலும் இவர் பாடியுள்ளார். இவ் வடிகள் பாடியனவா நமக்குக் கி டப்ப வ ஒரு முழுப்பதிகமும் மற்றொரு பதிகத்துள் இரண்டு செய்யுட்களுமேயாம்.

ண்டராதித்த இவ்வ டவினருள் ஐந்தாவதாகக் கூறப்படுபவர். பிற்காலத்திலே சோழ நாட் டயாண்ட அரசரிலே பராந்தகன் என்றொரு சோழமன்னவன் இருந்தான். அவனுக்குப் பிள்ளைகள் ஐவர். இரண்டாவது பிள்ளைக்குக் கண்டராதித்தரென்று பெயர். அக்கண்டராதித்த தேவரே திருவி சப்ப பாடியவர். இவர் அந்தண் ஆரூர் சந்திர மௌலியாம் தியாகேசப் பெருமானது அருணாட்டங்கொண்டு அவ்வூரிலிருந்து அரச புரிந்தவர். பல சிவாலயங்களைக் கட்டுவித்தவர். முதலி மூவரது பா ல் ளிலே மிக்க பக்தி ாய்ந்தவர். இவரது மனைவியா இராக்கினியும் இவரைப் போன்றே சிவபத்தியிலீடுபட் ிர். சொன்னவாற்றிவாராம் சேரமான் பெருமான் நாயனாரைப்போல அரச வமிசத்திற்குே றியும் தனது பக்தி வராக்கியத்தற் கு றுமலும் அரச கோடாமலும் அரசா ி செய்து சிவபத்தராயிருந்த இம் ம மறுமைப் பயனை யடைந்தவராவார்.

ஓ னுட்டி ள் ஒன்பதாம் திருமு நயாசிரியர்களுள் ஆறாமவர். பச்சைக் ற்பூரம் விளையும் ரௌ நாடாகிய சேர நாட்டிற்கும் தென்பாண்டி நாட்டிற்கும் நடு ணது வேண்டு. இக்கொடுந்தமிழ் நாட்டிலே அடியார் பத்தி சிவபத்தியிலே முதிர்ந்தவொரு சிவஞானி தோன்றினார். அ ரது இயற்பெயர் இன்னதென்று அறிதற்கில்லை. யெனினும் அவர் பிறந்த நாடுபற்றி, அவர்க்கு வேண்டி ி ி ி என்று வழங் லாயிற்று. சி பத்தி முதிர்ச்சியானே தலங்க டோறும் சென்று ஆங்கு ோயில்கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான வாயார வாழ்த்தி வணங்கிப் பதி ம் பாடுவார். இ ி் பாடிய பதி ம் ஒ ெறே கிடைத்திருப்பினும் அ ெ ன்றன் குறிப்பால் இவ்வடியார் செய்யுள் செய்வதில் ல்லுனரென்பதும் உல ானுபவம் மிகு தியு மு டயார் ன்பதும் போதா் கிடக்கின்றன.

திரு லீ முதனு திருவி சப்பா ஆசிரியருள் ஏழாமவர் ஆவர்.. பாலரா யயாம் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருவவதாரஞ் செய்த சீ ராழிப்பதிக்கு அருகிலுள்ளது ஆலி ராடு. அத் தலை மயூர் திருவாலியாகும். அவ்வூரிலே ராயில் கொண்டுள்ள திரு மாலுக்கு அமுதனார் என்று பெயர். அவ்வூரிலுள்ள வணவகுடி யொன்றிற்கேற்றிய இவ்வடியார் சி பத்தியில் ஈடுபடுவாராயினர்.. தில்லை கூத்து ந்த பெம்மானைத் தஞ்சை நாயகமாகக் கொண்டு அடியார் பத்தி சி பத்தியில் முதிர் ராயினர். அம்முதிர்ச்சியானே திருப்பதிகடோறும் சென்று சி பெருமானது திருவெழில்களை யெடுத்துத் தோத்தரிப்பாராயினர். இ ர்பாடியனாக நமக்கு கி டத்தவை நான்கு பதிகங் ளாம். அ யெல்லாம் ராயில் ற பொன்னம்பலத் தப் பற்றியனே யார். இவர் மயிலாடு து நயான மாயூரத்திலே பிறந்ததா கூறுவாரும் டி.

புருடே தத பீ திருவி சப்பா பாடிய அ டவினரு டடாவதார். இ ரும் மு ன ரப்பே ல வண டத்திற் பிறந்து பிறப்பிறப்பற்ற ரான சி பெருமானே ழிபடற்குரியா ரெனக் கொண்டவராகக் கருதப்படுகின்றது. இவரது பெயரே இவ்வாறு றொள்ளுதற்கு இடந்தருகின்றது. புருடோத்தமனாவார் திரு ராலேயாம். இப்பெய ரத் தாங்கிய இச்சிவநேயர் சிவபத்தி அடிய வர் பத்தியில் முதிர்ந்தவராய் தலயாத்திரை செய்து பதிகம் பாடு ராயினர். இவர் பாடியனவாக நமக்கு கிடைத்தவை இரண்டு பதி க் ளேயாயினும் அ வ இ ராது பத்திச் ச வையைச் செவ்வனே விளக்குகின்ற . தனது ஆவியை முழுமுதற் கடவுளுக்கே டொடுத்து தலைவன் தலைவியாக னைத்து முறையிட்டுள்ளாராதலின் இவரது பத்தி நளி விளங்கும்.

சே தி . திருவி சப்பா ற ஒன்பதாந் திருமு நயாசிரிய ருள்ளே ஒன்பதாமவராவார். இ ிசேதி ாடாண்ட குறுநில ன் னவர். சேதி நாடென்பது வீரட்டானம் றுள் ஒன்றாய் அந்த ாசரனை சங் ரித்த திருக்கோவலூரைச் ற்றியுள்ள நாடு. அறுபான் மும் ம ராயன்மாருள் ஒரு ரான நரசிங்க முனைய ரயர் வழியில் ந்த இ ர் அடியார் பத்தி சி பத்தியிற் சிறந்தவராய் இரு் து தம் மு னேரை யொப்பத்தாமு் அடியார் வரி சயு் சேரும் புண்ணி யம் செய்த ராவர். இவர் பாடிய பதி ம் ஒன்றே கி டத்துள்ளது. ஆ இவ்வொன்பதின்மரும் பாடிய ா நமக்குக் கி டத்துள்ள திருப்பதி ங்கள் இருபத்தெ ன்பதுக்குத் திருப்பாசரம் முந்நூற்று மூன்றாகும்.

இவ் ரலாறு இவ் ண விள ஆசிரியர் பரம்ப ர தி ரு
சே சே தி .

உ ள ளு ற

ப'கம்

- | | | | |
|-----------------------------|-----|-----|---------|
| 1. பதிப்பு ர மு | ... | ... | 2 |
| 2. திருவி பப ஆசிரிய ம ரி தி | ... | ... | 3 |
| 3. உள்ளு ற | ... | ... | 7 |
| 4. திருக்கே ய ஃ சி பபு | ... | ... | உ |
| 5. திருக்கே ரா | ... | ... | நூ கூசு |

இடந்தலைப்பாடு	நூ	நாணநாட்டம்	அ
இயற்கைப் புணர்ச்சி	நூ	பற்குறி	உ
இரவுக்குறி	நூசு	பகைதணிவினைப்பிரிவு	எஉ
இருவருமுள்வழி அ ண்		பரத்தையிற்பிரிவு	அ0
வரவு ரத்தல்	சூ	பாங்கற் கூட்டம்	எ
உடன்போக்கு	சூசு	பொருள் யிற்பிரிவு	எசூ
ஒருவழித்தணத்தல்	சாந	மடற்றிறம்	கூ
ஒதற்பிரிவு	எ0	மணஞ்சிறப்பு ரத்தல்	சூஅ
வாற்பிரிவு	எக	மதியுடம்படுத்தல்	ச
குறைநயப்புகூறல்	உ	முன்னுறவுணர்தல்	கசூ
குறைபுற உணர்தல்	எ	வரைபொருட்பிரிதல்	சூ
சேட்ப ட	உந	வரைவுமுடி ம்	ருஅ
நடுக்கநாட்டம்	கூ	வேந்தற்குற்றுவழிப்பிரிவு	எஉ

- | | | | |
|-------------------------|-----|-----|-----|
| 6. திருவி சபப ஆசிரி பதி | ப ட | ... | அ |
| ப ட ல | ... | ... | உ0அ |
| 7. திருவி சப்ப | ... | ... | |

. திருமாளி த்தேவர்

. கோயில்	கூகூ
உ. கோயில் உய்'டொடியா ட			0
ந. கோயில் உற 'ாகிய'யா ம்		...	0
ச. கோயில் இ 'கிலாவீச'		...	க ச

உ சே'தனர்

க. திருவீழிமிழலை	எ
. திருவா நெறை	உஉ
ந. திருவி டக் ழி	உ.சூ

. நுவூர்த்தேர்

. கோயில்	நூ
. திருக்களந்தையாதித்தேச்சா'	நூடு

ந.	திருக்கீழ்க்கோட்டீர் மணியம்பலம்	...	நக
ச.	திருமுகத்தலை	...	கசச
ரு.	திரைலோக்கியசுந்தரம்	...	சஎ
க.	கங்கை கொண்டசோளேச்சரம்	...	ருக
எ.	திருப்பூவணம்	...	ருக
அ.	திருச்சாட்டியக்குடி	...	ரு
.	தஞ்சைஇராசர சேச்சரம்...	...	கரு
0.	திருவி டமருதூர்	...	ககக

. பூந்துருத்தி ம்பி ரட ம்பி

க.	திருவாரூர்	...	எரு
உ.	ரோயில்	...	எரு

ரு. டராதித்தர்

.	ரோயில்	...	எஅ
---	--------	-----	----

க. வேணாட்டி ள்

.	ரோயில்	...	அக
---	--------	-----	----

எ. திரு ரவியமுதனார்

.	ரோயில் பாதாதிசம்	...	அச
உ.	ரோயில் பவள ல் ர	...	அஅ
ந.	கோயில் அல்லாய்ப்ப லாய்	...	
ச.	ரோயில் ரோலமலர்	...	கச

அ. புருடேரத்தம ம்பி

.	ரோயில் வாரணி	...	எ
உ.	ரோயில் வ ர்	...	உ0

. சேதிராயர்

.	ரோயில்	...	உ0ரு
---	--------	-----	------

8.	திருப்பலல்	...	உ0க
----	------------	-----	-----

9.	திரு ரோழ றீபப ர தி	...	உகரு
----	--------------------	-----	------

10.	திருவி சபப றெ	...	உ
-----	---------------	-----	---

11.	தி பபலல றெ	..	உஉஉ
-----	------------	----	-----

ப பதிப்பு

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ரணிகதவாசக சு ரமிகள

அருளிச்செய்த

திருககோவையார

என வழங்கும்

திருச்சிற்றம்பலககோவையார



சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயக வ க்கம்

எ ' நிறைந்த தில்லை யெழுகோ புர்திழ்

' நிறைந்து நின்றருளும் ற்ப மே நண்ணியசீர்த்
தேனூறு செஞ்சொல் திருக்கோ என்ஈன்ற
நானூறும் என்ம 'தே ல்கு.

நூற் சிறப்பு

ஆரண' ரு ன்பர் அந்த ர் ' யோகியர் ஆ மத்தின்
காரண' காணென்பர் ' காழுகர் ராமன் நூலதென்பர் .

ரண' காடு ன்பர் எண்ணர்' எழுத்தென்பர் இன்புலவே ரர்
சீரணங் ஈயசிற மம்பலக் கோ வயைச் செப்பிடினே

இவ்விரு செய்யுள் றும் பிற் லாத்து ஆ 'ரோராற் செய்யப்
பட்டன.

குறிப்பு : திருமுற் பராயணம் செய்ோர் றுக்குப்
பொருள் எளிதில் விளங்கும் பொருட்டு திருக்கோ யாரில் பிற
நூல் ளில் மேற்ோளா ' ாட்டப்படுகிற் ற வு' ல்ல ருத்து
' உள்ளனவுமா செய்யு' ள் சில ற்றிற்கு இ'நூல் முடிவி'
பொழிப்பு ர வ ரயப்பட்டுள்ளது. அச்செ'யு' றுக்கு இந்த
() குறி இடப்பட்டிரு'கி'றது.

திருக்கோ வ ரா

. இயற்கைப் புணர்ச்சி

டசி

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சியைத் திர்வேலவன் னுற்றது.

*திருவளர் தாமரை சீர்வளர் ராவி ள் ஈசர்தில்லை
குருவளர் பூங்குமிழ் றோ கு பங் ாந்தன்கொண் டோ குதெய்வம்
மருவளர் மாலைபொர் வல்லியின் ஒல்கி ய(ன்) டவாய்ந்
துருவளர் காமன்றன் வென்றிக் கொடிபோன் றெளிர்கின்றதே.

ஐய

தெரியவரியதோர் தெய்வமென்ன அருவ ரநாடன் ஐயுற்றது.
போதோ விசம்போ புனலோ பணிக ளதுபதியோ
யாதோ அறிகுவ தேது மரிது யமன்விடுத்த
தூதோ அனங்கன் துணையோ இணையிலி தொல்லைத்தில்லை
மாதோ மடமயி லோவென நின்றவர் வாழ்பதியே. ௨

தேளி ல

அணங்கல்லனென் றயில்லே லவன்
குணங் னேரோ'கிக் குறித்து ரத்தது.

பாயும் விடையரன் தில்லையன் னாள்படைக் ண்இமை'குந்
தோயும் நிலத்தடி தூம ர் வாடுந் துயரமெய்தி
ஆயும் மனனே அணங்கல்ல எம்மா முலைசுமந்து
தேயும் மரு'குற் பெரும்பணைத் தோளிச் சிறுதுதலே. ௩

பபு

வண்டமர் புரிகுழ லொண்தொடி மடந்தை ய
நய'த அண்ணல் வியந்துள் ளியது.

அ ல்கின்ற அல்குல் தடமது றா' யை அ ம்ரீ
பு ல்கின்ற தென்னெருஞ் சுண்டே யிடைய டயார்புரங் ள்
இ ல்குன்ற வில்லிற்செற்றோன் தில்லையீசனெம்மாதென திரந்த
ப ல்குன்றப் பல்லுகுத்தோன்பழனம் அன் பல் னைக்கே.

திருக்கோவையார்

உட்கோள

இறைதிரு 'சுரத்து மறிமாளுக்கி - யுள்ளக்கருத்து வள்ளலறிந்தது
 * அணியும் அமிழ்துமென் ஆவியும் ஆயவன் தில்லைச்சுந்தா
 ட ணிஉம்ப ரார்அறி யாமறை யோனடி வாழ்த்தலரிற்
 பிணியும் அதற்கு மருந்தும் பிறழப் பிறழமின்னும்
 பணியும் புரைமருந் குற்பெருந் தோளி படைக்கண்களே.

தெய் ததை மகிழ்தல

அன்னமென்னடை அரிவையைத்தந்த
 மன்னிருந்தெய்வத்தை மகிழ்ந்துரைத்தது.

வளைபயில் கீழ் டல் நின்றிட மேல்கடல் வானதுகத்தின்
 துளைவழி நேர்கழி கோத்தெனத் தில்லைத்தொல் லோன்கயிலைக்
 களைவயின்நீக்கியிக் டெ ண்டையங் கண்ணியைக்கொண்டுதந்த
 விளைவையல் லால்விய வேன்றய வேன்தெய்வ மிக் னவே.

புணர்ச்சி துணிதல

கொவ்வைச்செவ்வாய்க் கொடியிடைப்பேதையைத்
 தெய்வப்புணர்ச்சி செம்மல்துணிந்தது.

ஏழுடையான் பொழிலெட் டுடையான் புயமென்னுமுன் ஆள்
 முடையான்புலி யூரன்ன பொன்னிவ் வுயர்பொழில்வாய்
 சூழுடை ஆயத் த நீக்கும் விதிதுணை யாமனனே [ச்
 யாமுடை யார்ம் காண்புணர் காய்வந் த ப்பட்டதே.

ல்வியு ரததல

கொலைவேலவன் கொடியிடையொடு கலவியின்பங் கட்டுரைத்தது.
 சொற்பால்அமுதிவளையான்சுவை யென்னத்துணிந்திங்கனே
 நற்பால் வினைத்தெய்வம் தந்தின்று ானிவ ளாம்பகுதிப்
 பொற்பா ரறி யார் புலியூர்ப் புனிதன் பொதியில்வெற்பில்
 சுற்பா வியவரை வாய்க்கடி தோட்ட களவ த்தே. அ

இரு யினோத ல

ஆர வின்பத் த புயினா - வாரார்முலையை மகிழ்ந்துரைத்தது.

உ ரந்தார்க் குணர் ாரி யோன்தில்லைச் சிறற்றம் பலத்
 தொருத்தன் குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொவ் வச் செவ்
 யாய் கொடியிடைதோள் புணர்ந்தாற் புணரு் தொறும்

பெரும் போகம்பின் னும்புதிதாய் மணந்தாழ் புரிஞ்மு
லாளல்குல் போல வளர்கின்றதே. கூ

கி வ்வேட்டல

அன்னமன்னவ ளவயவங் ண்டு - மென்மொழிகே' க விருப்புற்றது.
அளவியை யார்க்கும் அறிவரி யோன் தில்லை அம்பலம்போல்
வளவிய வான்கொங்கை வாஸ்தட் கண்ணுதல் மாமதியின்
பிளவியல் மின்னிடை பேரமை தோனிது பெற்றியென்றாற்
கிளவியென்னோ இனிக்கின்றையார்வாயி ற்கேட்கின்றதே.

நலம்புனைந்து ரத்தல

பொங்கிழையைப்புனைநலம்புகழ்ந்-தங்கதிர்வேலோன் அயர்வுந்கியது
கூம்பலங் கைத்தலத் தன்பரென் பூடுரு கக்குனி' கும்
பாம்பலங் காபப் பரன்தில்லை யம்பலம் பாடலரின்
தேம்பலஞ் சிற்றிடை யீங்கிவள் தீங் னி வாய்கமழும்
ஆம்பலம் போதுள வோஅரி காள் தும் அகன்பணையே. க

பிரிவுண்த

பணிவளரல்குலைப் பயிர்ப்புறுத்திப்

பிணிமலர்த்தாரோன் பிரிவுணர்த்தியது.

சிந்தா மணிதெண் கடலமிர் தம்தில்லை யானருளா
வந்தா லிகழப் படுமே மடமான் விழிமயிலே
அந்தா மரையன்ன மேநின்னை ானக' றுற்று னோ
சிந்தா குலமுற்றென் னோனின்னை வாட்ட' திருத்துவதே.

பரு ரலறிதல

பிரிவுணர்ந்த பெண்டு ாடிதன் - பருவரலின் பரிசுநினைந்தது.

கோ'கிற் பொலிஅரும்(பு) ஏய்ொங் க பங்கன் குறுகலருந்
தீ'கிற் புகச்செற்ற கொற்றவன் சிற்றம் பலமனையான்
நீங்கிற் புணர்வரி தென்றோ நெடிதி' னேயிருந்தா
ஆ'கிற் பழியா மெனவோ அறியேன் அயர்கின்றதே கூ

அருடது மு ரதல

கூட்டியதெய்வத்தின்னருட்கு ம்வாட்டமின் ம ள்ளலு ரத்தது
தேவரிற் பெற்றநஞ் செல்வக் டி டி ார்திருநே
யாவரிற் பெற்றினி யார்சுதைப் பாரிமை யாதமு' .

மூவரிற் பெற்றவர் சிற்றம் பலமணி மொய்பொழில்வாய்ப்
பூவரிற் பெற்ற குழலியென் வாடிப் புலம்புவதே. ச

இடமணித்துக கூறி வறபு த்தல

மடவாலை வற்புறுத்தி - இடமணித்தென் றவனியம்பியது.

ருங்குன்ற மொன்றுரித் தோன்தில்லை யம்பல வ ' மலயத்
திருங்குன்ற வாண ரீளங்கொடி யேயிட ரெய்த லெம்மூர்ப்
பருங்குன்ற மாளிகை நுண்கள பத்தொளி பாயதும்மூர்
ருங்குன்றம்வெண்ணிறக்கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்கு முயே.

ஆடிடத்துய்த் ல

ன்பு நயின் வற்புறுத்தி - அன்புறுமொழி யயரு கன்றது.
தெளிவளர்வான்சிலைசெங்கனிவெண்முத்தந் தி ' ளின்வாய்ந்
தளிவளர் வல்லியன் னாய்முன்னி யாடுபின் யானளவா
ஒளிவளர் தில்லை யொருவன் கயிலை யுகுபெருந்தேன்
துளிவளர் சாரற் கரந்து ' வ னேவந்து தோன்றுவனே. கக

அந ம யநி ல

சுற்றமுமிடனுஞ் சூழலுநோ ' கி மற்றவனரு ம மன்னனறிந்தது.

புணர்ப்போன் நிலனும் விசும்பும் பொருப்புந்தன் பூங்
முலின் துணர்ப்போ தெனக்கணி யாக்குந்தொல் லோன்
தில்லைச் சூழ்பொழில்வாய் இணர்ப்போ தணிசூழ லேழை
த ' நீர் மயிந் நீர்மையென்றற் பு ர்ப்போ னவோ
பிறிதோ அறியேன் புகுந்ததுவே. எ

ப ' கி ய நிதல

டல்புரையாயத்துக் காதற்றோழி ய
மடவால் டட்ட மன்னனறிந்தது.

உயிரோ ' றுளமுமொன் றென்றே சிறப்பிவட் கென்
னெடுன்னப் பயில்கின்ற சென்று செவிபுற நீள்படை.
' கள் வி ' வாய்ச் செயிரொன்று முப்புரஞ் செற்ற ன்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்துப் பயில்கின்ற கூத்த னருளென
லாகும் பணிமொழிக்ே. அ

உ பா ற் கூடடம

ப னை நினைதல

எய்துதற்கரு ம யே முயிற்றேன்றப்
பயுன்ற ன் ப னைநினைந்தது.

பூங்கனை யார்புனற் றென்புவி யூர்புரிந் தம்பலத்துள்
ஆங் டெ னை யா டுகொ டாடும் பிரானடித் தாமரைக்கே
பாங்கனை யா ன்ன பண்பனைக் க டிப் பரிசு ரத்தால்
ந டெ னை யார்தடுப் பார்மடப் பானை யை எய்துதற் றே .

ப னை வினாதுல

கலிகெழுதிரள்தோள் மெலிவதுகண்ட
இன்னுயிர்ப் பாங் ன் மன்னனைவினாது.

*சிறைவான் புளற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்ளன் சிந் தயு ள்ளம்
உறைவான் உயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்தவொ ட் தீந்தமிழின்
துறைவாய் துழைந், னையோ ஆன்றியேழிசைச் சூழல்பு ளோ
இ றவாதடவரைத் தோட்டுகென் டொ லாம்புகுருந்தெய்தியதே

உ ற த ல

மற்றவன் வி - உற்ற துரைத்தது.

கோம்பிக்கொது கிமேயாமஞ்ஞைகுஞ்சரங் டோ ளிழைக்கும்
பாம் பப் பிடித்துப் பட கிழித், டாங்கப் பணைமுலைக்கே
தேம்பற் றுடியிடை மான்மட டோ கிதில் லைச்சி ன்தாள்
ஆம்பொற் றடமலர் சூடுமென் ஆற்ற ல ற்றியதே. உக

முறியு த ல

டெ ப்னைத்த டெய்ப்பா ன் - கற்பனையிற் முறியது.

உளமாம் கீ ம் மய்ய ந்தா டுகென் றும்பருய்ய
ளமாம் விடமயிர் தாக்கிய தில்லைத்தொல் லோன் யிலை
ளமாம்பொதும்பரின் வஞ்சித்துநின்றொர்வஞ்சிம்மருங்குல்
இளமான் விழித்ததென் றோஇன்றெம் மண்ண விர கியதே

முறநெதி த ல

ஆங்குயிர் பாங் ன் முற
வளந்தருவெற்ப னுளந்தளர்ந்து ரத்தது.

சேணிற்பொலிசெம்பொ ட் மாணி த்தில்லைச்சிற்றம்ப த்து
மாணி ட் கூத்த ட ன் யிலை மயிலைமன் ம்

பூணிற்பொலிகொகை ஆவியை ஓவியப் பொற்றொழுந்தை
காணிற்புழறலை கண்டிலை மென்தோள் கரும்பினையே. ௨௩

க ன்று ர் ல

கொலைக்களிற்றண்ணல் குறையந்துரைப்ப
கலக்ஞ்செய்பாங்கன் கவன்று ரத்தது.

வின்கலைக் கல்விண்டுமேன்மேலிடவிண்ணும்மண்ணும்முந்நீர்
கல்கலைச்சென்றஅன்றுங் லங்காய்கமழ்கொன்றைதுன்றும்
அலங்லைச் சூழந்தசிற்தம்பலத் தானருளில்லவர்போல்
துலங்கலைச் சென்றிதென்னோவள்ளுள்ளந் துயர்கின்றதே.

லியழிவு ரத்தல

நிறைபொறைதேற்றம் நீதியொசொல்பு
மறியுறனோக்கிற்கு வாடினென்றது.

தலைப்படுசால்பினுக் குந்தளரேன்சித்தம் பித்தனென்று
மலைத்தறிவாரில்லை யாரையுந் தேற்றுவன் எத்துணையு
கலைச்சிறுதிங் ள் மலைத்தசிற்தம்பலவன் யிலை
மலைச்சிறுமான்விழி யாலழிவுற்று மயங்கினனே. ௨௫

விதியேடு வெறுத்தல

“ல்விமிருபாங் கன் கழறவென்கிச்
செல்வமிருசிலம்பன் தெரிந்துசெப்பியது.

நல்வினை யும்நயம் தந்தின்று வந்து நடுங்குமின்மேற்
கொல்வினை ல்லன்கோங்கரும் பாமென்று பாங்ன்சொல்ல
வில்வினை மேருவில் வைத்தவன் தில்லை தொழாரின் ள்கி,
தொல்வினை யால்துயரும்மென தாருயிர் துப்புறவே. ௨௬

ப கனொ தல

இன்னுயிர்ப்பா னேழையைச்சுட்டி
நின்னதுதன் மநினைந்திலையெற்றது.

ஆலத்தினாலயிர் தாக்கியோ னன்தில்லை யம்பலம்போற்
கோலத்தினான்பொருட்டா அமிர்தக் குண்டெடி
காலத்தினம் முமாறினும் மாறு விநிப்பொற்
சிலத் தநீயும் நினையா தொழிவதென் தீவினையே ௨௭

பாங்கற் கூட்டம்

இயலிடீ டல

கழுமலெய்திய காதற்றேழுன்-செழுமலைநாடனைத்தெரிந்துவீனாது.
 நின்னுடை நீர்மையும் நீயு மிவ்வாறு நினைத்தெருட்டும் [ண்
 என்னுடை நீர்மையி தென்னென்ப தேதில்லை ஏர்டொ ள்மு
 மன்னுடை மால்வரை மொமல ரோவிசம் போசிலம்பா
 என்னிடம் யாதியல் நின்னையின் னேசெய்த ஈர்ந்தொ டுக்கே .

இ லிடீ கூறல்

அழுங்கலெய்திய ஐருயிர்ப்பாங் ற்குச்
 செழுங்கதிர்வேலோன் தெரிந்துசெப்பியது.

விழியாற் பிணையாம் விளங்கிய லான்மயி லாம்மிழற்று
 மொழியாற் கிளியாம் முதுவா னவர்தம் முடித்தொடை கள்
 கழியாக் கழற்றில்லைக் கூத்தன் கயிலைமுத் தம்மலைத்தேன்
 கொழியாத் திகழும் பொழிற் றெ ழி லாமெ ' குலதெய் மே.

வறபுறுத்தல்

பெயர்ந்துரைத்த பெருவரைநாடனை
 வயங்கெழுபுகழோன் வற்புறுத்தியது.

குயிலைச் சிலம்படிக் கொம்பினைத் தில்லைபெங் கூத்தப்பிரான்
 கயிலைச் சிலம்பிற்பைம் பூம்புனங் காக்குங் கரு ' கட்டசெவ்வாய்
 மயிலைச்சிலம்ப ண்டியான்போய்வருவன்வண்பூ ' கொடிகள்
 பயிலச் சிலம்பெதிர் கூப்ப்பண்ணை ண்ணும் பளி ' றையே

குறிவழிக்ே றல்

அறைகழலண்ண லருளின ழியே
 நிறையுடைப் பாங்கன நினைநொடுசென்றது.

நொடு ' ரல் குலவ ரயேழேழ் பொழிலெழில் குன்றுமன்று
 ம் ' ர தவனை ம் ' து' ன்கு ம் ' ய
 விட ' ர லயிற் ண்ணரி மே ' ன் லாந்தில்லைச ' வெற்பி '
 தட ' ர் தருபெரு வான்பொழில் கீழலந் த ' புனத்தே

நி ழி ண்ட

குளிர்வ ரநாடன் குறிவழிச்சென்று
 தளிர் பு ரமெல்லடித் தையலைக் ண்டது.

வடி ' ' இவைவஞ்சி யஞ்சும் இ டயிது வாய்ப்ப ளந்
 துடி ' கி ' ற ரவெற்பன் சொற்பரிசேயான் டெ, டாடர்ந்துவிடா

அடிச்சந்த மாமல ரண்ணல்விண் ணோர்வண் ம்பலம்போற்
படிச்சந் தமுமிது வேயிவ ளேஅப் பணிமொழியே ௨

லை னை விய்து த ல

நயந்தவுருவும் நலனுங்கண்டு - வியந்தவனையே மிகுத்துரைத்தது.

சுவனாக் ளத்தம் பலவன் குரை மூல் போற் மலத்
த னோப் பய் கர மா நின் றுண்ட அவயவத்தின்
இவனோ ண் டிங்குகின் ற் குவந் தத்துணை யும்பகர்ந்த
வளக் களிற்ற ண் லேதிண்ணி யானிக் டலிடத்தே.

ட ம கூ ல்.

பிடியிசைவைத்துப் பேதையதுநிலை ம
அடுதிறலண்ணற் கறியவு ரத்தது.

பணந்தாழ் ரைச் சிற்றம் பலவர் பம் பொற்கயிலைப்
புணர்ந்தாங் க ன்ற பொருகரி யுன்னிப் புனத்தடலே
ம . ந்தாழ் பொழிற்கண் வடி . பரப்பி மடப்பிடி ரம்
நிணந்தாழ் சுடரிலே வேலகண் டேடுஒன்று நின்றதுவே.

உ வ வ் டே ப பல

அற்புத . கலை மற்பொலி சிலம்பற்
வ்வுரு ண்டவன் செவ்வி செப்பியது.

யலுள யே ம லத்தலர் மீது னிப ளத்
தயலுள வேழுத்த மொத்த நிரையரன் அம்பலத்தின்
இயலுள டே யிணைச் செப்பு வெற் பாரின தீர் டொடிமேற்
புயலுள டே மலர் சூழ் திருள் தூ கிப் புரள்வன டே . ௩௫

அவவிட டே ல

அரி யதுநிலை ம யறிந்த னு ரப்ப
எரிகதிர் டே லோ னேகியது.

எயிற்கு மூ றிருந் தீயெய்த எய்தவன் தில்லையொத்து
சுயிற்குல டொ டுதொண் ட னி வாய் குளிர் முத்தநி ரத்
தயிற்குல டே ம த்திற் கிடத்தி அனம் ட் கும்
மயிற்குல ட் டதுண் டேலது ட மன் யிரே

பாங்கற் கூட்டம்

மீ னீ ட மெலிதல

மன் னே நினைந்து - மின்னி ட மெலிந்தது.

ஆவியன் னாய்க் , லேல்அ லேமென் றளித்தொளித்த
ஆவியன் னார்மிக்க வாவின ராய்க்கெழு மற் றிவுற்
றுவியன் னார்மன்னி யாடிடஞ் சேர்வர்கொ லம்பலத்தெம்
ஆவியன் னன்பயி லுங்கயி லாயத் தருவரையே

௩௭

பொழில ணடு மகிழ்தல

மண் 'கமழ் பொழிலின் வடிவுகண்
டண் 'டு னநினைந் தயர்வு நீ 'கியது.

ரம்பிணை யால்களி மாமபி லால்கதிர் மாம றியால்
வாம்பிணை யால்வல்லி யொல்குதலால் மன்னும் அம்பலவன்
பாம்பிணை யாக்குழை கொண்டோன் யிலைப் பயில்புனமுந்
தேம்பிணை வார்குழலானெனத்தோன்றுமென் சிந்தனைக்கே .

உயிரேன் வியத ல

வெறியுறு பொழிலின் வியன் பொதும்பரின்
நெறியுறு குழலி நிலைமை கண்டது.

மே யத்த தாய்நென்ன லென்னைப் புணர்ந்துநெஞ் சம்நெகப்போய்
ஆயத்த தாய்அமிழ் தாய்அண் . காய்அரன் அம்பலம்போல்
தேயத்த தாயென்றன் சிந்தைய தாய்த்தெரி யிற்பெரிது
மாயத்த தாகி யிதோவந்து நின்றதென் மன்னுயிரே.

௩௯

ளர் ன ரத்தல

பணிமதி நுதலியைப் பம்பொழிலிடைத்
தனிநிலை 'டு தளர்வகன்று ரத்தது.

தாதிவர் போதுநெ ய் யார்தைய லார 'னை கூப்பநின்று
சோதிவ ரிப்ப 'தடியார் சுனைப்புன லாடல்செய்யார்
போதிவர் ற்ப ராடுபுல் லென்னத்தம் பொன்னடிப்பாய்
யாதிவர் மாத ம் அம்பலத் தான்மலை எய்துதற் .

௪௦

டு ழ்பெ று ல

கூடற் றிதென - வாடி உரைத்தது.

ரவிநின் றேர்தரு கண்டர்வண் தில்லை 'ண் னார் மலத்
தேவியெ 'றே யயஞ் சென்றதன் றேயறி யச்சிறிது

மாஇயன் தன் மென் னோக்கிரின் வாய்திற வாவிடினென்
ஆவியன் றேஅமிழ் தேஅண் டே யின் றழிகின்றதே. ச

ாணிக னபு த ல

ஆயி டத் தனிரின் றுற்றதழிந்து
வேயுடைத் தோளியோர் மென் டொடிம றந்தது.

அ லிடந் தாவிய வாளை னறிந்திறைஞ் சம்பலத்தின்
இகலிடந் தாவிடையேசற்றொழாரினின் னற்ிடமாய்
உ லிடந் தா ர்சென் றெனதுயிர் நையா வ யொதுங் ப்
பு லிடந் தாபொழி வாயெழில் வாய், று பூங்கொடியே.

கணபு தக வந்தல

வேற்றருங் கண்ணினை மிரிர்வனவன்றுநி
கூற்றருமேனியே கூற்றெனக்கெ ன்றது.

, ராழச்செய் தார்முடி தன்னடிக் கீழ்வைத் தவரைவிண்ணோர்
சூழச்செய் தானம் பலங்கை தொழாரினுள் ளந்துளங்கப்
போழச்செய்யாமல்வையேற்கண்புதைத் துப்பொன்னையென்னேநீ
வாழச்செய் தாய்சுற்று முற்றும் புதைநின்னை வாணுதலே.

நாணவிட நந்தல

ஆங்கனம்கண் டாற்றாளாகி - நீங்கினநாடுண்டு நேரிழைகின்றது.

குருநாண்மலர்ப்பொழில்சூழ்தில்லைக்கூத்தனை யேத்தலர்போ
வருநான் பிறவற்க வாழியரோ மற்றென் கண்மணிபோன் ள்
றொரு ன் பிரியா து பிரிற் பழகி யுடன்வளர்ந்,
அரு ராணரிய அழல்சேர் மெழுநெ ரு, தழிகின்றதே. சச

ந ணை ல

ஒளிகிகழ் வார்குழல் அளிகுலம் விலங்கி
சுருங் ளிற் றண்ணன் மருங் ணைந்தது.

தே லுத் தனி டாம் பரும்பர்புகு தே கு றப்ப ர்தஞ்
சீலத் த டொங்க தேற்றகி லேஞ்சிவன் தில்லையன்னுள்
நூலொத்தநேரிடை டாய்மையெண்ணுது நுண்தேன்ற சயாற்
சாலத் த றது ண் டிர்வண்டு காள் டொண்டை சார்வதுவே.

இனநி மை ர ம கூறல

வென்றி வேலவன் மெல்லியல்தனக்
கின்றி யமையாமை யெடுத்த ரத்தது.

நீங்கரும் பொற்கழற் சிற்றம் பலவர் நெடுவசம்பும்
வாங்கிருந் தெண் டல் வையமு மெய்தினும் யான்மறவேன்
நீங்கரும் புமஅமிழ் துஞ்செழுந் தேனும் பொதிந்துசெப்புங்
கோங் ரும்புந்தொலைத்தென்னைபுமாட் கொண்டகொங்கைகளே.

ஆயத்துய்த்தல

தேங் மழ் சிலம்பன் - பாங்கிற் கூட்டியது.

சூளா மணிஉம்பர்க் காயவன் சூழ்பொழில் தில்லையன்னாய்க்
ாளா யொழிந்ததென் னொருயிர் ஆரமிழ் தே, யணர்கே
தோளா மணியே பிணையே பலசொல்லி யென்னைதுன்னும்
நாளார் மலர்ப்பொழில் வாயெழி லாயம் நனுகுகவே. சன

நீ ரு நந்தல

பாங்கிற் கூட்டிப் பதி யிற் பெயர்வோன்
நீங்கற் கருமை நின்று நினைந்தது.

பொய்யுடை யார்க் ரன் போல லும்மகன் றுற்புணரின்
மெய்யுடை யார்க்கவன் அம்பலம் போல மிகநனுகும்
மையு ட ாட்கண் மணியுடைப் பூண்முலை ாணுதல்வான்
பையுடை வாளர வத்தல்குல் ாக்கும்பைம் பூம்பு மே.சுஅ

௩ இட' தலைப்பாடு

பெ ழுலி டசுதே ரல

ஐயரி ' ண்ணியை ஆடிடத்தேசென்
றெய்துவெ னநினைந் தேந்தல்சென்றது.

என்னறி வால்வந்த தன்றிது முன்னும்இன் னும்முயன்றால்
மன்னெறி தந்த திருந்தன்று தெய்வம் வருந்தல் ஞ்சே
மின்றறி செஞ்சடைக் கூத்தப்பி ரான்வியன் தில்லைமுந்நீர்
பொன் றறிவார் துறைவாய்ச்சென் றுமின்தோய்பொழிலிடத்தே.

௪ மதியுடம்படுத்தல்

பா கியீ டக்ே நல

காந்து ற கிளவியிற் தற்றேழி ய
இரந்துகு ற யுறு லென் றேந்தல் சென்றது.

எளித ி றினிக் னி ரய்வல்லி புல்ல லெழின்மதிக்கீற்
றொளிசென்றசெஞ்சடைக்கூத்தப்பிரானையுன்னுரினென்
தெளிசென்றவேற்க ி வருவித்த செல்லலெல்லாந்தெளிவித்
தளிசென்ற பூ குழல் தோழிக்கு வாழி யறிவிப்பனே. ௫௦

கு றயு த ணீதல

ஒரிடத்தவரை யொருங்குகண்டுதன்
பேரிடர்பெருந்தை பேசத்துணிந்தது.

குவளைக் கரு ிகட் றொடியே ரிடையிக் றொடி ட் ண்
உவளைத் தனதுயி ரென்றது தன்னை டு மயில்லா
த னைத்தன் பால்வைத்த சிற்றம்பலத்தா னருளிலர்போல்
துவளத் தலைவந்த இன்னவின் னேயினிச் சொல்லு னே.

ே ழும வினுதல

ஏ ழுய ரிருவரு மிருந்த செவ்விபுள்
வேழம் வினாஅய் வெற்பன் சென்றது.

இருங் ளி யாயின்று யானிறு மாப்பஇன் பம்பணிவோர்
மருங்களி யாஅன லாடவல் லோன் தில்லை யான்மலையீ
கொருங்க ரி யார்ப்ப உமிழ்மும் மதத்திரு கோட்டொருளீள்
ரு ி யார்மத யானையுண் டோவா கண்டதுவே ௫௨

கலைமான வினு

சிலைமா னண் ல் - லைமா ி வினாது.

ரு ி க ி ண்ணைஅறி யாமைநின்றோன் தில்லைக்கார்ப்பொழி
ரு ி ள் னைய ி டாடும் வளரிள வல்லிஅன்னீர் [வாய்
இருங் ி அனைய ணைபொரு புண்பு ரிப்பு த்தின்
மரு ி க ி அனையதுண் டோவந்த தீ கொரு ான் லையே

ழி வினுதல

ஹைமான் வினா ருத்து வேறறிய - மலைமா ி ணல் வழிவினாது.
சிலம்பணி றொண்டசெஞ் சீறடி பங் ி றன் சீறடியார் [யு
குலம்பணி றொள்ள எணக்கொடுத் தோன் றொ ிடு தானணி

லம்பணி கொட்டிடம் அம்பலம் கொண்டவன் ஈர்கயிலைச்
சிலம்பணிடை ண்டதுஞ் சீறார்க்கு ரமின் ள்செல்நெறியே

பதிவினுதல

பதியொடுபிறவினும் மொழிபலமொழிந்து
மதியுடம்படுக் மன்னன்வலிந்தது.

ஒரு டமூடு யி லொற்றைக் ணைகொள்சிற் றம்பலவன்
ருக் கடம் மூன்றுகு ஈல்வாய்க் ரியுரித் தோன் யிலை
இரு டம் மூடும் பொழிலெழிற் கொம்பரன் னீர் ளின்னே
வரு ள்தம் மூர்ப்கார் தாற்பழி யோயி ளு வாழ்பவர்க்கே.

பே வினுதல

பேரமைத்தோளியர் - பேர்வினாயது.

தாரென்ன வோர் குஞ்சடைமுடி மேல்தனித்தி' கள்ளை த்த
ாரென்ன வாரு' கறைமிடற் றம்பல வன்கயிலை
ரென்ன வென்னவும் வாய்திற வீரொழி வீர்பழியேல்
பேரென்ன வோவுரை யீர்வி ர யீர்ங்குழற் பேதையரே. ௫௬

மேழ்பேது கூறல

தேமொழியர் வாய்மொழிபெறுது
மட்டவிற்தாரோன் ட்டொரத், து.

இரத முடைய நடமாட் டுடையவ ரெம்முடையர்
ரத முடய அணிதில்லை யன்னவ ரீப்புனத்தார்
விரத முடயர் விருந்தொடு பேச்சின்மை மீட்டத 'மே'
சரத முடையர் மணிவாய் திறக்கிற் சலக் டென்பவே ௭

ந றிவித

உ ரத்தது ரயாது - கருத்தறி வித்தது.

வில்நிற ஈணுத' வேல்நிறக் 'மெல் வியலைமல்லல்
த' நிற மொன்றி விருத்திநின் றோன்தன தம்பலம்பே ல்
மின்றிறுண்ணி டப்பேரொழில்வெண்ணை ப்பைந்தொடியீர்
பொன்றிற வல்குலுக் காமோ மணிநிறப் பூந்தழையே. ௫௮

இடை வினா ல

வழிபதி பிறவீனாய் மொழிபல மொழிந்தது.

கலைக்கீழ் முகலல்குற் பாரம தாரங்கண் ணூர்ந்திலு கு
முலைக்கீழ்ச் சிறி தின்றிநிற்றன் முற்றாதன் றிலங்கையர்கோன்
மலைக்கீழ் விழச்செற்ற சிற்றம் பலவர்வண் பூங்கயிலைச்
சுலைக்கீழ்க் கணையன்ன கண்ணீ ரெதுதுங்கள் சிற்றிடையே .

௫ இருவருமுள்வழி ஓவனவா வுணர்தல்

ஐயுறுதல

அடற்குதிர்வேலோன் றொடர்ச்சிநோக்கித்
தையற்பாங்கி ஐயமுற்றது.

பல்லில னாகப் ப லைவென் றேன்தில்லை பாடலர்போல்
எல்லிலன் நா த்தொ டேனம் வினாவிவன் யாவன்கொலாம்
வில்லிலன் ா த்த முன யில்வேட்டைகொண்டாட்டம்மெய்யோர்
சொல்லில னா ற்ற வாகட வானிச் சனைப்புனமே. சு௦

அறிவு ாடல

வெற்பன்வீனாய சொற்பதநோக்கி - நெறிசூழற்பாங்கி யறிவுநாடியது
ஆழமன் னேவுடைத் திவ்வையர் வார்த்தை யனங்கன்னைந்து
வீழமுன் றோக்கிய அம்பலத் தான்வெற்பி னிப்புனத்தே
வேழமுன் னாய்க்கலையாய்ப்பிறவாய்ப்பின் னும்மென் தழையாய்
மா முமென் னோக்கி யிடையாய்க் கழிந்தது வ் துவத்தே.

௬ முன்னுறவுணர்தல்

ட்டம வினாநல

மின்னி டமடந் த தன்னியல்லோக்கி
வீஞ்முமென்முலைப் பாங்கிப ர்ந்தது.

நிருத்தம் பயின்றவன் சிற்றம் பலத்துநெற் றித்தனி ண்
ஒருத்தன் பயிலு யிலை மலையி னுயர்குடுமித்
திருத்தம் பயிலுஞ் சனைகுடைந் தாடிச் சிலம்பெதிர்கூய்
வருத்தம் பயின்றுடா லோவல்லி லென் லியல் வாடித்தே.

எ. குறையுற உணர்தல

குறையுற நீ. ல

கறையுற்ற வேலவன் குறையுற்றது.

மடுக்கோ கடலின் விடுதிமி லன்றி மறிதி ரமீன்
படுக்கே ர பணிலம் பலகுளிக் கோபரன் தில்லைமுன்றிற்
டு ரடுக்கோவளைமற்று நும்மையர்க்காயகுற்றேவல்செய்கோ
தொடுக்கோ பணியீ ரணியீர் மலர்நும் சரிசூழற்ே . கூந

அ குறிப்பறிதல

பொற்றொடித் தோளிதன் சிற்றி டப்பாங்கி
வெறிப்பூஞ் சிலம்பன் குறிப்பறிந்தது.

அளியம னும்ஒன் றுடைத்தண்ணலெண்ணரன் தில்லையன்
கிளியைமன் னுங்கடி யச்செல்லநிற்பிற் றளரளகத் [னாள்
தளியமர்ந் தேறின் வறிதே யிருப்பிற் பளிங் டுத்த
ஒரியமர்ந்தாங்கொன்றுபோன்றொன்றுதோன்றும் ஒ ரிமுகத்தே.

அ குறிப்பறிதல

ஆக்வள் குறிப்புப் - பாங்கி ப ாந்தது.

பிழைகொ டொருவிக்கெ டாத புசெய்யிற் பிறவியென்னும்
முழைகொண்டொருவ செல்லா மநின்ற பலத்தாடு மு ன்னேன்
உ ழுமொ டொரு கிருநோ ம்பயின்ற எம்மொ ன்ணுதல்மாந்
த ழுகொ டொரு டென்னா மு முள்ள தழைத்திடுமே.

இந நீனைவு மே நவழியு ாதல

அ புறுநோக் ாங் றி தின்புறுதோழி யெண்ணியது.

மெய்யே யிறங்கில்லை டெ டயின் மேன்ம மீட்டிவளும்
பொய்யே புனத்தினை ாப்ப தி றபுலி யூரணையாள்
மயேர் குவளைக் டி டினம் வாழுஞ்செந் தாமரைவாய்
எய்யேமெனினு கு ட தின்பத்தேனு டெழில்தருமே.

அ ர ட ட

பி றதே ழு

பி றதொழு டென்று பே தமாத ர
நறுநுதற்பா'கி நா நாட்டியது

மவார் ருங்க'ணி செ'ர' கூப்பு மறந்து மற்றப்
பெயர் ர ரிற் பு ரதுதன் பொற் றுற் கேயடியேன்
உய்வா' புகவொளிர் தில்லைநி' ரோன்ச ட மேலதொத்துச்
செவ்வான் அ டந்த பசு' திர் டெ ள்ளைச் சிறுபி றக்கே

தே பதே கூறல

வேய்வளைத் தோளி ய வேறுபாடுகண்
டாய்வளைத் தோழி ய ன் டெ ன்றது.

அ'கின்ற ராமணி சேர்க'ட' அம்பல வன்மலயத்
திக்குன்ற வாணர் கொழுந்திச் செழுந்தண் புனமுடையாள்
அ'கு'ற ஆறமாந் தாடச்சென் றுளங்கம் அவ்வ யே
ஒ'கின்ற வாரண' தே யிணங் காரு முனக்கவளே அ

னை ட கூறி ததல

மாணநாட்டிய வர்குழற் பேதை ய - நாணநாட்டி நகை செய்தது.
செந்நிற மேனிவெண் நீறணி வோன் தில்லை யம்பலம்போல்
அ'நிறமேனிநின் கொங்கை யி லங்கழி கு'குமமும்
ம'நிற ரர்குழல் மாலையுந் தாதும் வளாய்மதஞ்சேர்
இ'நிற மும்பெறின் யானு' குடைவ னிருஞ்சுணையே

பு சீ யு

மணக்குறி நோக்கிப் - புணர்ச்சி யு ரத்தது.

பரு' : வர்கொலை தே ழுப் ப டயோன் படப்படர்தீத்
தரு' : னுதற்றி' லை யம்பலத் தோன்தட மால்வரை ராய்'
ரு'க' : சி ப்ப' கனிவாய் விளர்ப்ப' ண் னாரளிபி'
ரு' : மலைமலர் சூட்டவற் றோமற்றவ் ான்சுணையே

தீயுட ப ல

அயில் தே ண்ணியொ டாட ன்றனக்குயிரொன்றெ
மயிலியற்றோழி மதியுடம்பட்டது.

ர த் திருக'ணிற் றொன்றே மணி லந் தா'கிரு ர்
ஆ த்து ளோருயிர் கண்டனம் யாமின்றி யா யுமாம்

மடற்றிறம்

ஐத் தொருவ னிரும்பொழி லம்பல வன்மலையில்
தோகைக்குந் தோன்றற்குமொன்றாய் வருமின்பத் துன்பங் ளே.

சு நடுங்க நாட்டம்

துடங்கிடைப் பாங்கி ாடுங்க நாடியது.

ஆவா இருவ ரறியா அடிதில்லை யம்பலத்து
மூவா யிரவர் வணங்கதின் றோணையுன் னாரின்முன்னித்
தீ ராயுழவை கிழித்ததந் தோசிறி தேபிழைப்பித்
தாவா மணிவேல் பணிகொண்ட வாறின்றோ ராண் கையே

க0 மடற்றிறம்

ஆற்றதுரைத்தல

மல்லற்றிரள் வரைத்தோளவன் - சொல்லாற்றாது சொல்லியது.

*பொருளா எனைப்புகுந் தாண்டு புரந்தரன் மாலயன்பால்
இருளா யிரு கு மொளியின்ற சிற்றம் பலமெனலாஞ்
சுருளார் கரு குழல் வெண்ணைச் செவ்வாய்த் துடியிடையீர்
அருளா தொழியி னொழியா தழியுமென் னொருயிரே. எந்

டலகின்மேல த ர ல

புலவேலண்ணல் புனைமடலேற்

துலகின்மேல் வத் துய்த்து ரத்தது.

பாய்சின வேலன்ன மின்னியல் ண்ணின் வலை லந்து
வீசி போதுள்ள மீனிழந் தார்வியன் தென்புலியூர்
ஈசன சாந்தும் எருக்கு மணிந்தோர் கிழிபிடித்துப்
பாய்சின மாவென ஏறுவர் சீறார்ப் பனைமடலே எ

ன ணி பு ர ல

மா வேலவன் மடன்மாயி ச யானுமேறுவ னென் வுரைத்தது.
விண்ணை மட விநிரீர் பரந்துவெற் புக்கரப்ப
மண்ணை மட க வருமொரு ரலத்து மன்னிநிற்கும்
ஆ ண்ணல் மட லத ளம்பலவ னருளிலர்போற்
பெ ண்ணை மட மி ச யான்வரப் பண்ணிற்றொர் பெண்டு ாடியே.

மடலே நும வ யுத ததல்

அடல் லவ னழி ற்று ம' லேறும் வன யுரைத்தது.

ழிக ிற வெண்ணையும் நின்றதின் கார்மயில் தன்னையும்யான்
கிழியொன்ற நாடி யெழுதிக்கைக் கொண்டு ன் பிறவி ட்டின்
றழி ின்ற தா ிகய தாளம் பலவன் யிலையந்தேன்
பொழிக ிறசாரல்துஞ் சீறூர்த்தெருவிடைப் போதுவனே.

அந் ாலரிடு ன விலக ல

அடல்வேலண்ண லருளுடைமையின்
மடலேற்றுகக் கரிதென்றது.

நடன்றாம் வணங்குந்தொல் லோனெல்லை நான்மு ன் மாலறியாக்
டனும் உருவத் தரன்தில்லை மல்லற் ன் னூர்ந்தபெண்ணை
டனும் பெ டயொடொண் சேவலும்மு' டையுங் கட்டழித்து
மடல் ாம் புனைதரின் யார்கண்ண தோமன்ன இன்னருளே.

மே ழிந டயெழுந லரிதேன விலக ல

அவயவமரிதின் அ ி, ணல்தீட்டினும்
இ வயி வதீட்ட வியலாதென்றது.

அடிச்சந்தம் மால் ண் டிலாதன காட்டி ாந் தாண்டுகொண்டு ன்
முடிச்சந்த மாமல சாக்குமுன் னோன்புவி யூர்புரையுங்
கடிச்சந்த யாழ் ற்ற மென்மொழிக் கன்னிய() ன டைக்குப்
படிச்சந்த மா ிகும் படமுள ளோறும் பரிசுகத்தே. எஅ.

அ ய டெ ழு லரிதே வில ல

அ யவ மாண வ - யிவையிவை யென்றது.

*யாழு மெழுதி யெழின்முத் தெழுதி யிருளின்மென்பூச்
சூழு மெழுதியொர் தொ டையுந் தீட்டியென் தொல்பிறவி
எழு மெழுதா சிதைத் தோ ிபுலி யுரிளமாம்
போழுமெழுதிற்றொர் டொம்பரு டேற் டொ ிடுபோது டே

உடம்பட வில் ல

அபெ டயண் ல் அழிதய ரொழிடு ன
மடந டத் தோழி மடல்வில ிகயது.

ர்வா யொழிவா யுயர்பெண்ணைத் திண்மடல் நின் குறிப்புச்
சர்வாய் சி மப திருத்த இருந்தில மீசர்தில்லை

ஈர்வாய் குழலிக்குன் னுதர வேதிக் ற் பித்துக் ண்டால்
ஈர்வாய் தரினறி வார்பின்னைச் செய்க அறிந்தனவே அஃ

உடம்பட்டு விலக்கல

அரவரு நுண்ணிடைக் குரவரு கூந்தலென்
உள்ளக் கருத்து விர்ளா னென்றது.

பைந் றாணரவன் படுகடல் வாய்ப்படு நஞ்சமுதாம்
மைந்நாண்மணிகண்டன்மன் னும்புலியூர்மணந்தபொன்னிம்
மெய்ந்நாண்முதுதிரைவாயானழந்தினுமென்னின்முன் ம்
இந் றா ளிதுமது வார்குழ லாட்டு ன்க ணின்னருளே. அ

கக குறை நயப்புக் கூறல்

குறிப்பறிதல

நறைவளர் கோதையைக் குறைநயப் பித்தற்
குள்ளறிகுற்ற வொள்ளி மு யுரைத்தது.

தாதேய் மலர்க்குஞ்சி யஞ்சிறை வண்டுதண் தே பருகித்
தேதே யெனுந்தில்லை யோன்சே யெனச்சின வேலொரு ற்
மாதே புனத்திடை வாளா வருவார்வந் தியாதுஞ் சொல்லார்
யாதே செயத்தக் துமது வார்குழ லெந்திழையே. அஉ.

மெனடொழி ந கூறல

ஒளிருறு வேலவன் தளர்வுறுகின்ற ம
இன்மொழியவட்கு மென்மொழி மொழிந்தது.

வரிசேர் தடங் ண்ணி மம்மர்கைம் மி டெ மாயங்கொலோ
ளரிசேர் த ரிரன்ன மெனியன் ஈர் தழை யன்புலியூர்ப்
புரிசேர் சடையோன் புதல்வன்கொல் பூங் ணை வேன்டொலெ த்
தெரிமம் உரையான் பிரியா னொருவனித் தேம்புனமே

வி விக கூ

வன்மொழியின்மனம் மெலி தஞ்சி
மென்மொழி விரவி மிகுத்து ரத்தது

கீகண் டனையெனின் வாழலை ரி மு யம்பலத்தான்
சேய் ண்டனையன்சென்றோ ராலவன்றன்சீர்ப்பெடையி

ய்வண் டனையதொர் றவற் கனி னி நல்க் ண்டு
பேய் ' ' னையதொன் றுகிநின் றுனப் பெருந்தை யே.

அந் பே நல

அறியாள் போன்று - குறியாள் கூறியது.

சுந் தருமுத்து யாம்பெற வான்கழி தா டெ முமிப்
பொ ட்கும் புனற் றை தாங்கிப் பொலிகலிப் பாறுல ;
துக் க மலிதலை யேந்தவி னேந்திழை தொல்லைப்பன்மா
ங் ம் மலிகலி நீர்தில்லை றானவன் நேர்வருமே. அரு

ஞ்சி ர தல

நெஞ்சம் நெகிழ்வ ன்சித்தி வயிவை
செஞ்சு யோன்பு ழ் ன்சி கு ரத்தது.

புர டந் தானடி றண்பான் புவிவிண்டு புக்கறியா
திரங்கிடெ ட் தாடுயன் றிரப்பத்தன் னீரடிக் கென்னிரண்டு
கர கள் தந் தாடுனென்று காட் மற் றுங்கதுங் காட்டிடென்று
வர டிடந் தான் தில்லை யம்பல முன்றிலம் மாயவனே. அசு

புலந்து கூறல

திருந்திய சொல்லிற் செவ்வி பெறுது
வருந்திய சொல்லின் வருத்துரைத்தது.

உள்ளப் படுவன உள்ளி யுரைத்தக் கவர் குரைத்து
மெ ளப் படிது துணிதுணி யேவிது வே டுவல்யான்
ள்ளப் படிதர்க் றுளா அரன் தில்லை றணலர்ப்பாற்
டெள்ளப் படாது மறப்ப , றிவினென் கூற்று ளே. அள

டெ ழிய ற கூறல

டலுல றிய மழலந்துறைவன்
மடலேறும்மென வ டொழிமொழிந்தது.

மேவியந் தோலுடுக் குந்தில்லை யான்பொடி மெய்யிற் யில்
ஓவியந் தோன்று கிழிநின் டெ ழிலென்று ரபுளதால்
துவிய தோ யன்னாடுயென்னபாவஞ்சொல்லாடல்செய்யா
பாவியந் தோபனை டாமட லேறக்கொல் பாவித்ததே அஅ

தடு ாடு நோதல

அடல்வேல னுற்றனெனக் - டலமிழ்தன்னவன் ணலுற்றது
பொன்னார் சடையோன் புலியூர் புகழா ரெனப்புரிடே ாய்
என்னு லறிவில்லை யானென் றுரைக்கிலன் வந்தயலார்
சொன்னு ரெனுமித் துரிசுதான் னுமைத் துணைம னே
என்னுழ் துயர்வல்லை யேற்சொல்லு நீர்மை யினியவர்க்கே.

௧௨ சேட்படை

த ழகே. ௫ கேறல

கொய்ம்மலர்க்குழவி கு றநயந்தபின்
கையுறையோடு காளைசென்றது.

தேமென் கிளவிதன் பங்கத் திறையுறை தில்லைய னர்
பூமென் த ழயும்ப் போதுங்கொள் ளீர்தமி யேன்புலம்ப
ஆமென் றருங்கொடும் பாடு ள் செய்துதுங் ண்மலரா.
ராமன் ணைடு ணண் டலைகொள்ள டோ முற்றக் கற்றதுவே

த ழகே. ௬ ததல

பி றதுதற்பே த ய்கு றநயப்பித்தபி
வ ட்ப டயண் லைச் சேட்படுத்தது.

ஆரத் தழைஅராப் பூண்டம் பலத்தன லாடிஅன்பர்க்
காரத் தழைஅன்ப றுளிநின்றோன் சென்ற மாமலயத்
தாரத் தழையண்ணல் தந்தா லிவையவ ள்குற்கண்டால்
ஆரத் தழைடு ாடு வந்தா ரெ வரும் ஐயுறே . க

நிலத்தி ம கூறி தல

ொங் ளர் தாரோய் டொணர்ந்த கொய்தழை
ங்குலத்தாரு டோ லா தெ றது.

மு தகர்த்தெல்லாஇமையா ரயும்பின்னைத்த ன்முத்திச்
சென்ற த் தில்லா சி தத் தோன்திருந் தம்பலவன்
கு ற த் தில்லாத் த ழய ல்தந்தாற் டாடிச்சியரு
க றகத் தில்லாப் பழிவந்து மூடுமென் றென்குதுமே கூஉ

நீனை நிவு கூறி ம த

மதழைக்கண்ணி மனமறிந்தல்லது
 டொய்த முதந்தாற் றொள்ளே மென்றது.

யாழார் மொழிமிகை பங் த் திறைவன் எறிதிரைநீர்
 ஏழா யெழுபொழி லாயிருந் தோன்றின்ற தில்லையன்ன [தா
 குழார் குழலெழிற் றெண்ண டச்செ வாயந் வி சொல்லறிந்
 தாழா தெதிர்வந்து கோடுஞ் சிலம்ப தரு, னையே. ௩

ப ட மெழி ன ல

அருந்தழை மேன்மேற் பெருந்தகை டொணரப்
 ப டத்து மொழிகிளவியிற் றடுத்தவண் மொழிந்தது.

எழில்வா யிள ஞ்சி யும்விரும் பும்மற் றிறைகுறையு
 டழல்வா யவிரொளி யம்பலத் தாடுமஞ் சோதிய்தி [டிப்
 *குழல்வாய்மொழிமிகை பங் த் குற்றாலத்துக்கோலப்பி
 பொழி வாய் தடவரை வாயல்ல தில்லையிப் பூந்தாமையே.

ந ணுநை தது ம த

வாணுகற் பேறையை - நாணுத லு ரத்தது.

உறு ள்ளி வந்த னையுர டோ ன்பொடியாயொடு த்
 டெறு கண்கி வந்தசிற் றம்பல ன்மலைச் சிற்றிலின்வாய்
 :று ள் னிகுட்டினும் ாணுமென்வாணுத ாகத்தொண்பு
 குறு க ள் னிகே ய்ந்திள மந்திகள்நாணுமிக் குன்றிடத்தே

இ ட மகூறி ம ல

சதீர் குலத்திற் கிசையா தெ ற்றது.

நறமனை வே கையின் பூப்பயில் பாறையை நாகம் ள் னி
 மறமனை வே கையென னி யஞ்சுமம்ஞ் சார்சிலம்பா
 குறமனை வே கைச் டோ ட கலர் கூட்டுபோ
 நிறமனை வே கையதளம் பலவன் நெடுவ ரையே

குழல் ய் மொழியம்மை திருக்குற்றாலத் தெழுந்தருளி
 யிருக்கு தேவி திருநாமம்.

சே வியிலளென்று மறுத ல

நவ்வி ரோ'கி செவ்வியில ளென்றது.

கற்றில ண்டன்னம் மெல் டை க ' மலர் தே ' றுளப்
பெற்றி மெ ' பிணைபேச்சப்பெறுகிள்ளைபிள்ளையி ' றென்
றுற்றிலள் உற்ற தறிந்தில ளாகத் தொளிமிளிரும்
புற்றில வாளர வன்புலி யூர்'ன்ன ஸ்'கொடியே

௬௭

ப்பு டத்தேனறு மறுத் ல

ப்புடைத் தென்று - சேட்படுத்தது.

முனிதரும் அன்னைபும் என்னையர் சாலவும் மூர்க்கரின்னே
தனிதரு மிந்நிலத் தன்றைய குன்றமுந் தாழ்ச டமேற்
ப றிதரு தி ' க ளணியம் பலவர் பை செகுக்கு
குனிதரு திண்சிலைக் கோடுசென் றுண்சுடர் ' டெ ற்ற வனே.

ந்யே கூடுனறு ம த ல

அஞ்சதம் பெரும பஞ்சின் மெல்லடியைக்
கூறுவரீயே கூறுநெ ன்றது.

அந்தியின் ஈயெழிலம்பலத்தெம்பரன் அம்பொன்வெற்பிற
பந்தியின் வாய்ப்பல வின்சுளை பை'தே டெனெடு' கடுவன்
மந்தியின் வாய்'டு ஈடுத் தோம்புஞ் சிலம்ப மன' னிய
முந்திஇன்வாய்மொழிரீயேமொழிசென்றம்மொய்குழற்'கே.

குலமு ற கூறி ம ததல

தொழுகுலத்தீர் சொற்காடே ம்

இழிகுலத்தே மெனவுரைத்தது.

தெ' ம் பழங்கழு கின்குலை சாடி' கதவிசெற்றுக்
டு' ம் பழனத் தொ றிர்குளிர் ஈட்டினை நீஉ மகூர்
ப' ம் பலவன் பரங்குன்றிற் குன்றன்ன மாபதைப்பச்
சி' ந் திரிதரு சீறார்ச் சிறுமியெந் தேமொழியே. ௧00

டி த ல

வாட் டையெதிராது சேட்படுத்தற்கு

மென் கைத்தோழி இன்னை செய்தது.

சிலையொன்று ஈள்றுதல் பங்கன்சிற் றம்பல வன் யிலை
மலையொன்று மாமு த் தெம்மையர் எய்களை மண்குளிக்குக்

லையொன்று வெக்கணையோடு மெட்ட தென்னிற் றெட்டேன்
கொலையொன்று திண்ணிய வாறையர் கயிற் றெஞ்சிலையே.

இரட்டுல

புறயெதிராது அதற்றோழி யையநீபெரிதயர்த்தனையென்றது.
மத்த முயாநின்ற மாமிடற் றம்பல வன்கழற்
மெய்த்தழையாநின்ற அன்பி ர்போல விதிர்விதிர்ந்து
த்தழையேந்தி மாவினையி லில்லின்றியே
பித்த முயாநிற் பராலென்ன பாவம் பெரியவரே. ௦௨.

சிறப்பி ர ம கூறி மறுதல

மாந்தளிரும் மலர்லீலமும் - ஏந்தலிம்மலையிலையென்றது.

அங்கும் அரவும் அணிமணிக் கூத்தன்சிற றம்பலமே
ஒக்கும் இள தொளிநுநு அஞ்சிமஞ் சார்சிலம்பா
ொக்குஞ் சூனையுங் குளிர்தளிநு டொழும் போதுகளும்
இக்குன்றி டென்றும் மலர்ந்தறி யாத இயல்பினவே. ௦௩.

இகூறி தல

முனையெயிற் றரிவை வினாவில னென்றது.

உருகு தலைச்சென்ற உள்ளத்தும் அம்பலத் தும்மொளியே
பெருகுதலைச்சென்றுநின்றோன் பெருந்துறைப்பிள்ளை ள்ளார்
முருகு தலைச்சென்ற கூழை முடியா முலைபொடியா
ஒருகு தலைச்சின் மழலைக்கென் னோலைய ஒதுவதே ௦௪.

றமகூறி தல

என்னை மறத்தபின் எண்ணியதரிதென

நன்னுதல் தோழிந செய்தது.

படால் இயலும் இலை ளர் பாலகன் பார்க்கிழித்துத்
தொடாவினலுஞ்சுடர்க் முலோ தொடலைத்தில்லையின் றாய்
ண்டா வியலும் வளர்பூந் துறைவ மறைக்கினென்னை
டாவினலு டனில்லை டொல்லோ கருதியதே. ௦௫.

டுகீழ்தல

இன்ன த்தோழி மென்ன கட்டு

வதிர்வே லண் ளுரத்தது.

மத்தகஞ் சேர்தனி நோகின வாக்கிறத் தூறமுதே [கும்
ஒத்தகஞ் சேர்தெனை உய்யநி றோன் தில்லையொ, தில்

முத்த ஞ் சேர்மெல் நகைப்பெருந் தோளி முகமதியின்
வித்தகஞ் சேர்மெல் லென்னோக்கமன்றோ எனவீழுத்துணையே.

அறிய பேன நினைவு கேட்டல

வேந்தன் சொன்ன மாந்தளிர் மேனியை
ஹியார்கோதை யறியெனென்றது.

வி ' இறந் தார்நிலம் விண்டவ ரென்றுமிக் காரிருவர்
' இறந் தார்தில்லை யம்பலத் தார்கழுக் குன்றில்நின்று
தண்ணுந் தாதி ர் சந்தனச் சோலைப்பந் தாடுகின்றார்
' ணிறந் தாரவர் யார் ண்ண தோமன்ன ின்னருளே.

அ யவ கூறல

அவயவ மவளுக் கிவையிவை யென்றது.

குவலின டொங்கை குரும்பை குழல்கொன்றை கொவ்வைசெவ்வாய்
குவலின ாள்நகை பெண்முத்த. கண்மலர் செங்கழுநீர்
தவவினை தீர்ப்பவன் தாழ்ப்பொழிற் சிற்றம் பலமனையாட்
கு வின ாண்மதி போன்றொளிர் கின்ற தொளிமுகமே

ண ந் து ல

க ' ணினை பிறழ்வ முரைத்தது.

*ஈசற்கு யான்வைத்த அன்பி னகன்றவன் ா'கியவென்
பாசத்தின் ாரென்றவன் தில்லையின்னொளிபோன்றவன்தோ
பூசத் திருநீ ரெ வெளுத் தாங்கவன் பூ' ழல்யாம் [ள்
பேசத் திருவார்த்தை யிற்பெரு நீளம் பெருங் ண் னே

மு டே தீர் ல

அ ன்றவிடத் தாற்ற ம ண்டு
வன்றதோழி யை யு றயெதிர்த்தது.

தோலா' கரிவென்ற , ற்குந் துவள்விற்கும் இல்லி ' தொ
லோப் பரி ள வேயன்றி யேலேம் இருஞ்சிலம்ப [மக்
மா ார்' கரிய மலர்க் ழ லம்பல ின்மலையிற்
லோப் பிரசமன் னுட்கைய நீதந்த டொய்த ழயே, 0.

குறிப்பறி ல

த முயெதிரா தொழிவதற்கோர்
சொல்லறியேடு னப் பல் னை குரைத்தது.

ஹைகா டலுஞ்சுளி யுங்கனி யானையன் னான்கரத்தில்
தழை ண் டலும்பொய் த முப்பமுன் ண்பனின் றம்பலத்தான்
உழை ண் டலும்கினைப் பாகுமென் னோக்கிம் னோக் ன் ண்டால்
இழை ர பணைமுலை யாயறி யேன்சொல்லும் ஈடவற்றே .

பிப்பறிந் கூ ல

ஏ ழு கிருந்த ழு தொழிவெண் டு ரத்தது.

த ளத்த நீறணி யுந்தடந் தோளண்ணல் த ன் னொருபால்
அவளத்த னும்ம னு தில்லை யானன் றுரித்தத் தன்
கவளத்த யானை கடிந்தார் கரத், ன் னுர்தழையு
துவளத் தருவன வோசுரும் பார்சுமுல் துமொழியே க உ

குத ரத்தல

கடித்தழை டொணர்ந்த ரதற்றேழி
மடக்கொடி மாதர்க்கு வகுத்துரைத்தது.

ஏ றும் பழிதழை யேற்பின்மற் றேலா விடினம் ல்மா
ஏ றும் அவன்இட ப் கொடி யேற்றிவந் தம்பலத்துள்
ஏ று மரன்மன்னும் ஈங்கோ ய் மலைநம் மிரும்புன ி ய்ந்
தே றும்மலைதொலைத்தாற்கெண்ணையாஞ்செய்வதே, ந்திழையே.

முடி பி ல

கரு குழன் மடந் த (கு) அரும்பெற்றேழி
இருந்தழை டொன் னை விரும்பிக் கொடுத்தது.

தெவ்வ ரமெய்யெரி ரய்சிலையாண்டெண்ணையாண்டு ர ட
செவ் ரை மேனியன் சிற்றம் பலவன் செழு யிலை
அவ்வ ரமே ன்றி யில்லைகண் டாயுள்ள வாறருளான்
இவ்வ ரமேற்சிலம் பன்னெளி தில்தந்த ஈர்ந்த முயே.

த ழு விருப்பு த் ல

விரும்பவன் தொழி பொருப்பற் கு ரத்தது.

பாசத்தனை யறுத்தாண்டு ர டோன்தில்லை யம்பலஞ்சூழ்
தேசத் த செம்மல் நீத் தனசென்று யான் டொடுத்தே

பேசுந் பெருகுஞ் சுருங்கும் மருக்குல் பெயர்ந்தரைத்துப்
பூசுந் நிலளன்றிச் செய்யா தனவில்லை பூந்த முயே. ௫

கங். பகற்குறி

குறியிடல் கூறல

வாடிடத்தண்ணல் வண்த முயேதிர்தவன்
ஆடிடத்தின்னியல் பறியவுரைத்தது.

வாணுழைவாளம்பலத்தான் குன்றென்றுவட்குவெய்யோன்
தான்றுழை யாவிரு ளாய்ப்புற நாப்பண்வண் தார கபோல்
தே துழை நாகம்மலர்ந்து திகழ்பனி கால் மதியோன்[லே
காணுழை வாழ்வுபெற்றாந் கெழில்காட்டு மொர்கார்ப்பொழி

ஆடிடம் படாதல்

வண்தழை யெதிர்த வொண்டொடிப் பாங்கி
நீடமைத் தோளியொ டாடிடம் படர்ந்தது.

புயல்வளருசல்முன் ஆடிப்பொன்னேபின்னைப்போய்ப்பொலி
அயல்வளர் குன்றில்நின் தேற்றும்அருவி திருவுருவின் [யும்
கயல்வளர் வாட்க ணி போதரு நாதர் தீர்த்தருளுந்
தபல்வளர் மேனிய நம்ப)த் தான்வரைத் தண்புனத்தே.

குறியிடதது கே றே றல்

அணிவள ராடிடத் தாய வெள்ள
மணிவளர் கொங்கையை மருங் கன்றது.

தினைவள ராத்துச்சிலம்பெதிர்கூஉய்ச் சிற்றின்முற்றிழைத்
சுனைவளம்பாய் துதுனைமலர்கொய்துதொழுதெழுவார்[துச்
வினைவளம் நீறெழு நீறணி யம்பல வ றன்வெற்பிற்
புனைவளர் டொம்பான் னாயன்ன கா டும் புனமயிலே ககஅ

இட ன்த நீ ல

மடத்த மாத ரயிடத்தகத் துய்த்து
நீங் வற்ற பாங்கி ப ள்ந்தது.

ர வே யினநின் தோட்குரை ந்து , ன் முத்தஞ்சிந்திப்
பர வே யறையுறை கும்பஞ் சடிப்பான் தில்லைய ன்றுய்

ரவேய் தருவனி டே நிலு டே சென்றுன் ஈர்குழற்கீர்
குரல்வே ய நிமுரல் டோ ஈர் தடமலர் டோ டெவந்தே

உ ல

எரிமயிற் சாயலை யொருசிறைக் ட
ஒளிமலர்த் தாரோ னு ந்து ரத்தது.

படமா சணப்பள்ளி யிக்கு டார்கியப் ப் ய்க்
நெடுமா லெ வென்னை நீநினை தோநெஞ்சத் தாமரையே
இடமா இரு லுற் றோதி லை நின்ற ஈர் யிலை
டமார் முலைமட வாய் ந்து வைகற்றிவ் வார்பொழிந்தே

ந ணை

வாணுதலரி வ நாணுதல் ண்ட
டோ த வேல ன் ஆதரவு ரத்தது.

தொத்தின்மலர்ப்பொழில் தில்லைத்தொல்லோனருளென்னமுன்னி
முத்தின் குவளைமென் ஈந்தளின் முடித்தன் ஏரளப்பாள்
ஒத்தீர் டொடியி னொதுங்குகி ழுள்மருங் குல் டெ ருக் ப்
பித்தீர் பனைமுலை காளென்னுக் கின்னும் பெருக்கின்றதே

ப ி கி யநிவுரைத்தல்

நெறிகுழற் பாங்கி - அறிவறி ித்தது.

அளிநீ டளகத்தின் அட்டிய தாதும் அணியணியும்
ஒளிநீள் சுரிகுழற் சூழ்ந்தவொண் மாலையுந் தண்நறவு
ளிநீ யெனச்செய் தவன் டற் றில்லையன் னாய் ல் ல்
தெளிநீ யனையபொன் னேபன்னு கோலந் திருநுதலே

உணமகிழ்ந் து ரத ல

தண்மலர்க் கோதையை உணமகிழ்ந் து ரத்தது

செழுநீர் மதிக்கண்ணிச் சிற்றம் பலவன் திரு முலை
டெழுநீர் மையிற்சென்று கி கணி வாய் டொள்ளுங் ள்ள
முநீர் மலரிவள் யானதன் மரு விப்பிரியா [த்த
டொழுநீர் நறப்பரு கும்பெரு நீர் ம அனிகுலமே உக

பகற்குறி

ஆயத்துய்த்தல

கனைகடலன்ன கார்மயிர் கணத்துப்
புனைமடமனைப்பு விட்டது.

கொழுந்தா ரை முகை கொண்டலம் பாசடை வி மடுவில்
எழுந்தார் மதிக்கம லம்மெழில் தந்நெ ன இப்பிறப்பில்
அழுந்தா வன யெனை ஆண்டவன் சிற்றம் பலமனையாய்
செழுந்தா தவிழ்பொழி லாயத்துச் சேர்க திருத்த வே

ோழ் ந்து கூ ல

நெறிபுறு குழலியை நின்றிடத் துய்த்துப்
பி றறுதற்பாக்கி பெயர்ந்தவட் குரைத்தது.

பொ னனை யான்தில்லைப் பொ ிகர வம்புன் சடையிடைந்த
மின்னனை யானருள் மேவலர் போன்மெல் விர ல் வருந்த
மென்னன யாய்மறி யேபறி யேல்வெறி யார்மலர்கள்
இன்னன யான்கொணர்ந்தேன்மணந்தாழ்குழந்தே ய்வனவே.

ஆடிடம் புதுதல

தனிவினையாடிய தாழ்குழற்றேழி
பனிமதி நுதலியோ டாடிடம் படர்ந்தது.

அறுகால் நிறைமல ரைம்பால் நிறையணிந் தேன் அணியார்
துறு னன் மலர்த்தொத்துத் தோகைதொல் லாயமெல்லப்
சிறு ல் மரு ளு ாருந்தா வகைமி என்கிரத்தின் [புகு
உறு ல் பிறர்க்கரி யோன்புவி யூரன்ன ஒன்றுதலே உ

தனி ர

வேயொத்த தோளியை ஆயத்துய்த்து
குனிசிலையண்ணலைத் தனிக டு ரத்தது.

தழ ிகும் அருவியெஞ் சீறார் பெரும இதுமதுவு
கிழ ிகும் அருந்தி இருந்தெம்மொ டின்று சிளர்ந்துகுன்றர்
முழ ிகும் குரவை இரவிற் றேகு முத்தன்முத்தி
ழ ிகும் பிரானெரி யாடிதென் தில்லை மணிந ிர்க்கே உள

பந் கூறி ரவு விலக ல

மாந்தளிர் மேனி யவ ரந்தெய்தா
தேந்தலிவ்வா றியங் லென்றது.

தளளி மணிசந்த மு ிதித் தறுகட் கரிமருப்புத்
தெள்ளி நறவம் திசைதி ச பாயும் மலைச்சிலம்பா

வெள்ளி மலையன்ன மா'விடை யோன்புலி யூர்விளங்கும்
வள்ளி மரு'குல் ருத்துவ போன்ற வனமுலையே, ௨௮

ரவுடம்பட து மீதுத்துக் கூறல

வரைவுகடாய வானுதற்றேழிக்கு

வி ரமலர்த்தாரோன் மிகுத்துரைத்தது.

மாடம்செய் பொன்ன ரும்நி ரில்லையிம் மாதர்'டெ'ப்
பீடம்செய், ரமரை யோன்பெற்ற பிள்ளை ய உள்ளலரை'
கிடம்செய் தென்பிறப் பு'கெடத் தில்லைதின் றேன்கயிலைக்
கூடம்செய் சாரல் டொடிச்சியென் றேநின்று கூறு டதே.

- மகூநி வை வு டாதல

ல்வ ரநாடன் இல்லதுரைப்ப

ஆ' வளுண்மை பாங்கி பகர்ந்தது.

வேய்தந்தவெண்முத்தஞ் சிந்துபைங் கார்வரை மீன்பரப்பிச்
சேய்தந்த வான ம் மாணுஞ் சிலம்பதன் சேவடிக்கே
ஆய்த'த அன்புதந் தாட்கொண்ட அம்பல வன்மலையில்
, ரய், நதை ர வ ரேனலெங் காவலித் தாழ்வரையே, ௨௯

ருத்த' கூநி வ ரவு கடாதல

னங்கு ழு முகத்தவன் மனங்குழைவுணர்த்தி

கி ரவளைத் தோளி வரைவு கடாயது.

மன்னு' திருவருந் தும்வரை யாவிடின் நீர்வரைவென்
றுன்னு மதற்குத் தளர்ந்தொளி வாடு திர்தம்பரெலாம்
பன்னும் புகழ்ப்பர மன்பரஞ் சோதிசிற் றம்பலத்தான்
பொன்ன ழல்வழுத் தார்புல னென்னப் புலம்புவனே

த ச ம கூநி வு டாதல

மடத்த கமாதர்க் டுப்பனாறியா

தே ண்பாங்கி ஏற் வுரைத்தது.

பணித்து' டஞ் குடும் படர்ச்சடை அம்பல வன் லந்
தனித்து' டவன்தொழும் தாளோன் யிலைப்பயி' சிலம்பா
கணித்தொண்டை வாய்ச்சி திர்முலைப்பாரிப்பு' ' டழிவுந்
றினிக்கண்டிலம்பற்றுச்சிற்றிடைக் கொன்றஞ்சுமளம்மனையே.

இறநெறி நிவீத்து வரைவு டதல

விற்கெறி நுதலியை - இற்கெறி வு ரத்தது.

ஈவினை யாட நறவினை வோர்ந்தெம் மால்பியற்றும்
வேய்வினை யாடும்பெற் பாஉற்று டோக்கியெம் மெல்லியலைப்
போய்வினை யாடலென் றுளன்னை அம்பலத் தான்புரத்தில்
தீவினை யாட நின் மேவினை யாடி திருமலைக்கே

௩௩

தமர் நீனைவு ரத்து வ ரவு கடாதல

விற்கெறி நுதலியை இற்கெறி விப்பொன்
மெளனியேவெவற்கு வெளியே யுரைத்தது.

சுற்றுஞ் சூடக்கற்றைச் சிற்றம் பலவற் றெழுநாதுதொல்சீர்
சுற்றும் அறிய லரிற்சிலம் பாஇடை நைவதுகண்
டெற்றுந் திரையின் அமிர்நை, யினித்தம ரிற்கெறிப்பார்
மற்றுஞ் சிலபல சீறார் பகர்பெரு வார்த்தைகளே.

௩

எதிர்கேள் கூறி வரைவு கடா ல

ஏந்தி ழத் தோழி ஏந்தலை முன்னிக்
டியாமாறு டொடி கென்றது.

வழியும் அதுஅன்னை யென்னின் மகிழும்வந் தெந்தையுமின்
மொழியின் வழிநிற்குஞ் சுற்றமுன் னேவய மம்பல, துக்
குழிடம்ப ரேத்துமெம் கூத்தன்குற் றுலமுற் றும்மறியக்
கெழியும்ம வேபனைத் தோள்பலவென்னே கிளக்கின்றதே.

ஏ டே 'கூறி ரவு ட ல

என்னையர் துணி வின் தென்றது.

படையார் கரும் ண்ணி ண்ணப் பையோதரப் பாரமும்துண்
இடையார் மெலிவுங் ண் டண்டர் ளீர்முல்லை வேலியெம்மூர்
வி டயார் மருப்புத் திருத்திவிட் டார்வியன் தென்புலியூர்
டையார் கடவி வருவது போலு முருவினதே.

௩௩௪

அயலு யு து வு டாதல

யப்பு ர ண்ணி ய - அயலுரையு ரத்தது.

உருப்பனை அ ன்னை க் குன்றென் றுரி, தூர வுரோரித்த
டெ ருப்பனை அம்பலத் தாதியை உ பர்சென் மேத்திநிற்கு

திருப்பனை யூர்அனை யானைப்பான் னானைப் புனைதல்செப்பிப்
பொருப்பனைமுன்னின்றென்னோவியையென்யான் பு ல்வதுவே.

தினைமுதிரவுரைத் தாவு டாதல

எ ல் வினையாட் டினியில்லயென்
மானற்றோழி மடந்தைக் குரைத்தது.

மாதிடங் கொண்டம் பலத்துநின் றோன்வட வான்கயிலைப்
போதிடக் கொண் பொன் வேங்கைதினைப்புனங்கொய்கெ ன்று
தாதிடக் கொ டுபொன் வீசித்தன் கள்வாய் சொரியநின் று
சோதிடக் கொண்டிடுதெம் மைக் கொ டி வித்தது தாமொழியே

ப ல லவிலக்கி னைவு ட ல

அ ல் ரை நாடனைப் - பகல் ர லென்றது.

வடிவார் வயற்றில்லை யோன்மல யத்துநின் றும்வருதேன்
டிவார் ளி ண்டு நின்றலர் தூற்றப் பெரு ணியார்
நொடிவார் நமக்கினி நோத யானும் டெ ன்னுரைக்கேன்
தடிவார் தினைபெயர் காவேம் பெருமஇத் தண்புனமே. கங

தினைடு டெ த் வ ரவு ட ல

தண்புனத்தோடு தளர்வுற்றுப்
பண்புனமொழிப் பாங்கி ப ாந்தது.

*தினைவித்துத் தன்னையென் டெ ஞ்சத்திரு , ம்பலத்துநின் று
புனைவித்த ஈசன் பொதியின் மலைப்பொருப் பன்விருப்பில்
தினைவித்தி ாத்துச்சிற துநி றேழுக்குச் சென்றுசெ ன்று
வினைவித்தி காத்து வினாவு ட தாகி வினாந் துடே . ச0

டே டே டே ரவு ட தல

நீ கு இனி கெடுந்த யென
கே டே ல்லை த்து வி ம்பியது.

கனை டற் செய்த ஞ் ச டு ண் டார் ம் பலத்தமிழ்தாய்
வினைடு டச் செய்தவ வி டோய் யிலை மயிலனையாய்
நனைடு டச் செய்த மாயி மை டெ டச் செய்திடுவா
தினைடு டச் செய்திடு மாறுமு டோஇத் திரு கணியே

இரக முற்று வ ரவு ட ல

செழுமலை நாடற்கு - கழுமலுற் றிரங்கியது.

வழுவா இயலெம் மலையர் விதைப்பமற் றியாம் ளர்த்த [ஞ்
தொழுவார் திணையின் குழாம் னெல்லாமெ் குழாம் வணங்கு
செழுவார் கழற்றில்லைச் சிற்றம் பலவரைச் சென்றுநின்று
தொழுவார் வினைதிங்கி லேதிற்ப தாவதித் தொல்புனத்தே.

கொய்தமைகூறி வ ரவு ட ல

சீடரும்பு த்தினி யாடேமென்று-வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது.
பொருப்பர்க் குயாமொன்று மாட்டே ம் புகலப்பு லெமக்காம்
விருப்பர் கு யாவர்க்கு மேலர்க்கு மேல்வரு மூரோரித்த
நெருப்பர்க்கு நீடம் பலவருக் கன்பர் குலம்நிலத்துக்
கருப்பற்று விட்டெனக் கொய்தற்ற தின்றிக் கடிப்புனமே.

பிரிவநு மகூறி ரைவு கடா ல

மறைப்புறக் கிளவியிற் - சிறைப்புறத் து ர்த்தது.

பரிவுசெய் தாண்டம்பலத்துப் பயில்வோன்பரங்குன்றின்னவா
அருவிசெய் தாழ்புனத்தைவனங்கொய்யவு மிவ்வனத்தே [ய்
பிரிவுசெய் தாலரி தேகொள் பேயொடு மென்னும்பெற்றி
இருவிசெய் தாளி னிருந்தின்று காட்டு மிளர் கிளியே. கசச

மயிலோடுகூறி வு ட ல

சீங்கரும்புனம்விடு ின்பெருந்துயரம் பாங்கி பகர்ந்து பருவாலுற்றது.

ணியார் கருத்தின்றுமுற்றிற்று யாஞ்சென்று கார்ப்புனமே
மணியார்பொழில்காண்மறத்திர் மர்மன்னுமம்பலத்தோ
அணியார் கயிலை மயில்காள் அயில்வேல் ஒருவரவந்தால் [ன்
துணியாதன துணிந் தாரென்னும் நீர்மைகள்சொல்லுமினே

வ மபுன் நு தல

மெ புனம் விடுத்து மெல்லியல் செல்ல

மின்பொலி வேலோன் மெலிவுற்றது.

பொதுவினிற்றிர்த்தென்னையாண்டோன்புலியூரா பெ ருப்பே
இதுவேனி லென்னின் றிருக்கின்ற வாரெம்யிரும்பொழிலே
எதுதுமக்கெய்திய தென்னுற்றனிர்அறை யீண்டருவி [மே
மதுவினிற் றை ப்புனைத் தாலொத்த வாமற்றி ரா பு

பதிநே கி ந்தல

மதிநுதலரிவை பதிபுகலரிதெ ஸ-மதிரனிகலங்கிப் பதிமிகவாடியது.
 ஆனந்த மாக்கட லாடுசிற மம்ப மன்னபொன்னின்
 தேனுந்து மாமலைச் சீனா ரிதுசெய்ய லாவதில்லை
 யானுந்து மாமதி வேண்டி அழும்மழப் போலுமன்னோ
 ானுந் தளார்தனன் நீயுந் தளார்தனை நல்நெஞ்சமே. கசக

கச இரவுக்குறி

இவ்வு குறி வேண்டல

ள்ளிருக்குறியை வள்ளல்வினைந்து
 வீங்குமென்முலைப் பாங்கிக்குரைத்தது.

மருந்துப் புல்லம் பிறவிப் பிணிக் கம் பலத்தமிர்தாய்
 இருந்த னர் குன்றினின் தேங்கும் அருவிசென் தேர்தி ழுப்
 பொருந்தின மேகம் புதைந்திருள் னுங்கும் புனையிறம்பின்
 விருந்தினன் யானுங்கள் சீனா ரதனுக்கு வெள்வளையே. கசக

வழிபந் மகூறி த் தல

இரவாலேந்தப் ருதியுரைப்பப்-பருவரற்பாங்கி யருமையுரைத்தது.
 விசம்பினுக் கே ணி நெறியன்ன சின்னெறி மேன்மழைநூல்
 கசம்பினிற் றுன்னி அனாதுழைந் ாலொக்கும் ஐயமெய்யே
 இசம்பினிற் சிந் தக்கு மேறற் கரிதெழி லம்பலத்துப்
 பசம்பனி கோடுமிலைத் தான்மல யத்தெம் வாழ்பதியே.

நீன நேரு டதல

பாங்கிவிலங் ப் பருவரைநாடன் - நீங்கிவிலங் ாது நெஞ்சடைந்தது.
 மாற்றே னெ வந்த கா ணை ஓல மிடஅடர்த்த [டுமி
 ே ாற்றேன் குளிர்ந்தில்லை கூத்தன் ே ாடுங்குன்றின் நீள்கு
 மேற்றேன் விரும்பும் முடலனைப்போல மெலியும் ே ள்சே
 ஆற்றே னரிய அரிவை கு நீவைத்த அன்பினு ே . கரு

இரவுக்குறி நே்தல

தடவரை நாடன் தளர்வு தீர - மடநடைப் பாங்கி வகுத்து ாத்தது.
 கூளி நி ரக்கநின் மம்பலத் தாடி குரை ழற்கீழ்த்
 னுளி நி ரத்த சுடர்முடி யோயிவள் தோள் சையால்

ஆளி நிரைத்தட லாணைகள் தேரு மிரவில்வந்து
மீளி யுரைத்தி வினையே னுரைப்படு, ன் மெல்லியற்தே .

டகே ள வினு, ல

நெறிவீல் குற்றவனுறு துயர்நோக்கி
யாங்கொருகுழல் பாங்கி பகர்ந்தது.

வரையன் றெருகா விருகால் வளைய நிமிர்த்துவட்கார் [ஊர்
நிரையன் றழலெழ வெய்துநின் றேறன்தில்லை யன்னநிர்
விரையென்ன மென்னிழ லென்ன வெறியுறு தாதிவர்போ
துரையென்ன டோசிலம் பா லம் பாவி ஒளிர்வனவே, கருஉ

உடகே ண வினுதல

தன்னைவினவத் தானவன் குறிப்பறிந்து
தென்னைநின்னாட் டிகலணி யென்றது.

செம்மல ராயிரந் தூய்க்கரு மால்திருக் க அணியும்
மொய்ம்மல ரீரங்கழ லம்பலத் தோன்மன்னு தென்மலயத்
தெம்மலர் சூழநின் றெச்சாந் தணிந்தென்ன நன்னிழல்வாய்
அம்மலர் பாட்கண்நல் லாடுயெல்லி வாய்தும ராடுவதே, கருஉ

குறியிட் கூ ல

இரவுக்குறியிவ ணென்றுபாங்கி - யாவக்கழலவற் றியவுரைத்தது.
பனைவளர் ம்மாப் படாத்தம் பலத்தரன் பாதம்வி னேரை
புனைவளர் சாரற் பொதியின் மலைப்பொலி சந்தணிந்து
சுனைவளர் காவிகள் சூழப்பைந் தோன துயில்பயிலுஞ்
சுனைவளர் வே: ள் யா: கணின்ருடுஞ் செழும்பொழிலே

இ வுகுறி யே பி த

அர க் ழலவ னாற்றானென இரவுக்குறி யேற்பித்தது.
மலவன் குரம் பனய மாற்றியம் மால்முதல் வானர்க் ப்பா
செலவன்பர் டோ க்குஞ்சிவன் தில்லை ா லிற்சீர்ப்பெ டயோ
லவன் பயில் து ண்டருர் கூர்ந்தயில் வேலுர டோன்
செலவந்தி வாய்க் ண்டனனென் தா டோன்ம சேர்துயிலே.

இ வு ல

குரவரு குழலி கிரவா வு ரத்தது.

மோட்ட கதிர்முலைப்ப கு டத்தில்லைமுன்னேன் ழற்தே
டோட்டந் தருந் குருமுடி டெ பன் மழைகுழமி

ரட்டம் புனை, தத்தன்ன நள்ளிருள், ராகம் நடுக்கச்சிக் கம்
வேட்டந் திரிசரி வாய்வரு வாச் சொல்லு மெல்லியலே.

ஏ கூறி மறு தல

இழுக்கம்பெரி திரவரிடு ன அழுக்கமெய்தி றிவைபுரைத்தது.
செழுந் றார் முழுவதிர் சிற்றம் பலத்துப் பெருந்திருமா
கொழுங்கான் மலரிடக் கூத்தயர் வோன்கழலேத்தலர்போல்
முழங்காரரி முரண்வாரணவேட்டைசெய்மொய்யிருள்வாய்
வழங்கா அதரின் வழக்கென்று மோவின்றெம் வள்ளலையே.

கு றே தல

அலைவே லண்ணல் நிலைமை கேட்டுக்
அலைவேற் றண்ணி குறை நயந்தது.

ஓங்கு மொருவிட முண்டம் பலத்துப் பருய்யஅன்று
தாங்கு மொருவன் தடரை வாய்த்தழந் கும்அருவி
விங்குஞ் சனைப்புனல் வீழ்ந்தன் நழுங்கப் பிடித்தெடுத்து
வாங்கு மவர்க் றி யேன்சிறி யேன்சொல்லும் வாசகமே.

கு ற நேர்ந்தமை கூறல்

கு ற யந்தனள் நெறிசுழலியென
எறிவே லண்ணற்கறிய உ ரத்தது.

ஏ ற்பக. திரோ ழாழ்க் கழிய எழிலியுன்னிக்
நானக் குற றர்கள் ம்பலை செய்யும்வம் பார்க்கிலம்பா
யானிற்றை யாமத்து கின்னருள் மேல்கிற லுற்றுச்சென்றேன்
தேனக்க டொன் றயன் தில்லை யுறார்செல்லஞ் செல்லல் ளே.

ரவு ந் தல

வளமயிலெடுப்ப இளமயிற்பாங்கு-செருவேலண்ணல் வரவு ரத்தது.
முன்னு மொருவ ரிரும்பொழில் மூன்றற்கு முற்றுமிற்றற்
பின்னு மொருவர்கிற் றம்பலத் தார்தரும் பேரருள்போல்
துன்னுமொரின்பம்மென்றோகைதந் தோகைக்குச்சொல்லுவபோல்
மன்னும் அரவத்த வாய்த்துயில் பேரும் மயிலினமே. கூடு

ய் யிலறிதல

சல்மி சவைத் தொள்ளமளியில் - தாயதுதுயில் தானறித்தது.
கூடார் அர எரி கூட் டொடுஞ்சிலை கொண்ட அட்டன்
சேடார் மதிமல்லற் றிலையன் னாய்சிறு ட்பெருவெண்

தோடார் ரிகுரு மாமணி யூசலைக் கோப்பழித்துத்
தோடார் மதுமலர் அகத்தை னுக்கும்நஞ் சூழ்பொழிற்கே
யிலேடுதுச் சேறல

தாய்துயிலறிந் தாய்தருபவன் மெல்லியற்குச் செ ல்லியது.

வி ணு கு மேல்வியன் பாதலக் கீழ்விரி நீருடுத்த [றின்
ம ணு கு நாப்பண் யந்துதென் தில்லைநின் றேன்மிடற்
வ ணக் குவளை மலர்கின் றனசின வாண்மிளிர்நின்
ணு கு மேல் ண்டு ண்வண்டு வாழுங் கருங்குழலே

இடத்துய்த்து நீ கல

மைத்தடங் ண்ணி ய யுய்த்திடத்தொருபால்
நீங்கலுற்ற பாங்கிப் பந்தது.

நந்தீவரமென் னும்நாரணன்நாண்மலர்க் ண்ணிற்கெ ிந்
தந்தீ வரன்புலி யூரனை யாய்தடங் கண்கடந்த
இந்தீ வரமுவை காண்நின் இருள்சேர் குழந்தெ ழில்சேர்
சந்தீ வரமுறி யும்பெறி வியுந் தருகுவனே. க௩

த ன ரத் த ல

டுவகிரனைய வரிநெடுங் ண்ணியைத்
தடு ரியன்பொடு தளர் ன்று ரத்தது.

காமரை வென்றக ண்ணென்தில்லைப் பல்கதி ரோனடைத்த
தாமரை யில்லின் இதழ்க்கத திறம் தோதமியே
பாம்அ ர மே லை பற்றிச் சிலம்பொது கிப் பயவே
ாம்அ ர யாமத் தென்னோவந்து வ யந்ததுவே. க௪

ந ணைது

அன்புமிகுதியி ளவளாயவளைப்
பொன்புனைவேலோன் பு ழ்ந்துரைத்தது.

அகிலின் புனை விம்மி ஆய்மலர் தே யந்தஞ் சனமெழுதத்
தகிலுந் தனிவடம் பூட்டத் த ள்ச ரன்புலியுர்
இகலு மவறிந் றளருமித் தேம்ப விடைஞெயியப்
புகிலும் மி இ ணே யிறு மா கும் பு ரமுலையே

முக° 6 கீழ் ல

மு யவீழ்குழலி மு மதி ன்நு திகழ்வேலண்ணன் மகிழ்வுற்றது.
அமுந்தேன் நர த்து யானென் றிருப்பவந் தாண்டு டாண்ட
செழுந்தேன் திகழ்பொழில் தில்லைப் புறவிற் செறுவகத்த
கொழுந்தேன் மலர்வாய்க்குமுதமிவள் யான்குழு-ச்சுடர் டொ
டெழுந், ர் கதுமலர்த் தும்முயர் வானத் திளமதியே. ['

பள்ளியிடத்துய் தல

பிரிவது ருதிய பெருவரைநாடன்
ஒள்ளிழைப்பாங்கியொடு பள்ளிகொண்டு ன்றது.

சுரும்புறு நீல' கொய்யல் தமிழின்று துயில்பயின்மோ
அரும்பெறற்றோழியொடாயத்துநாப்ப' ஆமரொர்' னார்
இரும்புறு மாமதில் பொன்னிஞ்சி வெள்ளிப்புரிசையன்றோர்
துரும்புறச் செற்றகொற் றத்தெம் பிரான்தில்லை சூழ்பொழிற்ே .

ரவுவிலக் ல

தெய்வமன்னுளைத் திருந்தமனிசேர்த்தி
மைவரைநாடனை வரவுவிலக்கியது.

நற்ப ற் சோமன் எரிதரு நாட்டத்தன் தில்லையன்ன
விற்பனை த் தோங்கும் புருவத் திவளின் மெய்யேயெளிதே
டெ ற்ப ச்சோலையி' வேய்வளர்திச்சென்று விண்ணினின்ற
ற்ப ச் சோலை கதுவு' ல் டாடிக் ல் தரே. கசுஅ

ஆறு ர' ல

ரவு டாய ராணுதற்றோழிக் - ருவரைநாட னுற்றதுரைத்தது.

ப ராய ர அம்பலத் டெ, ம்பரன் பைங் யிலைச் [ய
செ' ராய்' ரு' ட்பெரும்பணைத்தோட்சிற்றி ட'கொடி
மொய் ரர் மலத்துமுற்றிழையின்றென்முண்ணைத்த த்தால்
இ' ரா றிரு' குமென் றேகிற்ப தென்றுமென் இன்னுயிரே.

இ கூறி வு ட ல

அதிர்தழல் ன் அ ன்றவழி - யெதிர்வதறியா திர'கியு ரத்தது.

ப ராய ரும் மறியும், முவும் பயி' ம ர்' ,
மொய்வார் சடைமுடிமுன் ன் தில்லையி' மு' னி' ரம்

சேர்நாய் ருவயிர்ச் சேர்த்திச் சிறியாள் பெருமலர்
மைவார் குவளை விடும்மன்ன நீர்முத்த மாலை னே ௭௦

நீ வு ளிப்பட நு ல

தனிவேலவற்குத் தந்த ர்வறியப்-பணிமதிவிளும்பாங்கிப் பந்தது.

நாந் தொழுவெழி அம்பலம் ண்ணி டம் வில்லோன்
நா மிதுமதி யேமதி யே வில் வேற்கையெ ள்

நா ம் வரவெதிர்நா டொள்ளும் ள்ளிநுள் வாய் நவார்
நா ம் மலிபொழில் வாயெழில் வாய்த்தநின் நாய மே. ௭

அலல குறியறிவீத் ல

ல்லியன்னவ ளல் குறிப்பாடு

அ றப்புனற்றுறை ற்குச் சி றப்புறத்துரைத்தது.

மின்னம் ருஞ் சடைமுடி யோன்வியன் தில்லையன்னாய்
என் லமர லெய்திய தோளழின் முத்தந்தொத்திப்
பொன்ன லர்புன்னைச் சேர் கயின் வாய்ப்புலம் புற்று
அன்னம் புலரு மளவுந் துயிலா தழுக்க டே [முற்றம்

டலி ட த துய றிவீத் ல

எறி டல்மேல் வத் திரவருதுயாம் அ ற டிலவற் கறியவுரைத்தது.

சோத்துன்னடியமென்றோரைக்குழுமித்தொல்வானவர்குழந்
தேத்தும் படிநிற்ப ன்தில்லையன்னா ளிவள்துவள

ஆர்த்துன் னமிழ்துந் திருவும் மதியும் இழந்தவம்நீ
பேர்த்து மிரைப்பொழி யாய்ப்பழி நோர்நாய் பெரு டலே.

மீ கழிபட கிளவி

தாமம்மி தாழ்குழலேழை - காமம்மிக்க ழிபடர்கிளவி.

மாதற்ற மேனி வரையற்ற வில்லிதில்லை நர்குழ்

போதுற்ற பூம்பொழில் ள்கழி காளெழிற் புள்ளினம் ள்
ஏதுற் றழிதியென் னீர்மன் மீர்ந்து ந வர்க்கிவளோ

திதுற்ற தென் டென் னீரிது டோநனை செப்புமினே.

பபுச சீ றம் றுக் கி

மெய்யுறு ாவலிற் - யறு கிளவி.

இன் றார்பொழில் தில்லை ரி ற சீர்விழவிற்

ப னிற மாலைத் தொ ப லாம்பல் விள கிருளி

துன் அற வுய்க்குமி ல் லோருந் துயிலில் துறைவர்மிக்க
 டொன்றிற வேலொடு வந்திடின ஞானி குரைதருமே. கரு

ஆறுபாத்துற அச க்கிளவி

ராவார்மு நவ்வினோக்கி ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி.

தாருறு கொன்றையன் தில்லைச் சடைமுடி யோன்கயிலை
 நீருறு னன்பா றளவில் நீந்திவந் தால்நினது
 போருறு வேல்வயப் பொங்குநம் அஞ்சு மஞ்சிவருந்
 குருறு சோலையின் வாய்வரற் பாற்றன்று தூங்கிருளே.

னுட நெய்திடுகி வீ

மின்னுப்புரையும் அந்நண்மருங்குல்-தன்னுட் யாறெய்திடுகிளவி.

விண்தலை யாவார்க்கும் வேந்தர்வண் தில்லைமெல் ல் ழிசூழ்
 ண்டலை யேகரி யாக் ன்னிப் புன்னைக் கலந்தகள்வர்
 கட்டிலை யேவர ங்குலெல் லாம்மங்குல் வாய்விளக்கும்
 மண்டல மேபணி யாய்தமி யேற்றொரு யாசகமே. கரு

நிலை னடு ரத்தல

மின்னினழிந்தனள் மின்னிடைமாதென
 வ ரவுதோன்ற உரைசெய்தது.

பற்றொன்றி லார்பற்றுந் தில்லைப் பரன்பா ளுன்றில்நின்ற
 புற்றொ றா ள் புதல்வ னெனநீ புகுந்துநின்றால்
 மதுன்று மாமல ரிட்டுன்னை வாழ்த்திவந் தித்தலன்றி
 மற்றொ று சிந்திப்ப ரேல்வல்ல னோமங்நை வாழ்வகையே.

இ வறு ரு டலெடு தே ல

எறிவேற் ற்ணியிரவறுதுயரஞ்
 செறி லி டச் சேர்த்தியுரைத்தது.

பூ ணை வேலைப் பொடியாய் விழசிழித் தோன்புலியூர்
 ஓங்கீ ணை மேவிப் புர டு விழுந்தெழுந் தோலமிட்டுத்
 தி ணை தோரல்லுந் தேறாய் கலக்கிச் செறிகடலே
 ஆ ணைந் தார்நி ணை யும்முள ரோசெ ற ன்றவரே

ஒருவழித்தணத்தல்

122

அலரந்வு ல

அலை லண்ணன் மனமகிழருள் பலராலறியப் பட்டதென்றது.

அலர்ஆயிரந்த் து வந்தித்து மால்ஆயிரங்கரத்தால்
அலரார் முல்வழி பாடுசெய்தாற் ள வில்லொளிகள் [.
அலரா விருக்கும் படைபாடுத் தோன்தில்லை யானருள்போ
றலராய் விளைகிற தம்பல்லை மிக்கைய மெய்யருளே.

௫. ஒருவழித்தணத்தல்

அண்ணைவுகூறல

வழிவேறு படமன்னும் வழிவேறு படுமென்றது.

புழும் பழியும் பெருநிற்பெருகுகின்றது
நிழும் நிழாநிழ்தினல் லாவிது நீநினைப்பின்
அகழும் மதிலும் அணிதில்லை யோனடிப் போதுசென்னித்
திகழு மவர்கெல்லல் போலில்லை யாம்பழி சின்மொழிக்ே .

டலோடு ரவுட டல

மந்தவரொருவழித் தணந்ததற்கிரங்கி

மறிதி ரசேரு மெறி டற்கியம்பியது.

ஆரம் பரந்து திரைபொரு நீர்முகில் மீன்பரப்பிச்
சீரம் பரத்திற் றிழந்தொளி தோற்றுந் துறைவர்கென்றார்
போரும் பரிசு புகன்றன ரோபுலி யூர்ப்புனிதன்
சீரம்பர் சுற்றி யெற்றிச் சிறந்தார்க்குஞ் செறி டலே. கஅஉ

டலே புல தல

செறிவளைச் சின்மொழி எறி டற்கியம்பியது.

பாநிர் டிம் பாடப்பைம் பொற்றரு வெண்கழிதஞ்
சேணிர் றாவிவழிக்கும் புன்னைத்துறைச் சேர்ப்பர்திள்
வாணிர் வெள்வளை டொன்றார்திறம் வாய்திறவாய்
பூநிகர் றார வன்புலி யூர்குற்றும் போர்க் டலே. அங

அடே டல

மின்னி டமடந் தயன்னமோ டாய்ந்தது.

பதாம ர் டெக் டந்ே, ன்புலி யூர்ப்பழனத்
ததாம ரஅ மேவண்டு நீல மணியணிந்து

மு தாழ் குழைச்செம் பொன்முத்தணி புன்னையின் னும்மு ரயா
தகன்ற ரகன்ற யொழிவர்கொல் லோநம் ம ன்று மயே

தேர் ழீ நோ கிக் கடலோடுகூறல

மீன்றோய்துறைவர் மீளுமளவு
மான்றேர்வழியை யழியேலென்றது.

உள்ளும் உருகி உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உடையவனாட்
கொள்ளு மவரிலொர் கூட்டந், ந் தான்குனி கும்புலியூர்
விள்ளும் பரிசுசென் றார்வியன் தேர்வழி தூரல்கண்டாய்
புள்ளுந் திரையும் பொரச்சு கம் ஆர்க்கும் பொரு டலே.

கூடலி ழுத் த ல

நீடலந் துறையிற் - கூட லிழைத்தது.

ஆழி திருத்தும் புலியூ ருடையான் அருளி ளித்
தாழி திருத்தும் மணற்குன்றின் நீத்தக றார்வருந்
றுழி திருத்திச் சுழி கணக் கோதிநை யாமல்லைய
வாழி திருத்தித் தரக்கிற்றி யோவுள்ளம் வள்ளலையே. கஅக

கூடரே டு புலம்பல

குண டலெழுசுடர் குடகடற்குளிப்ப
மணமலிகுழவி மனம்புலம்பியது.

கார்த்தரங் கம்தி ர தோணி சுறு டல் மீன்றறிவோர்
போர்த்தரங் கந்துறை மானுந் துறைவர்தம் போ குமிக்க
தீர்த்தர ன்தில்லைப் பல்பூம் பொழிற்செப்பும்வஞ்சினமும்
ஆர்த், ர ன்செய்யு மாலுய்யு மாறென்றோ லாழ்கூடரே.

பெ. ழுது கண ல

மயல்தருமாலை ரு து ண்டு - கயல்தரு ண்ணி லையுற்றது.

ப லோ ரந், ரப்பவர் சேய்பற் றற்ற ர்குப்
புலோ புரு ர்குப் போ ரி யோடு ரு பு ல்,
த லோ பயில்தில்லைப் பம்பொழிற்சே ள் ளோக்கி லால்
அ லோ கிரு ழி வாய் டொழு மீனுண்ட அ ன் ளே

பற யே. ௫ நந்தல

செறிபிணி கம்மிகச் சிற்றிடைப்பேதை
பற வமேல்வைத்துப் பையுளெய்தியது.

பொன்னும் மணியும் பவளமும் போன்று பொலிந்திலுக்
மின்னுஞ் சடையோன் புலியூர் விரவா தவரினுள்ளோய்
இன்னு மறிகில ராலென்னை பாவம் இருக்கழிவாய்
மன்னும் ப லே மகிழ்ந்திரை தேரும்வண் டானங்களே

ப யதோடு பரிவுறறு ரத ல

முருகவீழ் ான - லொடுபரி வற்றது.

கருங். ழி 'ராதற்பை' கானலில் தில்லைமெ ண்டர்விண்டார்
ஒருங்கழி காதர மூவெயில் செற்றவொற் றைச்சிலைசூழ்ந்
தருங்கழி காதம் அகலுமென் றுமென் றலந்துகண்ணீர்
வரு ழி 'ராதல் வனச' கள் கூப்பும் மலர்'கை. ளே. ௦

அனனமோ டழிதல

இன்ற யவ ளிரவருதயரம் - அன்னத்தோ டழிந்துரைத்தது.
மூவல் தழீஇய அருள்மு, லோன் தில்லைச் செல்வன்முந்நீர்
நா ல் தழீஇய இந்நா னிலந்துஞ்சம் யந்தஇன்பச்
சேவல்தழீஇச்சென்றுதான் துஞ்சம்யான் துயிலாச்செயிரெங்
ாவல் தழீஇ யவர்க்(கு) ஓ தாதளிய களியன்னமே கூக

வுணர்ந் ரத ல

சென்றவர் வரவுணர்ந்து நின்ற ள்நிலை ம
சிறப்பு டப்பாங்கி சிறைப்புறத்து ரத்தது.

நில்லா வளை ஞ்சம் நெஞ்ரு குமநெடு கண்து ில்
ல்லா திர்முத்தங் காற்றுமெ னக் ட்டு ரக் தில்லைத்
தொல்லோனருள் நில்லாரிற்செ றுர்சென்றசெல்லல் ண்
ரல்ஆர்தியேஇதுநின்னையான் இன்றிரக்கின்றதே. [டாய்

ந மீ தீ கூறல

நீ'கி யணைந்த ிற்குப் - பாங்கி ப ர்த்தது.

வாரு' றிஅறி யாமந்தி தின் றுமம் மாக்கிடமாய்த்
, ளருந் தடவரைத் தண்சிலம் பாதன தங்கமெ'கும்

விளரும் விழுமெழும் விம்மும் மெலியும்வெண் மாமதிநின்
 ரெளரிருஞ் சடைமுடி யோன்புவி யூரன்ன வொ ணுதலே

கக உ ட ன ப ோ க் கு

பநவ கூறல

உருவது கண்டவ - ளரும யுரைத்தது.

ஒராகமிர டெழிலாயொளிர்வோன் தில்லையொ ணுதல
 கராகம் பயின்றமிழ் தம்பொதிந் தீர்ஞ்சுணங் காடகத்தின்
 பராகஞ் சிதர் த பயோதர மிப்பரி சேபணைத்த
 இராகங்கண் டால்வள்ள லேயில்லை யேயெம ரெண் வதே

ம டபேச ரததல

படைத்துமொழிகிளவியிற் பணிமொழிப்ப ங்கி
 அடற்கதிர்வேலோற் கறியவுரைத்தது.

஁ணிஅ ணியும் அரன்ருஞ்ச மஞ்சி மறுகிவிண்ணோர்
 பணிய கருணை தரும்பரன் தில்லையன் னாந்திறத்துத்
 துணியக் ருதுவ தின்றே துணிதுறை வாகிறைபொன்
 அணியக் ருதுகின் றார்பலர் மேன்மே லயலவரே ௫

பெ ன ணி வு ர

பலபரிசிஞ்ஞம் மலர்டு டெங்க ணி ய
 ந ணுதற்பா ி பொன்னணிவரொன்றது.

பாப்பணி யோன்தில்லைப் பல்பூ மரு சில் லோதி ய த்
 பாப்பணிந் தார்பொன் னணிவா ரினி டிழ் பூந்துறைவ
 ோப்பணிவாந்தோய்டொடிமுன்றில்நின்றி யேர்குழுமி
 மாப்பணி ல் ள் முழ த் தழ்கும் ம முரசே

அருவிலையு ல

பேதையாறிவு பே தமையுடைத்தென
 ஆதரத்தோழி அருவிலையு ரத்தது.

எனும் பா லணியிறை அம்பலத்தோடு ல்லை செல்குதுடோ ர்
 லம்பா வியமுற்றும் நல்கினு ல் ர ஈடரம்ம

சிலம்பா வடிக்கண்ணி சிற்றிடைக் கேவிலைசெப்பலொட்டார்
சுலம்பா வியமுலை யின்விலை யென்றீ கருதுவதே. கக௭

அருமை டே டடநீ ல

பெருமைநாட் டத்தவன் அரு மடே ட்டழிந்தது.

விசம்புற்ற திங்கட் கழும்மழப் போன்றினி விம்மிவிம்மி
அசம்புற்ற கண்ணோ டலறாய் கிடந்தான் தில்லையன்னாள்
சுயம்புற் றரவிடை கூரெயிற் றூறல் குழல்மொழியின்
நயம்பற்றி நின்று நடுங்கித் தளர்கின்ற நல்நெஞ்சமே. க அ

த ரீவறிந்து தீதல

தண்டுறை ன் தளர்வறிந்து டாண்டுநீக்கெனக் குறித்துரைத்தது.
மைதயங் குந்திரை வாரியை நோக்கி மடலவிழ்ப்பு [தில்லைப்
தைதயங் கானலை நோக்கிக்கண்ணீர் கொண்டெங் கண்டர்
பொய்தய் குந்துண்மருங்குல் நல்லாரையெல்லாம்புல்லினாள்
பதயங் கும்மா வம்புரை யும்மல்கும் பைந்தொடியே. க

குறிப்புரை தல

ந றக் குழலி - குறிப்பு ரத்தது.

மா வந்தாண்டமென்னெனக்கிதன்பங்கர்வண் தில்லைமல்லற்
டோவைவந்தாண்டசெவ்வாய் கரு. ண்ணிகுறிப்பறியென்
பூவைதந்தாள்பொன்னம்பந்துதந்தாளென்னெப்புல்லிக்கொண்டு
பாவைதந்தாள்பைங்குரியளித், ரளின்றென் பந்தொடியே.

அரு மயு ர ல

ரானின்கடுமையும் மானின்மென்மையும்
பதியின்சேட்சியு மிதுவெனவுரைத்தது.

மெல்லியல் டொ கை பெரியமின் நேரிடை மெல்லடிபூக்
ல்லியல் வெம் மக் கட டுந் தீ ற்று வா மெல்லாஞ்
சொல்லியசீர்ச்சுடர்த்திங்கள் ண்ணித்தொ லோன்புலியூர்
அல்லிய. டோதைநல் லாரெயல்லை சேய்த்தெம் அ ல் ரோ

ஆ ஁ கூறல

அழல்தடம்பு ரயு ருஞ்சாமதுவும்
விழல்தடமவட்கு ளின்னெனேகினெ றது.

பிணையு. லையும்வன் பேய்த்தே ரினைப்பெரு நீர். சயால்
அணையும் முரம்பு நிரம்பிய அத்தமும் ஐயமெய்யே

இணையும் அளவுமில் லாஇறை யோனுறை தில்லைத்தன்பூம்
பணையுந்தா முமன் றேசின்னோ கே கினெம்பைந்தொடிக்கே.

இறந்துப டுரைத்தல

கார்த்து முங் கயலும்போன்றிர்
வார்த்தடமுலையு மன்னனுமென்றது.

இங்கய லென்னீ பணிக்கின்ற தேந்தல் இணைப்பதில்லாக்
க் கையஞ்சஞ்சடைக்கண் ணுதலண்ணல்கடிகொள் தில்லைப்
பங்கயப் பாசடைப் பாய்தடம் நீயப் படர்தடத்துச்
செங்கய லன்றே கருங்கயம் கண்ணித் திருறுதலே. ௨௦௩

கறபு லனுரைத்தல

பொய்யொத்தஇடை போக்குத்துணிய
வையத்திடை வழக்குரைத்தது.

*தாயிற்சிறந்தன்று நாண்தைய லாருக்கந் நாண்தகைசால்
யே யிற் சிறந்தமென் தோளிதிண் ற்பின் விழுமிதன்றிங்
கோயிற் சிறந்துசிற் றம்பலத் தாடுமெங் கூத்தப்பிரான்
வாயிற் சிறந்த மதியிற் சிறந்த மதிறுதலே. ௨௦௪

துணிந்த ம கூறல

பொருவேலண்ணல் போக்குத் துணிந்தமை
செருவேற்கண்ணிக்குச் சென்றுசெப்பியது.

குறப்பாளை நின்குழல் வேங்கயம் போதொடுகோ கம் பிராம்
றப்பா டலம்புனை வார்தினை வார்தம் பிரான்புலியூர்
மறப்பான் அடுப்பதொர் தீவினை வந்திடிற் சென்றுசென்று
பிறப்பான் அடுப்பினும்பின்னுந் துன்னத்தகும்பெற்றியரே

னீடு வீறு ல

சிலம்பன் துணிவொடு செல்சரம்பினந்து
லம்புனைகொம்பர் ல் முற்றது.

நிழ் தலை தீடு றி நீரில்லை ான ம் ஒரி த்தும்
அழல்தலை டெம்பரற் றெ பரென்னோ தில்லையம்பலத்த ன்
முல்தலை வைத்து ப் போது ன் கூப்ப ல் லாத ர்போற்
குழல்தலைச்சொல்லிசெ ி க்குறிப்பாகும் ன் டொற்ற ர்ே .

பே கீகறிவீத்தல

பொருசுடர்வேலவன் போக்குத்துணிந்தமை
யரிவை கவன் அறியவுரைத்தது.

காயமும் ஆவியும் நீர் கள்கிற மம்பல வன்கயிலைச்
சீயமும் மாவும் வெரீஇ வரலென்பல் செறிதிரைநீர்த்
தேயமும் யாவும் பெறினுங் கொடார்நமர் இன்னசெப்பில்
தோயமும் ஈடுமில் லாச்சரம் போக்குத் துணிவித்தவே.

ணிழ் நந்தல

ற்புநாணினு முற்சிறந்தமையிற்
சேண்டு றிசெல்ல வாணுதல்துணிந்தது.

மற்பாய் விடையோன் மகிழ்புலி யூரென் னெடும்வளர்ந்த
பொற்பார் திருநாண் பொருப்பர் விருப்புப் புகுந்துதந்தக்
கற்பார் கடு கால் கலக்கிப் பறித்தெறி யக்கழிக
இற்பாற் பிறவற் ஏழையர் ஈழி எழுமையுமே.

ணிடு நீத்துவை தீதல

செல்வமாதர் செல்லத் துணிந்த ம
தொல்வரைநாடற்குத் தோழிசொல்லியது.

ம்பம் சிவந்த சலந்தரன் ஆ ன் கறுத், தில்லை
ம்பன் சிவந ர் நல்தளிர் ற்சுர மாகும்நம்பா
அம்பஞ்சி ஆவம் பு மிக நீண்டரி சிந்து ண்ணை
செம்பஞ்சி யின்மிதிக் கிற்பதை கும்மலர்ச் சீறடிக்கே

குறியிட கூ. ல

மன்னியஇருளில் துன்னியகுறியிற்
ோங்கிவரொ ன் ய ஸ் குொண்டென்றது.

முன்னோன் மணி ண்டம் ஒத், வன் அம்ப ந் தம்முடிதாழ்த்-
துன்னு தவர்வினை போற்பாந் தோ கும் எ துயிரே
அ ண்ணர் அரும்பெற லாவியன் னாய்அரு ளா சயினற்
பொன்னார் மணிமகிழ்ப் பூவிழ யாம்விழை பொ கிருநே .

அடியே வேழநீனைத் தவனுளம் டல

நெறியுறுகுழலியொடு நீங்கத்துணிந்த
உறுசுடர்வேலோன் உள்ளம்வாடியது.

பனிச்சந் திரனொடு பாய்புனல் சூடும் பரன்புலியூர்
அனிச்சம் திகழுமஞ் சீறடி யாவ அழல்பழுத்த
கனிச்செந் திரளன்ன கற்கடம் போந்து ட் குமென்றால்
இனிச்சந்த மேகலை யாட்டுகென் டொ லாம்பு குத் தெய்துவதே

கொணடு சேன ய்த்தல

வண்டமர் குழலியை - கண்டு டொள் கென்றது.

வைவந்த வேலவர் சூழ்வரத் தேர்வரும் வள்ளலுள்ளர்
தெய்வந் தருமிருள் தூங்கு முழுதுஞ் செழுமிடற்றின்
மைவந்த கோன்தில்லை வாழ்த்தார்மனத்தின் வழத்தூர்போல்
மொய்வந்த வாவி தெளியும் துயிலுமம் மூதெயிலே. உகஉ

ஓம்படுத்தி நதல

தேம்படு கோதையை யோம்படுத்தது.

பறந்திருந் தும்பர் பறதப்பப் படரும் புரட் ரப்பச்
சிறந்தொரி யாடிதென் தில்லையன் னுள்திறத் துச்சிலம்பா
அறந்திருந் துன்னரு னும்பிறி தாயின் அருமறையின்
திறந்திரிந்(து) ஆர்கலி யும்முற்றும் வற்றுமிச் சேணிலத்தே

ழிப்படுத்தி ரதல

திருதலி ய வழிப்படுத்துப் பதிவயிற்பெயரும் பார்க்ப ரந்தது.
ஈட் டொல்லை ஆயமும் ஒளையும நீங் இவ் வூர் வை தீர்த்
தாட் டொல்லை ண்டிடக் கூடு தும்மை எம்மைப்பிடித்தின்
ருண்டெல்லை தீர்இன்பந் தந்தவன் சிறற்றம் பலம்நிலவு
சேர் தில்லை மாநகர் வாய்ச்சென்று சேர் திருத்தகே

மேலல கே ண்டே ல

பஞ்சிமெல்லடிப் பணைத்தோளியை
வெஞ்சுரத்தி ட மெலிவ ற்றியது.

பேணத் திருத்திய சீறடி மெல்லச்செல் பேராவம்
பூணத் திருத்திய பொட் டொளி யோன்புலி யூர்பு ரயும்
மாணத் திருத்திய வான்பதி சேரும் இருமருக் குங்
மாணத் திருத்திய போலும்முன் னுமன்னு ரானங்களே

அடலேடுத்துரைத்தல

உரிசிலையவர் வருகுவரெனப் புரிதருகுழலிக் கருவனுரைத்தது.
கொடித்தேர் மறவர் குழாம் வெங்குரிநிறை கூடினென்னை
வடித்தேரில் கெடுகின்வாய்க்குதவாமன் னுமம்பலத்தோன்
அடித்தேரால் என்ன அஞ்சுவன் தின்னைய ரென்னின்மன் னுங்
கடித்தேர் குழல்மங்கை கண்டிடிவ்விண்தோய் கனவரையே

அயர்வகற்றல்

இன்னல்வெங்கடத் தெறிவேலவன்
அன்னமன்னவ எயர்வகற்றியது.

முன்னே நருள்முன்னும் உன்னு வினையின் முனகர்துன்னும்
இன்னு கடறிதிப் போழ்தே கடந்தின்று காண்டுஞ்சென்று
பொன்னு ரணிமணி மாறிகைத் தென்புலி யூர்ப்புழுவார்
தென்னு ானஉடை யான்நட மாடுசிறிற் றம்பலமே. உகஎ

நெறிவிலக்கிக்கூறல்

சுரத்திடைக்கண்டவர் சுரக்குழைமாதொடு
சுரத்தணிவில்லோய் தங்குகென்றது.

விடலைஉற் றுரில்லை வெம்முனை வேடர் தமியைமென்பூ
மடலையுற் றுர்குழல் வாடினள் மன்னுசிறிற் றம்பலவர்க்
டலையுற் றுரின் எறிப்பொழிந் தாங்கரு ன்சுருக்கி
க் லையுற் றுன் டப் பாரில்லை இன்றி டஞ்சுரமே. உகஅ
கண்டவர் மகிழ்தல

மண்டமுற் று த்துக் - கண்டவ ருரைத்தது.

அன்பனைத் தஞ்சொல்லி பின்செல்லும் ஆடவன் நீடவன்ற
பின்பனைத் தோளி வருமிப் பெருஞ்சரம் செல்வதன்று [ன்
பொன்பனைத் தன்ன இறையுறை தில்லைப் பொலிமலர்மேல்
நன்பனைத் தண்ணற வுண்ணுளி போன்றொளிர் நாட மே.

வழிவீடு டல்

வந்தழற்கடத் த வடிவேலண்ணல்
மின்றங்கிடையொடு வினையாடியது.

கண் ள்தம் மாற்பயன் கொண்டனம் கண்டினிக் காரி வின்
ப ட மென்மொழி ஆரப் பருக வருகஇன்னே [ன்
வி ள்தம் நாயகன் தில்லையின் மெல்லியல் பர்கடு ட்கோ
த டம் பைத்தடம் போற்கடுங் கானகம் தண்ணெனவே.

ந ரணி மகூறல

வண்டமர் குழலியொடு கண்டவ ருரைத்தது.

மின்றி கிடையொடு நீவியன் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
குன்றி கட்டுசென் றுலர்நின்று தோன்றுங் குருஉக்கமலந்
துன்றி கட்டுசுந் துறைதுறை வள்ளைவேன் னைநகையார்
சென்றங் கடைதட மும்புடை சூழ்தரு சேண்ககரே. ௨௨௧

நக கட்டல

கொடுங்கடங்கடந்த குழைமுகமாதர்க்குத்
தடங்கிடங்குசூழ் தன்னகர் ாட்டியது.

மின்போல் கொடிநெடு வானக் கடலுள் திரைவிரிப்பப்
பொன்போல் புரிசை வடவரை காட்டப் பொலிபுயிரூர்
மன்போற் பிறையணி மாளிகை சூலத்த வாய்மடவாய்
நின்போலநடை அன்னந்துன் னிமுந் தோன்றுமன்னிண்கரே.

பதிபரிசுரைத்தல

ண்ணிவர்வளநகர் கண்டுசென்றடைந்து
பண்ணிவர்மொழிக்குப் பதிபரிசுரைத்தது.

செய்குன்று வைஇவை சீர்மலர் வாசி விசம்பியங்கி
நகின்ற தி களைய்ப் பாறும் பொழிலவை ஞாங். றொங்கும்
பொய்குன்ற வேதிய ரோதிடம் உந்திடம் இந்திடமும்
ய்குன்ற வார்சிலை அம்பல றற்கிடம் ஏந்திழையே. ௨௨௩

சேவில தேடல

வலைபுற்ற காதற்றோழியைச் செவிலியுற்றுத் தெரிந்துவினாது.
மயிலே ப் பேர்ந்திள வல்லியினொல்கிமென் மா விழித்துக்
குயிலெனப் பேசுமெ. குட்டன்ள் குற்றதென் நெஞ்சகத்தே
பயிலெனப் பேர்ந்தறி யாதவன் தில்லைப்பல் பூ குழலாய்
அயிலெனப்பேரு ண்ணையெ றொலாம்இன்றயர்கின்றதே.

அ தே நிற ல

சுடர் குழைப்பாங்கி ப டத்துமொழிகிளவியிற்
சிறப்பு டச்செவிலி றத்தொடுகின்றது.

ஆள்அரி கும்மரி தாய்த்தில்லை யா ருக் கும்மெளிதாந்
தாளர்இக் குன்றி தன் பா வக்கு மேவித் தழல்தி ழ்நே ற்

கோளரிக் குந்திக ரன்னு ரொருவர் குருடமலர்த்தார்
வாளரிக் கண்ணிகொண் டாள் வண்ட லாயத்தெம்வா னுதலே

கறபுநிலைக்கிரங்கல

விற்புரைதுதலி ற்புநிலைகேட்டுக் கோடாயுள்ள நீடாயமுங்கியது.
வடுத்தான் வகிர்மலர் கண்ணிக்குத் தக்கின் று தக்கன்முத்திக்
கெடுத்தான்கெடலில்தொல்லோன் தில்லைப்பன்மலர்கேழ்களா
மடுத்தான் குடைந்தன் றழுங்க அழுங்கத் தழீஇமகிழ்வற்
றெடுத்தாற் கினியன வேயினி யாவன எம்மனைக்கே. உஉக

கவனறுரைந்தல

அவள்நிலை நினைந்து - செவிலி கவன்றது.

முறுவல்அக் கா ல்தந்து வந்தென் முலைமுழு வித்தமுவிச்
சிறுவலக் காரங்கள் செய்தவெல் லாம்முழு துஞ்சிதையத்
தெறுவலக் காலனைச் செற்றவன் சிற்றம் பலஞ்சிந்தியார்
உறுவலக் கானகந் தான்படர் வாளு மொளியிழையே. உஉஎ

அடிநினைந்திரங்கல

வெஞ்சரமும்மவன் பஞ்சிமெல்லடியுந்
செவிலிநினைந்து கவலையுற்றது.

தாமே தமக்கொப்பு மற்றில் லவர்தில்லைத் தண்அனிச்சப்
பூமேல் மிதிக்கிற் பதைத்தடி பொங்கும்ந் றாய்ளரியுந்
தீமேல் அடில்போற் செறிபரற் றானிற் சிலம்படிபாய்
ஆமே நடக்க அருவினை யென்பெற்ற அம்மனைக்கே. உஉஅ

நறறுய்க்கு ரத் தல

முகிழ்முலைமடந்தைக்கு முன்னியதறியத்
தி ழ்மனைக்கிழத்திக்குச் செவிலிசெப்பியது.

தழு வின கைஇறை சோரில் தமிழமென் றேதளர்வுற்
றழுவினை செய்யும்நையா அஞ்சொற்பே தையறிவுவிண்ணோர்
குழுவினை உய்யநஞ் சண்டம் பலத்துக் குணி ழும்பிரான்
செழுவின தாள்பணி யார்பினி யாலுற்றுத் தேய்வித்ததே

நறறுய் தல

கோடாய் கூற நீடாய் வாடியது.

பாழியன் மென்மொழி வன்மனப்பேதையொ ரேதிலன்பின்
தோழியை நீத்தென்னை மு னேனதுறந்து துன்னார் முன்

வாழியிம் மூதூர் மறுகச்சென் றுளன்று மால்வணங்க
ஆழிதந் தானம் பலம்பணி யாரின் அருஞ்சுரமே. உ.௩௦

கிளிமொழிக கிரங்கல

மெய்த்தகைமாது வெஞ்சுரஞ்செல்லத்
தத்தையைநோக்கித் தாய்புலம்பியது.

கொல்துணைவேல்அம்பலவற்றொழாரிற்சூன் றங்கொடியோள்
என்னணஞ் சென்றன ளென்னணஞ் செரு மென ஆயரா
என்னனைபோயினள் யாண்டையளென்னைப்பருந்தடுமென்
மென்னனை போக்கன் றிக் கிள்ளையென் னுள்ளத்தையீர்சின்றதே.

டரே டிரத்தல

வெஞ்சுரந்தணிக்கு னச் செஞ்சடரவற்கு
வேயமர்தோளி தாயர்பராயது.

பெற்றே னெடு கிள்ளை வாட முதுக்குறை பெற்றிமிக்கு
ற்றேன் மொழியழற் றான்ட ந் தாள்முகம் நானணுகப்
பெற்றேன்பிறவிபெறுமற்செய்தோன் தில்லைத்தேன்பிறங்கு
மற்றேன் மலரின் மலர்த்(து)இரந்தேன்சுடர் வானவீன .

பரு நீனைந்து சுவறல

முற்ற முலைக்கு - நற்றாய் -வன்றது.

ம்மலர் வாட்படை யூரற்குச் செய்யுங்குற் றேவல்
மற்றென் மைம்மலர் வாட் ணி வல்லன் டொல் லாந்
தில்லை யா மலை ய் மொய்ம்மலர் காந்தளைப் பார்த
ளெ றெ ணித்து னென்றொளித்துக் கம்மல ராற்
புதைத்துப் பதை குமெங் கார்மயிலே. உ.௩௩

டத் துணித ட

ோடாய் மடந்தையை நாடத் துணிந்தது.

டே யி தோளிமெலியல்வி ன்னோர்த் ன்வேள்வியின் றாய்ப்
பாயின சீர்த்தியன் அம்பலத் தாளைப் பழித்துமும்மைத்
தியி தாற்றல் சிர க ணிழந்து திசைதி சதாம்
போயின ால்லையெல் லாம்பு கு நாடுவன் பொன்னினையே.

கோடி குறி பார்தீ, ல

நற்றய் நயந்த - சொற்புட் பராயது.

பணங்களஞ் சாலும் பருவா வார்த்தவன் தில்லையன்ன
மணங்கொளஞ்சாயலும்மன்ன னும்இன் னைவாக்கரைந்தால்
உணர் கலஞ்சாதுண்ணலாமெ. ள்நிணப்பலி யோக்குவல்மாக்
குணங்களஞ் சாற்பொலி யுந்நல சேட்டைக்குலக்கொடியே.

தோதிடங் கேடல

சித்தந்தளர்ந்து தேடுங்கோ ராய்

உய்த்துணர்வோரை யுரைமினென்றது.

முன்னு' கடுவிடம் -ண்டநென் தில்லைமுன் னேனருளால்
இன்னுங் கடிபிக் கடிமனைக் கேமற் றுயாமயா
மன்னுங் கடிமலர்க் கூந்தலைத் தான்பெறு மாறுமுண்டேல்
என்னுங்கள் தீதின்றி ளுதுங்கள் நான்மற உத்தமரே.

சுவடு கண்டறிதல்

சுவடுபடு கடத்துச் - செவிலிகண் டறிந்தது.

தெள் ன்புனற்சென்னியோன் ஆம்பலஞ்சிந்தியாரினஞ்சேர்
முள்வன் பரல்முரம் பத்தின்முன் செய்வினை யேனெடுத்த
ஒள்வன் படைக்கண்ணி சீறடி யிங்கிவை யுங்குவையக்
கள்வன் பகட்டுர லோனடி யென்று கருதுவனே. உருள

வடு டிபு' கல

கடத்திடைக்காரிகை அடித்தலங்கண்டு

மன்னருட்கோடா யின்னலெய்தியது.

பாலொத்த நீற்றம் பல்வன் கழல்பணி யார்பிணிகாய்க்
லோலத் தவிசின் மிதிக்கற் பதைத்தடி கொப்புள் டொள்ளும்
வேலொத்தவெம்பால் னனத்தின்நின்றொர்விடலைபின்போர்
காலொத் தனவினை யேன்பெற்ற மாணிழை கால்மலரே

தே டடமாத தே டடல

மென்மலர் டாய்பும் தே டடமாதரைப்

பின்வருசெவிலி பெற்றிவினாது.

பேன, ப் பருவம் பி' சென் றதுமுன்றி லெனைப்பிரிந்தா'
தை' கலமரும்வல்லியொப் பாள்முத்தன் தில்லையன்னாள்

ஏதில் சுரத்தய லாடுனாடின நேகினன் கண்டனையே
போதிற் பொலியுந்தொழிற்புலிப் பற்குரம்பொற்றொடியே.

புறநெடு புலந்தல

காட்டுப் புறவொடு - வாட்ட முரைத்தது.

புயல்அன் றலர்ச ட ஏற்றவன் தில்லைப் பொருப்பரசி
பயலன் தனைப்பணி யாதவர் போல்மிகு பாவஞ்செய்தேற்
கயலன் தமிழன் அஞ்சொற்றுணைவெஞ்சரம்மா, ர்சென்றால்
இயலன் நெனக்கிற் றிலைமற்று வாழி எழிற்புறவே. உசடு

குடு வந்தல

தேடிச்சென்ற செவிலித்தாயர் - ஆடற்கூவொடு வாடியுரைத்தது.
பாயும் விடையோன் புலியூ ரணையவென் பாவைமுன்னே
காயுங் கடத்திடை யாடிக் டப்பவுர் கண்டுநின்று
வாயுந் திறவாய் குழையெழில் வீசவண் டோலுறுத்த
சீபுமின் பாவையும் நின்று நிலாவிடும் நீள்கூவே. உச

விரதீய ர வினுவல

வழிவருகின்ற மாவிரதியரை

மொழியின் னென்று முன்னிமொழிந்தது.

ரத்திய பொக்கணத் தென்(பு)அணி ட்டங்கஞ் சூழ்சடை
பொத்திய லோலத்தி னீர்புலி யூரம் பலவர்க்குற்ற [வெண்
பத்தியர் போலப் பணைத்திறு மாந்த பயோதரத்தோர்
பித்திதன் பின்வர முன்வரு மோவொர் பெருந்தனையே

தேதி வினுவல

மதிப்பின் வருஞ்செவிலி வேதிய ர விரும்பிவினுவது.

வெதிரேய் ரத்துமென் தோலேய்சுவல்வெர்னை தூலிற்கொண்மூ
அதிரேய் மறையினிவ் ாறுசெல் வீர்தில்லை அம்பலத்துக்
கதிரேய் சடையோன் ரமான் என டொரு மான்மயில்போல்
எதிரே வருமே சுரமே வெறுப்பவொ ரேந்தலொடே. உசந

புந் ட நுே ப் பொந் தி வினுவல

புணர்ந்துடன் நும் புரவலனொருபால்

அணங் மர் கோதை ய ஆராய்ந்தது.

மீண்டா ரெனஉ தேன் டு றும்மையிம் மேத வே
பூண்டா ரிரு ர்முன் போயி ரேபுலி யூரேணின்

முண்டான் அருவரை ஆளியன் னானைக்கண் டேனயலே
தூண்டா விளக்கனை யாயென்னை யோ அன்னை சொல்லியதே.

வியந்துரைத்தல

வேங்கைபட்டதும் பூங்கொடிநிலையும்
நா லவருங் கோடாய் கூறியது.

பூங்குழி லாயப் பொருப்பன் திருப்புவி யூரென்னத்
தினை இ லாச்சிறி யாள்நின்ற திவ்விடஞ் சென்றெதிர்த
வே. கயின் வாயின் வியன் ககம் மடுத்துக் கிடந்தலற
ஆ (கு) அயிலாற் பணிகொண்டதுதிண் திறலாண்டகையே.

இரூபே ததுரைத்தல

சேய்மையோடு செம்மல்போதா
ஆயிழைபங்கனென் றயிர்த்தேமென்றது.

மீன்தொத் திடுகழல் தூபுரம் வெள்ளைசெம் பட்டும்ன்ன
ஒன்றொத் திடவுடையா ளொடொன்றும் புலியூரென்றே
நன்றொத் தெழிலைத் தொழவுற்றனமென்ன தார்நன்மைதான்
குன்றத் திடை க்கண் டனமென்னை நீசொன்னகொள்கையே.

மீளவுரைத் தல

கடுங்கடம் டந்த ம கைக்காய்க்குரைத்து
நடுங்கண்மின்மீண்டும் நடமினென்றது.

மீள்வது செல்வதன் றன்னையிவ் வெங்கடத்(து) அக்கட மாக்
கீள்வது செய்த கழிவோ னெடுங்களர் டெண் டயன்ன
நீள்வது செய்தகண் ணாளிந் நெடுஞ்சாரம் நீந்தியெம்மை
ஆள்வது செய்தவன் தில்லைபி னெல்லை யணுகுவரே. உ.சௌ

உலகியல பு ரத்தல

செவிலியது கவலைதீர
மன்னியஉலகியன் முன்னியுரைத்தது.

சுரும்பிவர் சந்துந்தொடு கடல்முத்தும் வெண்சு குமெங்கும்
விரும்பினர் பாற்சென்றுமெய்க் ணியாம் யின் யென்னும்
பெரும்பு ல் சூடும் பிரான்சிவன் சிற்றம் பலமனைய
நும்ப(ன்)னமென்மொழியாருமநீர்மையர்காணு ர்கே

அழங்கு ; ரய்க்கு ரத்தல

செழும்பணை யணைந்தமை - அழுங்குதாய்க் கு ரத்தது.

ஆண்டி லெடுத்தவ ராமிவர் தாமவ ரல்குவர்போய்த்
தீண்டில் எடுத்தவர் தீவினை தீர்ப்பவன் தில்லையின்வாய்த்
தூண்டி லெடுத்தவ ரால்தெங்கொ டெற்றப் பழம்விழுந்து
பாண்டி லெடுத்தபடி றுமரை கீழும் பழனங்கனே. உ

௧௭. வ ரை வு மு டே க் க ம்

நத்தம மிதுத்கூறி வரைவு கடாதல

இரவுக்குறியிடத் தேந்திழைப்பாங்கி

வரைவுவேண்டுதல் வரவு ரத்தது.

எழு 'குலை வாழையின் இன்கனி தின்றிள மந்தியந்தண்
செழுங்குலை வாழை நிழலில் துயில்சிலம் பாழுனைமேல்
உழு 'டு லை வேல்திருச் சிற்றம் பலவரை உன்னலர்போல்
அழுங்குலைவேலன்னகண்ணிக்கென்னோறின்னருள் கையே.

பெருமபா ன ம கூறி மறுத்தல

குலம்புரி கொம்பர்க்குச் - சிலம்பன் செப்பியது.

பரம்பயன் தன்னடி யேனுக்குப் பார்விசும் பூடுருவி
வரம்பயன் மாலறி யாத்தில்லை வானவன் வான ஞ்சேர்
அரம் பையர் தம்மிட மோஅன்றி வேழத்தி னென்பு ட்ட
குரம்பையர் தம்மிடமோஇடந் தோன்றுமி ' குன்றிடத்தே

ளதுகூறி ரவு ட தல

இன் மயு ரத்த மன்னனு 'கு-மா ழுளோ 'கி தோழியு ரத்தது.
சிறார் ' வாய்த்த மணியிற் சிதைபெருந் தேணிழுமென்
றிருல் ழி வற்றெஞ் சிறுகுடில் உந்து மிடமிடு, ந்தை
உறாவரை உற்றார் குற ர்பெற்றாளு' கொடிச்சிலம்பர்
பெறாவரு ளம்பல 'மலைக் 'ர' தும் பெரும்புனமே. உருஉ

கூறி யிர வு வில கல

இரவருதுயரம் எந்தலு 'டு ' ணிப் பருவரலெய்திப் பா 'கிப ர்ந்தது.
கட ந்தொறும் 'ரண வல்சியின் ஈடிப்ப 'சியம் 'குல்
இடந்தொறும்பார்க்கும்இ டவொருநீயெழில்லே வி ' ந்தால்

படந்தொறுந் தீஅர வன்அம் பலம்பணி யாரினெம்மைத்
தொடர்ந்(து)ஒறுந்துன்பென்பகேஅன்பின்னருள்தோன் றுவதே.

பழி வுரைத்துப் பகல ரவு விலக்கல

ஆங்கனம்ஒழுகும் அடல்வேலண்ணலைப்

பாங்கி ய பகல்வரலென்றது.

கனிஹற்றசெல்லல் களைவயின்பெண் மரங்கைஞ்ஞெமிர்த்துப்
பிளிஹற்ற வானப் பெருவரை நாட பெடை டையோ
டொளிஹற்ற மேனியன் சிற்றம் பலம்நெஞ் சுறதவர்ப்போல்
வெளிஹற்ற வான்பழி யாம்ப ல் நீசெய்யும் மெய்யருளே

தேழுதிர்ந்து கூ ல

இரவரவின் ஏதமஞ்சிச் - சுரிதருகுழற் றேழிசொல்லியது.

கழிகண் தலைமலை லோன்புலி யூர்கரு தாதவர்ப்போல்
குழிகு கனிஹ வெரிஇஅரி யாளி குழிஇவழங்காக்
கழிகட் டிரவின் வரல்கழல் கைதொழு தேயிரத்தேன்
பொழிகண் புயலின் மயிலில் துவளு மிவள்பொருட்டே .

தாயறிவு கூறல

சிறைப்பிறத்துச் செம்மல்கேட்ப

வெறிக்குழற்பாங்கி மெல்லியற் குரைத்தது.

விண்ணுஞ் செலவறி யாவெறி யார்கழல் வீழ்சடைத்தீ
வண்ணன் சிவன் தில்லை மல்லெழிற் கானல் அரையிரவில்
அண்ணல் மணிநெடுந் தேர்வந்த துண்டா மெனச்சிறிது
னுஞ் சிவந்தன்னை யென்னையும் ஓர்கினள் கார்மயிலே.

ந்தமேல தது ரவு டாதல

ரிவளை ய வ ரவுக ரவி - அரிவைதோழி -ரைபகர்ந்தது.

வாந்தோய்பொழிலெழின் மாங்கனிமந்தியின் வாய்க்கடுவன்
தேன்தோய்த் தருத்தி மகிழ்வகண் டான்திரு நீள்முடிமேல்
மீன்தோய்புனற்பெண்ணைவத்துடையாளையும்மேனி த்தா
ன்தோய் மதில்தில்லை மா ர்போலும் வரிவளையே,உருள

க னமேல

யில கூறல

ர் ரவலி - மிகுழி ரதல்.

றைகள் மலிடு னன்றை யோன்றின்று ராட மாடுதில்லைச்
சிற் மலிபுனற் சிர்கர் ரக்குஞ்செவ் வேலினைஞர்

பறைக் கண் படும்படுந் தோறும் படாமுலைப்பைந்தொடியாள்
கறைக்கண் மலிகுதிர் வேற்கண் படாது கலங்கினயே. ௨௫௮

பகலுடம்பட்டாள்போ றீர ரவு விலக ல

விரைதகு தாரோய் - இரவா லென்றது.

*கலரா யினர்நீனை யாத்தில்லை அம்பலத் தான் முற்கண்
பிலரா யினர்வினை போலிருள் தூங்கி முழங்கிமின்னிப்
புலரா இரவும் பொழியா மழையும்புண் ணில்லுழைவேல்
மலரா வரும்மருந் தும்மில்லை யோறும் வரையிடத்தே.

இரவுடம பட்டாள் போன பகல ரவு விலக்கல

இகலடு வேலோய் - பகல்வா லென்றது.

இறவரை உம்பர் கடவுள் பராய்ரின் நெழிலியுன்னிக்
குறவரை ஆர்க்குங் குளிர்வரை ஈட றொழும்பவள
நிறவரை மேனியன் சிற்றம் பலம்நெஞ் சுறுதவர்போல்
உறவரை மேகலை யாட் ல ராம்பக லுன்னருளே. ௨௬௦

இரவும் பகலு ரவு விலக்கல

இரவும் ப லும் - வரவொழி ிகன்றது.

சுழியாவருபெருநீர்சென்னிவைத்தென்னைத்தன் தொழும்பில்
கழியா அருள்வைத்த சிற்றம் பலவன் கரந்தருமான்
விழியா வரும்புரி மென்குழ லாந்திறத் தையமெய்யே
பழியாம் பகல்வரில் நீஇர வேதும் பயனில்லைய. ௨௬௧

ரலங் கூறி ரவு கட ல

முந்திய பொருளைச் சிந்தையில் வைத்து

வரைதருகிளவியில் ிதரிய வுரைத்தது.

மையார் கதவி வனத்து வருக்கை ப் பழம்விழுதேன்
எய்யா , யி ன்றிள மந்தி ள் சோரும் இருஞ்சிலம்பா
மெய்யா அரியதெ னம்பலத் தான்மதி யூர்கொள்வெற்பின்
மொய்யார் வளரிள வேங்கை பொன் மாலையின் முன்னினவே.

சூறுவிக்குறறல

ஒத்ததொவ்வா துரைத்ததோழி

ொத்தவிழ்நோ தையாற் கூறுவி குற்றது.

தேமாம் பொழில்தில்லைச் சிற்றம் பலத்துவிண் ணை வண்
ராமா தரிக்க டம்பயில் ேயனை ண் ணாதவரி

வாமான் கலைசெல்ல நின்றார் கிடந்தநம் ஆல்லல்கண் டால்
தாமா அறிகில ராயினென் னஞ்சொல்லுந் தன்மைகளே

சேலவநீனத்துரைத்தல்

பாங்கிருநெருங்கப் பணிமொழிமொழிந்து
தேங்கமழ்சிலம்பற்குச் சிறைப்புறக்கிளவி.

வல்சியி னெண்கு வளர்புற் றகழமல் கும்மிருள்வாய்ச்
செல்வரி தன்றுமன் சிற்றம் பலவரைச் சேரலற் றீபால்
கொல்கரி சீயங் குறுகா வகைபிடி தானிடைச் செல்
கல்லத மரன்வந்த வாறென் பவர்ப்பெறில் கார்மயிலே. ௨௪௪

பேலிவழிவுரைத்து வரைவு கடாதல்

ரைவுவிரும்பு மண்ணுயிர்ப்பாங்கி-விரைதருகுழலி மெலிவுரைத்தது.

வாரிக் களிற்றின் மருப்பு கு முத்தம் வரைமகளிர்
வேரிக் களிர்க்கும் விழுமலை நாட விரிதிரையின்
நாரிக் களிக்கமர் நன்மாச் சடைமுடி நம்பர்தில்லை
ஏரிக் களிக் கு மஞ்ஞையிந் நீர்மையென்னெய்துவதே. ௨௫

௧௨ வரைபொருட் பிரிதல்

முலைவலை கூ, ல

கொலைவேற் றண்ணிக்கு விலையில யென்றது.

குறைவிற்குக் கல்விக்குஞ்செல்விற்குநின்குலத்திற்கும்வந்தோர்
நிறைவிற்கும் மேதகு நீதிக்கும் ஏற்பின்அல் லால்திணையின்
இறைவற் குலாவரை யேந்திவண் தில்லையன் ஏழ்பொழிலும்
உறைவற் குலாதுத லாள்விலை யோமெய்ம்மை யோதுநர்க்கே .

௩ கூறி ரவுடம்ப ததல்

தொடுத்தனவிடுத்துக் தோன தோனெய்
திடுக் பெரி திரையினென்றது.

வடுத்தன நீள்வகிர் ண்ணிவெண் நித்தில வாள் கைக்குத்
தொடுத்த நீவிடுத் தெய்த் துணியென்னெத்தன்தொழும்பிற்
படுத்தந் நீள் முலேசர்சிற மம்பலந் தாம்ப வியார்

டுத்தன தாம் பரில் பொல்லா திரவின்நின் னாரருளே ௨௬

வரைபொருட பிரி வ யு யெனக கூறல

ஆங்கவள்வயின் நீங்கலுற்றவன்

இன்னுயிர்த்தோழிக்கு முன்னிமொழிந்தது.

குன்றங் கிடையும் கடந்துமர் கூறும் நிதிகொணர்ந்து
மின்றங் கிடையும் மையும்வந்து மேவுவன் அம்பலஞ்சேர்
மன்றம் கிடைமரு தேகம்பம் வாஞ்சியம் அன்னபொன்னைச்
சென்றங் கிடைகொண்டு வாடா வகைசெப்பு தேமொழியே

நீயே கூறெனறல்

காய்கதிர்வேலோய் னங்குழையவட்கு

நீயேயுரை தின்செலவென்றது.

கேழ்ந வரையுமில் லோன்புவி யூர்ப்பயில் கிள்ளைய ான
யாமேழர் மொழியா ரிரவரி னும்பகற் சேறியென்று
வாமேழ் னெனவிருந் கும்வரிக் கண்ணியை நீவருட்டித்
யாமேழ் னெனவிடைக் கட்சொல்லி யேகு தனிவள்ளலே.

உ ல ல க ல

கிரைவளை வாட வுரையா தன்றது.

வருட்டின் திகைக்கும் வசிக்கின் துளக்கும் மனமகிழ்ந்து
தெருட்டின் தெளியலள் செப்பும் வகையில்லை சீரருக்கன்
குருட்டிற் புகச்செற்ற கோன்புவி யூர்குறு கார்மனம்போன்
நிருட்டிற் புரிசுழ லாட்கெங்க னெனசொல்லி யேகுவனே

பிரிந் ம கூறல

தேங்கமழ் குழலிக்குப் - பாங்கி ப ற்ந்தது.

ல்லாய் நமக்குற்ற தென்னென்றுரை 'நீ ன் நமர்தொடுத்த
ல்லா நிதியு முடன்விடுப் பான்இமை யோரிறைஞ்சும்
மல்லார் ழல்அழல் வண்ணர்வ தில்லைதொழார் எல்லாற்
செல்லா அழற் ட மின்றுசென்றார். ம் சிறந்த ரே ள

நெஞ்ஞே கூறல

கல்வ ராநாடன் சொல்லாதகல

மின்னொளிமருங்குல் தன்னொளிதளர்ந்தது.

அருந்தும்விடம்அணியாம்மணிக ட் மற்றண்டர்க்கெல்லாம்
மருந்தும்அமிர்தமுமாகுமுன்னோன் தில்லைவாழ்த்தும்வள்ளல்

திருந்துங் கடன்நெறி செல்லும்வ் வாறு சிதைக்குமென்றால்
வருந்தும் மடநெஞ்ச மேயென்ன யாம்னி வாழ்வகையே.

நெஞ்சோடு வந்தல்

வெற்பன் நீங்கப் - பொற்பு வாடியது.

வர்ப்பின்னை தோள்முன் மணந்தவன் ஏத்த எழில் திகழுஞ்
சீர்ப்பொன்னை வென்ற செறிகு லோன்தில்லைச் சூழ்பாழில்வாய்
ார்ப்புன்னை பொன்ன விழ் முத்தமணலிற் கலந்தகன்றார் [தே.
தேர்ப்பின்னைச் சென்றவென் நெஞ்சென் கொலாமின்றுசெய்கின்ற

வந்தத்தங் கண்டு ரத்தல்

அழலுறு கோதையின் விழுமுறு பேதையை
நீங்கலொனப் பாங்கி பகர்ந்தது.

கானமர் குன்றர் செவியுற வாங்கு கணைதுணையா
மானமர் கோக்கியர் நோக்கென மான்நல் தொடைமடக்கும்
வானமர் வெற்பர்வண் தில்லையின் மன்னை வணங்கலர்போ
தே மர் சொல்லிசெல் லார்செல்லல் செல்லல் திருநுதலே.

வழியோழி வற்புறுத்தல்

குழிருங் கூந்தலைத் தோழி தெருட்டியது.

மதுமலர்ச் சோலையும் வாய்மையும் அன்பும் மருவிவெங்கான்
கதுமெனப்போக்கும்நிதியின் அருக்குமுன்றிக் லுழந்தால்
நெந்துமலர் நோக்-மொர் மூன்றுடையோன் தில்லைநோக்கலர்போல்
இதுமலர்ப் பாவைக் டென்னோவந்தவாறென்பரேந்தியையே

வனபு யெதிராந்திர ல

வன் றைவேலோன் வரைவுநீட

வன்புறையழிந்தவன் மனமுக்கியது

வந்தாய் பவராயில் லாமயில் முட்டை இனையடங்கி
பந்தா டிரும்பொழில் பல்வடா நாடன்பண் போஇனிதே
கொந்தார் நறுங்கொன்றைக் கூத்தன் தென்தில்லை தொழ ர்குழுப்
சிந்தா குலமுற்றுப் பற்றின்றி நையுந் திருவினர் [போல்

வய்மைகூறி வருத்தந் ணித்தல

வேல்தடங் கண்ணியை யாற்று வித்தது.

மொய்யென்பதே இழைகொண்டவனெ ணைத்தன்மொய் ழற்காள்
செய்யென்பதே செய்த வன்தில்லைச் சூழ்கடற் சேர்ப்பர்சொல்லும்
பொய்யென்ப தேகருத் தாயிற் புரிசூழல் பொற்றொடியாய்
மெய்யென்ப தேதுமற் றில்லை ர லாமிவ் வியலிடத்தே.

தேறுது புலம்பல

தீதறு ண்ணி தேற்றத்தேறுது போதுறுகுழலி புலம்பியது.

மன்செய்த முன்னாள் மொழிவழியே அன்ன வாய் மகண்டும்
என்செய்த நெஞ்சம் நிறையும்நில் லாவென தின்னுயிரும்
பொன்செய்த மேனியன் தில்லையு ரூரீற் பொ றயரிதாம்
முன்செய்த தீங்குகொல் காலத்து நீர்மைகொல் மொய்குழலே.

க லம் ம றத்து ரத் தல

காந்தள்கருவுற க் கடவுள் மழை டென்

நேர்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பியது.

ருந்தினை ஓம்பக் கடவுள் பராவி நமர்கலிப்பச்
சொரிந்தன டொண்மூச் சுமந்ததன் பேரரு ளால்தொழும்பிற்
பரிந்தெனை யா டசிற் றம்ப ாத் தான்பரங் குன்றிற்றுன்றி
விரிந்தன காந்தள் வெருவரல் காரென வெள்வளையே. உள

தூ . வு ரத்தல

ஆங்கொரு தூதுவரப் - பாங்கிக் டெ ரத்தது.

டெ ிறவர் முப்புராஞ் சிற்றட் பலத்துள்ளின் றுடும்வெள்ளிக்
குன்ற ிர் குன்றா அருள்தரக் கூடினர் நம்மக் ிறு
சென்றவர் தூதுகொல் லோஇருந் தேமைபுஞ்செல்லல்செப்பா
நின்றவர் தூதுடொ ல் லோவந்து தோன்றும் நிரைவளையே.

தூ க டுழ கல

அயலுற்ற தூதுவரக் கயலுற்றகண்ணி மயலுற்றது.

வருவன செல்வன தூதுகள் ஏதில வான்புலியூர்
ஒருவன தன்பரின் இன்பக் கலவிகள் உள்ளாருத் த்
தருவன செய்தென தா ிடொண்டேகியென் நெஞ்சிற்றம்மை
இருவின ரத்தலரேதுசெய் வான்இன்றிரு ிகின்றதே உஅ

மெலிவுகண்டு சேவிலிகு ல

வண்டமர் புரிசூழ லொண்தொடி மெலிய
வாடாநின்ற கோடாய் கூறியது.

வேயின மென்தோள் மெலிந்தொளி வாடி விழிபிறிதாய்ப்
பாயின மேகலை பண்டையன் அல்லன் பவளச்செவ்வி
ஆயின ஈசன் அமரர்க் கமான்சிற் றம்பலத்தான்
சேயின தாட்சியிற் பட்டன ளாம்இத் திருந்திழையே உஅஉ

கட்டுவைப் பித்தல

மால்கொண்ட கட்டுக் - கால் கொண்டது.

சுணங்குற்ற கொங்கைகள் சூதுற் றிலெசால் தெளிவுற்றில
குணங்குற்றம் கொள்ளும் பருவமு ருள்முது கா அசுரர்
நிணங்குற்ற வேற்சிவன் சிற்றம் பலம்நெஞ் சுறுதவர்போல்
அணங்குற்ற நோயறி வுற்றுரை யாடுமின் அன்னையரே.

கலக்கமுமறு நீற்றல

தெய்வத்தில் தெரியுமென - எவ்வத்தின் மெலிவுற்றது.

மாட்டியன் நேயெம் வயின்பெரு நாணினி மாக்குடிமா(சு)
ஊட்டியன் நேரிற்ப தோடிய வாறிவ ஞுள்ளமெல்லாந்
காட்டியன்நேரின்றதில்லைத்தொல்லோனைக்கல்லாதவர்போல்
வாட்டியன் நேர்குழ லார்மொழி யாதன வாய்திறந்தே.உஅசு

கட்டுவித்திகூறல

கட்டுவித்தி விட்டுரைத்தது.

சூயிலிதன் நேயென்னலாஞ்சொல்லிகூறன் சிற்றம்பலத்தான்
இயல்துதன் நேயென்னலாகா இறைவிறற் சேய்கட வும்
மயிலிதன் நேகொடி வாரணங் காண்கவன் சூர்தடிந்த
அயிலிதன் நேயிதன் நேநெல்லிற் றேன்று மவன்வடிவே.

வேலனை மைத்தல

வெறியாடிய வேலனைக் கூஉய் நெறியார் குழலி தாயர்நின்றது.

வேலன் புகுந்து வெறியாடு வெண் மறியறுக்க
ாலன் புகுந்த வியக் ழல் வைத்தெழில் தில்லைநின்ற
மேலன் புகுந்தென்கண் நின்ற னிருந்தவெண் காடனைய
பாலர் புகுந்திப் பரிசினின் நிற்பித்த பண்பினுக்கே. உஅசு

இன்னலெய்தல

ஆடியவெறியிற் கூவெதறியாது
நன்னறுங்கோதை யின்னலெய்தியது.

அயர்ந்தும் வெறிமறி ஆன் செகுத்தும் விளர்ப்பயலார்
பெயர்ந்தும் ஒழியா விடினென்னை பேசுவ பேர்ந்திரு
உயர்ந்தும் பணிந்தும் உணரான தம்பலம் உன்னலரின்
துயர்ந்தும் பிறிதி னொழியினென் ஆதந் துறைவனுக்கே.

வெறிவிலக்குவிகக நீனதல

அயறருவெறியின்மயறருமென - விலக்கலுற்றகுலக்கொடிகினைந்தது
சென்றார் திருத்திய செல்லல்கின் றார்கள் சிதைப்பொன்றால்
நன்ற அழகிதன் றேயிறை தில்லை தொழாரின்னைந்தும்
ஒன்றாமிவட்குமொழிதல்கில்லன்மொழியாதுமுய்யேன்
சுன்றார் துறவர்க் குறுவேன் உரைப்பனிக் கூர்மறையே

அற தேடு நிறநலையுரைத்தல

வெறித்தலை வெரீஇ வெருவரு தோழிக்
றத்தொடுகின்ற ஆயிழை யுரைத்தது.

யாயுந் தெறுக அயலவ ரேசுக ஊர்நகு
நீயும் முனிக நிகழ்ந்தது கூறுவ லென்னுடைய
வாயும் மனமும் பிரியா இறைதில்லை வாழ்த்துநர்போல்
துயன் நின் கு' டுஞ்சுள் தருவன் சுடர் குழையெ.உஅ

அ. நீதே நிறல

செய்தவெறியி னெய்து தறியாது
கிறத்தொடிக் தோழிக் றத்தொடு கின்றது.

வண்டல்உற் றேமெங்க ' வந்தொரு தோ ' றல்வரிவ ளையிர்
உ ' டலுற் றேமென்று நின்றதொர் போழ்துடையான்புலியூர்
ொண்டலுற் றேறு. ' டல்வா எம்முயிர் கொண்டெந்து
க ' டலுற் றேர்நின்ற சேரிச்சென் றுறொர் கழலவனே

நீரீர கூற

விலங்குதல்விரும்புமேதகுதோழி யலங்கற்குழலிக் றியவு ரத்தது
சூடிக்கலர் கூறினு ' கூறு வியன் தில்லைக் கூத்தன தாள்
முடிக்கல ரா ' குமொய் பூந்துறை வற்கு முரிபுருவ
டி ' கலர் வேற்கண்ணி வந்தன சென்று ம் யாயறியும்
படிக்கல ராமிவை யெ ' நாம் மறை ' கும் பரிசு ளே. உ

வேறிவிலக்கல்

அறத்தொடுகின்ற திறத்தினிற்பாங்கி
வேறிவிலக்கிப் பிறிதுரைத்தது.

விதியுடை யாருண்க வேரி விலக்கலம் அம்பலத்துப்
பதியுடை யான்பரங் குன்றினிற் பாய்புனல் யாம்புழைக்
கதியுடை யான்கதிர்த் தோள்நிற்க வேறு கருதுகின்னின்
மதியுடை யார்தெய்வ மேயில்லை கொல்லினி வையகத்தே.

சேவிலிக்குந் தோழி பறத்தொடுநிறல்

சிறப்புடைச் செவிலிக் - கறத்தொடு நின்றது.

மனக்களி யாய்இன்று யாந்மகிழ் தூங்கத்தன் வாய்கழல்கள்
எனக்களி யாநிற்கும் அம்பலத் தோன்னிருந் தண்கயிலைச்
சினக்களி யானை கடிந்தா ரொருவர்செவ் வாய்ப்பசிய
புனக்களி யாங்கடி யும்வரைச் சாரற் பொருப்பிடத்தே.

நற்றுட்கீகுச் சேவிலி யறத்தொடு நிறல்

கற்பினின் வழாமை நிற்பித்தெடுத்தோள்
குலக்கொடிதாயர்க் கறத்தொடுகின்றது.

இளையா நிவளையென் சொல்லிப் பரவுது மீரெயிறு
முளையா அளவின் முதுக்குறைந் தாள்முடி சாய்த்திமையா
வளையா வழத்தா வருதிருச் சிற்றம் பலத்துமன்னன்
திளையா வரும்அரு விக்கயி லைப்பயில் செல்வியையே. உசுச

தோர் ரவு கூறல்

மணிநெடுந்தேரோன் அணிதினின்வருமென
யாழியன்மொழிக்குத் தோழிசொல்லியது.

கள்ளினம் ஆர்த்துண்ணும் வண்கொன்றை யோன்தில்
லைக் காரக் டல்வாய்ப் புள்ளின மார்ப்பப் பொருதிரை
யார்ப்பப் புலவர் ள்தம் வள்ளின மார்ப்ப மதுகர மார்ப்ப
வலம்புரியின் வெள்ளின மார்ப்ப வரும்பெருந் தேரின்று
மெல்லியலே. உசுரு

மணழாசுகேடடு மகிழந்து ரத்தல்

நிலங்காவலர் ண்ணணத்தின் - நலங்கண்டவர் நயந்து ரத்தது.

பூரண பொற்குடம் வை மணிமுத்தம் பொ பொதிந்த
தோரணம் நீடு தூரியம் ஆர்க்ககொன் மால்அயற்கு

கபரணன் ஏரணி கண்ணுத லோன்கடல் தில்லையன்ன
வாரண வும்முலை மன்றனென் மேற்கும் மணமுரசே. ௨௬௬

ஐயு றுக் கலங்கல

நல்லவர்முரசுமற் நல்லவர்முரசெனத்
தெரிவரின அரிவைகலங்கியது.

அடற்களி யாவர்க்கு மன்பர்க் களிப்பவன் துன்ப இன்பம்
படக்களி யாவண் டறைபொழிற் தில்லைப் பரமன்வெற்பிற்
கடக்களி யானை கடிந்தவர்க் கோவான்றி நின்றவர்க்கோ
விடக்களி யாம்நம் விழுநக ரார்க்கும் வியன்முரசே. ௨௬௭

நிதிவரவு கூறுநீறல்

மகிழ்தருமனத்தொடு வண்புகழ்த்தோழி
திகழ்நிதிமடந்தைக்குத் தெரியவுரைத்தது.

என்கடைக் கண்ணினும் யான்பிற லேவத்தா வகையிரங்கித்
தன்கடைக் கண்ணைத்த தண்தில்லைச் சங்கரன் தாழ்கயிலைச்
கொன்கடைக் கண்தரும் யானை கடிந்தார் கொணர்ந்திறுத்தார்
முன்கடைக் கண்ணினு காண்வந்து தோன்றும் முழுநிதியே.

௧௧௩. மணஞ்சிறப்புரைத்தல்

மணமுரசுகூறல்

வரைவுதோன்ற மகிழ்வுறுதோழி - நிரைவளைக்கு நின்றரைத்தது.

பிரசம் திகழும் வரைபுரை யானையின் பீடழித்தார்
முரசந் திகழும் முருகியம் ரீங்கும் எவர்க்கும் முன்னும்
அரசம் பலத்துதின் றுடும் பிரானருள் பெற்றவரிற்
புரைசந்த மேகலை டாய்துயர் தீரப் புருந்துநின்றே. ௨௬௮

மகிழந் ததல

மன்னியகடியிற் பொன்னறுங்கோதையை
நன்னுதற்றோழி தன்னினமகிழ்ந்தது.

இருந்துதியென்வயிற் றொண்டவன் யானெப்பொழுதுமுன்னு
மருந்துதிசைமுகன் மாற்கரியோன் தில்லை வாழ்த்தினர்போல்
இருந்து திவண்டன வாலெரி முன்வலஞ் செய்திடப்பால்
அருந்துதி காணுமளவுஞ் சிலம்பன் அருந்தழையே. ௨௬௯

வழிபாடு கூறல்

மணமனைகாண வந்தசெவிலிக்குத்
துணைமலர்க்குழலி தோழிசொல்லியது.

சீரியல் ஆவியும் யாக்கையும் என்னச் சிறந்தமையாற்
காரியல் வாட்கண்ணி மெண்டுக லார்கம லங்கலந்த
வேரியுஞ் சந்தும் வியல்தந் தெனக்கற்பின் நிற்பான்னே
காரியல் கண்டர்வண் தில்லை வணங்குமெங் காவலரே ௩௦௧

வாழ்க்கை நலங் கூறல்

மணமனைச்சென்று மகிழ்தரு செவிலி
யணிமனைக்கிழத்திக் கதன்சிறப் புரைத்தது.

தொண்டினம்மேவுஞ்சுடர்க்கழலோன் தில்லைத்தொல்நகரிற்
கண்டின மேவுமில் நீயவள் நின்கொழு நன்செழுமென்
தண்டினம் மேவுதிண் தோளவன் யானவன் தற்பணியோள்
வண்டினம் மேவுக் குழலா ளால்மன்னும் இவ்வயலே. ௩௦௨

காதல கட்டுரைத்தல்

சோதி வேயவன் - காதலக்' இரைத்தது.

பொட்டணியான் துதல்போயிறும்பொய்போலிடையெனப்பூண்
இட்டணி யான்தவி சின்மல ரன்றி மிதிப்ப'கொடான்
மட்டணி வார்துழல் வையான் மலர்வண் டுறுதலஞ்சிக்
க'ட்டணி வார்சடை யோன் தில்லை போலிதன் காதலனே.

கற்பறிவித்தல்

விற்பொலி வுதலி கற்பறி வித்தது.

தெய்வம் பணிகழ லோன் தில்லைச் சிறற்றம் பலம்ஆனையாள்
தெய்வம் பணிந்தறி யாளொன்று நின்று திறையழங்காத்
தெய்வம் பணியச்சென்றாலுமன் வந்தன்றிச் சேர்ந்தறியான்
பெளவம் பணிமணி யன்னார் பரிசின்ன பான்மைகளே. ௩௦௪

கற்புபயப்படி ததல்

கற்புப் பயந்த - அற்புத முரைத்தது.

சிற்பம் திகழ்தரு திண்மதில் தில்லைச்சிற றம்பலத்துப் [ன்
பொற்பந்தி அன்ன சடையான் பூவணம் அன் பொன்னி

ம்(பு)அந்தி வாய்வட ம்னுங் கடக்கும் படிசுடந்தும்
இற்பந்தி வாயன்றி வைகல்செல் லாதவ னீர்ங்களிமே. ௩௦௩

மருவு லுரைத்தல்

இருவர் காது - மருவுத லுரைத்தது.

மன்னவன் தெம்முனை மேற்செல்லு மாயினும் மாலரியே
றன்னவன் தேர்புறத் தல்கல்செல் லாது வரகுணனார்
தென்னவனே த்துசிற்றம்பலத்தான்மற்றைத்தேவர்க்கெல்லாம்
முன்னவன் மூவலன் னுளும்மற் றேர்தெய்வ முன்னவனே.

லவியினப் கூறல

நன்னுதன் மடந் த தன்னவன் ன்
மகிழ்நாங் குளத்தோ டிருளை கூறியது.

* ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்துமொர் ஆருயிர் ஈருருக்கொண்
டானந்த வெள்ளத் திடைத்திளைத் தாலொக்கும் அம்பலஞ்
ஆனந்த வெள்ளத் தறை மு லோனருள் பெற்றவரின் [சேர்
ஆனந்த வெள்ளம்வற் றுதுமுற் றுதிவ் வணிநலமே. ௩௦௪

௨௦ ஒதற்பிரிவு

கலவிநலங் கூறல

கல்விக்கு)அ ல்வர் செல்வத் தவரெனச்
செறிசூழ் பாங்கிக் கறிவறிவித்தது.

சீரள வில்லாத் திகழ்தரு கல்விச்செம் பொன்வரையின்
ஆரள வில்லா அளவுசென் றாரம் பலத்துள்ளின்ற
ஓரள வில்லா ஒரு ி இருங்கழ லுன்னினர்போல்
ஏரள வில்லா அளவின ராகுவ ரேந்திழையே ௩௦௫

பிரிவுநினைவு ரத ல

ல்வி (கு)அகல்வர் செல்வத் தவரெனப்
பூங்குழல் மடந்தைக்குப் பாங்கி பகர்ந்தது.

வீதலுற்றார்தலை மாலையன் தில்லைமிக் கோன்கழற்கே
ராதலுற் றார், ன்மை கல்விசெல் வீதரு மென் பதுநொ
டோதலுற் றருந் று ர்தலுற் றார்செல்லல் மல்அழற் றன்
போதலுற் றாரின் புணர்முலை யுற்ற புரவலரே. ௩௦

கல்க ங் கணடுரைத்தல

ஒதற்(கு)அகல்வர் மேதக்கவரெனப்
பூங்கொடிகலக்கம் பாங்கிகண்டோர்த்து.

கல்பா மதில்தில்லைச் சிற்றம் பலமது காதல்செய்த
வில்பா விலங்குலெங் கோனை விரும்பலர் போலஅன்பர்
சொல்பா விரும்பின ரென்னமெல் லோதி செவிப்புறத்துக்
ரெல்பா இலங்கலை வேல்குனித் தாங்குக் குறுகியதே. ௩௧௦

வாய்மே !ழி கூறித் தலைமகள் வருந்தல

தீதறுகல்விக்குச் செல்வன்செல்லுமெனப்
போதுறுகுழலி புலம்பியது.

பிரியா மையுமுபி ரொன்று வதும்பிரி யிற்பெரிதுந்
தரியா மையுமொருங் கேகின்று சாற்றினர் தையல்மெய்யிற்
பிரியா மையெய்து நின்றோன் தில்லைப் பேரிய லூரான்ன
புரியா மையுமிது வேயினி யென்னும் புகல்வதுவே. ௩௧௧

௨௧. காவற்பிரிவு

பிரிவறிவித்தல

இருசிலங்காவற் கேருவர்நமரெனப்
பொருசுடர்வேலோன் பொக்கறிவித்தது.

மூப்பான் இளையவன் முன்னவன் பின்னவன் முப்புரங்கள்
வீப்பான் வியன்தில்லை யானரு ளால்விரி நீருலக
காப்பான் பிரியக் கருதுகின் றார் மர் ராக்கயற் றன்
பூப்பால் நலமொளி ரும்புரி தாழ்குழற் பூங்கொடியே. ௩௧௨

பிரிவு கேட்டார ல

மன்னவன்பிரிவு நன்னு தலறிந்து
பழங்கணெய்தி யழுங் ல்சென்றது.

சிறுகண்டெருங்கை த் திண்கோ டட்டு் குழைசெவிச்செம்மு மாத்
தெறு ட்டழியமுன் உய்யச்செய் தோர்கருப் புச்சிலையோன்
உறு ண் தழலுடை யோனுறை யம்பலம் உன்னலரிற்
துறுகள் புரிசூழ லாயிது வோஇன்று சூழ்கின்றதே. ௩௧௩

உஉ பகைதணி வினைப்பிரிவு

பிரிவு கூறல்

துன்னுபகைதணிப்ப மன்னவன்பிரிவு
ரன்னறுங் ாதைக்கு முன்னிமொழிந்தது.

பிகைதணித்தற்கரிதாமிருவேந்தர்வெம்போர்மிடைந்த
பகைதணித்தற்குப்படர் தலுற்றார்நம்பல்பிறவித் [ழில்வாய்
தொடை தணித் தற்கெ ினை யாண்டு காண்டு ான் தில்லைச்சூழ் பொ
முகைதணித் தற்கரி தாம்புரி தாழ்தரு மொய்குழலே, ௩௧௪

வந்தீதந் தனித்தல

மணிப்பூண்மன்னவன் றணப்பதில்லை
அஞ்சல்பொய்யென வஞ்சியைத்த வித்தது.

நெருப்புறு வெண்ணையும் நீருறும் உப்பு மெனஇங்கன
பொருப்புறு தோகை புலம்புறல் பொய்அன்பர்போக்குமிக்க
விருப்புறு வோரைவின் ினாரின் மிகுத்துநண் ணார். ழியத்
திருப்புறு சூலத்தி னோன்தில்லை போலுந் திருதுதலே ௩௧௫

உ௩ வேந்தற்குற்றழிப் பிரிவு

பிரிந்தமை கூறல்

விறல்வேந்தர் வெம்முனைக்க - திறல்வேந்தர் செல்வொன்றது.

போது குலாய புனைமுடி வேந்தர்தம் போர்முனைமேல்
மாது குலாயமென் னோக்கிசென் றார்நமர் வண்புலியூர்க்
காது குலாய குழையெழி லோனைக் கருதலர்போல்
ஏதுகொ லாயவினை கின்றதின் றென்னா ரிடுமதிலே, ௩௧௬

பிரிவறு ம கார்மிகை வத்தல

வேந்தற்குற்றழி விறலோன்பிரிய
ஏந்திழைபாங்கிக் கெடுத்தாரைத்தது.

பொன்றி வளைத்த புனல்சூழ் நிலவிப் பொலிபுலியூர்
வன்னி வளைத்த வளர்சடை யோனை வண் கலர்போ
துன்னி வளைத்தந் தோன்றற்குப்பாசறைத்தோன் றுங்கொலோ
மின்னி வளைத்து விரிரீர் கவரும் வியன்முகிலே, ௩௧௭

வ. லோகக் வருந்தல

மாடுனாக்கி வடிவு நினைந்தோன் - வாடுனாக்கி வருந்தியது.
கோலித் திகழ்சிற கொன்றி னெடுக்கப் பெடைக்குருகு
பாலித் திரும்பனி பார்ப்பொடு சேவல் பயிலிரவின்
மாவித் தனையறி யாமறை யோனுறை யம்பலமே
போலித் திருதுத லாட்கென்ன தாங்கொலென் போதரவே.

கூத்தி கண்டுகவறல

இருங்கூதி ரெதிரவுகண்டு - கருங்குடலி கவலையுற்றது.
கருப்பினம் மேவும் பொழில் தில்லைமன்னன்கண்ணுரளால்
விருப்பினம்மேவச்சென்றார்க்குஞ்சென்றல்குங்கொல்வீழ்பனியாய்
நெருப்பினம்மேய்நெடுமாலெழில் தோன்றச்சென்றற்குநின்ற
பொருப்பின மேறித் தமிழரைப் பார்த்தும் புயலினமே.

முன்பனிக்கு நோந்துரைத்தல

ஆன்றபனித் காற்றாழிற் - தின்றவனா ஏழை நொந்தது.
சுற்றின ஶீழ்பனி கூங்கத் துவண்டு துயர்கவென்று
பெற்றவ னேயெனைப் பெற்றாள் பெடைசிற காடுனாக்கிப்
புற்றில வாளா வன்தில்லைப் புள்ளுந்தம் பிள்ளைதழிஇ
மற்றினஞ் சூழ்ந்து துயிலப் பெறுமம் மயங்கிருவே. ௩௨ ௦

பிளபனி நினைந்திரங்கல

இரும்பனியி னெதிரவுகண்டு - சுரும்பிவர் குழலி சுயாம் நினைந்தது.
புரம்புன் றயரப்பொருப்புவில்லேங்கிப்புத்தேனிராப்பண்
சிரமன் றயனைச்செற் றோன்தில்லைச் சிற்றம் பலமனையாள்
பரமன்(று) இரும்பனி பாரித்த வாபாந் தெங்கும்வையஞ்
சரமன்றி வான்தரு மேலொக்கும் மிக்க தமிழருக்கே. ௩௨ ௧

இளவேனில் கண ளுனலெய்தல

இன்னிளவேனின் முன்னுவது கண்டு
மென்னகைப்பேதை யின்னலெய்தியது.

வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழில்தேன்
சூழும் முகச்சுற்றும் பற்றின ரால்தொண்டை யம்கனிவாய்
யாழின் மொழிமங்கை பங்கன்சிற மம்பலம் ஆதரியாக்.
கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாபின்று கோகிலமே. ௩௨

பருவ் காடடி வறபுறுத்தல

கார்வருமெனக் கலங்கு மாதரைத் - தேர்வருமெனத் தெளிவித்தது.
பூண்பதென் றேகொண்ட பாம்பன் புலியூ ரான்மிடற்றின்
மாண்பதென்றேயெ(ண்)ணவானின்மலரும்மணந்தவர்தேர்
காண்பதன் றேயின் று நாளையிங் கேவரக் கார்மலர்த்தேன்
பாண்பதன் தேர்குழு லாயெழில் வாய்த்த பணிமுகிலே.

பருவ மனநெனவுகூறல

காரொனக்கலங்கு மேரொழிற் கண்ணிக்
கின்றுணைத் தோழி யன்றென்று மறுத்தது.

தெளிதரல் காரொனச் சீர(ன்)னஞ் சிற்றம் பலத்தடியேன்
ஃளிதரக் கார்மிடற் றோன்நட மாடக்கண் ணர்முழுவம்
துளிதரற் காரொன ஆர்த்தன ஆர்ப்பத்தொக்குன் குழல்போன்
றளிதரக் கார்தளும் பாந்தளைப் பாரித் தலர்ந்தனவே. ௩.௪

மறுத்துக்கூறல

பருவமன்றென்று பாங்கி பகர - மருவமர்கோ த்மறுத்துரைத்தது
தேன்திக் கில'கு கழலழல் வண்ணன்சிற் றம்பலத்தெங்
கோன் திக்கிலங்குதின்தோ' கொண்டல்கண்டன்குழையெழில்நான்
போன்றிக் கடிமலர்க் கார்தளும்போந்தவன் கையனல்போல்
தோன்றிக்கடிமலரும் பொய்ம்மையோமெய்யிற்றோன்றுவதே.

தேர்வரவு கூறல

பூங்கொடி மருளப் - பாங்கி தெருட்டியது.

திருமா லறியாச் செறிகழல் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தெங்
கருமால்விடையுடையோன்கண்டம்போற்கொண்டலென்திசையும்
ருமா லுடல்மன் பொருந்தல் திருந்த மணந்தவர்தேர்
பொருமாலயிற்கண் ல்லாயின்றுதோன் றுநம்பொன்னகர்க்கே.

வினைமுற்றி நீனை ல

பாச ற முற்றிப் படைப்போர் வேந்தன்
மாசறு பூண்முலை மதிமுகம் நீனைந்தது.

புயலோங் லர்சடை ஏற்ற ன் சிற்றம் பலம்பு பூம்
மயலோங் கிரு' களி யாணை வரகுணன் வெற்பின் வைத்த
கயலோங் கிருஞ்சிலை டொண்டிமன் கோபமு' காட்டிவருஞ்
செயலோங் கெயிடு ரி செய்தபின் இன்றோர் திருமு மே

நிலை ம நினைந்து கூறல

பொற்றொடி நிலைமை மற்றவனினைக் கூ
திருந்ததேர்ப்பாகற்கு வருந்தபு புகன்றது.

சிறப்பிற் றிகழ்சிவன் சிற்றம் பலஞ்சென்று சேர்ந்தவர்தம்
பிறப்பிற் றுனைந்து பெருகுத தேர்பிறங் கும்மொளியார்
நிறப்பொற் புரிசை மறுகினி ல் துன்னி மடநடை ப்புள்
இறப்பிற் றுயின்னுமுற் றத்திரை தேரும் எழில்நகர்க்கே.

முகிலோடு கூறல

முனைவற்குற்றழி வினைமுற்றி வருவோன்
சமுமலெய்திச் செழுமுகிற் குரைத்தது.

அருந்(து)ஏர் அழிந்தனம் ஆலமென் றோல மிடுமிமையோர்
மருந்தே ரணியம் பலத்தேதான் மலர்த்தாள் வணங்கலர்போல்
திருந்(து)ஏர் அழிந்துபழங்கண் தருஞ்செல்விசீர்நகர்க்கென்
வருந்தே ரிதன்முன் வழங்கேல் முழங்கே - ல் வளமுகிலே

வரடு மீத்துடை த்தல

வினைமுற்றிய வேந்தன் வரவு
புனையிழைத்தோழி பொற்றொடிக் குரைத்தது.

பணிவார் குழைழி லோன் தில்லைச் சிற்றம் பலமனைய
மணிவார் குழல்மட மாதே பொலி நம் மன்னர்முன்னாப்
பணிவார் திறையும் பகைத்தவர் சின்னமுட் கொண்டவண்தோர்
அ ரிவார் முரசினொ டாலிக்கும் மாவோ டணுகினரே. ௩௩௦

மறவாமை கூறல

பாசறை முற்றிப் பைந்தொடியோ டிருந்து
மாசறு தோழிக்கு வள்ளலுரைத்தது.

ரு' கு வளைக் டி மாமலர் முத்தி' லந்திலங்க
நெருங்கு வளைக்கிள்ளை நீங்கிற் றிலன்ரின்று நான்மு னோ
டொருங்கு வளைக்கரத் தானுண ராதவன் தில்லையொப்பாய்
மரு' கு வளைத்துமன் பாசறை நீடிய வைகலுமே. ௩௩௧

௨௪ பொருள்வயிற் பிரிவு

வாட்டக் கூட

பிரிவுகேட்ட அரிவைவாட்டம் - சிங் லுற்றவன் பாங்கிக்குரைத்தது.

முனிவரும் மன்னரும் முன்னு வ பொன்னு முடியுமெனப்
பனிவருங் கண்பா மன் திருச் சிற்றம் பலமனையாய்
துனிவரு கீர்மையி தென்னென்று தூநீர் தெளித்தளிப்ப
நனிவரும் நாளிது வேலென்று வந்திக்கும் நன்னுதலே

பிரிவு நினைவுரைத்தல்

பொருள்வயிற் பிரியும் பொருடே லவனெனச்

சுருளுகுழலிக்குத் தோழி சொல்லியது.

வறியா நிருமை யறியா ரெனமன்னும் மாநிதிக்கு
நெறிடா ரருஞ்சுரஞ் செல்லலுற் றார்நமர் நீண்டிருவர்
அறியா வளவுநின் றேன்தில்லைச் சிற்றம் பலமனைய
செறிவார் கருங்குழல் வெண் கைச் செவ்வாய்த்திருநுதலே

ஆற்றது புலமபல

பொருள்தரப்பிரியும் அருள்தருபவனெனப்

பாங்கிபகரப் பூங்கொடி புலம்பியது.

சிறுவா ளுந் தரும் றுறுமுன்னம் சின்னப் படுங்குவளைக்
கெறிவாள் கழித்தனள் தோழி எழுதிற் கரப்பதற்கே
அறிவாள் ஒழிசுவ தஞ்சனம் அம்பல வர்ப்பணியார்
சூறிவாழ் நெறிசெல்வ ரன்பரென் றம்ம கொடியவளே.

ஆற்ற ம கூறல்

ஏழை யழுங்கத் - தோழி சொல்லியது.

வானக் கடிமதில் தில்லையெக் கூத்தனை ஏத்தலர்போல்
கானக் கடஞ்செல்வர் காதல ரென்னக் கதிர்முலைகள்
மானக் கனகந் தரும்மலர்க் கண்கள்முத் தம்வளர்க்குந்
தேன் நக்கதார்மன்னென்னென்னோஇனிச்சென்றுதேர் பொருடே .

திணை பெயர்த்து ரத்தல்

துணைவன் பிரியத் துயருறு மனத்தொடு

திணைபெயர்த்திட்டுத் தேமொழி மொழிந்தது.

சுருள் தரு செஞ்சுடை வெண்சுட ரம்பல வன்மலயத்
திருள் தரு பூம்பொழில் இன்னுயிர் போலக் கலந்திசைத்த

அருள் தரும் இன்சொற்களத் தனையும் மறந்தத் தஞ்சென்றோ
பொருள் தரக் கிற்கின் மதுவினை யேற்குப் புரவலமே. ௩௩௬

பொருந்த மறிந்துரைத்தல

பொருள்வயிற் பிரிவோன் பொருத்தம் நினைந்து
சுருளுறு குழலிக்குத் தோழி சொல்லியது.

மூவரின் மேத்த முதலவன் ஆடமுப் பத்துமும்மைத்
தேவர்சென் மேத்துஞ் சுவன் தில்லை யம்பலஞ் சேர்வமுத்தாப்
பாவர்சென் மல்கும் நாக மனைய புனையழற்கான்
போவார்நங் காதல மென்னாம் உரைப்பது பூங்கொடியே.

பிரிந்தமை கூறல்

எதிர்நின்ற பிரியிற் கதிர்கீ வாடுதற்
குணர்த்தா தகன்றான் மணித்தேரோ னென்றது.

தென்மாத் திசைவசை தீர்க்காத் தில்லைச்சிற மம்பலத்துள்
என்மாத் தலைக்கழல் வைத்தெரி யாடும் இறைதிகழும்
பொன்மாப்புரிசைப்பொழில் திருப்பூவணமன்னபொன்னே
வன்மாக் களிற்றொடு சென்றன ரின் றுநம் மன்னவரே.

இரவுறுதுயரத்திற் கிரங்கிட ரைத்தல

அயில்தரு ண்ணியைப் பயில்தரு மிரவினுள்
தாங்குவ தரிதெனப் பாங்கி பகர்ந்தது.

ஆழியொன் றீரடி யும்மிலன் பாகன்முக் கண் தில்லையோன்
ஊழியொன் றுதன நான்குமைம் பூதமும் ஆறெடுங்கும்
ஏழியன் றுழுகட லும்மெண் திசையுந் திரிந்தினைத்து
வாழியன் றோ அருக் கன்பெருந் தேர்வந்து வைகுலதே.

இகழ்ச்சி நினைந்தழிதல

உ ர்த்தாது பிரிந்தாரென - மணித்தாழ் குழலி வாடியது

பிரியா ரெனஇகழ்ந் தேன்முன் னம்பாள்பின்னை ஏற்பிரியின்
தரியா ரெனஇகழ்ந் தார்மன்னர் தாந்தக்கன் வேள்விமிக்க
எரியா ரெழிலழிக் கும்எழி லம்பலத் தோனெவர்க்கும்
அரியா ருளிலர் போலன்ன என்னை அழிவித்தவே. ௩௩௭

உருவு வேளிப்படடு நீ நல

பொருள்வயிற் பிரிந்த வொளியுறு வேலவன்
ஒங்கழற் கடத்துப் பூங்கொடி ய நினைந்தது.

சேனும் திகழ்மதில் சிற்றம் பலவந்தெண் ணீர்க்கடல்நஞ்
சூனும் திருத்து மொருவன் திருத்தும் உலகினெல்லாங்
காணும் திசைதொ றுங் கார்க்கய லுஞ்செங் கனியொடுபைம்
பூனும்புணர்முலையுங்கொண்டு தோன் றுமொர் பூங்கொடியே.

நெஞ்சே டீ நோ ல

வல்லழற்கடத் து மெல்லியலை நினைந்து
வெஞ்சுடர் வேலோன் நெஞ்சொடு மொந்தது.

பொன்னுணி யீட்டியலுட்டரும் நெஞ்சமிப் பொங்குவெங்கா
னின்நனி நிற்குமி தென்னென்ப தேஇமை யோரிறைஞ்சும்
மன்னனி தில்லை வளநக ரன்னஅன் னந் டையாள்
மின்னனி துண்ணிடைக் கோபொருட்கோநீவினைகின்றதே

நெஞ்சோடு புலந்தல

அழற் டத் தழுக்கமிக்கு - நிழற்கதிர் வேலோன் ந்வொடியது.
ரய்வயி னுள்ள குணமும்பில் லேனைநல் தொண்டுகொண்ட
தீவயின் மேனியன் சிற்றம் பலமன்ன சின்மொழியைப்
பேய்வயி னும்மரி தாகும் பிரிவெளி தாக்குவித்துச்
சேய்வயிற் போந்தநெஞ் சேயஞ்சத் தக்கதுன் சிக்கனவே.

நெஞ் றுத்த

நீணெறிசென்ற நாறிணர்த் தாரோன்
சேணெறியஞ்சி மீணெறி சென்றது.

தீமே வியநிருத் தன்திருச் சிற்றம் பலம்அனைய [ன்
பூமே வியபொன்னை விட்டுப்பொன்தேடியிப்பொ குவெ ா
நாமே நடக்க வொழிந்தனம் யாம்நெஞ்சம் வஞ்சியன்ன[தே
வாமேகலை யைவிட் டோபொருள் தேர்ந்தெம் மவாழ்விப்ப

ந ளெண்ணி வருந்தல

சென்ற ர் திறத்து ி றுநனி வாடுஞ்
சூழிருங் கடந்தற்குத் தோழிநனி வாடியது.

தெ ணீ ரண்சி ன் சிற்றம் பலஞ்சிந்தி யாத ரின்
ப ணீர் மொழியிவ னைப்பையுள் எய்தப் பணித்தட கண்

ஊள்நீர் உகலுளி வாடிட நீடுசென் றூர்சென்றநாள்
எண்நீர் மையின்னில னுங்குழி யும்விட லிட்டறவே. ௩௪௫

ஏறுவாவுகண டிரங்கியுநாத் ல

நீடியபொன்னின் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து
வாடியவன் வரவற்றது.

சுற்றம் பலம்வ்மை காட்டித்தன் தொல்சூழ் தந்த தொல்லோன்
சுற்றம் பலமனை யாள்பா மன்றுதிண் கோட்டின் வண்ணப்
புற்றங் குதர்ந்துநன் னுகொடும் பொன்னூர் மணிபுலம்பச்
கொற்றம் மருவுகொல் லேறுசெல் லாநின்ற கூர்ஞ்செக்கரே.

பநவங்கண்டிர் கல்

மன்னியபருவ முன்னிய செலவின்
தின்னலெய்தி மன்ன னேனியது.

கண்ணுழை யாதுவிண் மேகங் கலந்து கணமயில்தொக்
கெண்ணுழை யாத்த்துழை கோலிதின் றுறும் இனமலர்வாய்
மண்உழை யாவும் அறிதில்லை மன்னன தின் அருள்போல்
பண்ணுழை யாமொழி யாளென்ன னாக்கொல்மன் பாவியற்கே.

ழகிலேடு கூறல

எனைப்பல துயாமோ டேகாநின்ற ன்
துனைக்காரதற்குத் துனிந்து சொல்லியது.

அற்படு காட்டில்லின் றுடிசிற் றம்பலத் தான்மிடற்றின்
முற்படு நீள்முக லென்னின்முன் னேல்முது வோர்குழும்
வில்படு வாள்றுத லாள்செல்லல் தீர்ப்பான் விரைமலர்தூய்
டெல்படு வான்பலி செய்தய ராநிற்கும் நீள்நகர்க்கே. ௩௪௬

தேர்வாவு கூறல

வேந்தன் பொருளொடு விரும்பி வருநெ ன
ஏந்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பியது.

பாவியை வெல்லும் பரிசில்லை யேழுகில் பாவையஞ்சீர்
ஆவியை வெல்லக் கறுக்கின்ற போழ்தத்தி னம்பலத்து
காவியை வெல்லும் மிடற்றோ னருளிற் கதுமெனப்போய்
மேவிய மாநிதி யோ ன்பர் தேர்வந்து மேவினதே. ௩௪௭

இளையரெதிர் கோடல்

செறிகழலவன் றிருநகர் புகுதா
எறிவேல்இளைஞர் எதிர்கொண்டது.

யாழின் மொழிமங்கை பங்கன் சிற்றம்பலத் தானமைத்த
ஊழின் வலியகொன் நென்னை ஒளிமே கல்லகனும்
வீழும் வரிவுளை மெல்லியல் ஆவிசெல் லாதமுன்னே
சூழந் தொகுநிதி யோட ன்பர் தேர்வந் து தேன்றியதே.

உணமகீழ்ந்துரைத்தல்

பெருநிதியோடு திருமனை புகுந்தவன்
உளமனைக் கிழத்தியோ ளுளமகீழ்ந் துரைத்தது.

மயில்மன்னு சாயலிம் மாணைப் பிரிந்து பொருள்வளர்ப்
பான் வெயில்மன்னு வெஞ்சுரஞ் சென்றதெல் லாம்விடை
யோன்புலியூர்க் குயில்மன்னு சொல்லிமென் கொங்கை
யென் அங்கத் திடைக்குளிப்பத் துயில்மன்னு பூவணை
மேலணை யாமுன் துவளுற்றதே

௨௫ பரத்தையிற் பிரிவு

கண்டவர் கூறல்

உரத்தகு வேலோன் பரத்தையிற் பிரியத்
திண்டேர் வீதியிற் கண்டோ ராரு ரத்தது.

உடுத்தணி வாளர வன்தில்லை யூரன் வரவொருங்கே
'டுத்தணி கயே(று) இனவளை யார்ப்ப இளமயிலேர்
டுத்தணி காமர் கரும்புருவச்சிலை கண்மலரம்
படுத்த ரி வாளினை யோர்சுற்றும் பற்றினர் மாதிர்மே.உருஉ

பொறையவ் து ரத்தல்

கள்ளவிழ் றோதையைக் காதற்றோழி
உள்ளவிழ் பொறை-ண் வெந்துரைத்தது.

சுரும்புறு கொன்றையன் தொல்புலியூர்ச்சுருங் கும்மருங்குல்
பெரும்பொறை யாட்டியை யென்இன்று பேசுவபேரொலிரீர்க்
கரும்பு ற யூரன் கலந்தகன் றுனென்று மணியும்
அரு பொறை யாகுமென் னாவியுந் தேய்வுந் தழிகின்றதே

பொதுப்படக்கூறி ஈடியழகு கல

பொற்றி ழாவன் மற்றிகழ் தில்லைப்

பிரிந்தலூரே டிருந்து வாடியது.

அப்புற்ற சென்னியன் தில்லை யுறாநி னவர்உறுநோய்
ஒப்புற் றெழில்நல மூரன் கவர ள் ளும்புறம்பும்
வெப்புற்று வெய்துயிர்ப் புற்றுத்தம் மெல்லனை யேதுணையாச்
செப்புற்ற கொங்கையர் யாவர்கொ ளாருயிர் தேய்பவரே.

கனவிற்த் துரைத்தல்

சினவிற்தக்கைத் தீம்புனலூரனைக்

கனவிற்கண்ட காரிகை யுரைத்தது.

தேவா சுரரிறைஞ் சுங்கழ லோன் தில்லை சேரலர்போல்
ஆவா கனவும் இழந்தேன் நனவென் றமளியின்மேல்
பூவார் அகலம்வந் தூரன் தரப்புலம் பாய்நலம்பாய்
பாவாய் தழுவிற்றி லேன்விழித்தேனரும் பாவியனே. ௩௫௫

விளக்கோடு வேறுத்தல

பஞ்சணைத்துயின்ற பஞ்சின் மெல்லடி

அன்பனோ மூங்கிச் செஞ்சடர்க் குரைத்தது.

செய்ம்முகம் நீலம் மலர்தில்லைச் சிற்றம் பலத்தரற்குக்
மை ம்முகங் கூம்பக் கழல்பணி யாரிற் கலந்தவர்க்குப்
பொய்ம்முகங் காட்டிக்கரத்தல் பொருத்தமன் றெ றிலையே
நெய்ம்முகம் மாந்தி இருள்முக கீழும்கெடுஞ்சுடரே. ௩௫௬

ாரம பகாந்து யின ம ததுரைத்தல

வார்புனலூர னேர்திகழ் தோள்வயிற்

கார்புரை குழலி வாரம் பகர்ந்தது.

பூங்குவளைப்பொலி மாலையும் ரன்பொற் றோளினையும்
ஆங்குவளைத்துவைத்(து)ஆரேனுங் டொள்கள்ளார் அரணந்
தீர்கு வளைத்தவில் லோன் தில்லைச் சிற்றம் பலத்தயல்வாய்
ஒங்கு வளைக்கரத் தார்க்கடுத் தோமன் உறுவரையே. ௩௫௭

பள்ளியிடத் தூடல

பீடிவர்கற்பிற் றோடிவர்கோதை

ஆடவன்றன்னோ டீடியுரைத்தது.

தவம்செய்திலாதவெம் தீவினையேம் புன்மைத்தன்மைக்கென்ன
தெவஞ்செய்துநின்றினியின் றுணைநோவதென் புத்தன்முத்தன்

சின்செய்த சீரரு ளார்தில்லை யூரநின் சேயிழையார்
கவஞ்செய்த புல்லங்கள் மாட்டேம் தொடல்விடு நற் றையே.

சேவ னி விடு க விலலே ி கூறல

பாற்செலு மொழியார் மேற்செலவிரும்பல்
பொல்லாதென்ன வில்லோர் புகன்றது.

தணியுறப் பொருமிக் கொங்கை கள் தாங்கித்தளர்மருங்குல்
பிணியுறப் பேதைசென் நின்றெய்துமால் அரவும்பிறையும்
அணியுறக் கொண்டவன் தில்லைத்தொல்லாயநல்லார்கண்முன்னே
பணியுறத் தோன்றும் துடங்கிடை யார்கள் பயில்மனைக்கே ,

அ லநீவுரைத்த ள அழ மெய் ல

உலகியலறியச் செலவிடலுற்ற
விழுத்தை மாதர்க் கழுக்கஞ் சென்றது.

இரவணை யும்மதி யேர்நு, லாந்துதி ' கோலஞ்செய்து
குர ணை யங்குழல் இங்கிவ ளால்இக் குறியறிவித்
தரவணை யஞ்சடை யோன்தில்லை யூரனை யாங்கொருத்தி
தரஅணை பும்பரி சாயின வாறுநம் தன்மைகளே ன்கூடு

சேவவணி கண்டவாயிலவர் கூறல

மணிக்குழைபூப்பியல் உணர்த்தவந்த
ஆயிழையைக் கண்ட வாயிலவருரைத்தது.

சிவந்தபொன் மேனி மணிதிருச் சிற்றம் பலமுடையான்
சிவந்தஅம் தாளணி யூரற் குலகிய லாறுரைப்பான்
சிவந்த பம்போதும்அம்செம்மலர்ப்பட்டுங்கட்டார்குழைமேற்
சிவந்தஅம் சாந்தமுந் தோன்றின வந்து திருமனைக்கே .

மனைபுகல கண்ட யில் ாகூறல

டனறிந்தாரன் கடிமனை புகுதா
ரயந்த வாயிலவ ராய்ந்துரைத்தது.

குராப்பயில் கூறழ யிவனின்மி ' கம்பலத் தான்குழையாம்
அராப்பயில் நுண்ணிடை யாரட ' காரெவ ரேயினிப்ப '
அராப்பகல் நின்றணங் கீர் ' கடையித்துணைப்போழ்திற்சென்று
கராப்பயில் பூம்புன லூரன் புகுமி ' கடிமனை ' தே ன்கூஉ

முகமலாச்சி கூறல

பூம்புனலூரன் புகழுகம்மலர்ந்த

தேம்புனை கோதை திறம்பிறருரைத்தது.

வந்தான் வயலணி யூர னெனச்சின வான்மலர்க் ண்
செந்தா மரைச்செவ்வி சென்றசிற் தம்பல வன்னருளான்
முந்தா யினவியன் நோக்கெ. திர் நோக்க முகமடுவிற்
பைந்தாட் குவளைகள் பூத்திருள் சூழ்ந்து பயின்றனவே.

ால நிகழ்வுரைத் த் த்

இகழ்வதெவன்கொ னிகழ்வதிவ்வாறெனச்

செழுமலர்க் கோதை புழையருரைத்தது.

வில்லிபைப் போதின் விரும்பா அரும்பா வியர்களன்பிற்
செல்லிகைப் போதின் எரியுடையோன் தில்லைஅம்பலஞ்சூழ்
மல்லிகைப் போதின்வெண் ச் கம்வண் தேவின் தோய்ப் பிறயோ
டெல்லிகைப் போதியல் வேல்வயலூரற் கெதிர்கொண்டதே.

எய்தலெடுத்துரைத்தல்

சீரியலுலகிற் நிகழ்தார்கூடி - வார்புனலூரன் மகிழ்வுற்றது.

புலவித் திரைபொரச் சீறடிப் பூங்கலஞ் சென் னிடய்ப்ப்
கலவிக் டலுட்கவிங்கஞ் சென்றெய்தி் கதிர்கொண்முத்தம்
நிலவி நிறைமது ஆர்ந்தம் பலத்துதின் றோனருள்போன்
றுலவிய லாத்தனஞ் சென்றெய்த லாயின லூரனு் கே. நகரு

லவிகருதிப் பு த்த

மன்னியவுலகில் துன்னிய அன்பொடு-கலவிகருதிப்புலவியெய்தியது.

செவ் ாய் துடிப்பக் கருங்கண் பிறழ்ச்சிற் தம்பலத்தெம்
மொய்வார் சடையோன் அருளின் முயங் மயங்குகின்றாள்
வெவ் ா யுயிர்ப் பொடு விம்மிக் கலுழ்ந்து புலந்துரைந்தாள்
இவ் ா றருள்பிறர்க் காகு மெனநினைந் தின்நகையே. நகரு

குறிப்பறிந்து புலந் ம கூறல

குறிப்பினிற் குறிப்பு நெறிப்பட நோக்கி

மலர்நெடுங்கண்ணி புலவியுற்றது.

மலரைப் பொறுவடி மானுந் தமிழன்மன் னன்னொரு ன்
பலரைப் பொறுதென் நிழிந்துகின் றுள்பள்ளி ாமனெய்த

அச

திருக் கோவையார்

அலரைப் பொறுதன் றழல்விழித் தோனம் பலம்வணங்காக்
ல ரப் பொறுச்சிறி யாளென்னை டொல்லோ . ருதியதே.

ாயில ° ருத்தல

தலைமகனது த வுடைமை நிலைதருவாயில் நின்றோருரைத்தது.

வில்லைப் பொலிநுதல் வேற்பொலி கண்ணி மெலிவறிந்து
வ ள்லைப் பொலிவொடு வந்தமை யால்நின்று வான்வழுத்துந்
தில்லைப் பொலிசுவன் சிற்றம் பலஞ்சிந்தை செய்பவரின்
மல்லைப் பொலிவய லூரன்மெய் யேதக் வாய்மையனே.

புனல ரவுரைத்தல

புனலாடுகவெனப் புனைந்துகொண்டு
மனைபுகுத் தனை வயமுரைத்தது.

சூன்முதிர் துள்ளுநடைப் பெடை கில்துணைச்சேவலசெய்வான்
தேன்முதிர் வேழத்தின் மென்பூ குதர் செம்மலூரன் திண்தோள்
மான்முதிர் நோக்கின் ல் லார்மகி ழுத்தில்லை யானருளே
போல்முதிர் பொய்நை யிற் பாய்ந்தது வாய்ந்த புதுப்புனலே.

ே லவரவு கண்டு மகிழ்ந்து கூறல

பயின்மணித்தேர்செலப் பரத் தயர்சேரிக்
யன்மணிக்கன்னியர் கட்டுரைத்தது.

சேயே யெனமன்னு தீம்புன லூரன்தின் தோளிணைகள்
தோயீர் பு ர்தவந் தொன்மைசெய் தீர்சுடர் கின்ற டொலந்
தீயே யென மன்னு சிற்றம்பலவர்தில் லைநகர்வாய்
வீயே யென அடி யீர்நெடுந் தேர்வந்து மேவினதே. ௩௭௦

பு லவ்ளைய டடிவ தமழளு ரத் தல

தீம்புனல் வாயிற் சேயிழைவருமெனக்
காம்பனதோரியர் கலந்து கட்டுரைத்தது.

அரமங் கையரென வந்து விழாப்புறும் அவ்வவர்வான்
அரமங் கையரென வந்தனு கும்மவ ளன்றுகிராற்
சிரமம் யனைச்செற் றோன்தில்லைச் சிற்றம் பலம்வழுத்தாப்
புரமங் கையரின் கையாதையகாத் கும்மம்பொற்பரையே. ௩௭௧

னனை வியந்து ர தல

அரத்தத்துவர்வாய்ப் பரத்தைத்தலைவி
முனிவு தோன்ற நனிபுகன்றது.

கனலூர் கணைதுணை யூர்கெடச் செற்றசிற் றம்பலத்தெம்
அனலூர் சடையோ னருள்பெற் றவரின் அமரப்புல்லும்
மினலூர் நகையவர் தம்பா லருள்விலக் காவிடின்யான்
புனலூ ரனைப்பிரி யும்புனல் ஊர்கண் அப் பூங்கொடியே.

நகைத்துரைத் தல

வேந்தன் பிரிய வேந்திழைமடந்தை
பரத்தையை நோக்கி விரித்துரைத்தது.

இறுமாப்பொழியுமுன்றேதங்கைதோன்றினென்னெங் கஅங்கைச்
சிறுமான் தரித்தசிற் றம்பலத்தான் தில்லையூரன் திண்தோள்
பெறுமாத் தொடுத்தன்ன பேரணுக்குப்பெற்றபெற்றியினே
அறுமாப் பொழிய இறுமாப் பொழிந்த இணைமுலையே.

நாணுதல கண்டு மிகுத்துரைத் தல

மன்னவன் பிரிய நன்மனைக்கிழத்தி ய
நாணுதல்கண்ட வாணுதலுரைத்தது.

வேயாது செப்பின் அடைத்துத் தமிழைக்கும் வீயினன்
தீயாடி சிற்றம் பலமனை யாள் தில்லையூரன்
றேயாப் பழியென நாணியென் ன்இங்கு நேம றத்தாள்
யாயா மியல்பிவன் கற்புநற் பால இயல்பு னே

பா வு ல

இகல்வேலவனகல் வறியாப் பாணனைப்
பூங்குழன் மாதர்க்குப் பாங்கி பர்ந்தது.

விறலியும் பாணனும் வேந்தற்குத் தில்லை யிறையமைத்த
திறலியல் யாழ்கொண்டு ந்துகின் றூர்சென்றிராத்திசைபோ
பரலியல் வாவல் பகலுறை மாமாம் போலுமன்னே
அறலியல் கூழைநல் லாய்தமி யோமை யறிந்திலரே.

தே ழி யியறபந்த்தல

தலைமனைத் தகவிலனெனச் - சிலைதுதற்பாங்கி தீக்குசெப்பியது.
திக்கின் இலங்குதிண் தோளிறை தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
கொக்கி இற , ணிந்துகி றாடிதென் கூடல்

அ

திருக்கோவையார்

அக்கின் ந யிவள் ய அயல்வயின் ல்குதலால்
தக்கின் நிருந்திலன் நின்றசெவ் வேலெம் தனிவள்ளலே.

மயரி ந பழித்தல

அரத்தவே லண்ணல் பரத்தையிற் பிரியக்
குழை முகத்தவளுக் குழையருரைத்தது.

அன்புடை நெஞ்சத் திவள்பே துறவும் பலத்தடியார்
என்பி ட வந்தமிழ் தூறநின் றாடி யிருஞ்சுழியல்
தப் பெடை யத் தக வழிந் தன்னஞ் சலஞ்சலத்தின்
ன்பெடை மே துயி லும்வய லூரன் வரம்பிலனே. ௩௭௭

இ றபட மே ழி ல

ரிசிலையூர் பரி பழித்த உழையர்கேட்ப எழில்பை யுரைத்தது.

அஞ்சார் புரஞ்செற்ற சிற்றம் பலவார்அந் தண்கயிலை
மஞ்சார் புனத்தன்று மாந்தழை யேந்திவந் தாரவரென்
நெஞ்சார் விலக்கினும் நீர் ஈர் நனவு னவுமுண்டேற்
பஞ்சா ரமளிப் பிரிதலுண் டோடுவம் பயோதரமே. ௩௭௮

நீனை து வ்யந்து ரத்தல

டு ல்வியற் பரத் தயை விரும்பி மேவினோன்
அல்லிய் கோதையை யகனமர்ந்துரைத்தது.

தெள்ளம் புற்கு க தங்குஞ் சடையன்சிற் றம்பலத்தான்
ள்ளம் புகுஞ்சர் ஈண இறையுறை காழியன்னாள்
உள்ளம் புகுமொரு ஈற்பிரி யாதுள்ளி டள்ளுதொறும்
பள்ளம் புகும்புனல் போன்ற த் தேவரும் பான்மையனே.

யிலபெறு ம றிற் நீனை ல

பொற்றொடிமாதர் நற் டகுறுகி
கீடிய ரயிலின் ஈடினன் மொழிந்தது.

தேன் : டுறைதரு டொன்றையன் சிற்றம்பலம் முத்தும்
ரான் : டுறைதரு ராய் மயன் மன்னு குதலைஇ வா
யா : டுறைதரு மாலமு தன்னவன் வந்தணையா
ரா : டுறைதரு டொ யெவ்வாறு டொ ணு தே.

வாயிற்கணநின்று தோழ்குதரைத் தல

பெருந்தகைவாயில் பெருதூரின்
றருந்தகைப்பங்கிற் கறியவுரைத்தது.

கயல்வந்த னியர் கண்ணினை யால்மிசு காதரத்தால்
மயல்வந்த ஈடும் அகற்றா விரதமென் மாமதியின்
அயல்வந்த ஆடர வாடவைத் தோனம் பலம்நிலவு
புயல்வந்த மாமதிற் றில்லைநன் னாட்டுப் பொலிபவரே. ந.அ

ாயிலவே டுத் தேழ்கூறல

வைவேலண்ணல் வாயில்வேண்டப்
பையரவல்குல் பாங்கிப் பார்த்தது.

கூற்று யினசின ஆளிரெயண் ணீர்கண்கள் ளோளிழித்தால்
போற்றான் செறியிருட் பொக்கமெண் ணீர்கன்றகன்றபுனிற்
றீற்று வெனநீர் வருவது பண்டின்மெம் ஈசர்தில்லைத்
தேற்றார் கொடிநெடு வீதியிற் போதிர்அத் தேர்மிசையே.

தேழ் வாயிலவேண்டல

ாயில் பெறுது மன்னவன்றிற்
ஆயி ழயவட்குத் தோழி சொல்லியது.

வியந்த(து)அலைநீர்வையம்மெய்யேயி றஞ்சவின்னதோய்குடை 'கீழ்
யந்தலை கூர்ந்தொன்றும் வாய்திற வார்வந்த ளளரக் ன்
புயந்தலை தீரப் புலியூர் அரணிநுக் கும்பொருப்பிற்
யந்தலை யானை டிந்த விருந்தி ன் கார்மயிலே. ந.அ

னை ஈ மகிழ் ல

கன்னிமாணே 'கி ன் று நோக்க
மன்னியமனையவர் மகிழ்ந்துரைத்தது.

தேவிஅ கண்தி ழ் மேனியன் சிற்றம் பலத்தெழுதும்
ஒவியங்கண்டன்ன ஒ ன் னுதலாள் , 'கோலையுப்பா'
மே(வு)இயங் கண்டனை யோவந்த னென வெய்துயிர்த்துக்
ரவிய க் கழு நீர்ச்செவ்வி வெளவுதல் கற்றனவ. அச

யின த் த ல

மட றற்றோழி வாயில்வேண்ட அடல்வேலவ ஞாருளுரைத்தது.
உடைமணி கட்டிச் சிறுதே ருருட்டி யுலாத்தருமிந்
டமணி யத்தந்த பின் ர்முன் நான்மு ன் மாலறியா

அஅ

திருக்கோவையார்

வி டமணிக டர்வண்தில்லைமென்தோ யன்னார் ண்மு ம்
டமணி வாள்நை யாயின்று ண்டனர் காதலரே. ௩௮௫

பாணனோடு துளுதல

மன்னியாழ்ப்பாணன் வாயில்வேண்ட
மின்னிடை மடந்தை வெகுண்டுரைத்தது.

மைகொ ட டர்வயல்டொண்டதில்லைமல்கூர்நின்வாய்
மெய்கொ ட அன்பினரென்பதென்விள்ளாஅருள்பெரியர்
வடொண்டவூசிகொல்சேரியின்விற்றெம்இவ்வண்ண வண்ணப்
பொய்டொண்டு நிற்கலுற்றோபுலை ஆத்தின்னி போந்தது .

ப புலந் ல

கருமலர்க் ண்ணி னன்று ட்டிரைப்பப்
புரியாழ்ப்பாணன் புறப்பட்டது.

மொல்லா டிலங்குமழுப்படை யோன்குளிர் தில்லையன்றாய்
வில்லாண் டில குபுருவம் மெரியச்செவ் வாய்துடிப்பக்
ல்லாண் டெடேல்கருங் கண்சிவப் பாற்று கறுப்பதன்று
பல்லாண் டியேன் அடிவலங் கொள்வன் பணிமொழியே

விருந்தோடு சேல்லத் தணிந்தமை கூறல

பல்வளை பரிசு ண் - டில்லோ ரியம்பியது.

மத்தக் கரிஉரி யோன்தில்லை யூரன் வரவெனலுந்
த, தை கிளவி முத்தா மரைத்தழல் வேல்மிளிர்ந்து
முத்தம் பயக்கு கழுநீர் விருந்தொடென் னுதமுன்னங்
கித்த ருங்குவளைச்செவ்வி யோடிக் கெழுமினவே ௩௮௮

டல ணிவித் ல

தோன்றலைத் துணையொடு தோழி ண்டு
வான்ற க மடந்தையை ருத்தந் தணித்தது.

வல கொள்பேய்த்தொ பாய்தரக் டட்டிடையாட்டு ந்த
த ல்கி லாச்சிவன் தில்லைஅன் னாய்தழு மிம்முழுவிச்
சு) : கருத்தந்மே, னன்றல் துணையெனத்தோன்றுதா
அ ல் னோந்து பணிசெயற் பாலையாசனு . ௩௮௮

அணை வழுபூடல

தெளிபு லூரன் சென்றணைந்தவழி
ஒளிமதிருதலி யூடிபுரைத்தது.

சேல்தான் தி ழுவயற் சிற்றம் பலவர்தில் லை கர்வாய்
வேல்தான் திகழ்கண் இளையார்வேகுள்வர்மெய்ப்பாலன்செய்த
பால்தான் தி ழும் பரிசினம் மேவும் படிநுவவேம்
கால்தான் தொடல்தொடரேல்விடுதிண்டலெங்கைத்தலமே,

புனல டடு வீ ம கூறிப் புலத்தல

ஆங் தனுக் கழுக்கமெய்தி . வீங்குமென் முலை விட்டுரைத்தது
செந்தார் நறுங்கொன்றைச் சிற்றம் பலவர்தி லைந ரோர்
பந்தார் விரலியைப் பாய்புன லாட்டிமன் பாவியெற்கு
வந்தார் பரிசுமன் றாய்நிற்கு மாறென் வளமனையிற்
கொந்தார் தடந்தோள்விடம்கால் அயிற்படைக்கொற்றவரே

கலவி கருதிப் புலந், ல

கலைவளரல்குல் தலைமகன்றன்னொடு
கலவி ருதிப் புலவி பு ன்றது.

மின்துன் னியசெஞ் சடைவெண் மதியன் விதியுடையோர்
சென்றுன் னியகழற் சிற்றம் பலவன்தென் னம்பொதியில்
நன்றுஞ் சிறியவ ரில்லெம தில்லம் ல் லூரமன்னோ
இன்றுன் திருவரு ளித்துணை சாலுமன் னென் களுக்கே

மிதூத்து த் தூடல

நாமெ ரும் இல்லஞ்சுட்டி ஆடற்பூங்கொடி யூடிபுரைத்தது.
செழுமிய மானினைச் சிற்றம் பலவர்க்கென் றன்பர்சுந்தை
ழுமிய கூத்தர் கடிபொழி லேழினும் வாழியரோ
கிழுமிய ாட்டு விழுமிய நல்லூர் விழுக்குடியீர்
விழுமிய அல்லகொல் லோஇன்னவாறு விரும்புவதே. ௩௯

டலநீட டி யு த்தல

வாடா ஆடல் நீடா வாடியது.

திருந்தேன் உ(ய்)யநின்ற சிற்றம்பலவர்க்கென்னம்பொதியிற்
இருந்தேன் உயவந் திணைமலர் னின் இன்னோ ருளிப்
பெருந்தேனெனநெஞ்சுசுப்பிடித்தா ட ம்பெண் மிழ்தம்
வருந்தே லதுவன் றிதுவோ வருவதொர் ாஞ்சனையே. ௩௯

துனி டாழிந் ததல

தருதியினூரன் மிகுபத நோக்கிப்
பனிமலர்க் கோதை துனியொழிந்தது.

இயல்மன்னும் அன்புதந் தார்க்கென் நிலையிமை யோர்
றஞ்சுஞ் செயல்மன்னுஞ் சேர்க்கழற் சிற்றம் பல ர்தென்
னம்பொதியிற், புயல்மன்னு குன்றிற் பொருவேல் துணை
யாப்பொம் மென்னுள்வாய் அயன்மன்னும் யானை தூரந்
தரி தேரும் அதரகத்தே. ௩ ௫

புதல ன மேல வததுப் புலவீர்தல

புதல்வனது திறம்புகன்று
மதாரிக் ண்ணி வாட்டந்தவிரந்தது.

திர்த்த நன மன்னுஞ் சிற்றவன் மார் னைக் ண்
பி ழப்பித் தெதிர்த்தெங்கு நின்றெப் பரிசளித் தானிமை
யோரிமைஞ்சும் மதுத்தங் கியகொன்றை ரர்ச ட
யீசர்வண் தில்லைநல்லார் பொதுத்தம்ப லங்கொணர்ந்
தோபுதல்வா எம் மப் பூசிப்பதே. ௩ ௬

லவ் யிடத்தூடல

சேறடி குடைந்த நாரிணர்த்தாரவன்
தன் ம ண்டு பின்னுந்தளர்ந்தது.

சிலைமலி ாணுத லெங்ஙை தாக மெனச்செழும்பூ
மலை. வி மார்பி னுதைப்பத்தந் தான்தலை மன்னர் தில்லை
உலைமலி வேற்ப ட யூரனிற் ள்வரில் என்னவுன்னி
லைமலி ாரின ண்முத்த மாலை லுழ்ந்தனவே ௩ ௭

மு நீ ழ வு தூடல தீர்த ல

முன்னி ழ்ந்தது நன்னுதற் கு ர்த்து
மன்னுபுனலூரன் மகிழ்வுற்றது.

ஆறார் சடைமுடி அம்ப த் தண்டரண் டம்பெறினும்
மாறார் மழவ்நடையாய்க் டிலம்வ திர்டு துப்பு
நீறார் டாடுறு றி செ றிச் செறிமென் முலைநெருச்
சேறார் ம ரயத ரிற்ற் கு ன் குற் சிறுதுயிலே. ௩ ௮

பரத் த க டமைகூறிப் புலத்தல

பரத்தையைக்கண்ட பவளவாய்மாதர்
அரத்தடுடுவே லண்ணற் குரைத்தது.

ஐயுற வாய்நம் அகன்கடைக் கண்டுவண் தேருருட்டும்
மையுறு வாட்கண் மழவைத் தழுவமற் றுன்மகனே
மெய்புற வாம்இதுன் இல்லே வருகென வெள்கிச்சென்றாள்
மையுறு மான்மறி யோன்புலி யூரன்ன காரிகையே. ௩௯௯

ஊதிய மெடு து ரத் தூடல தீர்த்தல

இரும்பரிசி லேற்றவர்க்கருளி
விரும்பினர் மகிழ் மெவுதலுரைத்தது.

காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல்
சீரணி சிந்தா மணியணி தில்லைச் சிவனடிக்குத்
தாரணி கொன்றையன் தக்கோர் தஞ்சங்க நிதிவிதிசேர்
ஊருணி உற்றவர்க் கூரன்மற் றுயாவர்க்கும் ஊதியமே.

திருக்கோவைய ர் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோவையார் செய்யுள்களில்

(*) குறியிடப்பட்ட செய்யுள்களுக்கு இதனடியில்

போழிப்புரை வரையப்பட்டுள்ளது.

க. இச்செய்யுள் தலைம தலைம னை முதலில் கண்டபோது, காதல் றெண்டு அவ் அழகை வியந்து கூறியதை உணர்த்து கின்றது.

(பெ ழிப்பு) இலக்குமி வசிக்கும் அல்லது கண்டாரால் விரும் பப்படும் தன்மை வாய்ந்த தாமரை மல ராயும் அழகு வளருந் தீலோற்பல மல ராயும் நடராஜப் பெருமான் வீற்றிருக்கும் தில்லை ந றின் ண் உண்டாகிய குமிழ்மரத்து நல்ல நிறம் வாய்ந்த பூவினையும், டோங்கு அரும்பினையும் பசிய ாந்தள் மலரினையும் உறுப்பா கொண்டி மேம்பட்ட தெய்வ மணம் கமழும் மாலை ஒரு கொடி போலத் துவண்டு, அன்னத்தின் நடைபோல நடை வாய்ந்து, டிவு ளாரும் மன்மதனது வெற்றிக் டொடிபோன்று வி ாங்குகின்றது. இது என்ன அதிசயம் .

டு. இச்செய்யுள் தலைவியின் உள்ளக் கருத்தை அறிந்த தலை ன் கூறியதை உணர்த்துகின்றது.

மின்னும் பணியும்.....ப டக் ண் னே பிறழப் பிறழ, அணியும்.பிணியும் அதற்கு மருந்தும் (ஆவன) உ ட.

மின் லையும் பாம்பையும் ஒத்த இடையினையும் பெரிய தோளினையும் உ டய னு டய வேல்போன்ற ண்கள் பிறழந் தோறும் பிறழந்தோறும் பொது நோக்கத்தாற் பிணியும், உள் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் நானொடு கூடிய நோ த்தால் அப் பிணிக்கு மருந்தும் ஆவன. அணியும்.....பிணியும் எனக்கு ஆபரண மும் அமுதமும் என் டயிருமாய ன் சித் தாமணி யப் போன்று தில்லையின் ண் இருந்து அன்பர்கு றினத்த ற் ற டொடுப் போன் தே ர் ள் அறிய த அந்த ன் அ னுடைய திருவடி னை வாழ்த்தாதவர் அடையும்படியான நோ யப்போன்ற பிணியும் கூட்டு . ' இருநோக் கிவளுண் ண் உள்ள தொருநோக்கு டோய்

நோக்கொன் றன்னோய் மருந்து” என்னும் தீருககுறளோடு ஒப்பிடுக.

உ௦. இச்செய்யுள் தலைவனுடைய பாங்கன் (தோழன்) தலைவனை எதிர்ப்பட்டபோது அவன் மெலிவுற்றிருப்பதை நோக்கி அவனை வினவியதை உணர்த்துகின்றது.

கரையினர் சூழப்பட்டுள்ள மிக்க நீரையுடைய தில்லைச் சிற்றம்பலமாகிய (பெருமை பொருந்திய) இடத்தும் என் நெஞ்சமாகிய (அற்பமாகிய) இடத்தும் ஒப்பத் தங்குமவனது உயர்ந்த மதிலையுடைய! மதுரையின்கண் ஐராய்ந்த விளக்கம் மிக்க இனிய தமிழின் துறைகளி! த்து மனதைச் செலுத்தினையோ அல்லது ஏழிசையாகிய சுழலில் அகப்பட்டனையோ? இறைவனே. பெரிய மலையை ஒத்த உன் தோள்கள் மெலிவடையக் காரணம் என்னே?

௪௩. இச்செய்யுள் தலைமகன், தலைவி தோழியாகிய இருவரிடம் சென்று தன் ஆற்றாமை மிகுதியைக் கூறியதைத் தெரிவிக்கின்றது.

தானே வந்து என்னுள்ளத்திற் புகுந்து என்னை ஒரு பொருளாக மதித்து அடிமையாக்கிக் கொண்டு இந்திரன் மால் அயன் இவர்களுக்கு இருளாய் (வெளிப்படாமல் மறைந்து) இருக்கின்ற ஒளி பொருந்திய சிற்றம்பலத்தை ஒத்த சுருள் ள் நிறைந்த கரிய கூந்தலையும் வெண்மையான பற்களையும் சிவந்த வாயினையும் உடுக்கே போன்ற இடையையும் உடைய பெண்களே. நீங்கள் அருள விட்டால் எனது ஆருயிர் தப்பாமல் அழியும். ஆதலால் அருள வேண்டும்.

“அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சே லென்பார் ஆர் இங்குப் பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே பொன்னம் பலக்க த்தா” தீருவாசகம்.

௪௬. தலைவியின் அவயவத்தின் அழகைத் தோழி தலைமனுக்குக் கூறியதை இச்செய்யுள் உணர்த்துகின்றது.

தலைவியின் மொழிக்கு ஒப்பாக யாழையும் எழுதிப் பற்களாக அழகிய முத்துக்களை எழுதி, இருண்ட (கரிய) கூந்தலில் முடித்த மெல்லிய பூமாலையையும் எழுதி, வாயாகக் கொவ்வைக்கனியையும்

எழுதி என் பழமையான எழு பிறவியையும் பிரமன் எழுதாவண் ண் அழித்தவனாகிய நடராஜப் பெரு னானது தில்லையிலுள்ள மாவடு வின் பிளப்பை (கண்களுக்கு ஒப்பாக) எழுதப்பட்ட பூங்ொம்பு ஒ ிறு இருக்குமாயின் அதனை எடுத்துக்கொண்டு (மடலேற) ாரும்,

அசு. இச்செய்யுள் தலைம ள் பெருநாணமுடையவளாய்த் தோழியிடத்து தன் குறை ய வெளிப்படையாகக் கூறுது மாயவன் மேல் வைத்து வஞ்சித்துக் கூறுவதை ணர்ச்சுதுகின்றது.

முப்புரங்களை அழித்தவனது திருவடிகளை 'காணும் பொருட் டித் திருமால் நிலத்தைத் தோண்டிச்சென்று அறியமாட்டாமல் பின் 'எந்தையே கருணைகூர்ந்து அருள் புரிவாய்' என்று சிவபெருமானை வேண்ட, தன் இரு திருவடிகளையும் தொழும்பொருட்டு என 'கு இரண்டு ர' ளைக் கொடுத்தவனாகிய அவன் சிறிது இரங்கி ஒரு திரு டியைத் தூக்கிக்காட்ட, மற்றொன்றையும் காட்டிடல் வே ிடு மென்று திருமால் தில்லையம்பல முற்றத்தின்கண் வரம் வேண்டித் தாழ் து கிட 'கின்றான் போலும். இச்செய்யுளால் பாங்கற்கூட்டம் பெற்ற தலைம ள் தோழியின் கூட்டி த்திற்குத் துவளுகின்றான் என்று குறிப்பாகத் தலைமகள் தோழிக்குத் தெரிவிக்கின்றான்.

க௦ . இச்செய்யுள் தலை ின் தலைமகளது ி களை வியந்து பாராட்டியதைத் தெரிவிக்கின்றது.

அவளுடைய பெரிய கண் ள், ஈசனிடத்து யான் த்த அன்பு போல அகன்று, அவனால் வாங்கப்பட்ட எனது பாசம் போலக்கறுத்து தில்லையின் ஒளியைப்போன்று அவன் தோள்களிற் பூசப்பட்ட திரு நீற்றினைப் போல வெளுத்து, அவனுடைய பூப்போலும் திருவடி ளை யாம் பேசும் அத்திருவார்த்தை ளைப்போன்று மி வும் நீண்டிரு 'கு'.

க௧௦. என் றெஞ்சிற் புகுந்திருந்து தன்னை யான் நினையும்படிச் செய்து அம்பலத்தி ண் தன் திருமேனி காட்டி நின்று யான் தன்னைப் பு மும்படிச் செய்த ஈசனது பொதிய மலைக் ணுள்ள பொருப்பன் (தலைவன்) மீது வைத்த விருப்பினால், தினை ய விதைத்து அதனை் காத்து (அதன் காரணமாக அவனை எதிர்ப்பட லாமென்று எண்ணி) மகிழ்ந்து நின்ற மக்கு அத்தினை ய் காத்த

காவல் போய், தீவினையை விதைத்து அதனைக் காத்து அதன் விளைவும் உண்டதாகி முடிந்தது.

உ௦௪ இச்செய்யுளில் தோழி தலைவியைத் தலைவனுடன் செல்லும்படி தூண்டுதல் பொருட்டு, கற்பின் நலனைத் தலைவிக்குக் கூறுகின்றாள்.

ஈங்கோய் மலை என்னும் தலத்திற் சிறப்பாக வீற்றிருந்து சிறம்பலத்தின்கண் நடனம் செய்யும் எம்பிரானுடைய வாயினுற் சிறப்பித்துச் சொல்லும்படியான அறிவினாற் சிறந்த சந்திரன் போன்ற நெற்றியை யுடையவளே. மகளிர்க்குப் பழி நீக்கிப் பாதுகாத்தவின் நாண் தாயைப்போல் சிறந்தது. அழகைமந்த மூக்கில் போலும் சிறந்த மென்மையான தோள்சீறையுள் யாய் அத்தன்மையை யுடைய நாணும் உறுதியான கற்பினைப் போன்று அவ்வளவு சிறந்ததல்ல.

உ௬. இது, தோழி தலைமகன் பகலில் வருதற்குத் தலைவி உடன்பட்டாள் போன்று பேசி இரவு வரலாகாதென்றது.

தீயோர்கள் கருதாத தில்லையம்பலத்தானுள் ய திருவடிகளுக்கு அன்பில்லாதவர்களுடைய தீவினைபோல இருள் செறிந்து புலராத இரவும், மின்னலை விடுத்து இடியினால் முழங்கிப் பொழிகின்றது போல் தோன்றிப் பொழியாத மழையும் புண்ணில் வேல் நுழைந்தாற்போன்று மிக்க துன்பத்தை விளைவிக்கின்றன. இத்துன்பத் தப் போக் வல்ல மருந்து உன் மலைமீது இல்லையோ?

௩௦௭. இது தோழி தலைமகனும் தலைமகளுக் கூடி இன்புற்றிருந்த நிலை “ண்டு நற்றாய்க்கு அறிவித்தலை உணர்த்துகின்றது.

தலைவன் தலைவியாகிய இருவரால் நுகரப்படும் இன்பமானது ஆனந்த வெள்ளத்தினிடை மூழ்கப் புகும் ஓர் உயிரானது ஒரு உடம்பாற்றியுத்தல் போதாமையால் இரண்டு உடம்பைக்கொண்டு அவ்விடம் வெள்ளத்திடை கிடந்து துளைத்ததனோடொக்கும். அதுவுமன்றி இன்பவெள்ளத்தைச் செய்யும் அம்பலத்தில் நடனம் செய்யும் ஒலிக்கும் வீரக்கழலைத் தரித்த நடராஜப் பெருமானுடைய திருவருளைப் பெற்றவர் இன்பம்போல இவ்விற்ப வெள்ளமும் ஒரு ருலத்தும் குறைவு படாது. இவ்வழகிய நலம் முடிவடையாது.

௩௩௨. இச்செய்யுள் பொருளை ஈட்டுதற்குப் பிரியும் தலைம 'தோழிக்குத் தன்னு டய பிரிவினால் தலைமகளுக்கு உண்டான துன்பத்தைக் கூறியதை உணர்த்துகின்றது.

துறந்தோரும் அரசரும் கருதுவன்வாகிய மறுமை இம்மைப் பயன்களையும் பொருளினால் அடையலாம் என்று பொது வ சுயால் யான் கூற, அக்குறிப்பறிந்து அவன் ண்கள் நீ ரச் சொரிந்தன. அப்பொழுது யான் 'திருச்சிற்றம்பலத்தில் ந' னம் செய்யும் பாமனை (இன்பம் தருவதில்) ஒத்தவளே . நீ துன்பம் அ ' வதற்கு ' காரணம் யாது? யான் பிரியே ' என்று சொல்லித் தூய நீ ரத் தெளித்து தலையளி செய்ய "நீர் மிகத் தாழ்த்துவரும் நாளிதுவோ ' என்று கூறி நன்னுதலாள் வணங்கி நின்றாள். ஆகையால் இனிந் உணர்த்துமாற்றால் உணர்த்துவாயா .



உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமா ரிகைத தேவா முதலிய ஓனபதிநமா

அருளிச் செய்த

திருவிசைப்பா

திருப்பல்லாண்டு

கூ-வது திருமுறை



அ சோமசுந்தரம் செட்டியார் M. A. அவர்கள்

எழுதிய

அருமபொரு ர விளக்க உரையுடன்

திருவி சபபா

அருளிச்செய்த

ஒன்பது நாயன்மார் திருப்பேயரும் திருப்பதிகவகையும்
பண்ணின் வகையுந் தேரியுமடைவு

செம்பொன்மணி யம்பலத்து நிருத்த னூர்க்குத்
திருவிசைப்பா உ ரத்தவர்தந் திருப்பேர் சொல்லில்
பம்புகழ் செறிதிருமா ளிகைமேய்த் தேவர்
பரிவுடை ய சேந்தனார் கருவூர்த் தேவர்
நம்பிகா டவர்கோன் ற் கண்டர தித்தர்
நன்குயர்வே ணட்டடிகள் திருவாலி யமுதர்
அம்புவிமேயர் புகழ்புருடோத் தமர்சேதி ராயர்
ஆகவிவ ரொன்பதின்மர் தாமுறை ண்டடைவே. ௩

அடைவுறுமா ளிகைத்தேவர் நான்கு சேந்தர்
அன்புறுபல் லாண்டொன்றோ டிசைப்பா மூன்று
திடமுடை ய கருவூரர் பத்து வீற்றிற்
சிறந்தகா டவரிரண்டு கண்டர் வேணுடர்
படிபுகழொவ் வொன்றுதிரு வாலி நான்கு
பன்னுபுரு டோத்தமனா ரிரண்டுசே திராய
ருடையதிருக் கடைக்காப்பொன் றுகவிரு பத்தொன்
பாடுனது செய்யுர்முந்நூற் றறுபதினோ டந்தே ௨

ஐந்துடன்நால் வருமுரைத்த திருக் கடைக் காப் பிற்பண்
அறையின்மா ளிகைத்தேவர் நான்கிலொன்று காந்தார
முந்துகரு வூர்பத்தி னிரண்டுபுற நீர்மை
மொழிந்திடு ரந் தாரமொன்று காடவர்கோ னிர டின்
நந்தலில்சா ளரபாணி யொன்றுவேணுட் டடி ள்
நவின்றதொன்று புறநர்மை திருவாலி யமுதர்
பந்தமறச் சொன்னான்கி னொன்றுநட்ட ராகம்
பகர்ந்திடினென் றிந்தளமற் றெவையும்பஞ் சமமே ௪

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாளிகைத்தேவர் அருளிய

திருவிசைப்பா

க கோயில்

பண - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே உணர் முழு
காந்ததோருணர்வே, தெளிவளர் பரிங்கின் திரள்மணிக்
குன்றே சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே, அளிவள ருள்ளத்
தானந்தக் "னியே அம்பலம் ஆடா" காக வெளிவளர்
தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத் தொண்டனேன் விளம்புமா
விளம்பே.

க

(-) ஒளிவளர் விளக்கே ஒளி மிகுகின்ற தீபமே. உலப்பிலா
ஒன்றே - அழிவில்லாத ஒப்பற்ற பொருளே. உணர்வு.....உணர்வே
சுட்டறிவின் எல்லையைக் காந்து நின்று சிவஞானத்தால் அறியப்
படும் பேரறிவே. "உரைபுணர் விறந்துநின் றுணர்வதொர்
உணர்வே" திருநாசு ம. (அரைசனே). வரி 2. பிரகாசம் பொருந்
தியபளிங்கின் தோற்றத் தயுடைய உருட்சியான மாணிச்சமலையே.
பளிங்கு - திருநீறு பூசப்பட்ட திருமேனிக்கு உவமை. வரி. 3
அன்புபெருகும் மனத்தின்கண் பேராணந்தத்தை விளைவிக்கும் கனி
போன்றவனே. அம்பலம் ஐடு அரங்காக - தில்லை வெளியே நட
னம் செய்யும் சபையாக. அரங்கு - சபை. வெளிவளர் தெய்வ
கூத்து - சிதாகாயத்தில் ஆடும் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத தெய்வ
நடனம். "இர்து வாழ்சை யான் ஆடும் ஆனந்த எல்லையில் தனிப்
பெருங் கூத்தின் வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து பேரிய
புராணம் (ஐந்து). உகந்தாயை - விரும்பிச் செய்யும் உன்னை.

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுநொண் டென்னுள்
கருப்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த சுடர்மணி விளக்கின் உள்
ளொளி விளங்குந் தூயநற் சோதியுட் சோதி அடல்விடைப்
பா ர அம்பலக் கூத்தா அயனொடு மாலறி யாமைப் பட
ரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றுயைத் தொண்டனைன்
பணியுமா பணியே. உ

தற்பரம் பொருளே சசிகண்ட சி ண்டா சாமகண்டா
அண்ட வாணு ற்பெரும் பொருளாய் ட ரகலர் துன்னை
என்னுடை நாவினால் நவில்வான் அற்பனைன் னுள்ளத்
தளவிலா வுன்னைத் தந்தபொன் அம்பலத் தாட ற்பமாய்
உலகாய் அல்லையா னுயைத் தொண்டனைன் கருதும கருதே.

விளம்புமா விளம்பே - புகழ்மாறு நீ சொல்லுவாயா (அருள் புரிவா
யாக.) இப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு செய்யுளின் ஈற்றடியிலுள்ள
“விளம்புமா விளம்பே” ‘பணியுமா பணியே’ எனவரும் சொற்
றொடர்களால் இறைவன் திருவருள் துணையின்றி ஆன்மாவின்
செயல் ஒன்றும் நிகழாது என்னும் சைவ சித்தாந்தக் கருத்து
வெளிப்படுதல் காண்க.

(உ) இருப்பிழம்பு இருக்கட்டம் மிக்க இருள்(அஞ்ஞானம்).
அடல் விடைப்பாகன் - வலிமைமிக்க இடபத் த வாகனமாக உடை
யவன். பணியுமா பணியே - ஈன் உன்னை வணங்கும் வண்ணம்
ட்டினையிடுவாயா .

(ங) தற்பரம் பொருள் கடவுள். சசி ண்ட சி ண்டா -
பி ற்ச்சந்திரனை அணிந்த ச டமுடியை உடையவனே. கண்டம்
துண்டு. சாமகண்டா - கரு மயான ண்டத்தை யுடையவனே.
வரி 2. நன் மயைத் தாத்தக்க பெரிய பொருளோடு கூடிய சொற்
களை கலந்து உன்னை என்னு டய நாவினுற் பாடும்பொருட்டு.
கற்பம் ஊழிக் காலம். உல ராய் அல்ல ஆனுயை எல்லா உலகங்களா
யும் அ வகளு கு அப்பாற்பட்டும் இரு கின்ற உன்னை. ‘யாவையு
மாய் அல்லையுமாம் சோதியே’ திரு ம சிவபுராணம் வரி 71-

பெருமையிற் சிறுமை பெண்ணொடா னாயென் பிறப்
பிறப் பறுத்தபே ரொளியே கருமையின் வெளியே கயற்
கணன் இமவான் மகளுமை யவள்களை சுண்ணே அருமை
யின் மறைநான் கோலமிட் டாரற்றும் அப்பனே அம்பலத்
தழுதே ஒருமையிற் பலபுக் குருவின் றுயைத் தொண்ட
னென் உரைக்குமா றுரையே. ச

கோலமே மேலை வானவர் கே வே குணங்குறி யிறந்த
தே, ரார் குணமே காலமே கைக நாயகா எங்கள் கால
காலா ராம நாசா ஆலமே அமுதுண் டம்புஞ் செம்பொற்
ரோயில்கொண் டாடவல் லானே ஞாலமே தமிழேன் நற்
றவத் தாயைத் தொண்டனென் னணுகுமா நணுகே. ரு

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற நெற்றிக் ண் ணுடை
யதோர் நெருப்பே, வேறணி புவன போகமே யோ வெள்
ளமே மேருவில் வீரா ஆறணி சை யெம் அற்புதக் கூத்தா
அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே ஏறணி கொடியெம்
மீசனே யுன்னைத் தொண்டனென் இசையுமா றிசையே. சு

(ச) கரு மையின் வெளியே-கருகிறத்தோடு வெண்ணிறம் பொருந்
தியவனே. கருமை நீலகண்டத்தையும், வெண்மை திருநீற்றுக்
கோலத்தையும் குறிக்கும். அல்லது கரு மையின் வெளியே - கரு ம
யான இருளில் தோன்றிய (என் அஞ்ஞான இருளைப் போ க்வந்த)
அருள் வெளியாயிருப்பவனே. ' திணிந்ததோர் இருளிற் நெளிந்த
துவெளியே.' திரு : கம. (உணர்ந்த). லைகண்ணை ஆதார
மானவனே. அருமையின்...அரற்றும் - உன்னை ா மாட்டாமை
யால் நான்கு வேதங்களும் ஒலமிட்டுக் கூவும். அரற்றும் - கூவும்.
வரி 4. நீ ஒருவனாக இருந்து, பல பொருள்களிலும் நடுருவிக்
லந்தின்று உன்னை அடியனென் புசுழ்ந்து சொல்லும்படி நீ
கட்டளையிடு.

(ரு) கோலமே அழகிய வடிவமுடையவனே. ஞாலமே - உல
மாயிருப்பவனே. நல் தவத்தாயை நல்ல தவ வடிவின்னாகிய
உன்னை. ணுகுமா நணுகே நான் நெருங்கும் வண்ணம் நீ நெருங்கு.

(சு) வேறு அணி புவ போகமே - வெவ்வேறாகிய அழகிய
உல க்களும் போ ப் பொருள்களுமாய் இருப்பவனே. யோக வெள்
ளமே - யோக முதிர்ச்சியில் வீளையும் இன்பப் பெரு ே. று அணி
ரொடி - இடப வடிவம் எழுதியுள்ள அழகிய கொடி யபு டய
இ சயுமாறு - பொருந்தும் வண்ணம். இ சயே - நீ இ ிரு.

தனதன்நற் றேழா சங்கரா சூல பாணியே தானுவே
சிவனே கனகநற் றானே கற்பகக் கொழுந்தே கண்கள்
மூன் றுடையதோர் ரும்பே அனகனே குமர விராயக
சனக அம்பலத் தமரசே கானே உனகழல் இணையென்
நெஞ்சினுள் இனிதாத் தொண்டனேன் நுகருமா நு ரே. எ

திறம்பிய பிறவிச் சிலதெய்வ நெறிக்கே திகைக்கின்
மேன் மனைத்திகையாமே, நிறம்பொன்னும் மின்னும் நிறைந்
தசே வடிக்கீழ் நிகழ்வித்த நிகரிலா மணியே அறம்பல
திறங்கண் டருந்தவர்க் கரசாய் ஆலின்கீழ் இருந்தஅம்
பலவா புறஞ்சமண் புத்தர் பொய்கள்கண் டாயைத் தொண்
டனேன் புணருமா புணரே. அ

தக்கன்நற் றலையும் எச்சன்வன் தலையுந் தாமரை
நான்முகன் தலையும் ஒக்கவிண் டருள ஒண்திருப் புருவம்
நெறித்தரு ளியவுருத் திரனே, அக்கண் புலித்தோ லாடை
மே லாட வாடப்பொன் னம்பலத் தாடுந், சொக்கனே
யெவர்க்குந் தொடர்வரி யாயைத் தொண்டனேன் தொட
ருமா தொடரே. கூ

(எ) தனதன் - குபேரன். தானு - அழிவில்லாதவன். அன
னே பரிசுத்தனே. சனக பிதாவே. அமரசேகரன் - தேவர்
களுக்குத் தலைமை பூண்டவன். வரி 4. அடியனேன் உன் திருவடி
கள் இரண்டையும் என் மனத்தில் இன்பத்தோடு கலந்து அனுபவித்
கும்படி (அதாவது உன் திருவருளில் மூழ்கி நான் இன்பத்தை அனு
பவிக்கும்படி) அருள்புரிவாயா .

(அ) வரி 1. மாறி மாறி வருகின்ற பிறவிகளில் உழலுகின்ற சிறு
தெய்வங் ளை அடையும் வழிகளில் திகைத்து நிற்கின்ற என்னை.
நிகழ்வித்த - செல்லும்படி செய்த. அறம்பல திறம் கண்டு தருமத்
தின் பல தன்மை ளை அருளிச் செய்து. புறம் சமண் புத்தர்
புறச்சமயத்தினராகிய சமணர் புத்தர்.

(க) ஒக் விண்டு - ருள ஒருமிக்க அறுபட்டு உருளும்படி.
ஒ - திருப்புருவம் நெறித்தருளிய - ஒளிமிக்க புருவத்தை நெறித்
துக் கோபித்த. அக்கு அணி புலித்தோலா ட மேல் ஆட ஆட -
உருத்திராக் ம் அல்லது எலும்பு'ரோ வ அழகிய புலித்தோல்
ஆ டயின் மேல் ஆடி 'ொண்டிரு' . சொக் னே - அழகே .

மடங்கலாய்க் கனகன் மார்புகீண் டானுக் கருள்புரி
வள்ளலே மருளார், இடங்கொள்முப் புரம்பெந் தனியவை
திகத்தே ரேறிய ஏறுசே வகளை அடங்கவல் அரக்கன்
அருள்திரு வரைக்கீ முடர்த்தபொன் னம்பலத் தரசே,
விடங்கொள்கண் டத்தெம் விடங்களை யுண்ணைத் தொண்
னன் விருமபுமா விரும்பே. ௦

மறைகளும் அமரர் கூட்டமும் மாட்டா தயன்திரு
மாலொடு மயங்கி முறைமுறை முறையிட் டோர்வரி யாயை
முர்க்கனேன் மொழிந்தபுன் மொழிகள் அறைகழ லரன்சீ
ரறிவிலா வெறுமைச் சிறுமையிற் பொறுக்குமம் பலத்துள்,
நிறைதரு கருணை நிலயமே யுண்ணைத் தொண்டனேன் நினை
யுமா நினைவே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

(௦) மடங் லாய்.....வள்ளலே - நரசிங் மாக இரணியன் மாந்
வைக்கிழித்த விஷ்ணு மூர்த்திக்கு அருள் செய்த கொண் ட யாளனே.
வைத்திகத்தேர்-வேதங்கள் சம்பந்தமான தேர் ; வேதங்களைக் குதிரை
யாகப் பூட்டப்பட்ட தேர். ஏறு சேவகன் ஆண் சிங்கம் போன்ற
வீரன். வரி 3. வலிய அரக்கன் (இரா ணன்) அகங்காரம் கெடும்படி
யா- அவனைக் கயிலை மலையின் கீழ்த் திருவருளினால் நசுக்கிய. இரா
வணனை நசுக்கியது அவனுடைய கர்வத்தைப் போக்கி அவனை எல்
வழிப்படுத்த செய்தமையால் அருளின் செய்கையே. விடங்கன் -
அழகன்.

(கக) மாட்டாது அறியமாட்டாமல். முறை முறை முறை
யிட்டு - பல தடவை ன் மு றயிட்டும். ஓர்வு அரியாயை - அறிய
முடியாத உண்ண. வரி 3. ஒலி 'கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த திருவடி
ளை யுடைய சிவபெருமானது பு ழ்களை அறியாத மூடத்தனமாகிய
சிறுமையினைப் பொறு'கும். நிறைதரு ருணை நிலயமே நிறைந்த
கருணை'கு இருப்பிடமே.

உ. கோயில் - உயர்கோடியாடை*

பண் - பஞ் மம

திருச்சிற்றம்பலம்

உயர் டொடியாடை மிடைபடலத்தின் ஓமதூ மப்படலத்தின் பேயர்நெடு மாடத் தகிற்புகைப்படம் பெருகிய பெரும்பற்றப் புலியூர்ச் சியரொளி மணி ள் நிரந்துசேர் கனகம் நிறைந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா மயர்வறும் அமரர் மகுடந்தோய் மலர்ச்சே வடி ளென் மனத்துவைத் தருளே.

ருவளர் மேத் தகடுதோய் மகுட' ன மா ளினை கலந் தெங்கும், பெருவளர் முத்தீ னன்ம றத் தொழில்சா

இப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு செய்யுள் இறுதியிலும், திருமாளி னைத் தேவர், சிவபெருமானுடைய திருவடிமுதல் திருமுடி 'ரையில் உள்ள சில உறுப்பு'ளும், அணிகளும் தன்னுடைய உள்ளத் தக் கவர்ந்து சிவபெருமானிடத்து ஈடுபடச்செய்த தன்மைய் கூறு கின்றார். திரு ராவியமுதனார் அருளிச்செய்த 1. 'கோயில் பாதாதி சேம்' என்னும் திருவி சப்பாவிலும் இவ் றாறு கூறியிருத்தல் ண் .

(க) ஆட - சீலை . மி டபடலம் நெருங்கின கூட்டம் ஓம தூமப்படல்...ஓமப் புன யாலாகிய மூடி. வரி 1, 2. உயர்ந்த டொடிச் சீலை ள் நெரு'கிய கூட்டத்தினிடத்து ஓமப்பு யானது கீர்த்திபெற்ற உயர்ந்த மாளி ளினின்று வரும் அகிற்புகை யோடு ல'து பெருகி மூடியிட்டது போன்ற தோற்றத் தயு டய பெரு'பற்றப் புலியூர். சியர் - சிறந்த. நிரந்து சேர் - வரி சயாய்ச் சேர்ந்த. யர்வு அறும் - மய'ம் அற்ற.

(உ) ருவர் ரு மமி'க. அ டுதோய் மகுட' உட்பக் த் தில் தோய்ந்துள் சிரத் தயு டய. மாளி 'கே ண்டலத் த அள வியிரு'கின்ற 'பது குறிப்பு.

லெழில்மிகு பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் தெய்வப் பதிவதி நிதியம் திரண்டசிற் றம்புக் கூத்தா உருவள றின்பச் சிலம்பொலி அலம்பும் உன்னடிக் கீழ்தேன் னுயிரே.

வரம்பிரி வாளை மிளிர்மடுக் , மலம் கரும்பொடு மாந் துமே திகள்சேர், பரம்பிரி செந்நெற் கழனிச்செங் கழுநீர்ப் பழனஞ்சூழ் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச் சிரம்புணர் முடிவா னவர்அடி முறையா லிறறஞ்சுசிற் றம்பலக் கூத்தா நிரந்த ரம் முனிவர் வினைதிருக் கணைக்கால் நினைந்துநின் றெழிந்த தேன் நெஞ்சே.

தேர்மலி விழவிற் குழலொலி தெருவிற் கூத்தொலி ஏத்தொலி ஒத்தின் பேரொலி பரந்து கடலொலி மலியப்

(உ) வரி 2. பெருவளர் முத்தீ நான்மறைத் தொழில் சால் எழில் மிகு - பெருகி உள்ளகின்ற அந்தணர் வேள்வி செய்யும் மூன்று தீக் ளினாலும் நான்கு வேதங்களை ஒதும் தொழிலினாலும் மிகப்பொலிவுடன் விளங்கும். சால் என்பது சால் என்றாயிற்று. திருவார் - திருவரு'. செல்வம் பெருகி உள்ளகின்ற, தெய்வப்பதி வதி தெய்வத்தன்மையுடைய ந ரத்தில் பொருந்திய.

(ஈ) வரி 1. வானமீன்கள் வயல்களின் வரப்பு ள் மீதிருந்து ஒளியுடன் துள்ளிவிழுகின்ற குளங்களில் உள்ள தாம ர மலர்களைக் கரும்பு ளோடு மேயும் எருமை ள் சேர்கின்ற. வரி 2. பரம்பு அடித்த செந்நெல் விளைகின்ற கழனிகளாலும் செங்கழுநீர் மலர்களையுடைய வல்களாலும் சூழப்பட்டு, சிரம் புணர் முடி - சிரத்தில் தரித்த கிரீடத்தையுடைய தேவர்கள். நிரந்தரம் - எப்பொழுதும். என் றெஞ்சு வினைந்து நின்று ஒழிந்தது - என் மனமா து வினைந்து, விளையும் தொழிலில் நிலைத்து நின்று, பின்பு வினைத்தலையும் விட்டது (வினைக்கின்றேன் என்ற உணர்வையும் இழந்தேன்.)

(ச) விழவில் - திருவிழாவில். ஒத்தின் - வேதத்தை ஒதுவதால் உண்டாகும். பரந்து - பரவி, கடல் ஒலி மலிய டல் ஒலிபோல் மிகுந்து ஒலிக்க.

பொலிதரு பெரும்பற்றப் புலியூர்ச் சீர்நில விலயத் திரு நடத் தியல்பில் திசுழங்கசிற் மம்பலக் கூத்தா வார்மலி முலையான் வருடிய திரண்மா மணிக்துறங் கடைந்ததென் மதியே.

சிறைதழை வாறழ நிழற்கொடி நெடுந்தெங் கிளக்கழு குளங்கொள்ளீன் பலமாப், சிறைதவழ் பொழில்சூழ் கிடங் கிடைப் பதணம் முதுமதிற் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச் சிறை கொள்ளீர்த் தாளாத் திரள்கொள்தித் திலத்த செம்பொற்சிற் மம்பலக் கூத்த பொறையனி நிதம்பப் புலியத ளாடைக் கச்சுநூல் பதந்ததென் புகலே. (ரு)

அதுமதி யிதுவென் றலந்தலை நூல்கற் றழைப்பொழிந் தருமறையறிந்து பிதுமதி வழிநின் றெழிவினா வேள்விப் பெரியவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச், செதுமதிச் சமணுந் தேரருஞ் சேராச் செல் ஈச்சிற் மம்பலக் கூத்த மதுமதி வெள்ளத் திருவயிற் றுந்தி வளைப்புண்டெ ன் னுள்மகிழ்ந் ததுவே. (சு)

(ச) இலயத்து - தாளத்திற்கு (இசைய ஆடும்). மணிக் குறங்கு - அழகிய தொடை. மதி - அறிவு.

(ரு) நிழல் கொடி நிழலைச் செய்யும்படியான கொடி. - ளங் கொள் றீன் பல மா - மனதைக் வரும்படியாக நீண்ட பலாமரம் மாமரம். கிடங்கு - அகழி. பதணம் - மதிலின் உள்மேடை. முதுமதில் - பழைய மதில் (கிளையுடைய). வரி 3. கரைகளினுற் சூழப்பட்ட நீரில் திரட்சி பொருந்திய கூட்டமாயுள் ற முத்துக்கள் பொருந்தியுள்ள செம்பொன்னினால் வேய்ந்த சிற்றம்பலத்தில் நடனம் செய்பவனே. தாளம், சித்திலம் முத்துக்களின் வகைகள். வரி 4. அரையிற் கட்டிய பாரமான அழகிய புலித்தோல் ஆடையின்மேல் கட்டியுள்ள நூற்கயிற் றினிடத்த ள் விருப்பம் புகுந்து டெ ண்டது. புகல் - விருப்பம்.

(சு) வரி 1. அதுதான் அறிவு இதுதான் அறிவு என்று துன்பப் பட்டு மனம் அலைதற்கு ஏதுவாகிய நூல் ளைக் கற்று. - ளைப்பு ஒழிந்து - பிதற்றுதலை விட்டு. பிதுமதி வழிநின்று - பெரு ம யுடைய அறிவின் வழிநின்று. செதுமதி - அற்ப அறிவு. தேர் புத்தர். செல்வம் - திருவருட்செல்வம். வரி 4. தே - பொலும் இனிய அறிவுப் பெருக்கத்தில் அழுந்தி உன் அழகிய யிற்றுக்கொப்பூழின் வளைவை ண்டு அனுபவித்து என் னம் மகிழ்ச்சிய டந்தது.

பொருவரைப் புயத்தின் மீமிசைப் புலித்தோல் பொடி
பணி பூணூல் அகலம் பெருவரை புரைதின் தோளுடன்
காணப் பெற்றவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருமரு வுத
ரத் தார்திசை மிடைப்ப நடஞ்செய்ச்ந் தம்பலக் கூத்த
உருமரு வுதரத் தனிவடந் தோர்ந்து கிடந்ததென் னுணர்
வுணர்ந் துணர்ந்தே. எ

ணியெரி விசிறு கரம்துடி விடவாய்க் கங்கணஞ்
செங்கைமற் றபயம் பிணிகெட இவைகண் டரன்பெரு
நடத்திற் பிரிவிலார் பெரும்பற்றப் புலியூர்த், திணிமணி நீல
கண் த்தென் னமுதே சீர்கொன்சிற றம்பலக் கூத்த அணி
மணி முறுவற் பவளவாய்ச் செய்ய சோதியு ளடங்கிற்றென்
னறிவே. அ

திருநெடுமாலிந் திரன் ஞயன் வாணோர் திருக்கடைக்
காவலின் நெருக்கிப் பெருமுடி மோதி யுகும்மணி முன்றிற்
பிறங்கிய பெரும்பற்றப் புலியூர்ச் செந்நெடு மேரு வில்

(எ) வரி 1. போர் செய்யவல்ல மலைபோன்ற புயத்தின் (முன்
கையின்) மேல் பொருந்திய புலித்தோலும், திருநீற்றை யணிந்த
பூணூல் தங்கிய மார்பும். வரை புரை - மலை ய ஒத்த. வரி 3.
அடகு பொருந்திய வயிற்றின்மேல் அணிந்துள்ள மலை என் நான்ரு
திசைகளிலும் நெருங்கும்படி சிற்றம்பலத்தில் நட னம் செய்யும் நட
ராஜப் பெருமானே. உருமரு உதரத் தனிவடம் உருவு ன் விளங்
கும் வயிற்றின் மீது பொருந்திய ஒப்பற்ற மணிவடம். என் உணர்வு
உணர்ந்து உணர்ந்து கிடந்தது என் உ ர்ச்சி அதனையே
உணர்ந்து வேறு தொழிலிற்றுக் கிடந்தது.

(அ) வரி 1. மதிக்கத்தக்க நெருட்பும், வசகின்ற கையும், உடுக்
கையும், பாம்பாகிய காப்பும், அபயம் அளிக்கும் செங்கையும். திணி
மணி நீலகண்டம் - மிகுந்த நல சிறத்தையுடைய மணிபோன்று
விளங்கும் கழுத்து. அணி மணி - அழகிய முத்து. முறுவல் - பல்.

(க) திருக் டக் காவலின் காவல் பொருந்திய வாயிற்படியி
னிடைத்து. உகும் மணி - சிந்தும் நவரத்தினங்கள். மு றில் பிறங்
கிய மாளி யின் முற்பக்கத்தில் பிரகாசிக்கும்படியான. செரு
நெடு மேரு வில்லின் - போர் செய்வதில் வல்ல நீண்ட மேரு மலை
யாகிய வில்லினால்.

வினமும் புரந்தி விரித்தசிற் றம்பலக் கூத்த கருவடி குழைக்
காதமலச்செங் கமல மலர்முகம் கலந்ததேன் கருத்தே. கூ

ஏர்கொள்கற் பகமொத் திருசிலைப் புருவம் பெருந்
தடங் கண்கள்மூன் றுடையோன் பேர்களா யிரநூ றுயிரம்
பிதற்றும் பெற்றியோர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச் சீர்கொள்
கொக் கிறகுங் கொன்றையுந் துன்று சென்னிச்சிற் றம்பலக்
கூத்த நீர்கொள்செஞ் சடைவாழ் மதிபுது மத்தம் நிகழ்ந்த
வேன் சிந்தையுள் நிறைந்தே. க௦

காமனைக் காலன் தக்கன்மிக் டெச்சன் படக்கடைக்
கணித்தவன் அல்லாப் பேய்மனம் பிறிந்த தவப்பெருந்
தொண்டர் தொண்டனேன் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச் சேம
ற்றில்லை வட்டங்கொண் டாண்ட செவ்வச்சிற் றம்பலக்
கூத்த பூமல ரடிக்கீழ்ப் புராண பூத ள் பொறுப்பரென்
புன்சொலின் பொருளே. க

திருச்சிற்றம்பலம்

(க) கருவடி - பிறவியைப் போக்கு. அமல - மலங்ளைப்
போக்கும்படியா .

(௦) மதி புது மத்தம்...நிறைந்தே சந்திரனும் புதிய ஊமத்த
மலரும், எ ிச் த யு ி ற்ந்து ஒளிவிடுகின்றன.

(க) படக் டக் ணித்தவன் மடியக் கடைக் ன்றல் பார்த்
தவ். அல்லாப்.....தொண்டனேன் - தீமை யாய்ந்து பேய்
போன்று அலையும் மனத்தின்த் ம யப் போகின தவத்தினால்
மேம்பட் தொண்டர்களுகுத் தொ டனாகிய நா . புராண
பூதங்கள் பழமைய பூத ண் ள். சேம , ல்தில்லை ட்டம்
கொண்டு ஆண்ட - ராவல் பொருந்திய நல்ல தில்லைப்பதியை இருப்
பிடமா டொண்டு என்னை ஆட்டெ ட. தெ டனேனை.....
ஆண்ட எ று கூட்டு .

h கோயில் - உறவாகிய யோகம்*

ப பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உறவா கியயோ கமும்போ கமுமாய் உயிராளி என்னு
மென் பொன்னொருநாள் சிறவா தவர்புரஞ் செற்ற கொற்
றச் சிலை ஓண்டு பன்றிப்பின் சென்றுகின்ற மறவா என்
னும் மணிகீ ரருவி மகேந்திர மாடலைமே லுறையுங் குறவா
என்னு குணக்குன்றே யென்னும் குலாத்தில்லை அம்
பலக் கூத்தனையே. க

காடாடு பல்கணஞ் சூழக் கேழற் கடும்பின் நெடும்
பகற் கான்றடந்த வேடா மகேந்திர வெற்பா என்னும்
வினையேன் மடந்தைவிம் மாடுவருவஞ், சேடா என்னுஞ்
செல்வார்மு வாயிரஞ் செழுஞ்சோதி அந்தணர் செங்கை
தொழு. றோடா என்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங்
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. உ

*இந்தப் பதிகம் சிவபெருமானை - "தலித்த ஒரு பெண்ணின்
தாய் தன் மகள் செய்ந் தயப் பற்றிக் கூறும் மொழிகளாக அமைந்
துள்ளது.

(க) உயிராளி-உன் -யிரை ஆர்ப்பவனே. என்பான் என்னும்-
என் பொன் போன்ற மகள் சொல்லுவாள். சிறவாதவர் - பகைவர்.
மறவா - வேடனே. வரி 2-ல் சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவஞ்
செய்துகொண்டிருந்த அர்ச்சனைக் கொல்ல பன்றி உருவங்
கொண்டு வந்த மூகாசுரனைத் தொடர்ந்து சென்ற வரலாறு கூறப்
பட்டுள்ளது. குலாத்தில்லை விளங்கும் தில்லை.

(உ) வரி 1. சுடாட்டில் ஆடுகின்ற பலவகைக் கூட்டம் சூழக்
கொடிய பன்றியி் பி் நெடிய பகற்பொழுதிற் காட்டில் நடந்து
சென்ற. வினையேன்...வெருவும்-தீவினையினேனுடைய ம. என் விம்மி
அழுது அஞ்சுவாள். சேடா - எல்லாம் அழிந்த காலத்தும் தான் அழி
யாது எஞ்சி நிற்பானே. சேடம் - மிச்சம். செங்நை செங்கையி
னல். றோடா - நெறி தவறாதவனே.

காளையென்னும் வானே தடவும் டெடுகுடுமி மகேந்திர
மாமலை மேலிருந்த தேனே யென்னுந் தெய்வவாய் மொழி
யார் திருவாளர்முவா யிரவர் தெய்வக் கோனே யென்னுந்
குணக்குன்றே யென்னுந் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்
தணையே. ௩

வெறியேறு பன்றிப் பின்சென் றெருநாள் விசயம்
கருள்செய்த வேந்தையென்னும் மறியேறு சாரல் மகேந்
திரமா மலைமே லிருந்த மருந்தேயென்னும் றெறியே யென்
னும் றெறியின் றவர்கள் நினைக்கின்ற நீதி வேதாந்தக்கலைக்
குடியே யென்னுந் குணக்குன்றே யென்னுந் குலாத்தில்லை
அம்பலக் கூத்தணையே. ௪

செழுந்தென்றல் அன்றில்இத் திங்கள் கங்குல் திரை
வீரை தீங்குழல் சேவின்மணி எழுந்தின் றென்மேல் பகை
யாடவாடும் எனைநீ நலிவதென் னேயென்னும் அழுந்தா
மகேந்திரத் தந்த ரப்புட் கரசுக் கரசே அமராதனிக்
கொழுந்தே யென்னுந் குணக்குன்றே யென்னுந் குலாத்
தில்லை அம்பலக் கூத்தணையே. ௫

(௩) முரண் - வலி மிக்க. ஏனம் எய்த - பன்றியை அம்பினால்
எய்து கொன்ற. களி ஆர் நல் புளினக் காளாய் - களிப்பு மிகுந்த
நல்ல வேடக்காளையே. புளினர் - வேடர். காளே - யெளவன பருவம்
வாய்ந்தவன். “கண்டுகொழப் பெறுவதென்று றொலோ அடி
யென் கார்வயல் சூழ் கானப்பேரு ற காளையையே” சுந்தரா.
(தொண்டாடி). குடுமி சிரம்.

(௪) வெறி ஏறு - போய் மிகுந்த. மறி ஏறு சாரல் - மான்கள்
உலவும் மலைப் பக்கங்களையுடைய. றெறியே - உண்மை றெறியிற்
சேர்ப்பிப்பவனே. நீதி வேதாந்த நிலைக்குறி - நீதியோடு கூடிய
வேதாந்தங்களில் கூறப்பட்டுள்ள நிலைத்த இலட்சியமே.

(௫) அன்றில் - ஒரு பறவை. கங்குல் - இரவு. வீரைத்திரை -
க' வின் அலை(ஒசை). தீங்குழல் சேவின் மணி இனிய குழலோசை
எருதின் கழுத்தில் கட்டிய மணியோசை. ப யாட வாடும் -
பகைத்து வருத்த அதனால் வாட்டமடைந்த. அழுந்தா - அழியாத.
அந்தரப்புட்கு அர - ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் பட்சிகளுக்கு
அரசாகிய கருடன். அமரர் தனிக் கொழுந்து - தேவர்களுக்கு
ஒப்பற்ற இளமை வாய்ந்த தலைவன்.

வண்டார் குழலுமை நங்கை முன்னே மகேந்திரச் சாரல் வராகத்தின்பின் கண்டார் கவல வில்லாடி வேடர் கடிநா யுடன்கை வளைந்தாடுபென்னும் பண்டாய மலரயன் தக்க நெச்சன் பகலோன் தலைபல் பசுங்கண் கொண் டா யென்னும் குணக்குன்றே யென்னும் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

கடுப்பாய்ப் பறைகறங்கக் கடுவெஞ் சிலையுங் கணையுங் வணுங் கைக்கொண் டடுப்பாய் தோல் செருப்புச் சரிகை வராக முன்னோடி விளியுளைப்ப நடப்பாய் மகேந்திர நடநா தாந்தத் தரையா என்பார்க்கு நாதாந்தபதம் கொடுப்பா யென்னும் குணக்குன்றே யென்னும் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

சேவேந்து எவல்கொடி யானே யென்னுஞ் சிலனே யென்சேமத் துணையே யென்னும், மாடுவந்து சாரல் மகேந்திர ரத்தில் வளர்நா யகாடிக் கே வாயாயென்னும், பூவேந்தி மூவா யிரவர் கொழிப் புகழேந்து மன்றுபொலிய நின்ற, கோவே யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னும் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

(சு) கவல வில்லாடி - கவலைப் படும்படி வில்லை ஏந்தி. சுடி சாய் - விரைவாய் ஓடும் நாய். கைவளைந்தாய் (வில்லைக்) கையி னால் வளைத்தாய். அயன் தக்கன் எச்சன் இவர்கள் தலைகலையும் பன்னிரண்டு ஆதித்தர்களுள் பூவுன் என்பவனுடைய பற்கலையும், பகன் என்பவனுடைய கண்ணையும், தக்கன் யாகத்தில் வீரபத்திரர் பறித்தார் என்பது புராண வரலாறு.

(7) கடுப்பாய் பறை கறங்க - கடுமைமாகப் பறை ஒலிக்க. உடுப் பாய்...சரிகை-புவித்தோல் செருப்புச் சரிகை (சிறுகத்தி) தரித்தவ னாய். விளி உளைப்ப கூக்குரல் முழங்க. நாதாந்த பதம் நாத தத்துவத்தையும் -டந்த (சிவலோக) பதவி.

(அ) சேவந்து - இடபத்தின் உருவம் எழுதப்பட்டுள்ளது. சேமத் துணை காவல் செய்யும் துணைவன். மாடுவந்து சாரல் மிருகங்கள் மிகுந்திருக்கும் மலைச் சாரல்.

தரவார் புனம் சுனைதாழ் அருவித் தடம்கல் லுறையு
மடங்கலம் மரவார் பொழிலெழில் வேங்கை யெங்கும்
மழைசூழ் மகேந்திர மாமலைமேற் சுரவா என்னுஞ் சுடர்
சீர் முடிமாலயன் இந்திரன் முதல்தே வர்க்கெல்லாம், குரவா
என்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக்
கூத்தனையே.

திருநீ நிதாவுருத் தீண்டேன் என்னுந் திருநீறு மெய்
திரு முண்டத்திட்டுப் பெருநீல கண்டன் திறநொண்
டிவன் பிதற்றிப் பெருந்தெரு வேதிரியும் வருநீ ரருவி
மகேந்திரப் பொன் மலையின் மலைமக ளுக்கருளுங், குருநீ
யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை
அம்பலக் கூத்தனையே. க0

உற்றாய் என்னும் னனை யன்றி மற்றோன் யுணரே
னென்னும் உணர்வுகள் லக் ப் பெற்றாய ஐந்தேழுத்தும்
பிதற்றிப் பிணிதீர வெண்ணீறிப் பெற்றே னென்னுஞ்

(க) தரவு ஆர் புனம் - உயர்வு பொருந்திய நிலம் அல்லது
மக்க விளைவைத் தரும்படியான நிலம். சுனைதாழ் அருவி - மலைச்
சுனையினின்று இழியும் அருவி. தடம் கல் - பெரிய கற்பாறை ளி
ஞலாய குகை. அமர் மடங்கல் - போர்புரியும் சிங்கம். வரி 2. மரவு
(குங்கும மரங்கள்) அழகிய வேங்கை மரங்கள் மிகுந்த சோலைகளை
புடையதும் எல்லாப் பக்கம் ளிலும் மேகங்களாற் சூழப்பட்டதுமான
மகேந்திர மலைமேல் இருக்கும் தேவனே. குரவா - குருவே.

(க0) வரி 1. திருநீநிதாதவர் தீ ' ' த்தகாதவர் என்னுந் குறிப்
புக் காண்க. மெய் திருமுண்டத்து இட்டு - உடம்பின் மேலும்
நெற்றியின்மேலும் அணிந்து. வரி 2. பெரிய நீலகண்டத்தை உடை
மவனது புசுழை இவன் (என்மகள்) தன்வச மிழந்து சொல்லிக்
கொண்டு பெரிய தெருக் ளின் வழியே திரிந்து கொண்டிருப்பான்.

(க) உற்றாய் - உற்றவனே, உறவினனே. உணர்வு ள் லக் ப்
பெற்று - உணர்ச்சிகள் இறை அறிவுடன் கலந்து சிவமயமே ஆகி.
ஆய-நன்மை யச் செய்வதாகிய. பிணி தீர வெண்ணீறு இடப்பெற்
றேன் என்னும் - உடற்பிணி உயிர்ப்பிணி தீரும்பொருட்டு திருவெண்
சீற்றை அணியும் பேறு பெற்றேன் என்று சொல்லுவான். "அரு
நோய் ள் கெட வெண்ணீறு அணியாராகில்" அப்பர். (திருநாமம்).

சுற்றாய சோதி மகேந்தி ரஞ்சுழ மனத்திருந் வாங்கிச்
சூழாதநெஞ்சிற் குற்ற யென்னுங் குணக்குன்றே யென்
னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. கக

வேறாக உள்ளத் துவகை விளைத் தவணிச் சிவலோக
வேதலென்றி மாறாத மூவா யிரவரையும் எனையும் மகிழ்ந்
தாள வல்லா யென்னு மாறார் சிகர மகேந்தி ரத்துன் னடி
யார் பிழைபொறுப் பாய்மாதோர் கூற யென்னுங் குணக்
குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

(க) வரி 3. சுற்றிலும் சோதி மயமாகிய மகேந்திர மலை ய
வலம் வந்து அதனால் மனத்திலுள்ள அஞ்ஞான இருளை ஒட்டிச் சி
பெருமானைத் தியானம் செய்யாத நெஞ்சிலும் குன்றாத னே.
குன்றாய் என்பது எதுகை நோக்கி குற்றாய் என்று ஆயிற்று.

(கஉ) வரி 1, 2. ம த்தின்கண் பேரானந்தத் த விளை வித்து
அதன் தன்மை மாறும்படிச் செய்து பூவுலகத்தைச் சிவலோ மாகச்
செய்து, வேத ளின் பயிற்சியால் வெற்றி மாறாத ருமான தில்லை
மூ ராயிரவ ராயும். ஆறு ஆர் சி ரம் அருவிகள் நி றந், உச்சி.

௨. கோயில் - இணங்கிலாவீசன

பண - க ந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இணங்கிலா ஈசன்நேசத் திருந்தசித் தத்தி நேற்கு
மணங் டொள்சீர்த் தில்லை வாணன் மணவடி யார்கள் வண்மைக்
குணங்களைக் கூறு வீற்றிற் கோறைவாய்ப் பீற்றப் பிண்டப்
பிணங்களைக் காண ண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. க

எட்டுரு விரவி யென்னை ஆண்டவன் ஈண்டு சோதி
விட்டில். கலங்கல் தில்லை வேந்தனைச் சேர்ந்தி லாத
துட்டரைத் தூர்த்த வார்த்தைத்தொழும்பரைப் பிழம்பு பேசும்
பிட்டரைக் காணு கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௨

(௧) இணங்கு இலா ஒப்பு இல்லாத. ஈசன் நேசத்து இருந்த
சித்தத்தினேற்கு - ஈசனை அன்பினால் பொருந்தியிருந்த மனத்தை
யுடைய எனக்கு. மணம்.....குணங்களை - எ'காலத்தும் மகிழ்ச்சி
யோடு கூடிய சிறப்பையுடைய தில்லைப்பதியின்கண் வீற்றிருக்கும்
நடராஜப் பெருமானுடைய மங்கலமான அடியார்களுடைய ஈகைக்
குணங்களை. வீறு இல் மேன்மை இல்லாத. கோறைவாய் -
பொந்து போன்றவாய். பீற்றப்பிண்டப் பிணங்கள் - நவத்துவாரங்
ளையுடைய உடலைச் சுமந்து கொண்டிருக்கும் (ந டப்) பிணங்
களை. என்னுடைய கண்கள் அவர்களைக் காணமாட்டா. என்
னுடைய வாய் பேய் போல பயனற்று அலையும் அவர்களோடு
பேசாது. இதனால் சிவனடியாரல்லாத மற்றவர்களைக் காளும்
அவர் ளோடு பேசலும் கூடாது என்பது பெறப்பட்டது. ' ஈசனு
ன்பில்லார்...பேசுவதென் அறிவில்லாப் பீ ளை நாம் இணங்
கில் பிறப்பினிலும் இறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடுகீ ' எ ' னும்
சி ளு ' சி தீ ரீ' செய்யுளோடு ஒப்பிடுக.

(௨) எ'டு உரு விரவி எட்டு உருவங்களோடு கலந்து.
அவையாவன : லிலம், நீர், தீ, ாற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன்
ஆன்மா. ஈண்டு சோதி - திரண்ட சோதிவடிவின் . விட்டு
இலங்கு அலங்கல் தில்லை வேந்தனை - ஒளிவிட்டுப் பிராசிக்கின்ற
மாலையைத் தரித்த தில்லையம்பதி'கு அரசனாகிய நடராஜப் பெரு
மானை. தொழும்பர் அடி மகள். பிழம்பு - டொடுமை. பிட்டர்
பிரஷ்டர் ' திருவருள் டெ ிக்குப் புறம்பானவர்.

அருள் திரள் செம்பொற் சோதி அம்பலத் தாடுகின்ற
 இருள் திரள் கண்டத் தெம்மான் இன்பருக் கன்பு செய்யா
 வரட்டரை யரட்டுப் பேசு மழுக்கரைக் கழுக்க ளாய
 பிரட்டரைக் காணு கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௩
 துணுக்கெ ா அயனும் மாலுந் தொடர்வருஞ் சுடராயிப்பால்
 அணு றுக் கணிய செம்பொ னம்பலத் தாடிக் கல்லாச்
 சிணுக்கரைச் செத்தற் கொத்தைச் சிதம்பரைச் சீதையூத்தைப்
 பிணுக்கரைக் காணு கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௪
 திசைக்குமி குலவு சீர்த்தித் தில்லைக்கூத் துகந்து தீய
 நசிக்கவேண் னீற தாடும் நமர்களை நணுகா நாய்கள்
 அசிக் வாரிய க ளோதும் ஆதரைப் பேத வாதப்
 பிசுக்கரைக் காணு கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௫
 ஆடா வாட ஆடும் அம்பலத் தமிழ்தே யென்னுஞ்
 சேர்சே வடிகள் சூடத் திருவிலா உருவி னரைச்
 சாடரைச் சாட்கை மோடச் சழக்கரைப் பிழக்கப் பிட்கப்
 பேடரைக் காணு கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௬

(௩) அருள் திரள் - அருள் திரண்டு வடிவெடுத்தா லொத்த.
 எம்மான் இன்பருக்கு - எம் தலைவனிடத்து, அன்பு செலுத்தி
 அதனால் இன்பம் அடையும் அடியவர்களுக்கு. “அன்பினால்
 இன்பமாவார்” பெரிய புரா ம. (பெருமையால்.) அரட்டர் -
 குறம்பு செய்ப ர். அரட்டுப்பேசும் கூச்சலிட்டுப் (பயனற்ற
 ராத்தை னோப்) பேசுகின்ற. அழுக்கரை - அசுத்தமானவரை; அல்
 லது பொருமையு டயவரை. பிரட்டர் - பிரஷ்டர்.

(௪) துணுக்கென - திடுக்கிட்டு அஞ்சும்படி. அணுக்கருக்கு
 அணிய - அணுகினவர்களுக்குச் சமீபித்து வந்து அருள் புரியும்
 அம்பலத்தாடிக்கு அல்லா நடராஜப் பெருமானுக்கு அன்பர் அல்
 லாத. வரி 3. இழி வக் குறிக்கும் வசை மொழிகள்.

(௫) கூத்து உகந்து...நமர் னை - நடனம் செய்யும் இறைவனை
 விரும்பி, தீமைகள் (பாவங்கள்) அழியும்படி திருநீற்றைத் தரிக்கும்
 நம்மவர்களை (சிவனடியார்களை). அசிக் ஐரியங்கள் ஒதும் ஆகரை -
 (எதிரிகள்) பரி சிக்க வு மொழி னுல்களை ஒதும்படியான அறிவில்
 லாதவர் னை. பேதவாதப் பிசுக்க ர - பேதங் னோப் பற்றி வாதம்
 (தர்க் ம்) செய்யும் பொய்யர் னை.

(௬) சேடர் - அடியார். திருஇலா - பாக்கிய மில்லாத. வரி 3.
 சை மொழி . பேடர் - ஆண்மையற்றவர்.

உருக்கியென் னுள்ளத் துள்ளே ஊறலர் தேறல் மாறாத்
திருக்குறிப் பருளுந் தில்லைச் செல்வன்பாற் செல்லுந் செல்வி
னருக்கரை யள்ளல் வாய கள்ளரை அலியாப் பாவப்
பெருக்கரைக் காணு கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே.

செக்கரோத் திரவி நூறு யிரத்திர ளொப்பாம் தில்லைச்
சொக்கரம் பலவ ரென்னுந் சுருதியைக் கருத மாட்டா
வெக்கரைக் குண்ட மிண்ட வெத்தரைப் புத்த ராதிப்
பொக்கரைக் காணு கண்வாய் பேசாதப் பேய் ளோடே.

எச்சனைத் தலையைக் கொண்டு செண்டடித் திடபம் ஏறி
அச்சங்கொண் டமரர் ஓட நின்றஅம் பலவற் கல்லா

ச்சரைக் கல்லாப் பொல்லாக் கயவரைப் பசுநூல் கற்கும்
பிச்சரைக் காணு க வாய் பேசாதப் பேய் ளோடே.

விண்ணவர் மகுட கோடி மிடைந்தொளிர் மணி ள் சும்
அண்ணலம் பலவன் கொற்ற அரசனுக் காசை யில்லாத்
தெண்ணரைத் தெருளா உள்ளத் திருளரைத் திட்டைமுட்டைப்
பெண்ணரைக் காணு கண்வாய் பேசாதப் பேய் ளோடே

(எ) ஊறல் அம்தேறல்-ஊறி வருகின்ற அழகிய தேன்போன்ற
பேரின்ப உணர்ச்சி. செல்லும் செல்வின் - சென்ற டயும் மணப்
போக்கு இல்லாத. அருக்கரை-குறைந்த அறிவுடையவரை. அள்ளல்
ராய ள்ளரை - நாகத்தில் அழுந்துதற்குரிய திருடரை. அலியாப்
பாவப் பெருக்கரை - ஒழியாத பாவங்களைப் பெருகச் செய்பவரை.

(அ) செட்டர் ஒத்து - செவ்வானம்போன்று. சொக் ர் - அழகர்
பரி த்தர். சுருதி - மந்திரம். எக் ர் - இறுமாப்புடையவர். குண்டர் -
அடி மகள். மிண்ட எத்தரை மதம் பிடித்து வஞ்சிப்பவரை.
பொக் ர் - பொய்யர்.

(க) அம்பலவற்கு அல்லா - அம்பலத்தாடும் பெருமானுக்கு
அன்பர் அல்லாத. கச்சரை - வெறுக்கத்தக்கவரை. ல்லாப் பொல்
லாக் கயவரை - ஞான நூல்களைக் கல்லாத தீமை குணம் வாய்ந்த
கீழ்மக்களை. பசுநூல் கற்கும் பிச்சர் - ஆணை போத நூல் ளைக்
ற்கும் பித்தர்கள்.

(க) தெண்ணர் - அறிவிலி ள். திட்டை முட்டை இழிவுத்
தன்மை உணர்த்தும் சொற்கள். பெண்ரை - ஆண்மையற்றவ ர்.
'வாழ்த்தினின்று ஏத்தமாட்டா ஆணை தவரைக் கண்டால் அம்ம;
நாமஞ்சுமாறே". திருவாச ம (ரோணிவா.)

சிறப்புடை யடியார் தில்லைச் செம்பொனம் பலவற் காளாம்
உறைப்புடை யடியார் கீழ்க்கீ முறைப்பர்சே வடிந் றுடார்
இறப்பொடு பிறப்பி னுக்கே இனியராய் மீண்டும் மீண்டும்
பிறப்பரைக் காணு கண்ராய் பேசாதப் பேய்களோடே. கக
திருச்சிற்றம்பலம்

சேந்தனார் அருளிய

திருவிசைப்பா

க திருவீழிமிழலை

பண பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏக நாயகனை இமையவர்க் காசை என்னுயிர்க் கீழு
தீனை யெதிரில் போகநா யகனைப் புயல்வணற் றுளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா லூர்ந்த மேகநா யகனை மிகுதிரு
வீழிமிழலைவிண் இழிசெழுங் கொயில் யோகநா யகனை
யன்றிமற் றென்றும் உண்டு ன உணர்கிலேன் யானே. க

(கக) வரி 1. 2. சிறப்பினைபுடைய அடியவர்கள் வாழும் தில்லை
யம்பதியில் செம்பொன் அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற நடராஜப் பெருமா
னுக்கு அடிமை பூண்டு ஒழுகும் மனவுறுதியுடைய அடியவருக்கு
அடியவராய் ஒழுகும் மன உறுதியுடையவராய், சிவபெருமான்
திருவடி என்று சொல்லப்படும் திருவருட்பேற்றிற்கு அறிகுறியாகிய
திருநீற்றை உடல் முழுவதும் அணியாதவராய். “ திருவடி நீறென்
னைப்பூ ” அப்ப’ (ஆவாசிது). இனியராய் - விருப்பமுடையவராய்.

() ஏ நாயகனை - ஒருவனாய் (ஒப்பற்ற னாய்) யாவர்க்கும் தலை
னாயிருப்பவனை. எதிரில் போக நாயகனை - இணையிலாத இன்
பத்தை ஊட்டும் முதல்வனை. புயல்வ(ண்)ணற்கு அருளி மே
ணனை திருமாலுக்கு அனுக்கிரகம் செய்து, பொன் கெடும்
சிவிகையா லூர்ந்த மே நாயகனை மேக வடிவங்கொண்ட விஷ்ணு
வையே பொன்னாலாகிய நீண்ட சிவி கையா க் கொண்டு ஏறிச்
செலுத்திய தலைவனாகிய சிவபெருமானே. திருவீழிமிழலைத் திரு
ளையில் விண்ணுலகத்தினின்றும் கீழே இறங்கி வந்ததெனப் புரா
ணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கணியைக் கரையில் க்
கருணைமா கடலை மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை மதிப்
வர் மனமணி விளக்கைச் செற்றவர் புரங்கள் செற்றாஞ்
சிவனைத் திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த கொற்றவன் தன்
னைக் கண்டேண் டோள்ங் குளிரவேன் கண்குளிர் தனவே.

மண்டலத் தொளியை விலக்கியான் நுகர்ந்த மருந்தை
யென் மாறிலா மணியைப் பண்டலர் அய் மாற் கரிதுமாய்
அடியார்க் கேளியதோர் பங்ளமால் வரையை, விண்டலர்
மலர்வாய் வேரிவார் பொழில்சூழ் திருவீழி மிழலையுராளுங்
கொண்டலும் கண்டத் தெங்குரு மணியைக் குறுகவல்
வினேகுறு காவே.

தன்னடி நிழற்கீழென் னையுந் தகைத்த சசிகுலா மவு
லியைத் தானே என்னிடைக் கமலம் மூன்றினுள் தோன்றி

(உ) கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கணியை - மெய்யுணர்வு தரக்
கூடிய நூல் எனக் கற்றவர்கள் அநுபவிக்கும்படியான பேரின்ப
உணர்வாயும் கற்பகத் தருவைப் போன்று அவர்கள் ஓடிவந்
தத் தருபவனுமாயிருப்பவனை. மதிப்பவர் மனமணி விளக்கை -
(அன்பால்) நினைப்பவருடைய மனத்தின்க் மாணிக்கச் சுடர்
போன்று பிரகாசிப்பவனை. செற்றவர் புரங்கள் செற்ற - துன்பம்
செய்தவர்களுடைய முப்புரங்ளை அழித்த.

(ங) மண்டலம் - பூமி. யான் விலக்கி நுகர்ந்த பிற
பொருள்கள் எல்லாவற்றினின்றும் வேறு பிரித்து நான் அனு
பவித்த. மருந்து - அமுதம். மாறு இல மணியை - மாறுபாடு இல்
லாத மாணிக்கம் போன்றவனை. பண்டு அவர் அயன் மாலுக்கு அரிது
மாய் - முற்காலத்தில் தாம் ரமேல் இருக்கும் பிரமனுக்கும் திருமா
லுக்கும் அண்பதற்கு அரியவனாய். விண்டு அவர் மலர்வாய் வேரி
வார் - இதழ் - விரிந்து மலர்ந்த பூக்களினின்று தேன் ஒழுகி
கொண்டிருக்கும், அல்லது வாசனை வீசும். கொண்டல் அம் - மேகம்
போன்று கறுத்து அழகிய. குருணி - ஆசாரிய மாணிக்கம் ; மிகச்
சிறந்த ஆசாரியன். குறுக - நெருங்கினால்.

(ச) தகைத்த - தடுத்த ஆக்கொண்ட. சசிகுலாம் மவுலி -
சந்திரன் விளக்குகிற திருமுடியுடையவன். மலர் மூன்று -
அனாதம் வித்தி ஆகு ஆகிய மூன்று மலங்.

யெழுஞ்செழுஞ் சுடரினை அருள்சேர் மின்னெடுங்கடலுள்
வெள்ளத்தை வீழி மிழலையுள் விளங்குவெண் பனிங்கின்
பொன்னடிக் கடிமை புக்கினிப் போக விடுவனோ பூண்டு
கொண்டேனே. ச

இத்தெய்வ நெறிநன் நென்றிருள் மாயப் பிறப்பறா
இந்திர சாலப் பொய்த்தெய்வ நெறிநான் புகாவகை புரிந்த
புராணசந் தாமணி வைத்த மெய்த்தெய்வ நெறிநான் மறை
யவர் வீழி மிழலையின் இழிசெழுந் ீகாயில், அத்தெய்வ
நெறியிற் சிவமலா தவமும் அறிவரோ அறிவுடை யோரோ

அக்கனா அனைய செல்வமே சிந்தித் தைவரோ டமுந்
தியான் அவமே புக்கிடா வண்ணம் ாத்தெனை ஆண்ட
புனிதனை வனிதைபா கனையெண் திக்கெலாக் குலவும்
புகழ்த்திரு வீழி மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப் புக்குநிற்

(ச) அருள்சேர் மின் நெடுங் கடலுள் வெள்ளத்தை - ஒளி
பொருந்திய அருள் வெள்ளமாயிருப்பவனை. போக விடுவனோ
பூண்டு கொண்டேனே - திருவடிகளை என்னை விட்டு நீங்கும்படி
விடமாட்டேன், அவை யை என் சிரமீது பூண்டுகொண்டேன்.

(ரு) இத் தெய்வ நெறி நன்று என்று முழுமுதற் கடவுளை
அவை வதற்கு இந்த வழி நல்வழி என்று கருதி. இருள் மாயப்பிறப்பு
அறா - அறியாமையும் வஞ்சகமும் கூடிய பிறவியை ஒழிக்கும் தருதி
யில்லாத. இந்திரசாலப் பொய்த் தெய்வநெறி...புரிந்த - இந்திர
ஜாலம் போன்று அழியும் தன்மை வாய்ந்த சிறு தெய்வ வழிபாட்டு
நெறியில் நான் செல்லா ண்ணம் அருள்செய்த. புராண.....
நான் மறையவர் பழய உயர்ந்த தேவமணி போன்ற சிவபெருமான்
காட்டிய உண்மைத் தெய்வத்தை அடையும்படியான வழியைப்
பின்பற்றும் நான்கு வேதங்களில் வல்ல வேதியர் (வாமும்). சிவம்
அல்லாது அவமும் - சிவபெருமான் திருவருள் அல்லாது பயனற்ற
வேறுபொருளையும். ' அவமே பிறந்த அருவினையேன் உனக் கன்ப
ருள்ளாம் சிவமே பெறும் திருவெய்திற்றிலேன்' திரு ாகம்
(தவே).

(சு) அக்கனா அனைய செல்வமே - அந்த கனவு போன்று
மெய் போலத் தோன்றிப் பி ி மறையும் செல்வத்தையே. ஐவரோடு
அழுந்தி ம்புல நூர்ச்சியில் தோய்ந்து. அவமே புக்கிடா வண்
ம் - பயனின்றிப் (பிறவியில்) புராதபடி.

பவர்தம் பொன்னடிக் கமலப் பொடியணிந் தடிமைபூ டேனே. சு

கங்கை நீ ரரிசிற் கரையிரு மரு குங் கமழ்பொழில் தழுவி ய கழனித் தி ன்கள் டீ ர் தீண்ட நீண்டமா ளினை சூழ் மாடநீ டுயர்திரு வீழித் த் குசீர்ச் செல்வத் தெய்வத்தான் தோன்றி நம்பியைத் தன்பெருஞ் சோதி மங்கை யோர் பா த் தென்னரு மருந்தை வருந்தினான் மறப்பனோ இனியே. எ

ஆயிரம் மலம் ஞு யிரு யிரம்முக ண்முக கரசா ணத் தோன் பாயிருந் க் பணிநிலாக் ரந்த படர்சடை மின்னுபொன் முடியோன் வேயிருந் தோளி உ மம வா ளன் விரும்பிய மிழலைசூழ் பொழிலைப் போயிரு தெயும் போற்றுவார் கழல் ள் போற்றுவார் புர்தரா தி ளே. அ

எண்ணில்ப் டோடி சேவடி முடி ள் எண்ணில்பல் கோடிதிண் தோள் ள் எ ணில்பல் டோடி திருவுரு நாமம் வர்கொள்முக கண்முக மியல்பும் எ ணில்பல் டோடி யெல்லைக்கப் பாலாய் நின்றைஞ்ஞாற் றந்தண ரேத்தும் ாண்ணில்பல் டோடி கு த்தர்வர் வீழி யிவர்நம்மை ஆளுடை யாரே.

(சு) பொன்னடிக் கமலப் பொடி தாமரைபோன்று அழகிய திருவடித் துகள்.

(எ) மழ் பொழில் தழுவி ய கழனி - ம ங் மழும் சோலை னை அடுத்துள்ள வயல் ள். தான்தோன்றி நம்பி - தானா த் தோன்றிய பெரு மயிற் சிற்தவன். வருந்தி நான் மறப்பனோ - நான் மறந்து வருந்து னே?

(அ) ரி 1. முக் ண் ள் ஆயிரம் சூரியர் ள் சேர்ந்தாற் போல ஓ ரியு ள்ளன. மும் கை திருவடி இ வ ஂ ஆயிரம் தாம ர மலர் போ று அழாய்த் தோன்றுவன. ரி 2. பாய்ந்து ஓடும் பெரிய கங்ா நதி யயு் குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனையும் ஓ ரித்து வைத்துள்ள படர்்த ச ட ஒளிவிட்டுப் பிரகாசி'கி'ற அழகிய திருமுடி யடி யன். வேய் இரும் தே ளி - பருத்து மூ'கில் போன்ற தோ னையு ட .

(சு) ஏர்ொ - அழகு ாய்ந்த. தில்லை மூ ாயிர ர்போன்று, திருவீழி மிழலையில் ந்நூற்றந்த ர் இருந்த ர் ன்ப.

தக்கன் லெ. கதிரோன் சலந்தான் பிரமன் சந்திரன்
இந்திரன் எச்சன் மிக்கநெஞ் சரக்கன் புரம்கரி கருடன்
மறலிவே ளிவர்மிகை செருத்தோன் திக்கெலாம் நிறைந்த
புகழ்த்திரு வீழி மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப் புக்கிருந்
தவர்தம் பொன்னடிக் கமலப் பொடியணிந் தடிமைபூ
டேனே. க0

உளங்கொள மதுரக் கதிர்விரித் துயிர்மேல் அருள்
சொரி தரும், மா பதியை வளங்கிளர் நதியும் மதியழுஞ்
சூடி மழவிடை மேல்வரு வாளை விள கொளி வீழி மிழலை
வேந் தேயென் றுந்தனைச் சேந்தன் தா தையையான் களங்
கொள அழைத்தாற் பி ழுக்குமோ அடியேன் கைக்கொண்ட
கன ற் பகமே. கக

பாடலங் காரப் பரிசில்கா சருளிப் பழுத்தசெந் தமிழ்
மலர் சூடி நீடலங் காரத் தெம்பெரு மக்கள் நெஞ்சினுள்

(க0) எச்சன் - யாகத் தலைவன். மிக்க நெஞ்சு - சரக்கன் -
வன்மை மிக்க நெஞ்சுஞான இராவணன். புரம் - திரிபுரம். மறலி -
மமன், வேள்-மன்மதன். இவர் மிகை செருத்தோன்-இவர்களுடைய
கர்வத்தை அழித்தவன்.

(கக) வரி 1. இன்பமயமான ஞானஒளியை மனதில் பொருந்து
மாறு பரப்பி, உயிர்கள் மேல் அருள் மழையைப் பொழிகின்ற உமா
தேவியார் நாயகனை. ஆம் தனை - கூடிய அளவில். களம் - கொள
அழைத்தால் - கண்டத்தினால் கூடியமட்டும் கூவி அழைத்தால்.
பிழைக்குமோ - (வராமல்) தவறுமோ. கனக கற்பகமே - பொன்
நிறம் வாய்ந்த கற்பகக் கனி போன்ற சிவபெருமான்.

(சஉ) வரி 1. பாடுகின்ற அலங்காரத்திற்கு வெகுமதியாக
(திருஞா சம்பந்தருக்கும் திருநாவுச் சருக்கும்) பொற்காசுகளை
அருள் செய்து, திருவருள் கனிந்த அல்லது மிகுந்த பயனைத்
தரவல்ல செந்தமிழ்ப் பாமாலையை நீடித்து என்றும் அலங் காரமா
யிருக்கும்படிச் சூட்டிய பெரு ம மிக அவ்விரு அடியார்கள்.
பூமாலை சிறிது நேரத்தில் வாடிப் போகும்; பாமாலை என்றும்
வாடாது.

நிறைந்துநின் றுணை வேடலங் காரக் கே லத்தின் அமுதைத்
திருவீழி மிழலையு ராளுங் கேடிலி கீர்த்தி கனககற்
பகத்தைக் கெழுமுதற் கெவ்விடத்தேனே. கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

உ. திருவாவடுதறை*

பண பஞ்சமம

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யாத வேதியர் சாந்தைமெய்ப்புழாள் ஆயிரம்
பூசார் மெய்யே திருப்பணி செய்சீர் மிகு ர விரிக்கரை
மேய ஐயா திருவா வடுதறை யமுதே யென்றுன்னை
யழைத்தக்கால் மையார் தடங்கா மடந்தைக் கொண்
றருளா தொழிவது மாதிமையே. க

மாதி மணங் ம மும்பொழில் மணிமாட மாளி சு
வீதிசூழ் சோதி மதிலணி சாந்தைமெய்ச் ருதி விதிவழி
யோர்தொழும் ஆதி யமார் புரா னும் அணியா வடுதறை
ம்பிகின்ற நீதி யறிநிலன் பொன்னெடுந் தி டோள்
புணர நினைக்குமே. உ

(கஉ) வேடு அலங்காரக் கோலத்தின்-அழகிய டே டு க் கோலம்
பூண்ட. கேடு இல் அம் கீர்த்தி - கேடு இல்லாத அழகிய புகழ்.
கெழுமுதற்கு எவ்விடத்தேனே கூடுதற்கு நான் எவ்விதத் தகுதி
புடையவன்?

இப்பதி-ம், சிவபெருமான் மீது காதல் கொண்ட ஒரு பெண்
னின் தாய் கூறிய மொழிகளாப் பாடப்பட்டுள்ளது. இப்பதிகம்
அந்தாதித்தொட.

(க) சாந்தை - சாந்தையூர். சாந்தையூர் என்பது உர்ப்பெய.
ரும், திருவாவடுதறை லாவின் பெயரும்போல் தோன்றுகிறது.
மந்தக்கு - மடந்தைப்பரு முன்னம் னக்கு. ஒன்று - ஒரு
வார்த்தை. மாதிமையே - அழகோ?

(உ) மாதி - விருப்பத் தத் தரத்தக், அழகிய அல்லது மாம
ரம். மெய்ச் சுருதி விதி வழியோர் - உண்மையான தேத்களின்
ட்டளைப்படி நடக்கு அந்தணர். நினைக்குமே நினைப்பாள்.

நினைக்கு நிரந்தர னேயென்னும் நிலாக்கோலச் செஞ் சைக் கங்கை நீர் னைக்கும் நலங்கிளர் கொன்றைமேல் நயம்பேசும் நன்னுதல் நங்கைமீர் மனக்கின்ப வெள்ள மலை மகள் மணவாள நம்பிவண் சாந்தையூர், தனக்கின்ப னாவடு தண்டிறைத் தருணேந்து சேகர னென்னுமே. ௩

தருணேந்து சேகர னேயெனுந் தடம்பொன்னித் தென்கரைச் சாந்தையூர்ப் பொருள் நேர்ந்த சிந்தை யவா் தொழ்ப்புகழ்செல்வம் மல்குபொற்கோயிலுள் அருள் நேர்ந்த மர்திரு வாவடு துறையான் ஆண்தகை யம்மானே தெருள்நேர்ந்த சித்தம் வலியவா திலக நுதலி திறத்திலே.

திலக நுதலுமை நங்கைக்குந் திருவா வடுதுறை நம்பிக்குந் குலக அடியவர்க் கெண்ணையாட் கொடுத்தாண்டு கொண்ட குணக்கடல் அலனொன் றறிகின்றி லேமெனும் அணியும்வெண் நீறஞ் செழுத்தலால், வலதோன்றிலள் இதற்கென் செப்கேன் வயலந்தண் சாந்தையர் வேந்தனே.

(௩) நினைக்கும் நினைப்பாள். நிரந்தரனே என்னும் - எக் காலத்து முள்ளவனே என்பாள் அல்லது, நான் எக்காலத்தும் நினைக்கும் தன்மையுடையவனே என்பாள் என்னலுமாம். நலம் கிளர் - அழகு மிக். நயம் பேசும் - இன்பம் படப்பேசும். மனக்கு இன்ப வெள்ள - மனதிற்கு இன்பவெள்ளத்தைத் தருகின்ற.

(௪) தருண இந்து சேகரன் - இளஞ் சந்திரனைத் தரித்த திரு முடியுள் யவன். பொருள் நேர்ந்த-மெய்ப்பொருள் சேர்ந்த. அருள் நேர்ந்து அமர் - அருளை வழங்கிக்கொண்டு வீற்றிருக்கும். வரி 4. தெளிந்த அறிவுடன் கூடிய உன் மனம் பொட்டு இட்ட நெற்றி யுடைய என் மன் லெழுத்தில் மட்டும், இரங்காமல் வலிதாயிருக்கின்றது; அதற்குக் காரணம் யாது?

(௫) குல அடியவர்க்கு - கூட்டமாகிய அடியார்களுக்கும். ஆட் கொடுத்து அடிமையாக் கொடுத்து. அ(ல்)லது ஒன்று அறிகின்றிலேம் எ(ன்)னும் - அல்லாமல் வேறு ஒன்றையும் அறிகின்றேன் இல்லை என்பாள். அணியும் வெண்ணீறு எழுத்து அஞ்ச அ(ல்)லால் வ(ல்)லது ஒன்று இலள் - வெண்மையான திருநீற்றை அணிவது பஞ்சாட்சரத்தை ஒது தும் அல்லாமல் செய்யவல்ல காரியம் றே றென்றும் இல்லாதவளாய் இருக்கின்றாள்.

வேந்தன் வளைத்தது மேருவில் அரவுநாண் வெங்கணைச் கண்மால் போந்த மதிலணி முப்புரம் பொடியாட வேதப் புரவித்தேர் சாந்தை முதலயன் சாரதி கதியரு ளென்னுமித் தையலை யாந்தன் திருவா வடுதுறையான் செய்கை யாற்றிகிற்பாரே.

கிற்போ மெனத்தக்கன் வேள்விபுக் கெழுந்தோ டிக் கெட்ட வத்தேவர்கள் சொற்போலு மெய்ப்பயன் பாவிசா ளென்சொல்லிச் சொல்லுமித் தூமொழி ற்போல் மனம் கனி வித்தவெ ' கருணை யாவந்திடா யெ ிறால் பெற்போ பெருந்திரு வாவடு துறையாளி பேசா தொழிவதே. எ

ஒழிவொன்றி லா உண்மை வண்ணமும் உலப்பிலள் ஊறின்ப வெள்ளமும் ஒழிவொன்றி லாப்பொன்னித்

(ஈ) போந்த மதில் அணி முப்புரம் பொடியாட வேதப்புரவித் தேர் அயன் சாரதி அரவுநாண் செங்கண்மால் வெங்கணை வேந்தன் வளைத்தது மேருவில் - உரை ந ட. சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த மதி லோடு கூடிய அழகிய முப்புரங்கள் நீராக் களிய, வேதங்களாகிய குதிரைகளைக் கட்டிய தேரையும், பிரமனாகிய சாரதியையும், ஆதி சேஷனாகிய வில்லின் கயிற்றையும், சிவந்த கண்களையுடைய திரு மாலாகிய அம்பையும் உடன்கொண்டு, அரசனாகிய சிவபெருமான் மேருமலையை வில்லாக வளைத்தனர். சாந்தை முதல் கதி அருள் - சாந்தையூர் முதல்வனே. ஆதரவு அளிப்பாய். யார் அறிகிற்பார் யார் அறியவில்லார்? தையலை திருவாவடுதுறையான் (செய்த) - செய்கை யார் அறிகிற்பார் என்று கூட்டுக.

(எ) “ பாவிசாள் . கிற்போம்.....மெய்ப்பயன் என் (என்று), இத்தூமொழி சொல்லிச் சொல்லும் உ ட. ‘ பாவிசோ . உங்கள் சொல்லானது, நா ள் வல்லவா ள் என்று எ ணி, த ன் வேள்விக்குச் சென்று, வீரபத்திரர் வந்தபோது, அவ்விடத்தி னின்று எழுந்து ஓடி அழிந்த தேவர்களு டய வீரமொழி ளைப் போன்றுள்ளது ‘ மெய்ப்பயன் என்ன கண்டீர் ?’ ” எ ன்று பலகாலும் பரிசுத்தமான மொழியைப் பேசும் இப்பெண் சொல்லுவாள்.

(அ) ஒழிவு ஒன்று இலா உண்மை வண்ணமும் நக்கமற திறைந்த உண்மைத் தன் மயும். உலப்பு இலா ன்று இ பவெள்ள மும் - அழிவில்லாதபடி ஊறிக்கொண்டிருக்கும் பேரின்பமெ ள்ள மும். ஒழிவு ஒன்று இலா ற்றுத.

தீர்த்தமும் முனிகோடி கோடியா மூர்த்தியும் அழிவொன்றி
லாச்செல்வச் சாந்தையூ ரணியா வடுதுறை யாடினாள் இழி
வொன்றி லாவகை யெய்திவின் றிறுமாக்கும் அன்னிள
மானே.

அ

மானேர் கலைவளை யுங்கவர்ந்துளங்கொள்ளை கொள்ளவழக்குண்டு
தேனே அமுதேயென் சித்தமே சிவலோகநாயகச்செல்வா? ம
யானேய லம்புபுனற்பொன்னி அணியாவடுதுறை அன்பர்தங்
கோணெனின் மெய்யடி யார்மனக் கருத்தை முடித்தீங்குன்றமே.

குன்றேந்திடு ாகனதத்தயன் அறியாநெறியென்னைக் கூட்டினா
யென்றேங்கியேங்கி அழைக்கின்றாளிளவல்லி யெல்லக ர்தனன்
அன்றேய லம்புபுனற்பொன்னி அணியாவடுதுறையாடினாள்
நன்றே யிவளநம் பரமல்லள் நவலோக நாயகன் பாலனே.

(அ) முனிகோடி கோடியாம் மூர்த்தியும் - எண்ணில்லாதமுனி
வரையும், எண்ணில்லாத இறைவன் திருவருவங்களையும். ஆடினாள்
மூழ்கினாள். ஆவடுதுறை ஆடினாள் (ஆகிய) என் இளமான் அனே,
வண்ணமும் டெள்ளமும், தீர்த்தமும், மூர்த்தியும் எய்தி நின்று இறு
மாக்கும் என்று முடிக்க. இளமான் அனே - இளமானை ஒத்தவளா
கிய என் மகள்.

(ஈ) மான் றர் கலைவளையும் - மான்போன்றவளின் அழகிய
மேகலையையும் கைவளைகளையும். வழக்கு உண்டே-நியாயம் ஆகுமா?
ஆனே அலம்பு பசுக்கள் ஒலியுடன் மூழ்குகின்ற. அல்லது ஆனே -
அவ்விடத்திலே.

(க0) குன்று எந்தி கோனதத்து அயன் - கோவர்த்தனம் என்
னும் மலையைக் குடையாப் பிடித்த திருமாலும், தாமரை மலர்மேல்
இருக்கும் பிரமனும். அன்றே - அல்லவா? இளவல்லி எல்லக ர்
தனன் - இளங்கொடி போல்வாள் வரம்பைக் கடந்தவிட்டாள்.
அறியாநெறியென்னைக் கூட்டினாய் (இவர்களால்) அறியமுடியாத
திருவருள் நெறியில் என்னைச் சேர்ப்பித்தாய். அலம்பு சப்திக்
கின்ற. நம்பாம் அல்லன் - நம்முடைய செயலுக்கு ஒத்தவ் அல்லன்.
நவலோகம் - புதுமை வாய்ந்த உலகம். பாலன் - சாரந்தவன்,
நன்றே இது நன்றாயிருக்கின்றதா?

ப லும அழதழம் தேனுமாய் ஆனந்தம் தந்து டே பாலிப்பான்
 போலுமெ னுருயிர்ப் போகமாம் புரகால காமபு ரார்த ன்
 சேலுங் கயலுந் திளைக்குநீர்த் திருவா வடுதுறை வேந்தனோ
 ி ரலுமதற் கேழுதலுமாம் அறிந்தோம் அரிவைபொய்யாததே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

௩. திருவிடைக்கழி*

ப ண - ட னு ச ம ம

திருச்சிற்றம்பலம்

மாலுலா மனத்தந் தென்கையிற் சங் ம் வவ்வினுள்
 மலைமகள் மதலை, மேலுலார் தேவர் குலமுழு தானுங் குமா
 வேள் வள்ளிதன் மணுளன் சேலுலாங் கழனித் திரு
 விடைக் கழியிற் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற வேலுலார்
 தடக்கை வேந்தனென் சேந்தன் என்னுமென் மெல்லிய
 விவளே.

(கக) தந்து உள்ளே பாலிப்பான் - மனத்தினுள் தந்து வருள்
 செய்வான். போலும் - அசை. என் ஆருயிர்ப் போகமாம் எனது
 அருமையான உயிரினிடத்து இன்பத்தை விளைவிப்ப னாகிய.
 கால காம புரார்த்தன் மயமனையும், மன்மதனையும், திரிபுரத்தையும்
 அழித்தவன். வரி 4. விளையாடுவதற்கே முற்படுவா னாகின்றான்.
 இந்தப் பெ ண் இந்த வழி நின்று விடுகாமை ய அறிந்தோம்.

*இப்பதிகம் முருகக்கடவுள் மேல் தோத்திரமாக அமைந்
 துள்ளது. இதுவும் முரு ன் மேல் காதல் கொண்ட ஒரு பெ
 ணின் தாய் கூறிய மொழிகளாக் கூறப்பட்டுள்ளது.

(க) வரி 1. பர்வதராஜன் புத்திரியின் ம னுன் முருகப்பிரான்
 தன்னிடத்துக் காதலால் உண்டான மய கம் கொண்ட மனதை
 கொடுத்து என் கையிலுள்ள சங்கினுலாகிய வளையல்களைக் கவர்ந்
 தான். மேல்உலாம் - விண்ணுல த்தில் வாழ்கி ற். சேல் உலாம்
 கழனி சேல்மீன்கள் சஞ்சரிக்கும்படியான நீர் ளப்பமுள்ள நிலங்
 களையுடைய. வேல் உலாம் தடக் - டே ல் ஏந்திய பெரிய டை.
 வேந்தன் என் சேந்தன் - சேந்தன் என் வேந்தன் (தலைவன்).
 சேந்தன் சிவந்த (அக்கினி) வடிவத்தையு டயவ். மெல்லியன்
 மெல்லிய தன்மையுடையவன். என்னும் - என்று கூறுவான்.

இவனை ரிளமென் கொங்கைபீர் பொங்க எழில்
கவர்ந்தானிள காளை கவளமா கரிமேல் வரிசூழ் குடைக்
கீழ்க் கனக்குன் மெனவருங் கள்வன் திவளமா ன்கை
சூழ் திருவிடை கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
சுவனை மாமலர்க்க கங்கையா னைக்குங் குழகன்நல் அழ
கன் ன் றோவே.

உ

கோவினைப் பவளக் குழமணக் கோலக் குழாங்கன் சூழ்
கோழிவெல் கொடியோன் காவல்நற் சேனையென் னக்காப்
பவனென் பொன்னை மேலை கவர்வானே தேவினற் றலை
வன் திருவிடை கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற தூவி
நற் பீலி மாமயி லூருஞ் சுப்பிர மண்ணியன் தானே.

தானமர் பொருது வானவர் சேனை மடியச்சூர் மார்
பினைத் தடிந்தோன் மானமர் தடக்கை வள்ளல்தன் பிள்ளை
மறைநிறை சட்டறம் வளரத், தேனமர் பொழிச்சூழ் திரு

(உ) வார் இளமென் கொங்கைபீர் பொங்க - கச்ச அணிந்த
இளமையும் மென்மையும் வாய்ந்த கொங்கைகளில் பசுலை நிறம்
மிக. கவளமா ரி சோற்றுத்திரளை உண்ணும் பெரிய பாளை.
கவரிசூழ் - சுற்றிலும் வெண்சாமரை வீச. கள்வன் - காண்பார் மன
தைக் கொள்ளை டொன்றும் கள்வன். திவளம் - விளக்கம் (பொருந்
திய). நங் யானைக்கும் குழகன் - (முதற்பாட்டில் கூறிய வள்ளி
அம்மையாருக்கு மல்லாமல்) நங்கையாகிய தெய்வயானை அம்மை
யாருக்கும் மணவாரா.

(ங) பவளக் குழ பவள நிறம் கொண்டு இளமை வாய்ந்த.
காவல்நற்சேனை என்ன - காவலைச் செய்யும் நல்ல சேனையைப்
போல. பொன்னை பொன் போன்ற மனை. தேவின் - தேவர்
ளுக்கு. தூவி - இறகு. பீலி தோகை.

(ச) ரி 1. தேர்ள் சேனை போரில் சூரனால் மடிய தான் சூர
னுடன் போர்செய்து அவன் இறக்கும்படி மார்பினைப் பிளந்தவன்.
மான் அமர் - மானை ஏந்திய. மறைநிறை சட்டறம் - வேதங் களில்
மிகுதியாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள (ஷட்+அறம்) அறுபைப்புணி
யச் செயல். அ வயாவன: ஈதல், ஏற்றல், ஓதல், ஓதுவித்தல்,
ஈட்டல், வேட்டித்தல்.

விடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற கோனமர்
கூத்தன் குலவிளங் களிநென் கொடிக்கிடர் பயப்பதுங்
குணமே. ச

குணமணிக் குருளைக் கொவ்வையாய் மடந்தை படு
மிடர் குறிக்கொளா தழகோ மணமணி மறையோர் வான
வர வையம் உய்யமற் றடியனேன் வாழத் திணமணி மாடத்
திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற மணி
பொருநீர்க் கங்கைதன் சிறுவன் ணபதி பின்னிளங்
கிலேயே. ரு

கிலையிளங் செயக் கிரிதனைக் கீண்ட ஆண்டை
மே டில்வேற் செல்வன் வலையிளம் பிறைச்செஞ் சடையான்
மதலை ஈர்நிற மால்திரு மரு ன் திலையிளம் பொழில்சூழ்
திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற முளே
யிளம் களிநென் மொய்குழற் சிறுமி ருளுந் டால் முருக
வேள் பரிந்தே

(ச) கோன் அமர் கூத்தன் குலவு இளங் ளிது - தலைமை
வாய்ந்த கூத்தாடுப னாகிய சிவபெருமான் விரும்பிய பிரகாசி'கின்ற
இளைய யானை போன்றவனுமாகிய முருகப்பிரான். குணமே நல்ல
தன்மை ஆகுமோ?

(ரு) குணம் அணிக் குருளை ற்குணம் வாய்ந்த அழகிய சிறுமி,
குறிக்கொளாது - வளியாமலிருப்பது. மணம் - கூட்டம். அணி -
பெருமை. தி' அம் அணி - உறுதியா அழகிய அலங்காரமுள்ளது.
ணம் மணி பொருநீர் - மணித்திரள் னைத் தள்ளிக் கொண்டு
போகும் நீரையு டய. பின் இளங்கிலை - தம்பியாகிய சிறுவன்.

(சு) கிலை இளம் செய் - ஒளிபொருந்திய இளக்குமா'. அக்
கிரிதனைக் கீ' ட - அ'கிரொளஞ்சமலை யப் பிள்த. திலை - நெருங்
கிய. முளே இளம் களிது - மி இளைய யானை போன்றவன்.
மொய்குழல் - அடர்ந்த கூந்தல்.

பரிந்தசெஞ் சுடரோ பரிதியோ மின்னோ பவளத்தின் குழுவியோ பசும்பொன் சொரிந்தசின் தூமோ தூமணித் தரளோ சுந்தரத் தரசிது வென்னத் தெரிந்தவை திகர் வாழ் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற வரிந்தவெஞ் சிலை கை மைந்தனை அஞ்சொல் மையல்கொண் டையுறும் வகையே.

எ

கைமிகும் அசுரர் மாளவந் துழினை வானம் விளைத்ததா ளாளன் புகைமிகும் அனலிற் புரம்பொடி படுத்த பொன்மலை வில்லிதன் புதல்வன் திகைமிகு கீர்த் தித் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற தொகைமிகு ராமத் தவன்திரு வடிக்கென் துடியிடை மடல் தொடர் கினளே.

அ

தொடர் கினள் மடலென் றணிமுடித் தொங்கல் புற இதழாகிலும் அருளான் இடங்கொளக் குறத்தி திறத்தி லும் இறைவன் மறத்தொழில் வார்த்தையும் உடையன், திடர்கொள்வை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற மட்கலை மலரும் பன்னிரு நயனத் தறு முத் தமுதினை மருண்டே.

(எ) பரிந்த செஞ்சுடரோ - அன்புடன் கூடிய சிவந்த சோதி வடி மோ? 'அருளு டச்சுடரோ' திரு ராச ம. பரிதி - சூர் யன். சிந்தூமோ செவ்வொளியோ, வரிந்த - கட்டுள் அ மந்த. அம்சொல் - அழகிய சொல்லையுடைய பெண். தெரிந்த வைதிகள் வாழ்.....ஐயுறும்வன, பரிந்தசெஞ்சுடரோ.....சுந்தரத்து அரசு இது வென்னப்படுவது ஆகும்) உ ந ட.

(அ) வகை மிகும் - பவ வ கப்பட்ட. உழினை - உழினை மாலை யச்சுடி. உழினை அஷ்டவெற்றி மாலைகளுள் ஒன்று. தாளாளன் - முயற்சியுடையவன். திகைமிகும் - எல்லா தி குகளி லும் பரவிய. என் துடியிடை - உடிக் க போன்ற இடை யையுடைய என் ம ள். ம ல் தொடங்கினள் - பனைமடல் ஏறத் தொடங்கினள்.

(க) அணிமுடி தொங்கல் - அழகிய முடியில் அணிந்த மாலை. இடங்கொள் அ குறத்தி - பக் த்தில் இ ட் கொண்டுள்ள வள்ளி அ மையார். மறத்தொழில் ரர்த் தயும் - கோபத் தத் தெரிவிக்கும் படியான செய்கையையும் சொல்லையும். திடம் - மன உறுதி. மட லை - வீரத்தால் சிங்கத் த ஒப்பவனை. மலரும்-விரிகி ற்ற. மருண்டு (நாதித்து) மயக்கி. மரு டே தொடங்கி மடல் என்றுமுடிக்க

மருண்டுறை கோயில் மல்குநன் குன்றப் பொழில் வளர் மகிழ்திருப் பிடலூர் வெருண்டமான் விழியார் ருள் செயா விடுமே விடலையே யெவர்க்கு(ம்)மெய் யன்பர் தெருண்டவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற, குருண்டபூங் குஞ்சிப் பிறைச்சடை முடி முக் கண்ணுடைக் கோமளக் கொழுந்தே.

க௦

கொழுந்திரள் வாயார் தாய்மொழியாகத் தூய்மொழி யமரர்கோ மனைச் செழுந்திரட் சோதிச் செப்புதற்* சேந்தன் வாய்ந்தசொல் லிவைசுவா மியையே செழுந்தடம் பொழில்குழ் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற எழுங்கதி ரொளிபை யேத்துவார் கேட்பார் இடர் கெடும் மாலுலா மனமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

(க௦) மருண்டு உறைகோயில் - விரும்பி உறைகின்ற திருக் கோயில்-ள். அருள் செயாவிடுமே அருள் செய்யாமல் போவானோ? விடலை - மணவாளன்; காளைப் பருவமு டயவன். விடலையே எவர்க்கும்-ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் நாய னாயிருப்பவன். தெருண்ட வைதிர் - தெளிந்த அறிவினையுடைய வேதத்தில் வல்லவர்கள். குருண்ட பூங்குஞ்சி - முன் கொண்டையுடைய அழகிய தலைமயிர். வரி 4, பிறையைத் தரித்த சடைமுடியையும் மூன்று கண்களையும் உடைய அழகிய வடிவங்கொண்ட சிவபெருமானுடைய குலக் கொழுந்து (குமாரன்) ஆன முருகப்பிரான்.

(கக) மால் உலாம் மனமே, தூய்மொழி அமரர்கோ மனைச் செழுந்திரட் சோதிச் செப்புதற் சேந்தன் கொழுந்திரள் வாயார் தாய்மொழியா வாய்ந்த சொல்லிவை சுவாமியையே செழுந்தடம் பொழில்குழ் திருவிடைக் கழியிற்றிருக்குரா.....இடர்கெடும். உரநட. உரமயக்க உர்வினையுடைய மனமே. பரிசுத்தமான வாக்கையுடைய தேவர் பிரானும், செழுமையான திரண்ட சோதி வடிவினனுமான முருகப் பெருமானப்பற்றிச் சொல்லுதற் கெழுந்த சேந்தனாகிய மான், வளமையோடு கூடித் திரண்ட வாயினையுடைய தலைவியின் தாய்மார்கள் சொன்ன மொழிகளைப் போன்று இயற்றிய இப்பாடல் களிலுள், செழுமையான பெரிய பொழில் ளாற் சூழப்பட்ட திருவிடைக்கழியில் குராமரத்தின் நீழலில் நின்ற, மேலெழுந்து விளங்கும் சூரியனைப் போன்ற ஒளி வடிவினான முருகப்பெருமானைத் துதிப்போர், அல்லது துதித்தலைக் கேட்போருடைய துன்பம் நீங்கும்.

* செப்புறைச் சேந்தன் ன்றும் பாடம்.

கருவூர்த் தேவர் அருளிய

திருவிசைப்பா

க கோயில்

பண - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

கணம்விரி குடுமிச் செம்மணிக் கவைநாக் கறையனற்
கட்செவிப் பசுவாய் பணம்விரி துத்திப் பொறிகொள்
வெர் ளெயிற்றுப் பாம்பணி பரமர்தங் கோயில் மணம்
விரி தருதே மாம்பொழில் மொழுப்பின் மழைதவழ் வள
ரிள. கழுந் திணர்நிறை யரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. க

இவ்வுரும் பிறவிப் பேளவீர் நீங்கும் ஏழையேற் கேன்
னுடன் பிறந்த ஐவரும் பகையே யார்துணை யென்றால்
அஞ்சலென் றருள்செய்வான் கோயில், கைவரும் பழனம்

(க) ணம் விரி குடுமி - கூட்டமாக விரிந்துள்ள தலையும்.
ஐந்துதலை நாகத்தின் தலைகளைக் குறிக்கின்றது. செம்மணி - சிவந்த
மாணிக்கம். வைநா - பிளந்த நாகு. கறையனல் - விஷமாகிய
நெருப்பு; நெருப்பு போன்ற விஷம். கட்செவி - கண்ணைப்பே செவி
யாக உடையது. பசுவாய் - பெரிய வாய். பணம் விரி துத்திப் பொறி
கொள்.....பாம்பு அணிபரமர் - விரிந்த படத்தில் நெருங்கிய புள்ளி
ள் செம்மையான பற்றுள் ஆகிய இவற் றயுடைய பாம்பினை
அணிந்த பரமர். வரிநீ. வாசனை பரவிய இனிய மாமரச் சோலை
களின் செறிவில் மேகங்கள் தவழும்படி வளர்ந்துள்ள இளம்பாக்கு
மரங்களின் குலை ள் வரிசையாக அரும்பியுள்ள. மழை - மேகம்.
திணர் - குலை. மொழுப்பு செறிவு; அடர்த்தி.

(உ) வரி 1. இந்த டத்தற்கு அரிய பிறவியாகிய கடலில்
நீந்துகின்ற அறிவில்லாத என்னுடன் பிறந்த ஐந்து பொறிகளும்
பகையே. அஞ்சலென்று.....திருச்சிற்றம்பலமே பயிரிட்டுத்
திருந்திய வயல் ளில் செழித்த செந்நெற் பயிர்களில் னையா

குழைத்தசெஞ் சாலிக் கடைசியர் களைதரு நீலஞ் செய்
வரம்பு) அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்
சிற்றம் பலமே. ௨

தாயின்னே ரிரங்குந் தலைவவோ என்றுந் தமிழனேன்
துணைவவோ என்றும் நாயினேன் இருந்து புலம்பினு
விரங்க நலம்புரி பரமர்தங் கோயில் வாயினே ரரும்பு மணி
முருக் கலர வளரிளஞ் சோலைமாந் தளிர்ச்செந், தீயின்னே
ரரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம்
பலமே. ௩

தூத்துபி குழல்யாழ் மொந்தைவா னியம்பத் தொடர்ந்
திரு டியர்கணம் துதிப்ப நந்திகை முழுவம் முகிலென
முழங்க நடம்புரி பரமர்தங் கோயில், அந்தியின் மறை
நான்(கு) ஆரணம் பொதிந்த அரும்பெறல் மறைப்பொருள்
மறையோர் சிந்தையி லரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. ௪

முளைத்துள்ள நீலோற்பல மலர்களை பள்ளப்பெண்கள் பிடுக்கி
சிலங்களின் வரப்புகளில் அரும்பும்படி எறியப்பட்டுள்ள பெரும்
பற்றப்புலியூரில் செல்வம் வளர்கின்ற திருச்சிற்றம்பலமே கோயி
லாகக் கொண்டு அஞ்சேல் என்று அருள் செய்பவனே யாம்.

(௩) தலைவ ஓ ஓ தலைவனே. தமிழனேன் துணைவவோ
துணையின்றித் தனிப்பட்ட எனக்குத் துணைவனா யிருப்பவனே.

ரி 3. மாதர்களுடைய சிவந்த உதடுகளுக்கு ஒப்பாகக் காணப்படு
கின்ற அழகிய முருக்கம்பூ மலர். செந்தியின் நேர்அரும்பும் - சிவந்த
தீயைப் போன்று தோன்றும்.

(௪) தூத்துபி குழல் யாழ் மொந்தை - இசைக் கருவி வகைகள்.
வான் இயம்ப - ஆராயத்தில் ஒலிக்க. நந்தி க முழுவம் முகிலென
முழங் - நந்திதேவர் கையிலுள்ள மத்தளம் மேத்தின் இடியைப்
போல் சப்திக். வரி 3. மறைநான்கு அந்தியின் ஆரணம்
பொதிந்த.....அரும்பும் நான்கு வேதங் ளின் முடி அகிய உப
கிடதங்களின் ஞானபா த்தில் நிரம்பியுள்ள அரிதில் பெறக் கூடிய
தேதப்பொருள் வேதியர் சிந் தயில் வளரும்.

கண்பனி புரும்பக் கைகள்மொட் டித்தென் களை
கணை ஓலமென் றேலிட் டென்பெலாம் ௨ ருகும் அன்பர்
தங் கூட்டத் தெண்ணையும் புணர்ப்பவன் கோயில் பண்பல
தெளிதேன் பாடிநின் றுடப் பனிமலர்ச் சோலைசூழ்
மொழுப்பிற் செண்பகம் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. ௫

நெஞ்சிடர் அகல அகம்புகுந் தொடுங்கும் நிலைமையோ
டிருள்கிழித் தெழுந்த செஞ்சுடர் சுடர்வ போன்றொளி
துளும்பும் விரிசடை அடிகள் தங் கோயில் அஞ்சுடர்ப்
புரிசை ஆழிசூழ் வட்டத் தகம்படி மணிநிறை பார்த் செஞ்
சுட ரரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்
றம்பலமே. ௬

பூத்திர னுருவஞ் செங்கதிர் விரியாப் புந்தியில் வந்த
மால் விடையோன் தூத்திரள் பளிங்கில் தோன்றிய தோற்
றம் தோன்றின் றவன்வளர் கோயில் நாதத்திரண் மறை
யோர் தோமகுண் டத்து நறுநெயான் மறையவர் வளர்த்த
தித்திரள் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர்
திருச்சிற்றம் பலமே. ௭

(௫) வரி 1. ண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பனித்துளிகள்
போல் தோன்றக் கைகளைத் தாமரை மொட்டு போல கூப்பி
அஞ்சலி செய்து வணங்கி “என்னுன் ய ஆதரடு . அன! க்கலம்”
என்று ஓலமிட்டு. ப் பல தெளி தேன் பாடி பல பண்களைத்
தேன் வண்டுகள் தேர்ந்து பாடி. மொழுப்பு அடர்ந்துள்ள இடம்.

(௬) செஞ்சுடர்.....துளும்பும் - வெப்பத்தைப் பூய சூரியன்
பிரகாசிப்பது போல ஒளியைப் பரப்பும். அஞ்சுடர்.....பார்த்
செஞ்சுடர் அரும்பும் - அழகிய ஒளிவீசும் மதிலை வட்டமாகச்
சூழ்ந்துள்ள டல்போன்ற அகழியினுள் படிந்து கிடக்கும் மாணி
க்கூட்டங்கள் சிவந்த ஒளியைப் பரப்பும்.

(௭) வரி 1. செந்தாம ர மலர்த்தொகுதியை ஒத்த திரு உரு
வம் சிவந்த ஒளியைப் பரப்ப அறிவினுள்ளே எழுந்த, திருமாலாகிய
விடைய பூயவன். தூத்திரள் பளிங்கில் - வெண்ணிறம்
ொண்ட பளிங்கு குவியல்போன்று. நாதத்திரள் மற் ற ஒர்ந்து
வேதியர்கள் நாக்க ரினால் திரண்ட வேதங்ளை உணர்ந்து ஒதி. நறு
நெய்யால் மணம் பொருந்திய நெய்யினை டொண்டு.

சீர்த்ததிண் புவனம் முழுவதும் ஏனைத் திசை. னோடு அண்டங்க ளனைத்தும், போர்த்ததம் பெருமை சிறுமைபுக் கொடுங்கும் புணர்ப்புணர் அடிகள் தங் கோயில் ஆர்த்துவந் தமரித் தமரரும் பிறரும் அலைகட விடுதிரைப் புனிதத் தீர்த்தநீ ரரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச் சிற்றம் பலமே.

அ

பின்னுசெஞ் சடையும் பிறைதவழ் மொழும்பும் பெரியதக் கருணையுங் காட்டி அன்னேதேன் கலந்தின் னமு(து) உகந்தளித்தாங் கருள்புரி பரமர்தங் கோயில் புன்னேதேன் சொரியும் பொழில் ந் குடைந்து பொறிவரி வண்டினம் பாடுந் தென்னதேன் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

க

உம்பர்நா டும்பர் விள கியாங் கெங்கும் ஒளிவளர் திருமணிச் சுடர்கான்(று) எம்பிரான் நடஞ்செய் சூழலங் கெல்லாம் இருட்பிழம் பறவெறி கோயில் வம்புலாங் கோயில் கோபுரங் கூடம் வளர்நிலை மா: மா ளிகைகள், செம்பொரு ளரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

க0

(அ) சீர்த்த - சிறப்புடைய. போர்த்த - பரவிய. பெருமை பெருமையில். புணர்ப்பு - தந்திரம். அமரித்து - பொருந்தி. அமரரும்.....தீர்த்தநீர் அரும்பு தேவர் னும் பிறரும் மூழ்கும்படியான டல் அலைகளைப்போன்று அலை ளையுடைய பரிசுத்தமான தீர்த்தநீர் பெருகியிருக்கும்.

(க) பின்னு பின்னிக்கொண்டிருக்கும். மொழும்பு அடர்ந்த ச டமுடி. பொறிவரி வண்டினம் - புள்ளி ளையும், றோடுகளையும் உ டய வ டு் கூட்டங் ள். தென்னதேன் அரும்பும் அழகிய தேன் வண்டுகள் தோ றும்.

(க0) இம்பர் இவ்வுலகில். திருமணிச் சுடர்கான்று - அழகிய மாணிக்கங்களின் ஒளி யப் போன்ற ஒளி யக் கி. சூழல் - இடம். இருட்பிழம்பு அற எறி இரு் கூட்டம் முழுதும் ஒழியச் செய்கின்ற. வம்பு உலாம் - ாசனை வீ கின்ற.

இருந்திரைத் தாளப் பாவைசூழ முகலத் திண்ணிலங்
கண்ணில்புன் மாக்கள் திருந்துயிர்ப் பருவத் தறிவுறு கரு
வூத் துறைவளர் தீந்தமிழ் மாலை பொருந்தருங் கருணைப்
பாமர்தங் கோயிற் பொழிலகங் குறை ந்துவண் நெங்கச்
செருந்திதின் றரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர்
திருச்சிற்றம் பலமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

உ. திருக்களந்தையாதித்தேச்சரம்

பண - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

கலைகள்தம் பொருளும் அறிவுமாய் யென்னைக் கற்பினிற்
பெற்றேதே தேனக்கே முலைகள்தந் தருளந் தாயினும் நல்ல
முக்கணன் உறைவிடம் போலும் மலைகுடைந் தனைய நெடு
நிலை மாட மருங்கெலாம் மறையவர் முறையோத் தலைகடல்
முழங்கும் அந்தணரீர்க் களந்தை அணிதிக முதித்தேச்
சரமே.

(க) வரி 1. 2. பெரிய அலைகளால் முத்துக்களைக் கரை
களிற் சேர்க்கும் கடல் சூழ்த உலகத்து அழகிய (அறிவாதிய)
கண் இல்லாத எண்ணில்லாத அற்பமார்தர் உயிர் திருந்தும்படி
யான தக் பருவத்தில் அறிவிலே சென்று பற்றும் தன்மை வாய்ந்த
கருவூத் தேவர் இயற்றிய சைவத்துறையை வளரச் செய்யும் (அல்
லது ருவூர் என்னும் இடத்தில் வளர்ந்த) இனிமை மிக்க தமிழ்ப்
பாமாலை. பொருந்து அரும் கருணைப் பாமர் அருங்கருணை
பொருந்திய மேலானவர்.

() கலை ள்தம் பொருளும் அறிவுமாய் - நூல்களால் உணர்த்
தப்படும் பொருளும் அவற்றால் பெறப்படும் அறிவுமாகி, முற்
ஒத்து.....ஆதித்தேச்சரமே - வேதங் ளை முறையாக ஒதுவதானது
டலின் அலை ளைப் போல் சப்திக்கும்படியான அழகிய குளிர்ச்சி
பொருந்திய கீர் வளப்பமுள்ள திருக்களந்தை என்னும் தலத்தி
லுள்ள ஆதித்தேச்சரம் என்னும் திருக்கோயிலாகும். போலும் அ ச.

சந்தன களபம் துதைந்த ன்மேனித் , வளவெண் பொடி முழுதாடுஞ் செந்தழ லுருவிற் பொலிந்து நோக் குடைய திருநுத லவர்க்கி ம் போலும் இந்தன விலங்கல் எறிபுனந் தீப்பட் டெரிவதொத் தெழுநிலை மாடம் அந்தண ராழிலோம் பலைபுனற்களந்தை அணிதிக முாதித்தேச் சரமே.

ஈரியரே இடம்தான் செய்யரே யொருபாற் கழுத்தி லோர் தனிவடஞ் சேர்த்தி முரிவரே முனிவர் தம்மொடால் சிழங்கீழ் முறைதெரிந் தோருட் ம் பினராம் இருவரே முக் கண் நார்பெருந் தடந்தோள் இறைவரே மறைகளுந் தேட அரியரே யாகில் அவரிடங் களந்தை அணிதிக முாதித்தேச் சரமே.

௩

பழையராந் தொண்டர்க் கெளியரே மிண்டர்க் கரி யரே பாணியேன் செய்யும் பிழையெலாம் பொறுத்தென் பிணிபொறுத் தருளாப் பிச்சரே நச்சரா மிளிருங் குழைய ராய் வந்தென் குடிமுழு தாளுந் குழகரே பொழுருநர்க் கைக அழகரே யாகில் அவரிடங் களந்தை அணிதிக முாதித்தேச் சரமே.

ச

(உ) களபம் - கலவைச்சாந்து. தவள வெண்பொடி - கர்ப் பூரம் போன்ற வெண்மையான திருநீறு. நோக்கு - க. இந்தன விலங்கல் எறி புனம் தீப்பட்டு எரிவது ஒத்து.....அழல் ஒம்பு விறகு மலைபோன்ற வெட்டப்பட்ட காடு தீப் பற்றி எரிகின்ற தோற் றத்தைப் போன்று ஏழு அடுக்குள்ள ம எகைகளில் வேதியர் ள் ஓமாக்கினியை வளர்க்கின்ற. இந்தனம் - விறகு. விலங்கல் - மலை. புனம் - ஈடு.

(௩) இடம் தா ிரியரே உமாதே யியார் இருப்பதால் இடப் பத் ததில் ருமைகிறம் பொருந்தியவரே. ஒரு பால் செய்யரே ஒரு பக்கம் (வலப்பக் ம்) சென்றிறம் உடையவரே. வரி 2. முனிவர் தம் மொடு (கல்) ஆல் சிழங்கீழ் முறைதெரிந்து மு றமையினை அறியச் செய்து, முரிவரே (தோற்றுபவரே.) ஆகில் என்ப தக் கரியரே செய்யரே முதலிய ற்றோடு கூட்டு .

(ச) மிண்டர் - துவட்டர். பிச்சர் பித்தர். ச்சு அரா மிளிரும் கு ழயராய் நஞ்சையு டய பாம்பை ஒளிவீசும் கு ழய அணி தவராய். குழகர் - இனையர்.

பவளமே மகுடம் பவளமே திருவாய் பவளமே திருவுடம் பதனில் தவளமே களபம் தவளமே புரிதூல் தவளமே முறுவல் ஆடாவந் துவளுமே கலையுந் துகிலுமே யொருபால் துடியிடை யிடமருங் கொருத்தி அவளுமே யாகில் அவரிடங் களந்தை அணிதிக ழாதித்தேச் சாமே. ௫

நீலமே கண்டம் பவளமே திருவாய் நித்திலம் நிறத்திலங் கினவே போலுமே முறுவல் நிறையஆ னந்தம் பொழியுமே திருமுக மொருவர் கோலமே யச்சோ அழகிதே யென்று குழைவரே கண் வர் உண் தாலமே யாகில் அவரிடங் களந்தை அணிதிக ழாதித்தேச் சாமே. ௬

திக்கடா நினைந்து நெஞ்சிடிந் துருகுந் திறத்தவர் புறத்திருந் தலச மக்கடா அணைய என்னையாள் விரும்பி மற் றொரு பிறையிற் பிறந்து பொய்க்கடா வண்ணங் காத்தெனக் கருளே புரியவும் வல்லரே யெல்லே யக்கடா வாகி லவரிடங் களந்தை அணிதிக ழாதித்தேச் சாமே. ௭

(௫) பவளமே மகுடம் - சடைமுடி பவளம் போன்ற செவ்விற முடையது. தவளமே வெண்ணிறமுடையது. களபம் - லவைச் சாந்தாகப் பூசப்பட்ட திருநீறு. புரிதூல் முறுக்கோடு கூடிய பூணூல். ஆடு அரவம் துவளுமே ஆடுகின்ற பாம்பு தொக்கிக் கொண்டிருக்குமே. கலையும்.....அவளுமே ஆகில் - மேகலையும் சேலையும் உடுக்கை போன்ற இடையில் தரித்த ஒரு பெண் இப் பக்கத்தில் இருப்பாளாகில்.

(௬) நித்திலம் - முத்து. நி ரத்து இலங்கினவே - வரிசையாய் அ மத்துப் பிராசிப்ப . முறுவல் - பற் றள். அச்சோ - அதிசயச்சொல். ஆகில் என்பதை நீலமே, பவளமே, போலுமே, பொழியுமே, குழைவரே, ஆலமே என்பனவற்றோடு கூட்டுக.

(௭) திக்கடா (திக்கு+அடு+ஆ) எனப்பிரித்து, அடு திக்கு ஆ என மாற்றி சாரத்தக்க ஆதரவு நீயே ஆவாய் என - என்று பொருள் உ ரக் . இடிந்து நெகிழ்ந்து. அலச - வருந்த. மைக் டா - ஏருமைக் டா. பொய்க்கு அடா வண்ணம் பொய்ந்நெறியிற் சேராதபடி. எல்லே அக்கடாவாகில் - இருள் அங்கே நெருங்காமல் இருக்குமானால்.

மெய்யரே மெய்யர்க்கு இடுதிரு வான விளக்கரே மெழுது
கோல் வளையாண் மையரே வையம் பவிதிரிற் துறையும்
மயானரே உளக்கலந் திருந்தும் பொய்யரே பொய்யர்க்
கடுத்தவான் பளிங்கின் பொருள்வழி யிருள்கிழித் தெழுந்த,
ஐயரே யாகி லவரிடங் களந்தை யணிதிக ழாதித்தேச்
சரமே

அ

குமுதமே திருவாய் குவளையே களமும் குழையதே
இருசெவி யொருபால் விமலமே கலையு முடையரே சடை
மேல் மீளிருமே பொறிவரி நாகம் கமலமே வதனம் கம
லமே நயனம் கன மே திருவடி நிலைநீர் அமலமே யாகி
லவரிடங் களந்தை அணிதிக ழாதித்தேச் சரமே.

(அ) மெய்யர்க்கு மெய்யரே - மெய்யடியவர்களுக்கு உண்மைப்
பொருளாயிருப்பவரே. மெய்யர்க்கு இடுதிரு வான விளக்கரே உண்
மையடியவர்க்கு வைப்பு நிதிபோன்ற சோதி டிவினரே. மெய்
யர்க்கு என்பதை மெய்யரே என்பதோடும் விளக்கரே என்பதோடும்
கூட்டுக. எழுதுகோல் வளையான் மயரே எழுதிய சித்திரம்
போன்று அழகிய வளையல்கள் அணிந்த மாதேவியாரிடத்து
மையலை (காதலை) உடையவரே. அல்லது மாதேவியாரை ஒரு
பக்கத்தில் உடைமையால் ருநிறம் வாய்ந்தவரே. பொய்யர்க்குப்
பொய்யரே - மெய்யுணர்வு இல்லாத ஈர் றுக்கு வெளிப்படாது
மறைந்திருப்பவரே. அடுத்த வான் பளிங்கின் பொருள்வழி-ப 'கத்தி
லுள்ள மேலான பளிங்குக் ல் ஒளியைத் தன்வழிச் செலுத்துமாறு
போல, இருள் கிழித்து எழுந்த ஐயரே - (அஞ்ஞான) இருளைப்
போக்கி எழுந்தருளி வந்த ஆசாரியரே. ஐயன் - ஆசாரியன் ; குரு.

(ஆ) குமுதமே திருவாய் - அழகிய வாய் செவ்வல்லி மலர் நிற
முடையது. குவளையே களமும் கண்டம் நீலோற்பல நிறமு ட
யது. ஒரு பால் விமல மேகலையும் ஒரு பக்கத்தில் அழகிய டே லா
பரணமும். பொறிவரி நாகம் புள்ளிகளையும் டோடு லையும் உ டய
பாம்பு. கனகமே திரு டி நிலை, நீர் அமலமேயாகில் திருவடியாகிய
உயிர்கள் சென்று அடையுமிடம் பொ ன்நிறமு டயது ; அதன்
தன்மை மலம் இல்லாததாய் இரு 'குமானால். இறைவன் அநாதி
யாகவே மலயில்லாதவன்.

நீரணங் கசம்பு கழனிசூழ் களந்தை நிறைபுக ழாதித் தேச் சரத்து, நாரணன் பரவும் திருவடி நிலைமேல் நலம்மலி கலைபயில் கருவூர் ஆரணம் மொழிந்த பவளவாய் சரந்த அமுதமு றியதமிழ் மாலை ஏரணங் கிருநான் கிரண்டிவை வல்லோர் இருள்கிழித் தேழுந்தசீந் தையரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

௩. திருக்கீழ்க் கோட்டை மணியம்பலம்

பண - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தனிரொளி மணிப்பூட் பதஞ்சிலம் பலம்பச் சடை விரித்(து)அலையெறி கங்கைத் தெனிரொளி மணிநீர்த் திவலை முத் தரும்பித் திருமுகம் மலர்ந்துசொட் டட்டக் கிளரொளி மணிவண் டறைபொழிற் பழனங் கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டை வளரொளி மணியம் பலத்துள்ளின் றுடும் மைந்த னென் மனங்கலந் தானே. ௧

(௧௦) நீர் அணங்கு அம்பு - நீர் அழகாக இடையறாது பாய் கின்ற. நலம்மலி.....தமிழ்மாலை மிக்க நன் மயத் தரத்தக்க நூல் லோப் பயின்ற கருவூர்த்தேவருடைய வேதங் லைச் சொல்லும் பவளம் போற் ற வாயினிடத்துச் சரந்த பேரின்பத்தைத் தரும் தமிழ்ப்பாடல். ஏர் அணங்கு அழகு பொருந்திய. இருநான்கு இரண்டு இவ பத்துப் பாடல்களாகிய இவற்றை. இருள்கிழித்து- அஞ்ஞா த் தப் போக்கி.

இப்பதி ம் சிவபெருமானிடத்துக் காதல்தொண்ட தலைவியின் மொழி ளா அ மந்துள்ளது.

() வரி 1 2. ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் மாணிக்கம் போன்ற அழகிய பாதங் ளில் சிலம்பு ள் ஒலிக்க, விரிந்த சடையின்மேல் அலை மோதும் காரதியின் ஒளிவிளங்கும் அழகிய நீர்த்திவலை முத்து ள்போல் அரும்பித் திருமுகத்தினின்றும் சொட்டுச் சொட்டா விழ. ரி 3. ஒளிவீசும் இரத்தினம்போன்ற வடுகள் சோலைகளிலும் நிலங்களிலும் தங் ள் ரீகார ஒவியினால் மிகுந்த ஆரவாரத், ச் செய்யும் கீழ்க்கோட்டேரில். கெழு - மிகுந்த.

துண்டவெண் பிறையும் படர்ச ட மொழுப்புஞ் சுழிய
மும் குலமும் நீல கண் டும் குழையும் பவளவா யிதழும்
கண்ணுதல் திலகமும் காட்டிக் கெ ட்டையுங் யலும்
உகளுநீர்ப் பழனங் கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வண்டறை மணியம் பலத்துள்ளின் றுடும் மைந்தனைன்
மனங்கலந் தானே. உ

திருதுதல் விழியும் பவளவாய் இதழந் திலகமும் உடை
யவன் சடைமேற் புரிதரு மலரின் தாதுநின் னூ, ப் போய்
வருந் தும்பி ர ளிங்கே கிரிதவழ் முகிலின் கீழ்த்தவழ்
மாடங் கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர் வருதிறல்
மணியம் பலவணக் கண்டென் மனத்தையுங் கொண்டுபோ
துமினே. ஈ

தேள்ளுநீ றவனீ றென்னுடல் விரும்புஞ் சேவியவன்
அறிவுநூல் டே ட்கும் மேள்ளவே அவன்பேர் விளம்பும்
வாய் கண்கள் விமானமே நோக்கிவேவ் வுயிர்க்குங் கிள்ளை
பூம் பொதும்பிற் கொஞ்சிமாம் பொழிற்கே கெழுவுகம் பலை
செய்கீழ்க் கோட்டூர் வள்ளலே மணியம் பலத்துள்ளின்
றுடும் மைந்தனே யென்னுமென் மனனே. ச

(உ) சடைமொழுப்பு - சடைமுடி. சுழியம் - உச்சி 'ரொண்ட.
உ ளும் - குதிக்கின்ற. வ டு அ ற - ண்டு ' ஒலிக்கின்ற.

(ஈ) புரிதரு ளர் விருப்பத்தைத் தரும் பூ ' ள். மலரின் தாது
நின்று ஊத - பூக் ளின் ம ரந்தப் பொடி ள் மெல்லிதாக விழும்படி.
கொண்டு போதுமினே - கொண்டுபோய் அவனிடம் சேர்ப்பியுங்
கள்.

(ச) தெள்ளும் நீறவன் மனத்தைத் தெளியச் செய்கின்ற
திருநீற்றைத் தரித்தவன். அறிவு நூல் - சிவஞானத் தப்பற்றித்
தெரிவிக்கும் நூல். வெவ்வுயிர்க்கும் - பெருமூச்சுவிடும். கிள்ளை
பூம் பொதும்பிற் கொஞ்சி - ிளின் அழகி. மாச்செறிவு ளில்
மழலைமொழி பேசி. மந்தன் வலிமையுள்ளவன். மனன் மனம்.

தோழியாம் செய், தோழிலென்எம் பெருமான் துணை
மலர்ச் சேவடி காண்பான் ஊழிதோ ஹழியுணர்ந்துளங்
கசிந்து நெக்குரைந் துளங்கரைந் தருகுந் கேழலும்
புள்ள டாகிரின் றிருவர் கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்
டுர் வாழிய மணியம் பலவனைக் காண்பான் மய்கவும்
மாலொழி யோமே.

ரு

என்செய்கோம் தோழி தோழிநீ துணையாய் இரவு
போம் பகல்வரு மாகில் அஞ்சலோ வென்னான் ஆழியுந்
திரையும் அலமரு மாறுகண் டயர்வன் கிஞ்சக மணிவா
யரிவையர் தெருவிற் கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டுர்
மஞ்சணி மணியம் பலவவோ வென்று மயங்குவன் மாலையம்
பொழுதே.

சு

தழைதவழ் மொழுப்புந் தவளந் றெளியுஞ் சங்க
முஞ் சகூடயின் முழக்குந் குழைதவழ் செவியுந் குளிர்
சைத் தெண்டு குண்டயுந் குழாங்கொடு தோன்றுந்
கழைதவழ் கனம் பொழியுநீர்ப் பழனங் கெழுவுகம் பலை

(ரு) தோழி - தோழியே. துணைமலர்ச் சேவடி - அழகிய
இரண்டு பாதங்கள். வரி 2. அநேக ஊழிக் காலங்கள் விளைந்து
மனம் இளகி நெகிழ்ந்து ரைந்து உருகும் தன்மை வாய்ந்து. வரி 3.
பன்றியாகவும் அன்னப் பறவையாகவும் திருநால் பிரமன் ஆகிய
இருவரும் எம்பெருமான் துணைமலர்ச் சேவடிகளைக் காணும்
பொருட்டு மிக ஆராரம் செய்கின்ற. வாழிய அ. ச. காண்பான்
மயங்கவும் - காணும்பொருட்டு அறிவு கலங்கியும். மால் காதல்.

(சு) அஞ்சலோ - பயப்படாதே. ஆழி - கடல். திரை - அலை.
அலமறுமாறு கண்டு கல்கும்படிச் செய்வதைக் கண்டு. அயர்வன்
தளர்கின்றேன். கிஞ்சு - மணிவாய் முருகம் பூப்போன்ற செந்நிறம்
பொருத்திய அழகிய வாய். மஞ்சு - அழகு.

(எ) தழை தவழ் மொழுப்பு - வில்வம் அணிந்துள்ள திருமுடி.
தளம் - வெண்மை. சடை - ஒரு வாத்தியம். சடைத்தெண்டு
சடைக்கற்ற. குடை - எருது. குழாம் கொடு தோன்றும்-கூட்ட
மாணாப்பிடம். கிழதவழ் ஒளிவீசும்.

செய்கீழ்ச் கோட்டூர் மழைதவழ் மணியம் பலத்துள்ளின்
ருடும் மைந்தர்தம் வாழ்வுபோன் ற வே ள

தன்னக மழலைச் சிலம்பொடு சதங்கை தமருகம் திரு
வடி திருநீறு இன்றகை மழலை கங்ங் கோங் கிதழி இளம்
பிறை குழைவள ரிளமான், கின்னரம் முழுவம் மழலையாழ்
வீணை கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்ச் கோட்டூர் மன்னவன் மணி
யம் பலத்துள் நின்றிடும் மைந்தனென் மனத்துள்வைத்
தனனை. அ

பாதுநீ நினைவ தெவரையா முடைய தெவர்களும்
யாவையுந் தானாய்ப் பாதுகை மழலைச் சிலம்பொடு புருந்
தென் பனிமலர்க் கண்ணுள்ளின் றகலான் கேதகை நிழலைக்
குருகென மருவிக் கெண்டைகள் வெருவுகீழ்ச் கோட்டூர்,
மாதவன் மணியம் பலத்துள்ளின் றிடும் மைந்தனென் மனம்
புருந் தானே க

(எ) மழை - மேகம். மைந்தர்தம் வாழ்வு போன்றன - வலிமை
யுள்ள சிவமொருமானுக்குச் செல்வம் போன்றுள்ளன. மைந்தர்
மைந்து (வலிமை) உடையவர்.

(அ) மழலைச் சிலம்பு - மழலை மொழி போன்று ஒலிக்கும்
சிலம்பு. தமருகம் - ஁டுக்கை. இன் றகை மழலை ங்கை - இனிய
புன்சிரிப்பும் மழலை மொழியும் உடைய கங்ங் யும். கோங்கு ஒரு
மரம்; அதன் மலர். இதழி - கொன்றை. உ நடை : கின்னரம்
முழுவம்.....மைந்தன், தன்ன மழலை.....வளர் இளமான் (ஆகிய
இவற்றை) என் மனத்துள் வைத்தனன்.

(க) வரி 1. மனமே . நீ நினைவதற்கு (அவனைத் தவிர) வேறு
என்ன இருக்கின்றது. எவரை நாம் துணையாக உ டயோம். எல்லா
உயிர்களிலும், மற்றப் பொருள்களிலும் கிறைந்துள் வன். பாதுகை
மிதியடி. கேதகை - தாழை. வரி 3. தாழையின் நிழலைக் கெண்டை
மீன்கள் அணுகி அதனைக் குருகென்று நினைத்துப் பயப்பட்டு லும்.
குருகு - நாரை. மாதவன் - பெருமை பொருந்திய தவக்கோலம்
கொண்டவன்.

அந்திபோ லுருவும் அந்தியிற் பிறைசே ரழகிய சடையும்வெண் றீறுஞ் சிந்தையால் நினையிற் சிந்தையுங்காணேன் செய்வதென் தெளிபுனல் அலங்கற் கெந்தியா வுகளுங் கெண்டை புண் டரீகங் கிழிக்குந்தண் பணைசெய்கீழ்க் கோட்டூர் வந்தநாண் மணியம் பலத்துள் நின்றும் மைந்தனே யறியுமென் மனமே.

க0

கித்திரின் றுடும் அரிவையர் தெருவிற் கெழுவுகம் பலை செய்கீழ்க் கோட்டூர் மத்தனை மணியம் பலத்துள் ின்றும் மைந்தனை ஆரணம் பிதற்றும் பித்தனேன் மொழிந்த மணிநெடு மாலை பெரியவர்க் ககவிரு விசம்பில் முத்தியா மென்றே யுலகரேத் துவரேல் முகமலர்ந் தேதிர்கோளுந் திருவே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

(க0) வரி 1. மாலைக்காலத்துச் செவ்வானம் போன்ற திரு வருவமும், பிறையையுடைய செவ்வானம் போன்ற அழகிய சடையும். சிந்தையால் நினையிற் சிந்தையும் காணேன் - மனத்தினால் நினைந்து பார்க்கும்போது நான் நினைக்கின்றேன் என்ற உணர்ச்சியும் இழந்து அவன் வயமாகின்றேன். தெளிபுனல் அலங்கல் கெந்தியா உகளும் - தெளிந்த நீரில் ஒளிவிட்டுக்கொண்டு நெனிந்து சென்று துள்ளிக் குதிக்கும். தண்பணைசெய் - குளிர்ச்சியான வயல் ள் சூழ்ந்த.

(க) கித்தி மகளிர் விளையாட்டு. : கெழுவு கம்பலை செய் - பிறைந்த ஆரவாரம் செய்கின்ற. மத்தன் - ஊமத்த மலரை அணிந்த வன். மணிநெடு மாலை-அழகிய பெரிய பாமாலை. பெரியவர்க்கு..... திருவே - ஒதுகின்ற பெருமையுடையோர்க்கு அ ன்ற பெரிய தேவ லோ த்தில் முத்தி சித்திக்குமென்று கருதி உலகத்தவர் (இப்பா மாலையினல்) துதிப்பாராயின், இலக்குமி முகமலர்ச்சியுடன் எதிர் கொண்டு தேவலோ த்தில் சேர்ப்பிப்பான்.

3. திருமுகத்தலை

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புவனநாயகனே அகவுயிர்க் - முதே பூரண ஆரணம்
பொழியும் பவளவாய் மணியே பணிசெய்வார்க் கிரங்கும்
பசுபதி பன்னகா பரண அவனிஞா யிறுபோன் றருள்
புரிந் தடியேன் அகத்திலும் மு த்தலை மூதூர்த் தவளமா
மணிப்பூங் கோயிலும் அமர்ந்தாய் தனியனேன் தனிமை
நீங் குதற்கே.

க

புழுக்குதி வினையேன் வினைகெடப் புகுந்து புணர்
பொரு ளுணர்வுதூல் வன யால் வழங்குதேன் பொழியும்
பவளவாய் முக்கண் வளரொளி மணிநெடு குன்றே
முழங்குதீம் புனல்பாய்ந் திளவரால் உகளும் முகத்தலை அ த்
தமர்ந் தடியேன் விழுங்குதீங் கனியாய் இனிய ஆனந்த
வெள்ளமா யுள்ளமா யினையே.

உ

(க) அக உயிர்க்கு அமுதே - உயிரினுக்குள் அமுதம் போன்று
இன்பம் தருபவனே ; அல்லது அகவு உயிர்க்கு அமுதே - (உன்னை
என்பினால்) அழைக்கும் உயிர்களுக்கு அமுதம் போன்று இன்பம்
தருபவனே. ஆரணம் - வேதம். பன்ன ஆபரண பாம்புகளை
ஆபரணமாகத் தரித்தவனே. தவளம் - வெண்ணிறம்.

(உ) புழுங்கு தீவினையேன் - தீவினையினால் வரும் துன்ப
முடையேன். புகுந்து - என் மனத்தினுட் புகுந்து. புணர் பொருள்
அடையவேண்டிய மெய்ப்பொருளை. உணர்வு தூல் - ஞான தூல்.
வழங்குதேன் பொழியும் ப வளவாய் - மழை பொழிவதுபோல்
பேரின்ப உணர்ச்சியை மிகுதியும் விளைவித்தின்ற பவாம் போன்று
சிவந்த வாயினையும். மு த்தலை அகத்து அமர்ந்து - திருமுகத்தலை
என்னும் தலத்தினி. த்து வீற்றிருந்து. ள்ளம் ஆயினே என் மனம்
முழுமைபும் கிறைந்து விட்டன.

கன்னெகா -ள்ளக் கள்வனென் நின்கட் கசுவிலேன்
கண்ணிலீர் சொரியேன், முன்னகா வொழியேன் ஆயினுஞ்
செழுநீர் முகத்தலை அகத்தமர்ந் துறையும், பன்னகா பரணு
பவளவாய் மணியே பாவியேன் ஆனிபுள் புழுந்த தென்
னகா ரண(ம்)நீ யேழைநா யடியேற் கெளிமையோ பெருமை
யா வதுவே.

௩

கேடிலா மெய்ந்தூல் கெழுமியுஞ் செழுநீர்க் கிடையனு
ருடையவென் நெஞ்சிற் பாடிலா மணியே மணியுமிழ்ந்
தொளிரும் பரமனே பன்னகா பரணு, மேடெலாஞ் செந்
நெற் பசங்கதிர் விளைந்து மிகத்திகழ் முகத்தலை முதுநர்,
நீடினா யெனினும் உள்புகுந்(து) அடியேன் நெஞ்செலாம்
நிறைந்துநின் றுயே.

௪

அக்கனா வனைய செல்வமே சிந்தித் தைவரோ டென்
னெடும் விளைந்த, இக்கலாம் முழுதும் ஒழியவந் துள்புக் கென்
னையா ளாண்ட நாயகனே, முக்கண்ணா யகனே முழுதல
கிறைஞ்ச முகத்தலை அகத்தமர்ந்(து) அடியேன் பக்கல்ஆனந்
தம் இடையறா வண்ணம் பண்ணினாய்பவளவாய்மொழிந்தே.

(௩) கல்நெகா உள்ளம் - கல்லைப்போன்று உருகாத மனம்.
முன்னகா ஒழியேன் - உன் முன்னே சிரித்தலை நீக்கேன் ; விளை
யாட்டுப் புத்தியுடையேன். அமர்ந்து - ஹையும் - விரும்பிக் கோயில்
கொண்டிருக்கும்.

(௪) கேடு இலா மெய்ந்தூல் - கேட்டை இல்லையாகச் செய்யும்
மெய்புணர்வைக் கொடுக்கும் தூல். கெழுமியும் - பழகியும். செழு
நீர்க் கிடை அன்னார் உடைய என் நெஞ்சில் நீரிடத்துக் கிடந்தும்
நீர் ஊறாத தக்கையைப் போன்று (மெய்ந்தூற் கருத்துகள் ஒன்றும்
பதியாத) என் மனதில் (அமர்ந்த). கிடை - தக்கை. பாடு - அழிவு.
மேடு - மேட்டு நிலங்கள். நீடினாய் நெடுகாலமாக - ஹைகின்றாய்.

(௫) வரி 1. - னாவைப் போன்று நிலையற்ற அப்பொருட் செல்
த்தையே ஈட்டுவதிலும் காத்தவிலும் மனதைச் செலுத்திய ஐம்
புலன்களுக்கும் எனக்கும் நேரிட்ட இக் லகம் முழுவதும் ஒழியும்
படி. நீ என்னை ஆட்கொள்ளுமுன் ஐம்புலன்களுக்கும் எனக்கும்
போராட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டே இருந்தது. ஆட்கொண்ட பிறகு
அப்போராட்டம் முற்றிலும் ஒழிந்தது. இடையறா, வண்ணம்
நடுவில் வீட்டு நீங்காதபடி. பவளவாய் மொழிந்த - பவளம்போன்று
சிவந்த வாயினால் உபதேசித்தருளி.

புனல்பட உருகி மண்டழல் வெகும்பிப் பூம்புனல் பொதிந்துயி ரளிக்கும் வினைபடு நிறைபோல் நி றந்த வேதகத்தென் மனம்நெக மகிழ்ந்தபே ரொளியே முனைபடு மதில்முன் நெரித்த நாயகனே முகத்தலை யகத்தமர்ந் தடி யேன், வினைபடும் உடல் புருந்துநின் றமையால் விழுமிய விமானமா யினதே.

சு

விரியுநீர் ஆலக் கருமையும் சாந்தின் வெண்மையுஞ் செந்திறத் தொளியுங் கரியும் நீறும் சனலுமொத் தொளி ருக் கழுத்திலோர் தனிவடங் ட்டி முரியுமா நெல்லா முரிந் தழகியையாய் முகத்தலை யகத்தமர்ந் தாயைப் பிரியுமா னுளதே பேய்களோஞ் செய்த பிழைபொறுத் தாண்ட பேரொளியே.

எ

என்னையுன் பாத பங்கயம் பணிவித் தென்பெலாம் உரு கரீ யெளிவந் துன்னையென் பாட்வைத் தென்குமெஞ் ஞான் றும் ஒழிவற நிறைந்தவொண் சுடரே முன்னையென் பாசம் முழுவதும் அகல முகத்தலை யகத்தமர்ந் தெனக்கே கன்ன லும் பாலு் தேனும்கூர் அமுகங் கனியுமாய் இனியையா யினையே.

அ

(சு) வரி 1. 2, (சுவெதற்குமுன்) நீர்ப் பட்ட மாத்திரத்தில் சுரைந்து போகும் தன்மையுடையதும், (மண்டு+அழல்) மிகுந்த தீயிடையிட்டு சுட்ட பொழுது அழகிய நீரைத் தன்னிடத்து வைத் துக்கொண்டு உயிரை காப்பாற்றும் தன்மை வாய்ந்ததுமான, வேலைப் பாடமைந்த நீர்ச்சால் போன்று, மாறுபாடு அடைந்த என் மனத்துள் நிறைந்து மனம் உருக, மகிழ்ந்து அருள் புரிந்த பேரொளி வடிவி னனே. நிறை - நீர்ச்சால். முனைபடும் - பகைத்து வந்த. வினைபடும் உடல் - வினையினால் எடுத்த உடம்பு.

(எ) விரியும் நீர் ஆலம் கடலினிடத்து எழுந்த ஆலகாலவிஷம். சாந்து - லவைச் சாந்துபோல அணிந்த வெண்ணீறு. வரி 2. கரி யையும் நீறுபூத்த நெருப்பையும் ஒத்துப் பிரகாசிக்கும் கழுத்தில். விம் தங்கிய இடத்திற்குக் கரி உவமை. முரியுமாதெல்லாம் முரிந்து - தோன்றும் வகை யெல்லாம் தோன்றி தின்று. பிரியும் ஆறு உளதே - பிரியும் வ உடோ? இல்லை.

(அ) பங்கயம் - தாமரை. கன்னல் சர்க்கரை - கருப்பஞ்சாறு.

அம்பரா அனலா அனிலமே புவிநீ அம்புவே இந்
துவே இரவி உம்பரால் ஒன்றும் அறிவொணை அணுவாய்
ஒழிவற நிறைந்தவொண் சுடரே மொய்ம்பராய் டலஞ்
சொல் முதறி வாளர் மு த்தலை யகத்தமர்ந் தெனக்கே
யெம்பிரா னாகி ஆண்டநீ மீண்டே எந்தையுந் த யுமா
யினேயே. கூ

மூலமாய் முடிவாய் முடிவிலா முதலாய் முகத்தலை ய த்
தமர்ந் தினிய பாலுமாய் அமுதாம் பன்னகா பரணன் பனி
மலர்த் திருவடி இணைமேல் ஆலையம் டாகின் அனையசொற்
கருவூர் அமுதுறழ் தீந்தமிழ்மாலை சீலமாப் பாடும் அடியவ
ரேல்லாஞ் சிவபதங் குறுகிநின் றுரே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

௫ திரைலோக்கியசுந்தரம்*

பண . ஈந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீரோங்கி வளர்கமலம் நீர்பொருந்தாத் தன்மையன்றே
யாரோங்கி முகமலர்ந்தா கருவினையேன் திறம்மறந்தின்

(கூ) அம்பரா - ஆகாயமாயுள்ளவனே. அனிலம் - காற்று. அம்பு-
நீர். அணு - உயிர். சிவபெருமானுடைய அஷ்ட மூர்த்தங்கள்.
மொய்ம்பராய் - மன உறுதி உடையவராய். நலம்சொல் முதறி
வாளர் - நன்மையைச் செய்யும் சொற்களைப் போதிக்கின்ற பேரறி
வுடையோர் (வாழ்கின்ற). எம்பிரான் எமக்குத் தலைவன்.

(க௦) ஆலை அம்பாகு - கரும்பினின்றும் -ண்டான இனிய ற்
கண்டு. உறழ் - ஒத்த. சீலமாப்பாடும் அழகா ப் பாடுகின்ற

*இத்தலம் சோழ நாட்டில் ஆடுதுறை என்னும் இருப்புப்
பாறை நிலயத்திற்கு அருகில் உள்ளது. அதற்கு திரைலோக்கி என்
னும் பெயர் வழங்குகின்றது.

(கூ) சீர்ஓங்கும் பொழில் கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தானே.
அருவினையேன் திறம் மறந்து இன்று ஊர் ஓங்கும் பழி பாராது

ஹாரோங்கும் பழிபாரா துன்பாலே விழுந்தொழிந்தேன்
சீரோங்கும் பொழில்சோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுத வின்றுவரை
கையாநீ தொழுதருவி ண்ணரசு சொரிந்தாலுஞ்
செய்யாயோ அருள்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

அம்பளிங்கு பகலோன்பா லடைப்பற்று யிவள்மனத்தின்
முன்பளிந்த காதலும்நின் முகந்தோன்ற விளங்கிற்றால்
வம்பளிந்த கனியேயென் மருந்தேநல் வளர்முக்கட்
செம்பளிங்கே பொழிற்கோடைத் திரைலோக்கியசுந்தரனே

ஆரோங்கி மு ம் மலர்ந்தாங்கு உன்பாலே விழுந்து ஒழிந்தேன். நீர்
ஒங்கி வளர்கமலம் நீர் பொருந்தாத் தன்மையன்றே - உ ந ட.
பொழிப்புரை : சிறப்புற்று ஒங்கும் பொழில்களால் சூழப்பட்ட
கோடை என்னும் தலத்தில் திரைலோக்கிய சுந்தரம் ன்னும்
திருக்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே . போக்குதற் கரிய
தீவினையினேன் என்னுடைய மேன் மைய மறந்து, இன்று உயிரா
ரால் பழிக்கப்படுதலையும் கவனியாமல், ஒளி யிருந்து மு ம்
மலர்ந்து, உன்னிடத்தே சரணடைந்தேன். அப்படியிருந் தும் நீரில்
செழித்த வளர்கின்ற தாமரையில் நீர் ஒட்டாமல் இருக்கும் தன்மை
யைப்போல் நீ என்னுடன் ஒட் டாமல் இருக்கின்றாய். ஆர் - ஒளி.
ஆங்கு அசை.

(உ) நையாத - உரு நாத. உலாப்போந்த - பவனி வந்த முதல்
இரண்டு பா ள்களும் தலைவி (உயிர்) தலைவனிடம் (டவுளிடம்)
தன் காதலைப்பற்றிக் கூறிய மொழிகள் போன்றவை

(ஈ) இந்த பாடல் முதல் 10- து பாடல் வரை தோழி தலைவ
னிடம் கூறிய மொழிகளாக அமைந்துள்ளன. ரி 1, 2. அழகிய
பளிங் னானது சூரியன் முன்னிலையில் அடைகின்ற ஒளியைப்போல
இவள் மனத்தில் முன்பு இருந்த முகிர்ந்த நாதலும் உன் முகத்
தக் கண்டவுட ன் விள மாய்த் தோன்றியது. வம்பு அளிந்த
கனியே - ராசினையோடுங் கூடிய பழுத்த பழமே.

மைஞ்ஞின்ற குழலாஸ்தன் மனந்தரவும் வளைதாரா
திஞ்ஞின்ற கோவணவன் இவன்செய்த தியார்செய்தார்
மெய்ஞ்ஞின்ற தமர்க்கெல்லாம் மெய்ஞ்ஞிற்கும் பண்பினுறு
செய்ஞ்ஞன்றி யிலன்கோ டத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

நீவாரா தொழிந்தாலும் நிற்பாலே விழுந்தேழை
கோவாத மணிமுத்து குவளைமலர் சொரிந்தனவால்
ஆவாவென் றருள்புரியாய் அமரர்கணம் தொழுதேத்தும்
தேவாதென் பொழிற்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே

முழுவதும்நீ ஆயினும்இம் மொய்குழலாள் மெய்ம்முழுதும்
பழுதெனவே நினைந்தோராள் பயில்வதும்நின் னொருநாமம்
அழுவதும்நின் திறம்நினைந்தே அது னன்றோ பெறும்பேறு
செழுமதில்குழ் பொழிற்கோடைத் திரைலோக்கியசுந்தரனே.

தன்சோதி யெழுமேனித் தபனியப்பூஞ் சாயக்காட்டாய்
உன்சோதி எழில்காண்பான் ஒலிடவும் உருக் காட்டாய்

(ச) மைஞ்ஞின்ற - ம+நின்ற; கருவிறமுடை ய. இஞ்ஞின்ற
இ+நின்ற; இவ்விடத்தே நின்ற. மெய்ஞ்ஞின்ற மெய்நெறியில்
நின்ற. மெய்ஞ்ஞிற்கும் பண்பின் உறு - உண்மையா நடந்து
கொள்ளும் தன்மையினால் டண்டாகின்ற. மனம் தரவும் னைதாரா
மையால், 'செய்ந்நன்றி இவன்' என்றார். செய்ஞ்ஞின்ற நீலம்...
...மைஞ்ஞின்ற ஒண்கண்.....அப்ப.

(ரு) ஏழை நிற்பாலே விழுந்து-இந் ப் பெண் உன்னிடத்து
காதல் கொண்டு. வரி 2. கண்கராகிய நீலோற்பல மலர் கோக் ப்
படாத அழகிய முத்துக்களை (கண்ணீரை)ச் சொரிந்தன.

(சு) முழுவதும்.....நினைந்தோராள் நீ எல்லாப் பொருள்
களிலும் லந்து நின்ற போதிலும் இம்மொய்த்த சுந்தலையு டய
பெண்ணிடத்து நீ ாராமையால் தன்னுடல் முழுதும் குற்றமுடை
யது என்று எண்ணி மனம் தெரியாமல் இருக்கின்றாள். பயில்வதும்
நின் ஒருநாமம் சதா சொல்லி கொண்டிருப்பதும் உன் ஒப்பற்ற
நாமம் தவிரே ரென்றுமில்லை.

(எ) வரி 1. தன்னுடைய சோதியுடன் கூடிய திருமேனியின்
பொன் போன்ற அழகிய சாயலை (நிறத்தை)க் காட்டமாட்டாய்
ஒலிடவும் இவன் ஒலமிட்டு அழைக்கும்.

துஞ்சாகண் இவளுடைய துயர்தீரும் ஆறுரையாய்
செஞ்சாவி வயற்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே. எ

அரும்பேதைக் கருள்புரியா தொழிந்தாய் நின் அவிர்சடைமேல்
நிரம்பாத பிறைதூவும் நெருப்பொடுநின் கையிலியாழ்
நரம்பாலு முயிரீர்ந்தாய் நளிர்புரிசைக் குளிர்வனம்பா
திரம்போது சொரிகோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே. அ

ஆறாத பேரன்பி னவருள்ள குடிபாண்டு
வேறுகப் பலர்கூழ வீற்றிருத்தி யதுகொண்டு
வீறாடி யிவளுண்ணப் பொதுநீப்பான் விரைந்தின்னந்
தேரூள்தென் பொழிற்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

சரிந்ததுகில் தளர்ந்தஇடை அவிழ்ந்தகுழல் இளந்தேரிவை
இருந்தபரி சொருநாள் ண் டிரங் டாயெம் பெருமானே
முரிந்தநடை மடந்தையர்தம் முழி கொல்லியும் வழங்கொலியுந்
திருந்துவிழ வணிகோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

எ. துஞ்சாகண் - இவன் கண் உறங்காது. செஞ்சாவி வயல்
செந்நெல் விளையும் வயல்.

(அ) அவிர்சடை - பிராசிக்கும் சடை. வரி 2, 3. முற்றாத
இளம்பிறை சிந்துகின்ற நெருப்பினாலும், உன் கையிலிருக்கின்ற
யாழ் நரம்பின் இசையாலும் இவளுடைய உயிர்ப் பிளந்தாய்.
பெருமை மிக் மதில்களாற் சூழப்பட்ட குளிரந்த மீதவனம் பாதிர்
மலர்களைச் சொரிகின்ற.

(க) ஆறாத தணியாத. வீறு ஆடி. உன் பெருமையில் ஈடுபட்டு.
பொது நீப்பான் - உண்ணப் பொதுத்தன்மையினின்று நீங்கித்
தனனே உரியவனாகச் செய்யும்பொருட்டு. தேரூள் தேறுதலை
யடையா விருக்கின்றான்.

(க0) வரி 1. நழுவின ஆடையோடும் தளர்ந்த இடையோடும்,
அவிழ்ந்த கூந்தலோடும் இந்த இளம் பெண் இருந்த நிலை மயினை.
முரிந்த நடை - துள்ளிப் போகின்ற நடை. முழங்கு ஒலியும்
வழங்கு ஒலியும் திருந்து விழவு அணி பாடல்களினால் எழுகின்ற
ஒலியும் ஆடலில் சிலம்பு முதலிய அணி ளினால் எழுகின்ற ஒலி
யும், திருத்தமா முறையில் நிகழும் திருவிழாவினை அலங்கரிக்கின்ற.

ஆரணத்தேன் பருகிஅரும் தமிழ்மாலே கமழவருங்
காரணத்தின் நிலைபெற்ற கருவூரன் தமிழ்மாலே
பூரணத்தா லீரைந்தும் போற்றிசைப்பார் கார்தாரஞ்
சீரணைத்த பொழிற்கோவை த் திராலோக்கிய சுந்தரனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அ கங்கைகொண்டசே ளேச்சரம்

ப - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னமாய் விசம்பு பறந்தயன் தேட அங்கனே
பெரியநீ சிறிய என்னையாள் விரும்பி யென்மனம் புகுந்த
எளிமையை யென்று(ம்)நான் மறக்கேன் முன்ன(ம்)
மாலறியா ஒருவனும் இருவா முக் னு நாற்பெருந் தடந்
தோள் கன்னலே தேனே யமுதமே கங்கை கொண்டசே
ளேச்சரத் தானே.

க

(கக) சிறப்பு வாய்ந்த சோலைகள் சூழ்ந்த கோடைத் திரை
லோகிய சுந்தரனே . இந்த அரிய தமிழ் மாலே வேதங்களின் சாட
மாகிய தேனைக் குடித்து, சிவமணம் கமழப்பெற்ற காரணத்தினால்
அழியாத தன்மை வாய்ந்தது. ருவூர்த்தேவரால் இயற்றப்பட்ட
தமிழ்ப்பாமாலையில் தொடுத்த பத்து பாடலையும் கார்தாரப் பண்ணி
னால் போற்றி இசையோடு ஒதுபவர் சிறைவை அடைவார்கள்.

(க) தேட அங்கனே பெரியநீ தேடும்படி அவ்வளவு பெரிய
உருவத்தைக் கொண்ட நீ. இருவா இருவடிவமாய் (ஆணும்
பெண்ணுமாய்) இருப்பவனே . ன்னல் - கரும்பு.

உள்ளெகிழ்ந் துடலம் நெக்குமுக் சுண்ண ஓலவென் றோலமிட் டொருநாள் ம ணின்னின் றலதேன் வழிமொழி மாலை மழலையஞ் சிலம்படி முடிமேற் பண்ணினின் றுருகேன் பணிசெயன் எனினும் பாவிதேன் ஐவியுள் புகுந்தென் கண்ணின்னின் றகலா னென்கொலோ கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

அற்புதத் தேய்வம் இதனின்மற் றுண்டே அன்போடு தன்னையஞ் செழுத்தின் சோற்புத் துள்வைத் துள்ளமள் னுறுந் தொண்டருக் கேண்திசைக் கனகம் பற்பதக்குவை யும் பைம்போன்மா ள்கையும் பவளவா யவர்ப்பனைமுலையுங் கற்பகப் போழிலும் முழுதுமாம் கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

ஐயபொ டிட்ட அழகுநாள் துதலும் அழகிய விழி யும்வெண் றீறுஞ் சைவம்விட் டிட்ட சை கருஞ் சடை மேல் தாங்கமுஞ் சதங்கையுஞ் சிலம்பும் மொய்கொளெண் திக்குங் கண்டநின் தொண்டர் முகமலர்ந் திருகண்ணீர் அரும் பக் கைகள்மொட் டிக்கு மென்கொலோ கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

(உ) உள்ளெகிழ்ந்து மனம் உருகி. வழி மொழிமாலை - சிவ பெருமானை அடையும் வழியைப்பற்றிக் கூறும் பாமாலை, அல்லது சிவபெருமான் திருவருள் வழி நின்று மொழிந்த பாமாலை. மழலை... பண்ணி பாமாலை சூட்டப்பெற்ற மழலை மொழிபால் ஒலி'கின்ற அழகிய சிலம்புகள் அணிந்த திருவடினை என் முடியின்மேல் சூடி.

(ங) இதனின் மற்று உண்டே - இதைவிட வேறு உண்டோ? இல்லை. அன்னாரும் - களிக்கும். பல் பதக் குவை - பல்வகைப்பட்ட (விதிக்) குவியல். முழுதும் ஐம் - இவை முழுவதும் ஆகும் (சுலபமாகக் கிடைக்கும்).

(ச) ஐய - அழா. சைவம் விட்டிட்ட - சிவத்தின் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்ற. தாங்கம் - (கங் யின்) அலை. எண் திக்கும் மொய்கொள் நின்தொண்டர் ண்ட மும் மலர்ந்து இவற்றைக் கண்ட, எட்டுத் திக்குகளிலும் கூட்டமாகக் கூடியுள்ள உன் தொண்டர்களுடைய மு ம் மலர்ந்து. மொட்டிக்கும் - குவியும்.

சுருதிவா னவனும் திருடு மாலாம் சுந்தர விசம்பின்
இந்திரனும் பருதிவா னவனும் படர்ச்சடை முக்கட் பகவ
னும் அகவுயிர்க் கமுதாம் எருதுவா கனனும் எயில் ள்முள்
றெறித்த ஏறுசே வகனுமாம் பின்னும் கருதுவார் கருதும்
உருவமாம் கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. ரு

அண்டமோ ரணுவாம் பெருமைகொண் டணுவார்
அண்டமாஞ் சிறுமைகொண் டடியேன் உண்டலுண் உனக்
காம் வகையென துள்ளம் உல்கலந் தேழுபரஞ் சோதி
மொண்டநாண் பாம்பாம் பெருவரை வில்லிற் குறுகலர் புரங்
கள்மூன் றெறித்த கண்டனே நீல கண்டனே கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத்தானே. க

மோதலைப் பட்ட கடல்வயி றுதித்த முழுமணித் திர
ளமு தாங்கே தாய்தலைப் பட்டங் குருகியொன் றுய தன்

(ரு) சுருதி வானவன் பிரமன். ஆம் - ஆகும்; ஆவான். பருதி
வானவன் - சூரியன். அக உயிர்க்கு அமுதாம் - உயிரினுள்ளே
அமுதம்போல் பேரி 'ப வுணர்ச்சி தருபவனாவான். ஏறு சேவக
னும் ஆம் ஆண் சிங்கம் போன்ற வீரனும் ஆவான். சங்கைகொண்ட
சோளேச்சரத்தான் சுருதிவானவன் ஆவான், நெடிய திருமாலா
வான்.....என்று கூட்டுக.

(சு) வரி 1. சிவபெருமானே நோக் அண்டங்களெல்லாம்
அணுக ளாய்த் தோன்றுமாறு அத்தனை பெரியனையும், சிவபெரு
மானே நோக்க அணுகு 'ர் அண் டங்கள்போலத் தோன்றும்படி அத்
தனை சிறியனையும். வரி 2. அடியேன் உண்ட ஆகாரம் உனக்கு
ஆகும் வகையாக என்னுள்ளத்தினுள் அத்துவிதமாகக் "லந்து
எழுகின்ற மேலான ஒளியே. வரி 3. (வாகுகி என்னும்) பாம்பை
வில்லின் நாணுகக்கொண்டு, பெரிய மேரு மலையை வில்லாகக்
கொண்டு பை வருடைய முப்புரங்களை எரித்த. கண்டன் வீரன்

(எ) வரி 1. மோதும் தன் மயுள்ள அலை ளோடுகூடிய டலி
னிடத்துத் தோன்றிய பூரணமான நவரத்தினக் கூட்டமும் அமுத
மும், அவ்விடத்தே. தாய் தலைப்பட்டு - தாயைப்போன்ற தலையன்பி
னைக் காட்டி.

மையி லெண்ணைமுன் ஈன்ற நீதலைப் பட்டா வியானுமல் வகையே நிசுசரர் இருவரோ டொருவர் காதலிற்பட்ட கருணையாய் கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. எ

தத்தையங் கணையார் தங்கள்மேல் வைத்த தயாவைநா றுயிரங் கூறிட்., த்திலங் கொருக றுன்கண்வைத் தவருக் கமருல களிக்குநின் பெருமை பித்தனைன் றொருகாற் பேசுவ ரேனும் பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யு் கைத்தலம் அடியென் சென்னிமேல் வைத்த கங்கை கொ டசோ ளேச்சரத் தானே. அ

ப ணிய தழல்காய் பாலளா நீர்போற் பாவமுன் பறைந்துபா லனைய புண்ணியம் பின்சென் றறிவினுக் கறி யப் புருந்ததோர் யோகினிற் பொலிந்து துண்ணி ய யெனினும் நம்பதின் பெருமை துன்னிடை யொடுங் நீ வந்தென் கண்ணினுண் மணியிற் கலந்தனை கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. கூ

(எ) நீ தலைப்பட்டால் - நீ வெளிப்பட்டுத் தோன்றினால், யானும் அவ்வகையே-நானும் உன்னோடு உருகிக் கலந்து ஒன்றாய் விடுவேன். நிசுசரர் இருவரோடு ஒருவர் - திரிபுர சம்ஹார ராவத்தில் தப்பிப் பிழைத்த மூன்று இராக் தர்கள் ; இவர்கள் சிவபெருமானிடத்து அர்ப்பு பூண் வர் ன். காதலிற்பட்ட கருணையாய் - அன்பிற்கு ஈடு பட்ட ருணையை யுடையவனே.

(அ) தத் த அங்கணையார் கினியைப் போன்ற அழகிய மடந்தையர். தயா - அன்பு. பிழைத்த வ - பிழைகளை. வரி 4. -ன் கை ய என் சிரத்தின்மேல் வைத்து தீட்சைசெய்த.

(க) வரி 1-2. பாலோடு கலந்த நீரானது மூட்டிய தீயினால் காய்ச்சப்பட்ட மாத்திரத்தில் பாலைவிட்டு நீக்கிவிடுவதுபோல, பாவம் முன்னே ஓ பாலெப்போன்ற புண்ணியம் பின்னே சென்று அறிவினால் அறியும் வகையா என்னுள்ளே புகுந்து, ஒரு யோ மாரக் த்தில் விளங்கி. வரி 4. நீ மிக எளியையாகி வந்து கண்ணில் மணி வந்து கிற்பகபோல் என்னோடு கலந்து நின்றனை.

அங்கைகொண் டமரர் மலர்மழை பொழிய அடிச்சிலம்(பு)
அலம்பவந் தொருநாள் உங்கைகொண் டடியேன் சென்னி
வைத் தென்னை உய்யக்கொண் டருளினை மருங்கிற் கொண்
கைகொண் ட னுங்குங் கொடியிடை காணிற் கொடியுளென்
றவிர்சடை முடிமேற் கங்கைகொண் டிருந்த கடவுளே
கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. க0.

மங்கையோ டிருந்தே யோருசெய் வாளை வளரிளந்
திக்களை முடிமேற் றையோ டணியுங் கடவுளைக் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே அங்கையோ டேந்திப்
பவிதிரி கருவூர் அறைந்தசொன் மாலையா லாழ்ச் செங்
கையோ லேகி லரசவீற் றிருந்து திளைப்பதுஞ் சீவனருட்
கடலே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

(க0) அங்கை - அழகிய க. அலம்ப - ஒலிக்க. மருங்கி'.....
கொடியன் என்று - கொங்கையின் பாரத்தினால் துவளும் கொடி
போன்ற இடையையுடைய, பக்கத்தில் இருக்கும் உமாதேவியார்
கண்டால் கோபிப்பாள் என்று எண்ணி. அவிர்ச ட - பிரகாசிக்கும்
சடை.

(க) மங்கையோ டிருந்தே யோருசெய்வானை உமாதேவியே,
மிருந்தே யோகம் செய்பவனைப்போல் காணப்படுபவனை. வரி 4.
சக்ரம் ஏந்திய யுடன் ச்ரவர்த்தியாய் அரசு செலுத்தி சிவ.
பெருமா திரு ருட் கடலில் மூழ்கியிருப்பார்.

6. திருப்புவண்ம்

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருள் புரிந்(து)ஆள் ஆண்டுகொண் டிங்ஙன் சிறி
பனுக் கினியது காட்டிப் பேரிதருள் புரிந்தா னந்தமே
தருநின் பேருமையிற் பேரியதோன் றுளதே மருதா சிருங்
கோங் ககின்மரஞ் சாடி வரைவளங் கவர்ந்திழி வைகைப்,
பொருதிரை மருங்கோங் காவண வீதிப் பூவணங் கோயில்
கொண் டாயே. க

பாம்பணைத் துயின்றோள் அயன்முதல் தேவர் பன்
னெடுங் காலம்நிற் காண்பான் ஏம்பலித் திருக்க என்னுட்
புகுந்த எளிமையை யென்று(ம்)நான் மறக்கேன் தேம்புனற்
பொய்வை வானேவாய் மடுப்பத் தெளிதரு தேறல்பாய்ந்
தொழுகும் பூம்பணைச் சோலை ஆவண வீதிப் பூவணங்
கோயில்கொண் டாயே. உ

(க) ஆள் ஆண்டுகொண்டு-அடியவனா ஆட்கொண்டு. இனியது
காட்டி - இன்பத்தைத் தரும் பொருள் இன்னது என்று தெரி
வித்து. உளதே - உண்டோ? இல்லை. சாடி வரை வளம் கவர்ந்து
இழி - அடித்துக்கொண்டு மலையின் மேலுள்ள வளப்பமாகிய
பொருள் னை வாரிக்கொண்டு இறங்கி வருகின்ற. பொரு தி ர
மருங்கு - அலைகள் மோதுகின்ற கரைகளின் பக்கத்தில். ஒங்கு
ஆவண வீதி - பெரிய னை வீதி யடிபடைய.

(உ) நிற்காண்பான் - உன்னை காணும் பொருட்டு. ஏம்பலித்
திருக்க பேராவல் கொண்டிருக்க. வரி 3. இனிப்பாகிய நீ ர
குளங்களில் உள்ள வானேமீன்கள் வாயினால் உட் டொள்ளும்படியா
தெளிந்ததேன் பாய்ந்து (குளத்தில்) ஒழுகும்படிச் செய்யும். பூம்
பணைச் சோலை - அழகிய உயர்ந்த சோலை.

ரைகட லொலியில் தமருகத் தரையிற் கையினிற்
கட்டிய கயிற்றால் இருதலை யொருநா வியங்கவந் தொரு
நாள் இருந்திடா யெங்கள்கண் முகப்பே விரிதிகழ் விழ
வின் பின்செல்லோர் பாடல் வேட்கையின் வீழ்ந்தபோ
தவிழ்ந்த புரிசடை துருக்கும் ஆவண வீதிப் பூவணங்
கோயில்கொண்டாயே.

ந

கண்ணியன் மணியின் சூழல்புக் கங்கை கலந்துபுக்
கொடுக்கனேற் கங்கன் நுண் விலைய யெனினும் நம்பலின்
பெருமை நுண்ணிமை யிறந்தமை யறிவன், மண்ணியன்
மரபில் தங்கிருள் மொழுப்பின் வண்டினம் பாடலின் றுடும்,
புண்ணிய மகளிர் ஆவண வீதிப் பூவணங் கோயில்கொண்
டாயே.

ச

கவினைப் பாசக் டல்கடந் தைவர் கள்ளரை மெள்
ளவே துரந்துன், அடியினை யிரண்டும் அனையுமா தடைந்

(உ) வரி 1, 2. கடற்கரையில் எழுகின்ற அலைகளின் ஒலியைப்
போல், உடுக்கையின் இடையில் பிடித்த கையில் கட்டிய கயிற்றின்
நுனியில் உள்ள நாவிலை உடுக்கையின் இரண்டு பக்கங்களிலும்
ஒசை உண்டாகும்படியாக ஒருநாள் வந்து எங்கள் கண்முன்பாக
இருக்கமாட்டாயா. வரி 3. பரந்து விளங்குகின்ற திருவிழாவின்
பின்னே செல்வோர், பாட்டினிடத்து மிக்க விருப்பத்தினால் மயங்
கிக் கீழே வீழ்ந்தபோது அவிழ்ந்த முறுக்கோடு கூடிய சடையைக்
கட்டுகின்ற. துருக்கும் - கட்டுகின்ற.

(ச) வரி 1, 2. நீ சோர்ந்த என்னிடத்து கண்ணிற் பொருந்
திய மணியின் உள்ளித் த்தில் புகுந்து என்னுடன் கலந்து அவ்வாறு
நுட்பமாயிருந்தாலும் இறைவனே. அணு வயும் கடந்து நின்ற
உன் பெருந்தன்மை ய அறிவேன். வரி 3. தரையினிற் த்து.
இருள் தங்கும்படி அடர்ந்த சோலைகளில் ண்டிக் கூட்டங்கள் பாட,
அவற்றின் அருகே தேவமாதர் நின்று ஆடுகின்ற.

(டு) கவினைப் பாசக் டல் கடந்து - கொடிய வினை என்ன
னும் கயிற்றினாற் கட்டப்பட்டு பிறவிக்கடலுள் வீழ்த்தப்பட்ட நான்
அவற்றினின்றும் தப்பி. ஐவர் ள்ள ர மெள்ளவே துரந்து
ஐம்புலன்களாகிய ள்வ ர மெதுவா ஓட்டி.

தேன் அருள் செய்வாய் அருள்செயா தொழிவாய் நெடுகிலை
மாடத் திரவிருள் கிழிக்க நிலைவிளக் கலகில்சா லே ம்
புடைகிடந் திலங்கும் ஆவண வீதிப் பூவணங் றோயில்
கொண் டாயே. (ரு)

செம்மனக் கிழவோ ரன்புதா பென்றுன் சேவடி
பார்த்திருந் தலச எம்மனங் குடிகொண் டிருப்பதற் கியா
னார் என்னுடை அடிமைதான் யாதே அம்மனங் குளிர்
நாட் பவிக்கெழந் தருள அரிவையர் அவிழ்குழல் சுரும்பு
பொம்மென முரலும் ஆவண வீதிப் பூவணங் றோயில்
கொண் டாயே. (சு)

சொன்னவின் முறைநான்(கு) ஆண முணராச் சூழல்
புகுந் தாரித்தநீ யின்று கன்னவின் மனத்தேன் கண்வலைப்
படுமிக் கருணையிற் பெரியதொன் றுளதே மின்நவில்
கனக மாளிகை வாய்தல் விளங்கினம் பிறைதவழ் மா ம்

(ரு) அருள் செய்வாய் அருள் செயாது ஒழிவாய் நீ அருள்
செய்தாலும் செய்யா விட்டாலும் எனக்குச் சம்மதம் தான். நெடு
கிலை மாடம் - உயர்ந்த அடுக்கு-ளையுடைய மாளிகைகள். அலகில்
சாலேகம் புடைகிடந்து இலங்கும் - எண்ணில்லாத பலகணி (ஜன்
னல்)களின் பக் த்தில் கிடந்து விளங்கும்படியான.

(சு) செம்மனக் கிழவோர்-செம்மையான (திருந்திய) மனத்தை
யுடைய பெரியோர். அன்புதா - உன்னிடத்து அன்பை எனக்கு
கொடு. “இறவாத இன்பஅன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பெரியபுராணம். அலச வருந்த. யான் ஆர் - நான் என்ன தகுதி
யுடையவன். யாதே என்ன தகுதியுடையது. வரி 3. சிவ
பெருமான் பிட்சை ஏற்க எழுந்தருளியபோது, அவரைக் கண்ட
மாதர்கள் கூந்தல் (சாதலினால்) அவிழ், அவர்கள் கூந்தலில் தரித்த
மலர்களில் மொய்த்துக்கொண்டிருந்த வண்டு என் பொம்மென்று
சப்திக்கும். சுரும்பு வண்டு.

(எ) வரி 1. புழந்து சொல்லும்படியான தகுதியினையுடைய
வேதங்களால் எட்டி உணரமுடியாதபடி உர் இரத்தில் ஒளித்துக்
கொண்டிருக்கையில் மனத்து என்கண் வலைப்படும் இக்கருணை
யில் - கல்லென்று சொல்லும்படி (வலைப் போன்ற) டுனமா
மனத்தையுடைய எண்ணத்தைய வலையிற் சிக்குண்டு கிடக்கின்ற
இந்தக் கருணையைவிட. மின்நவில் மின்னல் என்று சொல்லும்
படி அவ்வளவு பிரகாசத்தை யுடைய வாய்தல் - முற்றம்

பொன்றவில் புரிசை யாவண வீதிப் பூவணம் கோயில்
கொண் டாயே

௭. அ. கூ

பூவணம் கோயில் கொண்டேனை ஆண்ட புனிதனை
வனிதை பாகனை வெண் கோவணம் கொண்டு வெண்தலை
யேந்துங் குழகனை யழகெலாம் நிறைந்த தீவணன் தன்னைச்
செழுமறை தெரியுந் திகழ் ரு ஆரணேன் உரைத்த பாவணத்
தமிழ்கள் பத்தும்வல் லார்கள் பரமன அருவமா குவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

௮ திருச்சாட்டியக்குடி

பண பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியவா கருணை யினாலா எறிக்கும் பிறைதவழ்
சடைமொழுப் பவிழ்ந்து சரியுமா சுழியம் குழையினிர்ந்
திருபால் தாழ்ந்தவா காதுகள் கண்டங் கரியவா தாழுஞ்
செய்யவாய் முறுவல் காட்டுமா சாட்டியக் குடியார் இருநை
கூம் பினகண் டலர்ந்தவா முகமேழ் இருக்கையி லிருந்தா
சனுக்கே.

க

(௭) வரி 4. பொன் போலும் பிரகாசிக்கின்ற மதில்களை யுடைய
டைவீதி. புரிசை - மதில். வாய்தல், மா ம், புரிசை, ஆவண வ்தி
ஆகிய இவைகளை யுடைய பூவணம் என்று முடிக்க

(௧௦) பாவணத் தமிழ் - பாட்டின் வண்ணமாயுள்ள தமிழ்
தமிழ்ப் பாட்டுகள். “ஆரூரன் சொன்ன பாணத் தமிழ் பத்தும்
ல்லார்.” சுந்தரர். (ஒவணமேல்).

(க) கருணை பெரியவா - உன் கருணை பெரியதாயிருக்கின்றது.
சடைமொழுப்பு சடை முடி. சுழியம் சரியுமா - உச்சிக்கொண்டை
சரிகின்றது. செய்யவாய் முறுவல் காட்டுமா - சிவந்த வாயில் புன்
னை தவழ்கின்றது. ஏழ் இருக்கையில் இருந்த ஈசனுக்கே கருணை
பெரியவா, சுழியம் சரியுமா.....என்று கூட்டுக. ஏழ் இருக்கை -
சாட்டியக்குடியிருக்கும் திருக்கோயிலுக்குப் பெயர். வரி 4.
இ றவனை வணங்கும்பொருட்டு, சாட்டியக்குடி அடியார் குவித்த
னை களைக் கண்டு ஏழிருக்கையில் இருந்த ஈசனுக்கு முகம் மலர்ந்தது.

பார்த்தன்பூ னாரம் பரிகலங் கபாலம் பிட்வர்த் தனம். எரு(து) அன்பர், வாரந்தகண் அருவி மஞ்சன சாலை மலை மகள் மகிழ்பெருந் தேவி சாந்தமுந் திருநீ றருமறை கிதஞ் சடைமுடி சாட்டியக் குடியார் ஏந்தெழில் இதயம் கோயில்மா விகையேழ் இருக்கையு ளிருந்தா சனுக்கே. உ

தொழுதுபின் செல்வ தயன்முதற் கூட்டந் தொடர் வன மறைகள்நான் கெனினுங் கழுதுறு கரிகா நெறவிடம் போர்வை கவந்திகை கரியுரி திரிந்தூண் தழலுமிழ் அரவங் கோவணம் பளிங்கு செபவடஞ் சாட்டியக் குடியார் இழுது நெய் சொரிந்தோம் பழலொளி விளக்கேழ் இருக்கையி ளிருந்தா சனுக்கே. ஈ

பதிநான் மறைதும் புருவு ராதரும் பரிவொடு பாடு கார் தர்ப்பர் கதியெலாம் அரங்கம் பிணையன்மு வுலகிற் கடியிருள் திருந் ம் புரியுஞ் சதியிலார் கதியி லொலிசெயுங்

(உ) வரி 1,2. ஏழ் இருக்கையில் இருந்த ஈசனுக்குப் பூண்கின்ற மாலை பாம்பு, உண்ணும் பாத்திரம் மண்டைஒடு, பட்டத்து யானை எருது, மஞ்சனசாலை (நீராடும் இடம்) அன்பர்கள் கண்களினின்றும் பெருக்கெடுத்து ஒடுகின்ற அருவி. வரி 3. சாட்டியக்குடி அன்பர்க ளுடைய அழகு மிக்க இருதயம் ஈசன் வசிக்கும் அரசு மாளிகை போன்ற கோயில்.

(ஈ) வரி 2,3. ஈசனுக்கு உறைவிட மாயிருப்பது பேய்கள் வசிக்கும் ஈகோடு, போர்த்துக்கொள்ளும் போர்வை யானைத்தோல், கவந்திகை (உண்ணும் உணவு) திரிந்து ஏற்கும் பிணை, கட்டியிருக்கும் கோவணம் நெருப்புபோன்ற விஷத்தைக் கக்கும் பாம்பு, செபமாலை பளிங்குமாலை. வரி 4. இளகிய நெய்யைச் சொரிந்து வளர்க்கின்ற ஓமத் தீயின் ஒளியானது ஈசனுக்கு விளக்காகும்.

(ச) பதிகம்.....அரங்கம் ஏழிருக்கையில் இருந்த ஈசனுக்கு பாடும் பாட்டுகள் நான்கு வேதங்களாகும்; கம்புருவும் நாராதரும் அன்போடு பாடுகின்ற கந்தர் ராவர்; எல்லா உயிர்களுக்கும் புலி மாயிருப்பது அவர் நடனசாலை. மூவுலகில் கடியிருள் பிணையல் திருநடம் புரியம் - மூன்று உலகங் ளிலும் மிருந்த இருளில் இரண்டு கைகளினாலும் அபிரயம் காட்டித் திருநடனம் செய்வார். சதியில் ஆர்கதியில் கையில் தமருகம் ஒலி செய்யும் - தாளவொத்தோடு கூடிய அவருடைய நடத்தில் அவர் யில் பிடித்திருக்கும் உடுகை தானே ஒலி செய்துகொண்டிருக்கும். பிணையல் - இரண்டு கைகளால் அபிரயம் காட்டுதல். தமரு ம் - உடு .

யில் தமரு ஞ் சாட்டிய் குடியார் இதயமாங் கமல்
மலவர்த் தனையேழ் இருக்கையி விருந்தா சனுக்கே. ச

திருமகன் முருகன் டே, வியேல் உமையாள் திருமகள்
மருமகன் தாயாம் மருமகன் மதனன் மாமனேல் இமவான்
மலையுடை யரையர்தம் பாவை தருமலி வளனுஞ் சிவபுரன்
தோழன் தனபதி சாட்டியக் குடியார் இருமுகம் கழல்
மூன் றேழுநைத் தலமேழ் இருநையி விருந்தா சனுக்கே.

அனலமே புனலே யனிலமே புவனி அம்பரா அம்பரத்
தனி குங் னகமே வெள்ளிக் குன்றமே யென்றன் களை
ணை களைகண்மற் றில்லாத் தனியனே னுள்ளி கோயில்
ரொண்டருளுஞ் சைவனே சாட்டியக் குடியார்க் கினியதிங்
கனியாய் ஒழிவற நிறைந்தே ழிருக்கையி விருந்தவா
றியம்பே. சு

(ச) வரி 4. சாட்டியக்குடி அடியார்க் இதயகமலம் கமலாசன
மாகும்.

(ரு) திருமகன் மரும ன் தாயாம் மருமகன் மதனன் - மன்மதன்
சிவபெருமானுடைய மருமகனாவான் ; இலக்குமி மன்மதனுக்குத்
தாயாவான். மலையுடை அரையர்தம் பாவை தரும் மலிவனன்
ஆம் தனபதி சிவபுரன் தோழன் - பர்வதராஜன் புத்திரி (பர்வதி
தேவியார்) தருகின்ற மிக்க செல்வத்தினால் தனபதியாகிய குபேரன்
சிவபெருமானுக்குத் தோழன் ஆவான். இருமுகம் கழல் மூன்று ஏழு
த்தலம் இவை அக்கினி தேவனுக்கு உண்டு. இத்தலத்தில்
சிவபெருமான் அக்கினிதேவன் வடி த்துடன் இருப்பதால்
இரண்டு மு ங்களும் மூன்று ால் ளும் ஏழு கைகளையுமுடையவா
ரா ச் சி பெருமானைக் கூறப்பட்டுள்ளது.

(சு) அனலம் - நெருப்பு. அனிலம் காற்று. புவனி உலகம்,
ண். அம்பரம் ஆராயம். னைகண் - ஆதரவு. சாட்டியக்குடி
யார்க்கு - திருச்சாட்டியக்குடியிலுள்ள அடியவர்களுக்கு.

செம்பொனே பவளக் குன்றமே நின்ற திசைமுகன்
மால்முதற் கூட்டத்(து) அன்பரா னவர்கள் பருகும் ஆர்
அமுதே யத்தனே பித்தனே னுடைய சம்புவே யணுவே
தாணுவே சிவனே சங்கரா சாட்டியக் குடியார்க் கின்பனே
யெங்கும் ஒழிவற நிறைந்தே ழிருக்கையி லிருந்தவா
றியம்பே. எ

செங்குண போற்றி திசைமுகா போற்றி சிவபுர
ருள்வீற் றிருந்த, அங்குண போற்றி அமரனே போற்றி
அமர்கள் தலைவனே போற்றி தங்கள்நான் மறைநூல் சகல
மும் ற்றோர் சாட்டியக் குடியிருந்தருளும் ாங்கள் ரய
கனே போற்றியே ழிருக்கை இறைவனே போற்றியே
போற்றி. அ

சித்தனே யருளாய் செ. கணு அருளாய் சிவபுர நகருள்
வீற்றிருந்த அத்தனே யருளாய் அமரனே யருளாய் அம
ர்கள் அதிபனே யருளாய் தத்துநீர்ப் படுகர்த் தண்டலைச்
சூழற் சாட்டியக் குடியுளே ழிருக்கை முத்தனே யருளாய்
முதல்வனே யருளாய் முன்னவா துயர்கெடுத்த தெனக்கே. கூ

(எ) கூட்டத்தி லுன்பரானவர்கள் பருகும் ஆரமுதே - கூட்
த்தினுள் சிவபெருமானி. த்து அன்புடையரா யிருப்பவர்கள்
அனுபவிக்கின்ற பேரின்ப உணர்வாயிருப்பவனே. தாணு அழிவில்
லாதவன்.

(அ) செங்குண சிவந்த கண்ணையுடைய திருமாலே. திசை
முகா நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனே. அங்குண அழகிய
கிருபா நோக்கமுடையவனே. அமரனே இறப்பில்லாதவனே. அம
ர்கள் தலைவனே - தேவர்களுக்குத் தலைவனாயிருக்கப்பட்டவனே.
சிவபெருமானே எல்லாத் தேவருமாய் இருக்கின்றார் என்று இச்
செய்யுள் தெரிவிக்கின்றது.

(கூ) வரி 3. குதித்தோடுகின்ற நீரையுடைய வயல்களும்
சோலைகளும் ஒழிந்துள்ள சாட்டியக்குடி. படுர் - குளம், வயல்.
தண்டலை - சோலை. முன்னவா துயர்கெடுத்து எனக்கு - எல்
லாப் பொருளுக்கும் முன்னாயிருப்பவனே. என்னு டய துன்பத்
தைப் போக்கி; அல்லது எனக்கு முற்பட்டு நிற்கும் ஆசை யயும்
துன்பத்தையும் போக்கி.

தாட்டரும் பழனப் பம்பொழிற் படுகர்த் தண்டலைச்
சாட்டியக் குடியார் ஈட்டிய பொருளா யிருக்குமே ழிருக்கை
யிருந்தவன் திருவடி மலர்மேற் காட்டிய பொருட்கலை பயில்
கரு ளூரன் கழறுசொன் மாலையீ ரைந்நு மாட்டிய சிந்தை
மைந்தரு கன்றே வளரொளி விளங்குவா னுலகே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

௯ தருசை இராசராசேச்சரம்

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகெலாந் தொழுவந் தெழுகதிர்ப் பருதி ஒன்று
நூறுயிர கோடி அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம் பச்சோ
அங்ஙனே அழகிதோ வரணம் பலகுலாம் படைசெய் நெடு

(௧0) தாள்தரும் பழனம் - அருவி-ன் பாய்வதால் (நல்ல விளை
வைக்) கொடுக்கும் வயல்; அல்லது உழைப்புக்குத் தக்- பலனைக்
கொடுக்கும் யல் என்னலுமாம். தான் - அருவி முயற்சி. வரி
3-4. மேலான பொருளைக் காட்டும்படியான நூல்களில் பயிற்சியுள்ள
கருவூர்த் தேவர் சொல்லிய பாமாலை பத்தும் சிந்தையிற் பதித்த
னிதருக்கு அல்லவா ஒளி வளர்ந்து பிராபிக்கின்ற சிவலோகம்
(சித்திக்கும்).

(௧) பருதி - சூரியன். நூறுயிர கோடி ஒன்று - எண்ணில்லா
தன ஒன்றுசேர்ந்த. அலகு எல்லாம் பொதிந்த - அழகு அல்லது
பரப்பு எல்லாம் திரண்டதுபோன்ற மிக் ஓரியுடைய. திரு
டம்பு அங்ஙனே அழகிது அச்சோ - திருமேனியனது அவ்
விதமா அழகாயிருக்கின்றது. இது என்ன அதிசயம். ஒ -
அசை. அரணம் - டோட்டை. பல குலாம் படைசெய் பல ஒன்றோ
டொன்று நெருங்கிக் காவல் செய்கின்ற.

நிலை மாடம் பருவரை ஞாங்கர் வெண்திங்கள் இலைகுலாம் பதணத் திஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

நெற்றியிற் கண்ணன் கண்ணின் தின் மகலா நெஞ்சினில் அஞ்சலம் பலைக்கும் பொற்றிரு வடியென் குடிமுழு லாளப் புகுந்தன போந்தன இல்லை மற்றெனக் குறவேன் மறிதிரை வடபாற் றிடுபுணல் மதகில்வாழ் முதலை எற்றுநீர்க் கிடங்ில் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராச ராசேச்சரத் திவர்க்கே. ௨

சடை கெழு மகுடம் தண்ணிலா விரிய வெண்ணிலா விரிதரு தாளச் சூடநிழல் விடைமேற் கொண்டலாப் போதுங் குறிப்பெ(ன்)னே கோங்கினர் அனைய குடைகெழு நிருபர் முடியோடு முடிதேயந் துக்கசெஞ் சுடர்ப்படு குவை

(௬) நெடுநிலை மாடம் பருவரை ஞாங்கர் - உயர்ந்த அடுக்குக ளோடு கூடிய உப்பரிகைகளான பெரிய மலைகளின் பக்கத்தில். ஞாங்கர் - பக்கம். வெண்திங்கள்.....தஞ்சை இராசராசேச் சரத்து இவர்க்கே - இலைபோன்ற வெண் சந்திரன் சஞ்சரிக்கின்ற உயர்ந்த மேடையோடு கூடிய மதில்களால் சூழப்பட்டுள்ள தஞ்சை மாநகரில் இராசராசேச்சரம் என்னும் திருக்கோயில் கொண்டுள்ள இவர்க்கே. பதணம் - மதிலின் உள்மேடை. இஞ்சி - மதில். இராசராசேச்சரத்திவர்க்கு திருவுடம்பு அழகிது - என்று கூட்டுக.

(௭) நெஞ்சில்.....போந்தன இல்லை - அழகிய சிலம்புகள் ஒலிக்கின்ற பொன்மயமான திருவடிகள் என் குடும்பம் முழுவதற யும் ஆளும்பொருட்டு என் நெஞ்சினுள் புகுந்த . வெளியே வர வில்லை. மற்று எனக்கு உறவு என் - வேறு உறவினர் எனக்கு எதற்கு? மறிதிரை வடபால் திடுபுணல்...இஞ்சிசூழ் - வடபக்கத் தில் மடங்கும்படியான புலைகளோடு கூடிய நீர் ஒலிசெய்து விழும் படியான மதகில் வாழ்கின்ற முதலை வாரி எறிகின்ற நீரையுடைய அ ப்ரியோடு கூடிய மதில்களாற் சூழப்பட்டுள்ள. இஞ்சி - மதில்.

(௮) சடை மகுடம் தண்ணிலா விரிய - பிராசிக்கும் சடா மகுடத்தினின்று குளிர்ச்சி பொருந்திய நிலவொளி பரவ. தர ளம் - வெண்மை, முத்து. உலாப்போதும் - பவனி வருகின்ற. குறிப்பு எ(ன்)னே கருத்து யாதோ. றோங்கு இணர் றோங்கு. மலர்க்கொத்து. நிருபர் - அரசர். முடி - கிரீடம். உக்க.....இடை கெழு - சிந்திய சிவந்த ஒளியை வீசும் மணிக்குவியல் ள் உயர்ந் துள்ள இடம் பொருந்திய.

யோ கடைகெழு மாடத் திஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா
சேச்சரத் தி ற்க்கே. ௬

வாழியம் போதத் தருகுபாய் விடையம் வரிசையின்
விளக் வின் அடுத்த சூழலம் பளி கின் பாசல ராதிச் சுடர்
விடு மண்டலம் பொலிய காழகில் மழும் மாளிகை மகளீர்
கங்குல்வா யங்குலி கெழும் யாழொலி சிலம்பும் இஞ்சிசூழ்
தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே . ச

எவரும்மா மறை ளெவையும்வா னவர் ள் ஈட்டமுந்
தாட்டிடு கமலத் தவரும்மா லவனும் அறிவரும் பெருமை
அடலழல் உமிழ்தழற் பிழம்பர் உவரிமா டலி னொலிசெய்
மாமறுகி லுறு ளிற் றரசின தீட்டம் இவருமால் வரைசெய்
இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. ௫

(ச) அம்போதத்து அருகு பாய்விடை அம் வரிசையின்
விளக்கலின் அடுத்த சூழல் அம் பளிங்கின் பாசலர் ஆதிச்சுடர் விடு
மண்டலம் பொலியக் காழ் அகில் கமழும் மாளி கங்குல்வாய் ம
ளீர் அங்குலிடு ழும் யாழ்ஒலி சிலம்பும் - மேகங்களின் அருகே பாய்
கின்ற இடபத்தை ஒத்த தோற்றத்தையுடைய அழகிய விளக்கு
களின் வரிசையின் பக்கங்களில் சூழ்ந்துள்ள பளிங்குக் கற்களினின்
றும் விடப்பட்ட ஒளியானது மண்டலங் ளில் பிரகாசிக் , வயிரத்
தோடு கூடிய அகிற்கட்டைகளின் புற யினால் மணம்வீசும் மாளிகை
களினிடத்து இரவில் பெண் ள் தங் ள் வீரல்கள் விளங்கும்படி
யாழை மீட்டுவதனால் இன்னிசை ஒலிக்கும். இச்செய்யுளுக்குப்
பொருள் நன்றா விளங் வில்லை. பாடபேதம் இருக்குமோ என்னும்
ஐயப்பாடு உளது.

(௫) வரி 12. எப்படிப்பட்ட பெருமை உடையவராலும்,
பெரிய வேதங் ள் எவற்றாலும் தேவர்கள் கூட் ட் ளாலும்
த ி டி னையுடைய தாமரைமலர்மேல் உ றயும் பிரமதேவனாலும்
திருமாலாலும் அறியமுடியாத பெரு மயுடைய வலிய அ ிகினி ய
உமிழும்படியான நெருப்புத் தம்பமாய் நின்றவர். ரி 3 4. உவர்ப்
பாகிய பெரிய டலின் ஒலியைப் போன்று சப்தி கின்ற தெரு
ரில் சஞ்சரி கின்ற அரசயான ரின் கூட்டம் உலாவுகின்ற
பெரிய மலையைப் போன்ற தோற்றத்தையுடையது. மறுகு வீதி.
இவரும் உலாவும்.

அருளுமா தருளி ஆளுமா றுள அடிகள்தம் அழகிய விழியுங் குருளும்வார் காதுங் காட்டியான் பெற்ற குயிலினை மயல்செய்வ தழுகோ தரளவான் குன்றில் தண்ணிலா ஒளியுந் தருகுவால் பெருகுவான் தெருவில் இருளெலாங் கிழியும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. சு

தனிப்பெருந் தாமே முழுதுறப் பிறப்பின் தளிரிறப் பிலைஉதிர் வேன்றல் நினைப்பருந் தம்பாற் சேறவின்றேனும் நெஞ்சிடிந் துருகுவ தென்றோ சுனைப்பெருங் லங்கற் பொய்கையங் கழுநீர்ச் சூழன்மா ளிகைசுடர் வீசும் எனைப் பெரு மணஞ்செய் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. எ

(சு) குருர் முன்கொண்டை * சடை முடி. வார் காது - நீண்ட காது. யான் பெற்ற குயிலினை மயல் செய்வது அழுகோ - நான் பெற்ற குயில்போலும் இனிய குரலையுடைய பெண்ணை மையல் செய்வது அழகாகுமோ? தரள வான் குன்றில்.....இருளெலாம் கிழியும் - பெரிய தெருக்களில் உள்ள முத்துக்குன்றினை ஒத்த பெரிய குவியல்களினின்று வெளிவருகின்ற குளிர்த்த நிலவு ஒளியினால் இருள் முழுமையும் நீங்கும்படியான. கிழியும் - நீங்கும்.

(எ) வரி 1, 2. ஒப்பற்ற பெருமையுடைய தாமே எல்லாப் பொருள்களிலும் பொருந்தியிருக்க, பிறப்பு இனிய தளிரைப் போன்றும் இறப்பு இலை உதிர்ந்தலைப் போன்றும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சிகழ்வதானால், மனதினால் நினைக்கமுடியாத தம்மிடத்துச் செல்லுதல் இப்போது சிகழாவிட்டாலும் மனம் உடைந்து வருந்துவது என்ன ஈரணம்? வரி 3 4, நீருற்றினையும் நீர்பாயும் மதகினை யுமுடைய தடா த்திலுள்ள அழகிய கழுநீர் மலர்கள் சூழ்ந்துள்ள ஒளி பொருந்திய மாளிகை எளில் மிக்க வாசனையைச் செய்யும் * மதின்களாற் சூழப்பட்ட அத்தன் ம வாய்ந்த மா ரி கூடிய தஞ்சை இராசராசேச்சரத்துசி பெருமானுக்கு.

பன்னெடு' ாலம் பணிசெய்து பழையோர் தாம்பலர்
எம்பலித் திருக்க என்னெடுங் கோயில் நெஞ்சவீற் றிருந்த
ரணிமமைய என்னும்நான் மறக்கென் மின்னெடும் புருவத்
திளமயி லணையார் விலங்கல்செய் நாடக சாலை இன்னடம்
பயிலும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

மங்குல்கூழ் போதின் ஒழிவற நிறைந்து வஞ்சகர்நெஞ்
சுகத் தொளிப்பார் அங்கழல் சுடராம் அவர்க்கள வேனல்
அலர் தீர் அணையவாழியரோ பொங்கெழில் திருநீ றழி
பொசி வனப்பில் புனல்துளும் பவிர்சடை மொழுப்பர் எங்
ளுக் கினியர் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத்
திவர்க்கே.

கக

(அ) எம்பலித்து : (உன்னைக் காணும் பொருட்டி) வருந்திக்
கொண்டு, நெடுங்கோயில் என் நெஞ்சு பெரிய கோயிலாக என்
மனதினிடத்து, விலங்கல் செய் நாடகசாலை - மலையைப் போன்று
உயர்ந்துள்ள நடனம் செய்யும் மானிகை(யினிடத்து).

(க) ஒழிவற நிறைந்து மங்குல் சூழ்போதின் ஞ்சகர் நெஞ்
சுகத்தொளிப்பார் - நீக்கமற நிறைந்து மேகங்களாற் சூழப்பட்ட
ாலத்து சூரியன் ஒளி மறைந்திருப்பது போல வஞ்சகருடைய
மனத்தினிடத்துக் காணப்படாமல் ஒளித்துக்கொண்டிருப்பார். அம்
ழல் சுடராம் அவர்க்கு இளவேனில் அலர்கதிர் அணைய வாழியர் -
அழகிய திருவடி ஒளியில் (அருளொளியில்) மூழ்கிய அடியவர்
களுக்கு இளவேனிற் காலத்தில் உதித்த சூரியனைப் போன்று
ாழ்விக்குத் தன்மையர். ஒ அசை. வரி 3. அழகு மிக்க
திருநீற்றுக் கோலத்தை அழிக்கும்படி அழகிய கங்கை நீர் தளும்பிக்
-கிகின்ற ஒளி விளங்கும் சடைக்கற் றயை யுடையவர். எங்களுக்கு
இனியர் (வஞ்சகமற்ற) அடியார்களாகிய எங்களுக்கு இன்பத்தைத்
தருபவர்.

தனியரெத் தனையோ ராயிர ருமாம் தன்மையர் எ
வயத் தினராம் கனியரத் தருதி' கரும்பர்வேண் புரிநூற்
ட்டியர் அட்டஆர் அமிர்தர். புனிதர்பொற் கழலர் புரிசடா
மகுடர் புண்ணியர் பொய்யிலா மெய்யர்க் கினியரெத் தனை
யும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே ௧0

சரளமந் தார ச' பக வகுள சந்தன நந்தன வனத்
தின் இருள்விரி மொழுப்பின் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா
சேச்சரத் திவரை அருமருந் தருந்தி 'ல்லல்தீர் கருவூர்
அறைந்தசோல் மாலை ரைந்தின் பொருள்மருந் துடை
யோர் சிவபத மென்னும் பொன்னேங் குன்றுடை
யோரே ௧

திருச்சிற்றம்பலம்

(௧0) வரி 1. ஒன்றாயிருப்பவர், ஆயிரம் வடிவம் கொள்ளும்
தன்மையுடையவர் ; என் வசப்பட்டவராவர். கனியர் அத்து அரு
திக் கரும்பர். னியைப் போன்றவர். அரிய இனிய கரும்பு
போன்ற ிர். அத்து - சாரியை. வெண்புரிநூல் கட்டியர் - வெண்மை
யான முறுக்கிய பூணூலை அணிந்தவர். அட்டஆர் அமிர்தர் ாய்ச்
சின அரிய அமுதம் (பால்) போன்றவர். எத்தனையும் இனியர்
மிகவும் இனியவர்.

(௧௧) சரளம் முதலியன வாசனைப் பூக் ளையுடைய மரங் ள்.
இருள் விரி மொழுப்பின் சரள.....இஞ்சி சூழ் - இருளைப் பரப்பும்
படி அடர்த்தியாயுள்ள சரளம் முதலிய மரங்களையுடைய நந்தன
வனத்தாலும் மதில்களாலும் சூழப்பட்டுள்ள. வரி 3. அரிய (பிறவிப்
பிணிக்கு) மருந்தாகிய சி பிரான் திருவருளைப் பருகித் துன்ப
நீக்கப்பெற்ற கருவூர்த்தேவர் பாடிய பாமாலையாகிய இந்த பத்து
பாட்டுகளின் பொருளாகிய மருந் த உண்பவர் ள் (உ ர்பவர் ள்).
இராசராசேச்சரத்திவ ர அறைந்தசோல் என்று கூட்டு .

க0 திருவிடைமருதூர்

பண் - பஞ்சமம

திருச்சிற்றம்பலம்

வெய்யசெஞ் சோதி மண்டலம் பொலிய வீ 'கருள்
நடுநல்யா மத்தோர் பயசெம் பார்தள் பருமணி மிழந்து
பாவினேன் அதல்செய் காதில் ஐயசெம் பொற்றோட் டவர்
சடை மொழுப்பின் அழிவழ கியதிரு நீற்று மையசெங்
ண்டத் தண்டவா னவர்கோர் மருவிடம் திருவிடை
மருதே. க

இந்திர லோக முழுவதும் பணிகேட் டிணையடி தொழு
தேழத் தாம்போய் ஐந்தலை நாகம் மேகலை அரையா அகந்
தோறும் பல்திரி அடிகள் தந்திரி வீணை கீதமும் பாடச்
சாதிகின் னரங்கலந் தொலிப்ப மந்திர கீதந் திங்குழ
லெங்கும் மருவிடம் திருவிடை மருதே. உ

(க) பெ ழுப்பு ர. இருள் மிகுந்த நல்ல நடு இரவில் ஒரு
படத்தையுடைய செந்நாகம் உமிழ்ந்த பெரிய மாணிக்கத்தால் உண்
'ராகும் பிரகாசம் பொருந்திய சிவந்த ஒளிவட்டம் போன்று பாவி
யேனால் காதலி 'கப்பட்ட சிவபெருமான் ரதில் அணிந்த செம்
பொன்னாலாகிய அழகிய தோடு விளங்குகின்றது. அத்தகைய தோட்
டினையும், சடைமுடியினையும் மிக் அழகிய திருநீற்றுக் கோலத்
தினையும், விஷத்தால் கருநிறம் பொருந்திய சிவந்த கழுத்தினையும்
உடைய அண்டங்களில் வாழும் தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய சிவ
பெருமான் சேர்த்திருக்கும்படியான இடம் திருவிடைமருது ஆகும்.
அழிவு அழகு - மிக்க அழகு.

(உ) ஐந்தலை நாகம் மேலை அரையா ஐந்து தலை நாகத் த
இடுப்பில் மேகலை போன்று ட்டி. தந்திரி வீணை கீதமும் பாட
வீணையின் நரம்பு இசையை எழுப்ப. சாதி கின்னரம் - ஒருவித
இசைக் 'ருவி. மந்திர கீதம் திக்குழல் மந்திர ரூபமா இ சப்
பாட்டு னும் இனிய குழலோ சயும்.

பணிபடு மதியம் பயில்கொழுந் தன்ன பல்லவம் வல்வி
யென் றிங்ஙன் வினைபடு கனகம் போலயா வையுமாய் வீங்
குல கொழிவற நிறைந்து துணிபடு கலவி மலைமக ளுட
னாய்த் தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தேன் மனனிடை அணுகி
நுணுகியுள் கலந்தோன் மருவிடம் திருவிடை மருதே ௩

அணியுமிழ் சோதி மணியினுள் ளுலந்தாங் கடியனேன்
உள்கலந் தடியேன் பணிமகழ்ந் தருளும் ஆரிவைபா கத்
தன் படர்ச்சடை விட ம்மிடற்றடிகள் துணியுமி ழாலை அரை
யிலோ ராடை சுடருமிழ் தர அத னருகே மணியுமிழ் நாக
மணியுமிழ்ந் திமைப்ப மருவிடம் திருவிடை மருதே. ௪

பந்தமும் பிரிவும் தெரிபோருட் பனுவற் படிவழி
சென்று சென்றேறிச் சிந்தையுந் தானுங் கலந்ததோர்
கலவி தெரியினுந் தெரிவுற வண்ணம் எந்தையுந் தாயும்
பாணுமென் றிங்ஙன் எண்ணில்பல் வாழிக ளுடனாய்
வந்தனு காது நுணிகியுள் கலந்தோன் மருவிடம் திரு
விடை மருதே. ௫

(௩) வரி. 1 ௧. குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனுடைய
கொழுந்து என்று சொல்லத் தகுந்த தளிர் கொடி போன்று
பல பொருள்களாகச் செய்யப்படுகின்ற ஒரே பொருளாகிய பொன்
னைப் போன்று எல்லாப் பொருள்களுமாய். வீங்கு உலகு - பெரிய
-லகம். துணிபடு கலவி - ஊடலோடு கூடிய இன்ப நுகர்ச்சி, உடு
தல் காமத்திற் கின்பம் திருக்குறள். தூங்கு இருள் - பேரிருள்.

(௪) அணி உமிழ் - அழகு மிக்க. துணி உமிழ் ஆடை அரையிலு
ள் ஆடை சுடர் உமிழ்தர - ஒளி வீசுகின்ற உடையைத் தரித்த அரை
யின்மீது ஆடை ஒன்று ஒளியைக் க்க. மணி உமிழ்...இமைப்ப
மாணிக்கத்தைக் கக்குகின்ற நாகம் மிக்க அழகுடன் பிரகாசிக்க.

(௫) வரி 1. மலத்தோடு கடப் ப்பட்டிருக்கும் நிலையும், மலத்தை
விட்டு நீங்கும் நிலையும் (முத்திப் பேற்றையும்) தெரிவிக்கும்
பொருளையுடைய ஞான நூல் ளிற் சொன்ன வழியிலே நடந்து
சென்று சிறிது சிறிதாக மேல்நிலையை யடைந்து. கலவி - கலப்பு.
தெரியினும் தெரிவுறவண்ணம் - சிறிது அறிந்தாலும், முற்றிலும்
அறியாதபடி; எந்தையும் தாயும் யானும் என்று இங்ஙன் - எனக்
குத் தந்தையாகவும் தாயாகவும் இவ்வாறாக. வந்து அணுகாது -
வெளிப்பட்டு வந்து நெருங்காமல். நுணுகி உள் ளந்தோன் - துன்ப
மாகி என்னுள்ளே ளந்துகின்றவன்.

எரிதரு ரிகாட் டிடுபிணம் நிணமுண்டே ப்பமிட் டிலங்
கெயிற் றழல்வாய்த் துரு ழல் டெம்பேய்' ணமெழுந்
தாடுந் தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தே அருள்புரி முறுவல்
முகிழ்நிலா எறிப்ப அந்திபோன் றெளிர்ந்திரு மேனி. வரி
யரவு ஆட ஆடுமெம் பெருமான் மருவிடம் திருவிடை
மருத

சு.

எழிலையாழ் செய்கைப் பசங்கலன் விசம்பின் இன்னுளி
படநனைந் துருகி அழிலையாழ் புருவம் புனலெ ண் கிடந்
தாங்கு ஆதனேன் மாதரார் கலவித் தொழிலை யாழ்நெஞ்
சம் இடர்ப்படா வண்ணந் தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
மழிலையாழ் சிலம்ப வந்த(து)அகம் புகுந்தோன் மருவிடம் திரு
விடை மருதே

எ

(சு) எரிதரு - எரிகின்ற. கரிகாடு - சுடுகாடு. எயிறு - பல்.
துரு - நெருங்கக் கூடிய. அருள்புரி முறுவல் - அருள் செய்வதைக்
குறிக்கும் புன்கிரிப்பு. முகிழ்நிலா எறிப்ப இளஞ் சந்திரனைப்
போன்று ஒளிவீச. அந்தி - செவ்வானம். திருமேனி வரி அரவு
ஆட திருமேனியில் அணிந்த கீற்று ளோடு கூடிய பாம்புகள்
ஆ.

(எ) வரி 1, 2. எழில் ஐஆழ் செய்கை ப் ப ங்கலன் விசம்பி
இன்னுளிபட நனைந்துருகி அழிலை ஆழ்பு உருவம் புனலொடும் கிடந்
தாங்கு ஆதனேன் மாதரார் கலவித் தொழிலை ஆழ் நெஞ்சம் இடர்
படா வண்ணம் - அழகு மிக்க ஆழமாகச் செய்யப்பட்ட பச்சை மட்
லங்கள் ஆகாயத்தினின்று மழைத் துளி ள் பட்ட அளவில் நனைந்து
ரைந்துபோக, நெருப்பில் அம்மட் லங்கள் மூழ்கின பின்னர் நீரிற்
கிடந்தாலும் கெடாதவாறு போல மாதர்களோடு கலவித் தொழிலில்
ஆழ்ந்து கிடந்த மூடனேனு டய நெஞ்சம் உன் அருட்பெருந்தீயில்
மூழ்கிய பிறகு சிற்றின்ப அனுப த்தால் விளையும் துன்பம் வந்து
தா' ரதபடி. எழிலை ஆழ் செய்கை - அழகையும் தோற்கச் செய்யும்
செய்கையைபுடைய (மிக்க அழகு பொருந்திய) என்னலுமாம்.

வையவாம் பெற்றம் பெற்றமே றுடையார் மாதர்
காதல்வைத் தென்னை வெய்யவாம் செந்தீப் பட்டஇட்
டிகைபோல் விழுமியோன் முப்புயின் பென்கோ நொய்ய
வாறென்ன வந்துள்வீற் றிருந்த நூறுநூ றுயிரோடி
மையவாம் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன் மருவிடம் திரு
விடை மருதே.

அ

கலங்கலம் போய்கைப் புனற்றேளி விடத்து் கலந்த
மண்ணிடைக்கிடந் தாங்கு நலங்கலந் தடியேன் சிந்தையுட்
புகுந்த நம்பனே வம்பனே னுடைய புல லந் தவடே
யென்றுநின் றுருட்ப் புலம்புவா ரவம்புகா ரருநி மலங்
லங் கண்ணிற் கண்மணி யனையான் மருவிடம் திருவிடை
மருதே.

கூ

(அ) வரி 1. வைதுவாம் பெற்றம் பெற்றம் ஏறு உடையார்
வைக்கோலை விரும்பும் எருதின்மேல் ஏறி ஒண்டிருக்கும் சிவ
பெருமான். வரி 2. கொடிய செந்தீயினால் சுடப்பட்ட செங்கற்
களைப் போல மாறுபடாத வண்ணம் என்னைச் செய்து, மேன்மை
பொருந்திய சிவபெருமான் எனக்கு முன்னும் பின்னும் எள்ளன்
என்று சொல்லும்படி. இட்டிகை - செங்கல். நொய்யவாறென்ன
எளிமையாக. மை அவாம் கண்டம் - மை விரும்பும் (அஞ்சம்
போன்ற கரிய) கழுத்து. நூறு நூறுயிரோடி அண்டவானவர்
கோன் எனக் கூட்டுக.

(கூ) வரி 1, 2. கலங்கலாக உள்ள குளத்து நீரைத் (தேற்றாக்
கொட்டை முதலியவற்றால்) தெளியச்செய்த விடத்து, நீருடன்
லந்திருந்த மண் அடியிற் கிடந்தவாறுபோல நன்மையத்
தரும் திருவருளை என்னுடன் கூட்டி அடியேனுடைய சிந்தையுட்
புகுந்த டவுளே. லங் ல் நீர் ஆன்மாவிற்கும், மண் மும்மலத்திற்
கும், திருவருள் நீரைத் தெளிவிக்கும் பொருளுக்கும் - வ ம
வம்படேஅனையான் - துவத் னாகிய ன்னுடைய அறிவினுட்
கலந்தவனே. எக் காலத்தும் உன் தொண்டில் நின்று மனம் உரு
கிக் கதறுகின்ற நீர் பாயனற்றுப் போ மாட்டார் ன் (மல்ல பலனை
அடைவார்களர்). அப்படிப்பட்ட அடியார்களுடைய அருவியப்
போன்று ஆனந்த ண்ணீரைச் சொரியும் கலங்கிய தோற்றத் த
புடைய அழகிய களிற் கண்மணி யப்போன்ற சிவபெருமாள்.
அல்லது அருவி மலங் ல் அம் ண் - அருவியிலிருக்கும் மலங் ல் மீன்
போன்ற அழகிய ண்.

ஒரு கிருங் ண் றின் எண் ில்புன் மாக்கள் உறங்
ருள் நடுநல்யா மத்தே, ரர் கருங்கண்ணின் றிமைக்குஞ்
செழுஞ்சுடர் ிள்கங் கலந்தேனக் கலந்துணர் ருவூர்
தரு்கரும் பனைய தீந்தமிழ் மாலை தடம்பொழில் மருதயா
முதிப்ப ரு் ருங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன் மரு
விடம் திருவிடை மருதே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

பூந்துருத்தி நம்பிகாட ம்பி அருளிய

திருவிசைப்பா

க திருவாரூர்

பண பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கைக்குவான் முத்தின் சரிவளை பெய்து கழுத்தி
லோர் தனிவடட் ட்டி முக்கண்ணா ய ராய்ப் பவனிபோந்

(௧௦) ஒருங்குஇரும் கண்ணின் - ஒன்று சேர்ந்து தொழிலைச்
செய்யும் இரண்டு கண்களையுடைய. மாக்கள் - அறிவில்லாத மக்கள்.
வரி 2. கருநிறம் பொருந்திய ண்ணானது பிரகாசிக்கும் சுடரொளி
யோடு கலந்து பொருள்களைப் பார்ப்பதுபோல், இறைவனுடைய
அறிவோடு லந்து உணரும் தன் ம பெற்ற ருவூர்த் தேவர்.
தரும் - செய்த. தடம்பொழில் மருதயாழ் உதிப்ப வரும் - பெரிய
சோலையினிடத்து மருதயாழூடன் லந்து பாடி, அதனால் வெளிப்
பட்டுத் தோன்றும். மருதயாழ் - ஒருவகையாழ்.

(௧) வால்முத்து அல்லது ான்முத்து. ால் - வெண்மையா .
வான் - பெருமையுள்ள. சரி வளை - கூட்டமாகிய வளையல் அல்லது
முலும் தன் மயு டய வளையல். இது இடப்பா த்தில் உள்ள உமா
தேவியார் அணிந்துள்ளது. பெய்து - அணிந்து. தனி வடம்
ஒப்பற்ற மாலை.

திங் ன் முரிவதோர் முரிவுமை யளவுந் தக்கசீர்க் ங்கை
யளவுமன் றென்னோ தம்மொருப் பாடுல கதன்மேல் மி
சீராருர் ஆதியாய் வீதி விடங்கராய் நடம்குலா வினரே க

பத்தியாய் உணர்வோர் உருவாவாய் மடுத்துப் பரு
குதோ(று) அமுதமொத் தவர்க்கே தித்தியா விருக்குந் தேவர்
காள் இவர்தம் திருவுரு இருந்தவா பாரீர் சத்தியாய்ச் சிவ
மாய் உலகெலாம் படைத்த தனிமுழு முதலுமாய் அதற்
கோர் வித்துமாய் ஆருர் ஆதியாய் வீதி விட'கராய் நடம்
குலா வினரே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்

() இங்ஙன் முரிவதோர் முரிவு உமை அளவும்...ஒருப்பாடு -
இவ்வாறு தோன்றுகின்ற அழகிய தோற்றமானது உமாதேவியார்
இடத்தும் தக்க சிறப்பினைபுடைய கங்காதேவி யிடத்தும் கூ' கிடை
யாது. இப்படி அவர் கோலம் கொள்வதற்கு அவருடைய கருத்து
தான் யாதோ? நாம் குலாவினர் - நாம் செய்து விளங்குகி
றார். ஸாநடை:- கைக்கு...பவனிபோந்து உலகதன் மேல் மிக்க
சீராருர்...நடங்குலாவினர். இங்ஙன் முரிவதோர்...அளவுமன்று
தம் ஒருப்பாடு என்னோ?

(உ) வரி 1, 2. சிவபெருமானிடத்து அன்பு பூண்டு அவருடைய
தன்மையை உணர்பவர்கள் திருவருளை நன்றாக உட்டுாண்டு
(திருவருளின் வசப்பட்டுத் தம் வசம் இழந்து) உணருந்தோறும்
அவர்களுக்கு அத்திருவருள் அமுதம் போன்று பேரின்ப உணர்ச்சி
யைத் தருகின்றது. தேவர் னே. இவருடைய திருவுருவம் (அருள்
வடிவம்) இருந்த விதம் இத்தன்மையது என்று அறியுங்கள்.
அதற்கோர் வித்துமாய் உலகங் ள் தோன்றுவதற்கு மூ'கார
மாகியும். சத்தியாய்ச்.....நடங்குலாவினர். பத்தியாய்.....தித்
தியாவிருக்கும். தேவர்காள். இவர்தம் திருவுரு இருந்தவா
பாரீர். உ ரநடை.

2 கோயில்

பண் - சாள பாணி

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்து வயிரமணி மாணிக்க மாலைகண்மேல்
தொத்து மிளிர்வனபோல் தூண்டு விளக்கேய்ப்ப
எத்திசையும் வானவர்கள் ஏத்தும் எழில் தில்லை
அத்தனுக்கும் அம்பலமே ஆடாங்கம் ஆயிற்றே.

அடியார் கணம் டல்லர் கண்ணப்பர் என்றுன்
அடியார் அமருலகம் ஆளநீ ஆளாதே
முடியாமுத் தீவேள்வி மூவாயி ரவரொடுங்
குடிவாழ்க்கை கொண்டிரீ குலாவிக்கூத் தாடினையே. உ

அல்லியம் பூம்பழனத்(து) ஆழார்நா வுக்கரகைச்
செல்ல நெறிவகுத்த சேவகனை தென்தில்லைக்
கொல்லை விடையேறி கூத், ர டாங்காகச்
செல்வம் நிறைந்தசிற் றம்பலமே சேர்ந்தனையே. ஈ

(சு) தொத்து - பூங்கொத்து. போல் - போன்றும். தூண்டு
விளக்கு ஏய்ப்ப - தூண்டப்பட்ட விளக்கின் ஒளியைப்போன்றும்.
அம்பலம் - தில்லைகெளி. மிளிர்வனபோல், விளக்கு ஏய்ப்ப - என்
பனவற்றை அம்பலமே என்னும் சொல்லோடு கூட்டி, பிரகாசிப்பன
போன்றும், விளக்கைப் போன்றும் (இருக்கும்) அம்பலம் என்று
பொருள் உரைக்க. ஆடு அரங்கம் நடனசபை.

(உ) கடிஆர் - சிறப்பு மிக்க. என்று உன் அடியார் - என்று
பெயர்கொண்ட உன் அடியவர்கள். முடியா - அழியாத. குடி
வாழ்க்கை கொண்டு - உடனுறையும் வாழ்க்கையினை மேற்கொண்டு.
குலாவி - மகிழ்ந்து.

(ஈ) வரி 1. அகவிதழ்களோடு கூடிய அழகிய பூக்களையுடைய
திருவாமூரில் அவதரித்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை. செல்ல நெறி
வகுத்த - முத்தியை அடையும் பொருட்டு வழியினை காட்டிய.
கொல்லை விடையேறி கொல்லையில் மேயும், -ன்மையுடைய இடம்
ஏறினவனே. கூத்தாடு அரங்கு - நடனசபை.

எம்பந்த வல்வினேனோய் தீர்த்திட்டு டேமைய ளும்
சம்பந்தன் காழியர்கோன் தன்னையும்ஆட் கொண்டருளி
அம்புந்து கண்ணாளுந் தானும் அணிதில்லைச்
செம்பொன்செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கை ஆயிற்றே. ச

களையா உடலோடு சேரமான் ஆருரன்
விளையா மதமாரு வெள்ளானே மேல்கொள்ள
முளையா மதிசூடி மூவாயி ரவரோடும்
அளையா விளையாடும் அம்பலம்நின் ஆ ரங்கே ௫

அகலோக மெல்லாம் அடியவர் ள் தற்கூழ்ப்
புகலோக முண்டென்று புகுமிட(ம்)நீ தேடாதே
புவலோக நெறிபடைத்த புண்ணியங் ள் நண்ணியசீர்ச்
சிவலோகம் ஆவதுவுந் தில்லைச்சிற் றம்பலமே. ௬

ள மணி மாடம் சூளிகை சூழ் மாளிகை மேல்
அள மதி நுதலார் ஆயிழையார் போற்றிசைப்ப
ஒளிகொண்ட மாமணிகள் ஒங்கிருளை ஆங்(கு)அகற்றுந்
தெளிகொண்ட தில்லைச்சிற் றம்பலமே சேர்ந்தனையே. ௭

(ச) பந்த வல்வினே - (பயிரைக்) கட்டியிருக்கும் கொடியவினே.
சம்பந்தன் காழியர்கோன் - சீாழித் தலைவரான திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தி சுவாமிகள். அம்பு உந்து கண்ணன் - செலுத்தப்பட்ட
அம்பு போன்ற கண்ணையுடைய உமாதேவியார்.

(௫) களையா உடல் - நீங்காத உடல். மதம் ஆறு விளையா - மத
நீர் ஆறுபோலப் பெருகி ஓடுகின்ற. முளை ஆம் மதி - முளைபோன்று
வளர்ந்த பிறைச்சந்திரன் ; அல்லது, இப்போதுதான் முளைத்ததோ
என்று சொல்லும்படியான இளம்பி ற. அளையா - அளர்ந்து, கலந்து.
இச்செய்யுளில் உடலைவிட்டு நீங்காமல் சேரமான் பெருமாள் நாயனா
ரும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் கைலாயம் சென்ற வரலாறு குறிக்கப்
பட்டுள்ளது. சுந்தரர் சிவபெருமானால் அனுப்பப்பட்ட வெள்ளை
யானைமீது ஏறிக்கொண்டு கைலைக்குச் சென்றார்.

(௬) அகலோகம் - பூவுலகம். தற்கூழ் - தன்னைச் சூழ்ந்துவர.
ரி 2. அடையத்தக் உலகம் வேறு உண்டென்று கருதி அவ்விடத்
தைத் தேடிச் செல்லாமல், புவலோம் - மேலுலகம் ஏழின் ஒன்று.

(௭) களகம் - சமூகம் ; கல்வி பயிலும் இடம். சூளிகை - கிரை
முற்றம். அளகம் - கூந்தல். ஆய் இழையார் - விசேஷ ஆபரணங்களை
அணிந்த பெண்கள். போற்றிசைப்ப - வணங்க. தெளி - ஒளி.

பாடகமும் நூபுரமும் பல்சிலம்பும் பேர்ந்தொலிப்பச்
சூடகக்கை ல்லார் தொழுதேத்தத் தொல்லுலகில்
நாடகத்தின் கூத்தை நவிற்றுமவர் நாடோறும்
ஆட த்தால் மேய்ந்தமைந்த அம்பலம் நின் ஆடார்கே. அ

உருவத்(து) எரியுருவாய் ழிதோ நெத்தனையும்
பரவிக் கிடந்தயனும் மாலும் பணிந்தேத்த
இரவிக்கு நேராகி ஏய்ந்தில்கு மாளிகை சூழ்ந்
தரவிக்கும் அம்பலமே ஆடா ம் ஆயிற்றே.

சேடர் உறைதில்லைச் சிற்றம் பலத்தான்தன்
ஆடல் அதிசயத் த ஆக்கறிந்து பூந்துருத்திக்
டான் தமிழ்மலை பத்துங் கருத்தறிந்து
பாடும் இவைவல்லார் பற்றுநிலை பற்றுவரே

கடு

திருச்சிற்றம்பலம்

(அ) நூபுரம் - பாதகிண்கிணி. சூடம் - வளை. தொல் - ல
கில் நாடகத்தின் கூத் த நவிற்றுமவர் - பழமையான உல மாகிய
நாட மேடையில் உயிர் ளை யெல்லாம் கூத்தாடச் செய்பவராகிய
சி பெருமான். 'னை ாம் ஆடுவித்தவா' தீநாசம்.
(வநநடரும்) ஆட த்தால் மேய்ந்த மந்த பென்னால் மூடப்
பட்டுள்ள. மேய்தல் - மூடுதல்.

(க) உருவத்து எரி உருவாய் தீப்பிழம்பாகிய உரு த்துட் .
ரி 3. சூரியனுக்குச் சமமா ஒளி பொருந்தி விளக்குகின்ற ளரி
ள் சூழ்ந்துள்ள. அரவிக்கும் - ஆரவாரஞ் செய்யும்.

(க0) சேடர் - அடியவர். பற்று(ம்) நிலை பற்றுவர் சி பெரு
டானை அடையும் நிலைமை யப் பெறு ார்.

கண்டராதித்தர் அருளி

திருவிசைப்பா

கோயில்

பண் - பஞ்சமம

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னுருருவம் மில்விளங்க வெண்கொடிமா ளிகைசூழப்
பொன்னூர்குன்றம் ஒன்றுவந்து நின்றது போலுமென்னாத்
தென்னுவென்று வண்டுபாடுந் தென்தில்லை யம்பலத்துள்
என்னாமுதை யெ ள்கோவை யென்றுகொ லெய்துவதே

ஒவாமுத்தி அஞ்சுவேள்வி ஆறிக் கான்மறையார்
ஆவேபடுப்பார் அந்தணாளர் ஆகுதி வேட்டுயர்வார்
மூவாயிரவர் துக்களோடு முன்னரங் கேறிநின்ற
கோவேயுன்றன் கூத்துக்காணக் கூடுவதென்று கொலோ. உ.

முத்தியாளர் நான்மறையர் மூவாயிரவார்தின்னோ
டொத்தவாமுந் த மையாளர் ஒதிய நான்மறையைத்
தெத்தேயென்று வண்டுபாடுந் தென்தில்லை யம்பலத்துள்
அத்தாவுந்தன் ஆடல் ண அணைவது மென்றுகொலோ. : .

(க) மின்னார் - ம ளிர். சூழ - சூழ்ந்து இருக்க. என்னா - என்று
சொல்லும்படி. தில்லையம்பலம் பொன்னுலாகிய குன்றுக்கு உவமை.

(உ) ஒவா - அணையாத. அஞ்ச (ஐந்து) வேள்வியாவன பிரம
யாகம், தே யாகம், மானுடயாகம், பிதூர்யா ம் பூதயாகம். ஆவே
படுப்பார் - பசுத்த ம ய (மும்மலக்கனால் ட்டப்பட்டிருக்கும்
தன்மையை) ஒழிப்பார். ஆகுதி வேட்டு உயர்வார் - மெய் விட்டு
ஒமாக்கினியை வளர்த்து மேம்பாடு அடைவார்.

(ஈ) நின்னோடு ஒத்தே வாழும் தன் மயாளர் - உன் திரு
வருள் வழி நின்று வாழும் வாழ்க்கையை மேற்கொள்பவர்.

மாணப்புசையும் மடமெ ' ரோ ' கி மாமலை யாளோடும்
ஆனைஞ்சாடுஞ் சென்னிமேலோர் அம்புலி சூடுமான்
தேனைப்பாலைத் தில்லைமல்கு செம்பொனின் அம்பலத்து
கோணஞானக் கொழுந்துதன்னைக் கூடுவ தென்றுகொலோ.

ளிவானுலகிற் கங்கை நங்கை காதலனே யருளென்
றொளிமான் முன்னே வரங்கிடக்க உன்னடியார்க் கருளுந்
தெளிவா ரமுதே தில்லை மல்கு செம்பொனின் அம்பலத்துள்
ஒளிவான் சுடரே உன்னைநாயென் உறுவதும் என்றுகொலோ.

பாரோர்முழுதும் வந்திறைஞ்சப் பதஞ்சலிக்கு ஆட்டிகந்தான்
வாரார்முலையார் மங்கைபங்கன் மாமறையோர் வணங்கச்
சீரான்மல்கு தில்லைச்செம்பொன் அம்பலத் தாடுகின்ற
காரார்மிடற்றெங் கண்டனூரைக் காண்பது மென்றுகொலோ.

இலையார்கதிரவேல் இலங்கைவேந்தன் இருபது தோளும்இற
மலைதாமினடுத்த மற்றவற்கு வாரொடு நாள்கொடுத்தான்
சிலையால்புரமுன் றெய்தவிடலி செம்பொனின் அம்பலத்துக்
கலையார்மறிபொற் கையினூண்க் காண்பது மென்றுகொலோ.

(ச) புரையும் - ஒத்த. மடம் மென் நோக்கி - இளமையும்
மென்மையும் உள்ள பார்வையையுடையவன் (ஆன). ஆன் அஞ்சு -
பசுவின் பால் முதலிய பஞ்ச கவ்வியம். அம்புலி சந்திரன். அம்
பலம் - நடனசபை.

(ரு) களிவானுலகில் கங்கை - இன்பம் நூர்த்தற்குரிய தேவ
லோகத்தில் இருந்த கங்காநதி. வாரி 2. பிராசுக்கும் மேனியுடைய
திருமால் எதிரில் வரம் பெற விரும்பி வணங்கிக் கிடக்க, அவருக்கு
அருள் செய்யாமல் உன் அடியவர்களுக்கு அருள் செய்யும்.
தெளிவு ஆர் அமுதே - தெளிந்த அரிய அமுதம் போல்பவனே.

(சு) பதஞ்சலிக்கு ஆட்டி உந்தான் பதஞ்சலி முனிவருக்கு
முன்னே மகிழ்ந்து நடனம் புரிந்தவன். கண்டனூர் எசமானர்
வீரர்; அல்லது கண்டு அ(ன்)னூர் - கற் றுண்டுபோல் இனியவர்.

(எ) இலை ஆர் கதிரவேல் - இலை வடிவோடு கூடிய ஒளி
பொருந்திய வேலாயுதம். இற - நெரிய. சிலை ஆர் மறி பொற்கையி
னூண் - பெண் லைமான ஏந்திய அழகிய னையையுடையவன்.

வெங்கோல்வேந்தன் தென்னன்னாடும் ஈழமு ' கொண்டதிறந்
செங் றற்சோழன் கோழிவேந்தன் செம்பியன் பொன்னணிந்த
அங்கோல்வளையார் பாடியாடும் அணிதில்லை அம்பலத்துள்
எங்கோன்சசன் எம்மிறையை என்றுகொல் எய்துவதே. அ

நெடியானோடு ஈன்முகனும் வான்வரும் நெருங்கி
முடியான்முடிகள் மோதிஉக்க முழுமணி ின்திரளை
அடியார்அலகி னுல்திரட்டும் அணிதில்லை அம்பலத்து '
கடியார்கொன்றை மாலையனைக் ஈண்பதும் என்றுடு ாலோ.

சீரான்மல்கு தில்லைச்செம்பொன் அம்பலத் தாடிதன்னைக்
ஈரார்சோலைக் கோழிவேந்தன் தஞ்சையர் ான்கலந்த
ஆரானின்சொற் க ' டராதித்தன் அருந்தமிழ் மாலைவல்லார்
பேராவலகிற் பெருமையோடும் பேரின்பம் எய் வரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

(அ) வெங்கோல் - கொடுங்கோல், ஈழம் - ஈழநாடு, ாழி
உறையூர், அங்கோல் வளையார் - அழகிய ிளையல் ளை அணிந்த
மாதர் ள், பொன் அணிந்த (பொன்த ட்டினால் மூடிய) தில்லை
அம்பலம் என்று கூட்டுக.

(க) நெடியான் - நீண்ட உருவங்கொண்ட திருமால், முடி
யான் முடி ள் கிரீடங்கடோ ாடு கிரீடங்கள், உக் சிந்தின, அலகு-
துடைப்பம், டிஆர் மணம் நிறைந்த.

(௧௦) ஈர்ஆர் சோலை மே ங்கள் தவழும்படி உயர்ந்த சோலை
அல்லது (மரங் ள் அடர்ந்திருப்பதால்) இருள் மிகுந்த சே லை,
கோழிவேந்தன் தஞ்சையர்கோன் (ஆகிய) ' டராதித்தன் லந்த
ஆரானின்சொல் அருந்தமிழ் மாலை உ றயூர் அரசனும் தஞ் ச
மன்னனுமான ண்டராதித்தன் திருவருளோடு லந்து பாடின
தெவிட்டாத இனிய சொற் றோடு கூடிய அரிய தமிழ்ப்பாமாலை.
பேராவலகு - விட்டு நீங்குதல் இல்லாத முத்தி உல ம்.

வேண்டுகள் அருளிய

திருவி . சபபா



கோயில்

பா - புறநீ

திருச்சிற்றம்பலம்

துச்சான செய்திடினும் பொறுப்'ரன்றே ஆளுகப்பார்
சைச்சாலுஞ் சிறு தலி இலைவேம்புங் கறிகோள்வா
எச்சார்வு மில்லாமை நீயறிந்தும் எனதுபணி
நச்சாய்காண் திருத்தில்லை டம்பயிலும் நம்பானே க

தம்பானை சாய்ப்பற்றார் என்னும் முதுசொல்லும்
எம்போல்வார் கில்லாமை யென்னளவே யறிந்தொழிந்தேன்
வம்பானார் பணியு த்தி வழியடியேன் தொழிவி றயும்
நம்பாய் ண் திருத்தில்லை டம்பயிலும் நம்பானே உ

(க) துச்சான - இழிவான தொழில்கள். ஆன் உப்பார் - அடி
மை ய விரும்புபவர். சைச்சாலும் சைத்தாலும் சந்தாலும். சிறு
தலி - இரவா முக்காய். இலை வேம்பு - வேப்பிலை. கறி கொட்டார்
கறிசெய்வதற்கு உபயோகிப்பார் ன். எச்சார்வு எவ்வித ஆதரவு.
பணி - தொட்டு. நச்சாய் விரும்பாய். நம்பானே டவுளே.

(உ) வரி 1 ? யாரும் தம்மு டய பாணையை சாய்த்துப் பிடித்
மாட்டார் ன் எ ிக்'ற பழமொழியும் எம் மப்போன்றவர்குப்
பொருந்தா ம எ ன் னிடத்தே ண்டொண்டேன். முதுசொல் -
பழமொழி. ம்பு ஆனார் புதியராய் வந்தார். பணி உகத்தி -
அடிமைத் தொண்டினை விரும்புகிறாய். வழி அடியேன் - பரம்ப ர
அடியவன். தொழில் இ றயும் நம்பாய் - தொ டினைச் சிறிது
விருப்பமாட்டாய். எ ரும் தம்மு டய பாணை யச் சாய்க்காமல்
பிடித்து நீ ர நிரப்பிக் கொள்வதுபோல, உ அடியவனான
தொண்டினை ஏற்று ன்னை உன் ருணையினால் நிரப்பே ிடும்
எ பது இப்பாட்டின் ருத்து.

பொசியாதோ கீழ்க்கொம்பு நிறைகுளமென் றதுபோலத்
திசைநோக்கிப் பேழ்கணித்துச் சிவபெருமா னோவெனினும்:
இசையானால் என் திறத்தும் எனையுடையான் - னையாடான்
நசையானேன் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. ௬

ஆயாத சமயங்கள் அவரவர்கள் முன்பென்னை
நோயோடு பிணிநலிய இருக்கின்ற அதனாலே
பேயாவித் தொழும்பனைத்தம் பிரான் இகழு மென்பித்தாய்
நாயேனைத் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. ௭

நின்றநினைத் திருந்துகிடந் தெழுந்துதொழும் தொழும்பனென்
ஒன்றியொரு கால்நினையா திருந்தாலும் இருக்கவொட்டாய்
ன்றுபிரி கற்றாப்போல் கதறுவித்தி வர புநில்லாய்
ன்றிதுவோ திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. ௮

(௬) வரி 1. நிறைந்த குளத்தினருகிலிருக்கும் பள்ள யலி
லுள்ள பயிர் முளைக்குக் குளத்தின் நீர் கசிந்து பாயாதோ என்னும்
பழமொழி எனக்குப் பொருந்தவில்லை ; ஏனெனில் சிவபெருமானைச்
சாண அடைந்த நான் அவரை அணுகி முறையிட்டாலும் அருள்
புரியாமல் இருக்கின்றார். நிறை குளம் - கருணை நிறைந்த சிவ
பெருமானுக்கு உவமை. பேழ்கணித்து - மருண்டு விழித்து. சிவ
பெருமான் ஓ எனினும் - சிவபெருமானே . ஒவென்று கதறினாலும்.
இசையான் - (என் வேண்டுகோளுக்கு) இணங்கமாட்டான், ஆல் -
அசை. என உடையான் - என்னை ஆளாக உடைய - மாதேவியார்.
- நையாடான் பேசாதிருக்கின்றான். நசை ஆனென் ஆ சப்
பட்டேன்.

(௭) ஆயாத - ஆராய்ச்சி இல்லாத. சமயங்கள் அவரவர் - சம
யத் த அனுட்டிப்போர். வரி 2 3. என்னைப் பல நோய்கள் வருத்து
கின்ற காரணத்தினால், “இத்தொண்டனைப் பேய் என்று கருதித்
தம்பிரானே இழ்கின்றான் (அருளாதிருக்கின்றான்)” என்று அவர்
சொல்லிப் பரிசுசிக்கும்படி நாய்போன்ற என்னைச் செய்தாய்.

(௮) வரி 1. நிற்கும்போதும், இருக்கும்போதும், கிடக்கும்
போதும், எழும்போதும் உன்னை நினைந்து வங்கும்படியான
உன் அடியவனான நான். வரி 2. ஒரு சமயம் உன்னை ஒன்றி (ம்.
புலன்களும் ஒற்று மப்பட்டி) நினைமல் இருந்தாலும், என்னை
அப்படி இருக் விடமாட்டாய் (எக் காலத்தும் உன்னை நினைக்கும்படி
செய்யாய்.) ற்றா - ன் றபுடைய பசு ரவு நி - லாய் - வந்து
திரில் கிற்கமாட்டாய்.

படுமதமு மிடவயிறும் உ டய னி றுடையபிரான்
அடியறிய உ ர்த்துவதும் அ த்தியனுக் கோத்தன்றே
இவேதுபுல் லோரேருதுக் கொன்றினுக்கு வையிதேல்
இவதுவோ திருத்தில்லை டம்பயிலும் நம்பானே சு

ம ' னோடு விண்ணளவும் மனிதரோடு வானவர்க்குங்
க ' னாவாய் கண்ணாகா தொழிதலும்நான் மிகக் ல ' கி
அண்ணாவோ என்றண்ணைத் தலமந்து விளித்தாலும்
நண்ணாயல் திருத்தில்லை டம்பயிலும் , ம்பானே. எ

வாடாவாய் ரப்பிதற்றி உணைநினைந்து நெஞ்சரு
வீடாஞ்செய் குற்றேவல் எற்றேமற் றிதுபொய்யிற்
கூ ாமே கைவந்து குறுகுமா றியான்உண்ண
ாடாயால் திருத்தில்லை டம்பயிலும் ம்பானே அ

வாளாமால் அயன்வீழ்ந்து காண்பரிய மாண்பிதனைத்
தோளாரக் கையாரத் துணையாரத் தொழுதாலும்
ஆளோநீ யுடையதுவும் அடியேனுன் தாள்சேரும்
ாளேதோ திருத்தில்லை , டம்பயிலும் நம்பானே.

(சு) படுமதமும் மிட யிறும் - ஒழுக்குகின்ற மதநீரும் மிட
(பானை) போன்ற வயிற் றயும். இட யிறு எனப் பிரித்து பெரிய
யிறு எனவும் பொருள் டொள்ளலாம். களிறு - விநாயகர். அடி -
திருவடியின் தன்மை. ஒத்து - தே தம். வை - ' டோல். நடு
இதுவோ - இது நடுநிலை ம ஆகுமோ?

(எ) ண் - ஆதரவு. அலமந்து துன்புற்று. நண்ணாய் - சமீ
பிக் மாட்டாய்.

(அ) வாடா ய் நாப் பிதற்றி - வாய் வாட்டமடைந்து ாவினல்
உளறி. வரி 2. வீடு ஆம் செய்குற்றே ல் மற்று எற்றே முத்தி
யத் தரும்படியான குற்றே ல் இ தத் தவிராே று யாது உளது?
வை வந்து - வை டெத்து உதவி. யா ' உன்னைக் குறுகுமாறு.
ாடாய் - விரும்பாய் அரு மாட்டாய் ?

() துணை ஆர ஆதர ா . ஆளோ நீ உ டயது ம் நீ
' னை அடியானா உ டயதுவும் உ ' மைதானோ?

அ

திருவாலியமுதநூர்

பா ருத் தமிழ்மலை பத்தாடி, தொ டு தெ
தோவாதே அழைக்கின்றான் என்றருளின் ன்றுமிகத்
தேவேதென் திருத்திலைக் கூத்தாடி ரயடியன்
சா ரயும் நினைக் ரு டல் இனியுன் குத் தடுப்பரிதே ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்



திருவாலியமுதநூர் அருளிய

திருவி சபபா



க கோயில் - பாதாதிடே ம்

பண - பஞ ம ம

திருச்சிற்றம்பலம்

மையன் மாதொரு கூறன் மால்விடை யேறி மான்
மறி யேத்தியதடங் கையன்கார் புரையும் கறை க டன்
னல் மழுவான் ஐயன் ஆரழ லாடு வான் அணி நீர்வயல்
தில்லை யம்பலத்தான் செய்ய பாதம் வந்தென் சிந்தையுள்ளி
ட கொ டவே க

(௦) ஓவாதே ஓயாமல். அருளின் மிக நன்று, வரி 4. ரு
சாகும் லத்திலும் நீ காட்சி கொடுக்காமல் தடைசெய்ய முடியாது.
' ப னெனும் நாமம் பிடித்துத் திரிந்து ப ன் னுள் அ ழத்தால்
இவனெனைப் பன்னுள் அ ழப்பொழியா னென்றெதிர்ப்படுமே ''
அபப (சி னெனு).

() மயல் ம தொரு கூற - மிக் காதல் ரு ட உமா
தேவியா ரப்பா த்தில் வைத்த ன். மால்விடை யேறி - திருமாலா
கிய இடபத்தின்மீது ஊர்பவன். ரு பு ரயும் ற்கண்ட -
மே ம்போன்று கறுத்த விஷம் பொருத்திய ண்டத் தய டய
, செய்ய - சி ந்த.

சலம்பொற்றாமரை தாழ்ந் தெழுந்த தடமும் தடம்
பு ல் றாய் மலர், ழீஇ அம்பி ண்ட ற யும்அணி யார்
தில்லை அம்பலவன் புலம்பி வானவர் தானவர் பு ழ்ந்
தேத்த ஆடுபொற் கூத்தனார்கழற் சிலம்பு கி. கணியென்
சுந்தை யுள்ளிட டெ ண்டனவே. உ

குருண்ட வர்குழற் றோதை மார்குயில் போன்மி ழற்
றிய லோலமானிகை திரண்ட தில்லைத் து ள்திரு மல்கு
சிற் றம்பலவன் மருண்டு மாமலை யான்மகள் தொழ ஆடு
கூத் த் மணிபுராதரு திரண் டான்குற டென் சுந்தை
யு ள்ளிட டெ ண்டனவே. ஈ

போழ்ந்து யானை தன்னைப் பொருப்பன் மகளுமை
யச்சு ண்டவன் தாழ்ந்த த் புனல் சூழ், டம் மல்குசிற்
றம்பலவன் சூழ்ந்த பாய்புலித் தோல்மிசைத் தொடுத்து
வீக்கும் பொ ழுல் தன்னிடுநெடு தாழ்ந்த ச்சுதன் றெ
தமியேனைத் தளர்வித்ததே.

பந்த பாசமெலாம் அறப்பசு பாசம் நீ கிட பன்முனிவரோ
டந்தணர் வணக்கும் அணியார் தில்லை அம்பலவன்

(உ) வரி 1. நீர் தாழ்ந்திருப்ப அதில் பொற்றாமரை மேலெழுந்த
கிற்கும் குளமும், குளத்து நீரினிடத்துள்ள தாம ர மலரை
அணைந்து. அலம்பி வ டு அறையும் ஈந் றாம் செய்துஒண்டு
வண்டுகள் பூவினிடத்து மோதுகின்ற. புலம்பி (அன்பினால்)
ஆ ந்த ணீர் சொரிந்து. சிலம்பு கிண்கிணி - ஒலிக்கும்
சுதந் .

(ஈ) குரு ட - சுருண்ட. மிழற்றிய டொஞ்சிப் பேசுகின்ற.
மணி பு ரதரு மாணிகத்தை யொத்த. வான் குறங்கு - பெரு ம
யு டய தொ ட.

(ச) போழ்ந்து - பிளந்து. பொருப்பன் ம ள் - மலைய ரயன்
ம ள் உமாதேவியார். வீக்கும் - கட்டிய. பெ ண் ழுல் - அழகிய
கயிறு. ச்சு இ ட்கட்டு.

(ரு) வரி 1. ஆன்மாக்களை கட்டியுள்ள ட்டு ள் (மும்மல்) ள்
அறுபட்டு ஒழியும்படி பசுபாசத் த (தற்போத உ ர்ச்சிய) நீ
கிய பல மணிவர் னோடு.

செந்தழல் புரைமேனியுந் திகழுந் திரு யிறும் வ ிற்றினுள்
உந்திவான் சுழியென் னுள்ளத் துள்ளிடங் கொண்ட வே.

குதிரை மாடுவாடு தேர்பல குவிர்தீண்டு தில்லையுள்
கொம்பனாரொடு மதுர வாய்மொழி யார்மகிழ்ந் தேத்து
சிற் றம்பலவன் அதிர வர்கழல் வீசினின் றழகா நட்
பயில் கூத்தன் மேல்திகழ் உதர பந்தனமென் னுள்ளத்
துள்ளிடங் கொண்டனவே, சு

பட் கொள் பாம்பனை யானொடு பிரமன் பரம்பரமா
அருளென்று தடங்கை யால்தொழ வந்தழ லாடுசிற் றம்
பலவன் தடங்கை நான்குமத் தோள்களுந் தடமார்பினிற்
பூண்கள் மேற்றிசை விட்கொள் கண்டம 'றே வினை
யேனை மெலிவித், தே. எ

செய்ய டோடென் கமல மலர்குழ்தரு தில்லை மாமறை
யோர்கள் தாம்பொழ வையம் உய்ய நின்னுமகிழ்ந் தாடுசிற்
றம்பலவன் செய்ய வாயின் முறு ளும் திகழும் திரு
காடும் காதினின் மாத்திரைகளோ ளை ய தோடுமன்
றேயடி யேனையாட் கொண்டனவே. அ

(டு) உந்தி வான்சுழி - வான் உந்திச் சுழி, பெருமை பொருந்
திய டொப்பூழ்.

(சு) மா - யானை. குவிர்து ஈண்டு - சேர்ந்து நெருங்குகின்ற.
டொம்பு அன்னார் - பூட்டு மம் ப ஒத்த மகளிர். மதுரவாய் மொழி
யார் - இனிய இசைப் பாடல்களைப் பாடுகின்ற அடியார். அதிர
வர்கழல் வீசி ஒலிக்கும்படியாக வீரக்கழல் லா அணிந்த நீண்ட
பாதங்களை வீசி, உதர பந்தனம் - அரைப் பட்டிகை.

(எ) மேற்று இசை - மேற்ப் த்தில் பொருந்திய. வினையேனை -
தீவினையையு டய என்னை.

(அ) செய்ய டோடென் மலமலர் சிவந்த வரி னுடன் கூடிய
தாம ர மலர். ரத்தி ர - ஒருவ ர் ரதணி. ஐய தோடு - அழ
கிய பெண் ரதணி.

செற்று வன்புர்த் தியெழுச்சிலை கோலி ஆரமுல் ஊட்டினான் வன்
எற்றி மாமணிக ளெறிநீர் திலை யம்பலவன்
மற்றை நாட்ட மிரண்டோடு மலருந் திருமுகமும் முகத்தினுள்
ஹெற்றி நாட்டமன்றே நெஞ்சு ளேதினைக் கின்றனவே கூ

தொறுக்கள் வார்கமல மலருழக்கக் கரும்புநற் சாறு
பாய்தர மறுக்கமாய் யல்கள் மடை பாய்திலை அம்
பலவன் முறுக்கு வாசின தன்னோடு முகிழ்த்தஅவ் வகத்தி
மொட் டொடுமத்தமும் பிறைக்கொள் சென்னியன்றே
பிரியா தென்னுள் நின்றனவே. கூ0

தூவி ரோடு பூவ வைதொழு தேத்து கையின ராகி
மிக்கதோர் ஆவி உள்நிறுத்தி யமாந்தூறிய அன்பின
ராய்த் தேவார்தாந் தொழ ஆடிய தில்லைக் கூத்தனைத் திரு
வாலி சொல்லிவை மேவ வல்லவர்கள் வினா யானடி மேவு
வரே. க

திருச்சிற்றம்பலம்

(க) செற்று - அழிக்கும் பொருட்டு. சிலைகோலி - வில்லை அல்
லது மலை ய ளோத்து. ஆர்அமுல் ஊட்டினான், அவன் - அரிய தீயை
உண்ணும்படிச் செய்தவன். எற்றி எறி வாரி எறிகின்ற, திலை
கிற்ற பதிர்திருக்கின்ற.

(0) தொறுக்கள் - ப 'கூட்டங்கள். உழ' - மிதிக். மறு'க
மாய் - மனக்குழப்பத்தொடு. முறு'கு வாசிகை முறுக் ப்பட்ட பூ
மலை.

(க) ரீரோடு பூ அவை தூவி - ரீரினால் அபிடேக' செய்து
லர் ளினால் அர்ச்சித்து. ஆவி உள் நிறுத்தி சுவாசத் த உ'ளே
நிறுத்தி. அமாந்தூ - விரும்பி. றிய உருகிய மனத்தொடு.
தே - துதி'. தே வவர் - அடைவார் ள்.

உ கோயில் - பவளமால்வரை

பண ட ட ா ம

தி ரு ச் சி ர் த ம் ப ல்

பவளமால் வரையைப் பணிபடர் தனையதோர் பட
ரோளி தருதிரு நீறு: குவளை மாமலர்க் க ணியு ட் றான்
றையுந் துன்றுபொற் குழல்திருச் சடையும் தி ள மாளி
கை சூழ், ரு தில்லையுள் திரு டம் புரிகின்ற தவள ண்
ணனை நினைதொறும் என்மனம் தழல்மெழு ட ிகின்றதே.

ஒக் வோட்டந்த வந்தியும் மதியமும் அலை டல் ஒலி
யோடு நெக்கு வீழ்தரு ட் ஞ்சினைப் பாய்தலும் நிறையழிந்
திருப்பேனைச் செக்கர் மாளிகை சூழ்தரு தில்லையுள் திரு
நடம் வகையாலே பக்க மோட்டந்த மன்மதன் மலர் ணை
படுந்தொறு அலந்தேனே

உ

அலந்து போயினேன் அம்பலக் கூத்தனே அணிதில்லை
நகராள் சிலந்தியை அரசாள் வென்றருள்செய்த தேவனே,
வீசனை லந்தமார்க் ண்டி ராகி அக் காலனை உயிர்செக
வுடைகொண்ட மலர்ந்த பாதங்கள் வனமுலை மேலொற்ற
வந்தருள் செய்யாயே.

ங

இப்பதிகம் சிவபெருமானைக் காதலித்த ஒரு பெண்ணின்
மொழிகளாக அமைந்துள்ளது. இது அந்தாதித்தொடை.

(க) துன்று பொற்குழல் திருச்சடையும் நெருங்கிய பொன்
னிறமுள்ள சுருட்டி முடிக்கப்பட்ட திருச்சடையும். திவள - வேலைப்
பாடுகள் அமைந்த. தவள வண்ணனை - (வெண்ணறு அணிந்தமை
யால்) பெண்ணிறம் பொருந்தியவனை.

(உ) ஒக் ஒட் ந்த - ஒரு சேர ஒடின. அந்தி - மாலைக் காலம்.
கிறை ற்பின் வரம்பு. திருநடம்...அலந்தேனே-திருநடனம் செய்
கின்ற வித்தினால் பக்கத்தில் ஒடி வந்த மன்மதன் செலுத்திய பூ
அம்புகள் எனமீது படுந்தோறும் துன்பம் டந்தேன். திருநடனம்
தரிசித்தமையால் உண்டா ததல் மிகுதியை இச்செய்யுள் தெரி
விக்கின்றது.

(ங) அலந்து துன்பமடை து. உலந்த - துன்பமுற்ற. வரி 3
துன்புற்ற மார்க் ண்டனுக்கா அந்த யமனை உயிர் நீங்கும்படி
உ தத்தருளிய.

அருள்செய்தாடு லம்பலக் கூத்தனே அணிதில்லை
கராள் மருள்செய்தென்றனை வனமுலை பொன்பயப் பிப்
பது வழக் காமோ திரளும் நீள்ம ரி ன் யைத் திருச்
சடைச் சேர்த்தியச் செய்யாளு குருவம் பா மும் ஈந்து
ல் லந்தி ய டொண்ணுதல் வைத்தோனே.

தைத்த பாத்கள் மாலன் கா கிலன் மலரவா
முடிதேடி எய்த்து ந்திழிந் தின்னமும் துதிக்கின்றார்
எழில்மறை யவற்றாலே செய்த்தலை கமலம் மலர்ந்தாங்கிய
தில்லையம் பலத்தானைப் பத்தியாற் சென்று ண்டிட
என்மனம் பதைபதைப் பொழியாதே. (ரு)

தேய்ந்து மெய்வேளுத் தகம்வளைந் தரவினை யஞ்சித்தா
னிருந்தேயுங் காய்ந்து வந்துவந் தேனறனை வலிசெய்து கதிர்
நிலா எரிதூவும் ஆய்ந்த னன்மறை அந்த ர் தில்லையுள்
அம்பலத் தரனாடல் வாய்ந்த மாமலர்ப் பாத்கள் ண்ப
தோர் மனத்தினை யுடையேற்கே. (சு)

உடையும் பாய்புலித் தோலுநல் அரவமும் உண்பதும்
பலிதேர்ந்து விடைய தூர்வது மேவிடங் கோவேரை யாகிலு
மென்றெஞ்சும் மடை டொள் ளனை ள் குதி டொளும் வயல்

(சு) அருள் செய்து ஆடும் - ஆடு தனால் யிர்களுக்கு அருளைச்
செய்கின்ற. வரி ? என்னை மயக்கி அழகிய முலைகள்மேல் பொன்
னிறங்கொண்ட தேமலை உண்டுபண்ணுவது நீதியோ ? நல் அம்
தியை நல்ல அழகிய தீ ய. தீயை என்பது குறுகித் தி ய என்று
ஆயிற்று.

(ரு) செய்த்தலை - வயல் ளினிடத்து. மாலும் அயனும் தேடி
ரா முடியாத பெருமானைப் பத்தி செய்தால் ணக்கூடும் என்னும்
குறிப்பு காண்க.

(சு) வரி 1, 2. திரிவிடா தேய்ந்து மெய் வேளுத்து அம்
(உடல்) ளைந்து அரவினை அஞ்சி இருந்தும் ஈய்ந்து (ஓபித்து)
வந்து என்னை வலிசெய்து (துன்புறுத்தி) நெருப் ப சும்.

(எ) ரி 1. சிவபெருமான் அணியும் ஆடய து புலித்
தோலும் பாம்புமே. அவருக்கு உணவா து பிச் சச்சோறே.
மேவு இடம் டொடு வ ர - வசிக்கும் இடம் டொடு ம மி' மலை.

தில்லை யம்பலத் தனலாடும் உடைய கோவினை யன்றிமற்
றாரையும் உள்ளுந் தறியேனே. எ

அறிவும் மிக்கநல் நாணமும் நிறைமையும் ஆசையும்
இங்குள்ள உறவும் பெற்றநற்றயோடு தந்தையும் உடன்
பிறந் தவரோடும் பிரிய விட்டுனை யடைந்தனன் ஏனறு
கோள் பெரும்பற்றப் புலியூரின் மறைகள் நான்குங்கொண்
ட ந்தனார் ஏத்த ன் மாநடம் மகிழ்வானே. அ

வான நாடுடை மைந்தனே யோஎன்பன் வந்தருளாய்
என்பன், பாலநெய் ஐந்துடன் ஆடிய படர்சடைப் பால்
வண்ண னேஎன்பன் தேனமர் பொழி) சூழ்தரு தில்லை
யுள் திருநடம் புரிகின்ற ஏன மாமணிப் பூணணி மார்பனே
எனக்கருள் புரியாய். கூ

புரியும் பொன்மதில் சூழ்தரு தில்லையுள் பூசார் பலர்
போற்ற எரிய தாடும்எம் ஈசனைக் காத்தித் தினையவ
மொழியாக வரைசெய் மாமதில் மயிலையர் மன்னவன்
மறைவல் திருவாலி பரவல் பத்திவை வல்லவர் பரமன
தடியினை பணிவாரோ. 0

திருச்சிற்றம்பலம்

(எ) உடையகோ - என்னை அடிமையா - டய அரசன்.
ள்ளுவது - நினைப்பது.

(அ) அறிவும் - தற்போதமும். ஏன்றுொள் என்னை (நாயகி
யாக) ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

(கூ) வான நாடு - சிவபுரம். ஏன மாமணிப் பூண் - பன்றிக்
கொம்பாகிய டெரிய அழகிய ஆபரணம்.

(க0) புரியும் - விரும்புகின்ற. இனையவள் மொழியாக - வருந்
தினவன் கூறிய மொழிகளா . வரைசெய் மா மதில் - மலைகளைப்
போன்று உயர்ந்து பருத்த மதில்.

ந ளை யில்

பண் - இத் தம

திருச்சிற்றம்பலம்

அல்லாய்ப் ப லாய் அருவாய் உருவாய் ஆரா அமுதமாய்க்
கல்லால் நிழலாய் கயிலை மலையாய் காண அருளென்று
பல்லா யிரம்பேர் பதஞ்சலிகள் பரவ வெளிப்பட்டுச்
செல்வாய் மீதில் தில்லைக் ருளித் தேவன் ஆடுமே. ௩

அ ன் டயார் அமுதமொழியார் அவர்கள் பயில்தில்லைத்
தென் ன் தமிழும் இசையு் கலந்த சிற்றம் பலந்தன்னுள்
பொன்னும் மணியும் கிரந்ததலத்துப் புலித்தோல் பியற்கட்டு
மின்னின் இடையாள் உமையாள் காண விகிர்தன் ஆடுமே.

இளமென் முலையார் எழில்மைந் தரோடும் ஏரார் அமுளிமேல்
திலையும் மாடத் திருவார் தில்லைச் சிற்றம் பலந்தன்னுள்
வளர்பொன் மலையுள் வயிர மலைபோல் வலக்கை கவித்துநின்
றளவில் பெருமை அமரர் போற்ற அழகன் ஆடுமே. ௩

சந்தும் அகிலுந் தழைப்பீ லிகளுஞ் சாதி பலவுங்கொண்
டுந்தி இழியும் நிவவின் கரைமேல் உயர்ந்த மதிற்றில்லைச்
சிந்திப் பரிய தெய்வப் பதியுள் சிற்றம் பலந்தன்னுள்
நந்தி முழுவங் கொட்ட நட் டம் நாதன் ஆடுமே. ௪

(௧) அல்லாய் - இரவாயிருப்பவனே. அருவாய் அருவான
னே. ஆரா அமுதாய் தெவிட்டாத அமுதம் போன்றவனே.
காண அருளென்று பரவ - யாம் காணும்படி அருள் செய்வாய்
என்று துதிக் . செல்வாய் - மேகங்கள் தவழுகின்ற. செல் - மேகம்.

(௨) பயில் தில்லை வாழும் தில்லையுள். தென் நன் தமிழும் -
அழகிய நல்ல தமிழும். கிரந்த - நிறைந்துள்ள. பியற்கு இட்டு - பிட
ரினமேல் தரித்து. மின்னின் இடையாள் உமையாள் - மின்னற்
றொடி போன்ற மெல்லிய இடையையுடைய உமாதேவியார். விகிர
தன் - பல வடிவம் கொள்பவன்.

(௩) ஏர் ஆர் அமுளி - அழகு மிக்க படுக்க. திலையு் இன்
பம் நுகரும். கவித்து வளைத்து.

(௪) சந்தும் சந், ன மாழும். தழைப்பீலி - யில் தோகை.
சாதி பலவும் கொண்டு உந்தி - சாதிக்காய் மரம் பலாமரம் ஆகிய
இவற்றைத் தள்ளிக்கொண்டு.

ஓமப் புகையும் அகிலின் புனையும் யர்ந்து முகில்தோயத்
தீமெய்த் தொழிலார் மறையோர் மல்குசிற்தம்பலந்தன்னுள்
வாமத் தொழிலா ரெடுத்த பாதம் மழலைச் சிலம்பார் கத்
தீமெய்ச் சடை மேல் திங்கள் குடித் தேவன் ஆடுமே. (ரு

குரவம் கொங்கம் குளிர் புண்ணை கைதை குவிந்த கரைகள்மேல்
திரைவந் துலவுந் தில்லை மல்கு சிற்தம் பலந்தன்னுள்
வரைபோல் மலிந்த மணிமண்டபத்து மறையோர் மகிழ்ந்தேத்த
அரவம் ஆட அனல்கை யேந்தி அழகன் ஆடுமே. கூ

சித்தர் தேவர் இயர் முனிவர் தேனார் பொழில்தில்லை
அத்தா அருளாய் அணியம் பலவா என்றென் றவரேத்த
முத்தும் மணியும் நிரந்த தலத்துள் முனை மணிமகுடக்
கொத்தார் சடை தாழ நட்டம் குழன் ஆடுமே. எ

அதித்த அரக் ன் டெரிய விரால் அடர்த்தாய் அருளென்று
துதித்து மறையோர் வண்குந் தில்லைச்சிற்தம் பலந்தன்னுள்
உதித்த போழ்தி இரவி கதிர் போ ஒளிர்மா மணி எஞ்ஞம்
பதித்த தலத்துப் படை மேனிப் பரமன் ஆடுமே. அ

(ரு) முகில்தோய - மேகங் ளின் மீது படிய, தீமெய்த் தொழி
லார் - ஓரங்கினிய வளர்க்கும் உண் மத்தொழில் செய்வோர்.
வாமத்து ழில் ஆர் எடுத்த பாதம் இடப்பக்கத்தில் (அருகாமாகிய
தொழிலைச் செய்யும்) அழகு மிதா கிய பாதம். தீமெய்ச் சடை
மேல் - நெருப்புப் போன்று செந்நிறம் பொருந்திய சடைமேல்.

(கூ) தை - தாழை. குவிந்த - குவிந்து கிடக்கும்.
வரி 3. மலைகள் போன்று உயர்தும் மிகுதியுமா அழகிய மண்ட
பங்களில்.

(எ) நிரந்த - நிறைந்துள்ள. கொத்து ஆர் பூங்கொத்துள்
நிறைந்த.

(அ) அதித்த - ஆரவாரித்த. ரி 3. உதய காலத்தில் கொண்
றும் சூரியன்பேரில் சிறந்த ஒளிய வீழ் பெரிய அணிங்
பதிக்கப்பெற்றுள்ள தில்லைத்தத்தில்.

மாலோ ' யனும் அமரர் பதியும் ந்து வண ' கிசின்(று)
ஆல ண்டா அரணே அருளாய் என்றென் றவரேத்தச்
சேலா டும்வயல் தில்லை மல்கு சிற்றம் பலந், ன்னுள்
பாலா டுமுடிச் சடைகள் தாழப் பரமன் ஆடுமே. கூ

நெடிய சமணு மறைசாக் கியரும் நிரம்பாப் பல் லே ரடிச்
செடியுந்தவ த்தோர் அடையாத்தில்லைச்சிற்றம் பலந்த ' .
அடிக ளவரை ஆரூர் ம்பி யவர்கள் இசைபாடக்
கொடியும் விடையும் உ டய லோ ல் குழ ன் ஆடுமே 0

வானோர் பணிய மண்ணோ ரேத்த மன்னி நடமாடு '
தேனார் பொழில்குழ் தில்லை மல்கு சிற்றம் பலத்தானைத்
தூ ான் ம றயான் அமு, ாலி சொன்ன தமிழ்மலைப்
பானேர் பாடல் பத்தும் பாடப் பாவநாசமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(க) பால் ஆடும் முடி பாலினால் அபிஷே ' செய்யப்பட்ட
திருமுடியிலுள்ள.

(0) நெடிய சமணும் அ .ற சாக்கியரும் நீ ' ட ச ரும்
பேச்சில் ல்ல புத்தரும். நிரம்பா நிரம்பாத (கு ற் த) அறிவினை
யு டய. செடியும் தவத்தோர் குற்றம் பொரு ' திய த த் தச்
செய்பவர், குற்றமாகிய (டம்பினுக்குத் துன்ப ' விளைவித்தல்
முதலிய) செயல் னைத் தவச்செயல்களா ' ருதுப ி ' . செடித்
தவம் செய்வார் சென்றுழிச் செல்லே ' ' ' ந் அடி ன் .
சுவாமிகள். ஆரூர்நம்பி - நம்பிஆரூர் சுந்தரமூர்த்தி ராமி ள்.

(கக) பால்நேர் பாலே ஒத்து இனிய.

௨ கோயில்*

பண பஞ்சமம

திருச்சிற்றம்பலம்

கோலமலர் நெடுங்கட் டொவ்வை ராய்க்கொடி யேரிடையீர்
பாலினை இன்னமுதைப் பரமாய பரஞ்சுட ரைச்
சேலுகளும் வயல்கூழ் தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
தேலவுடை எம்மிதறையை என்றுதொல் ண்பதுவே,

காண்பது யான்என்றுகொல் கதிர்மாமணி யைக்கனலை
ஆண்பெண் அருவுருவென் றறிதற்கரி தாயவனைச்
சேண்பனை மாளிகை சூழ் தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பல
மாண்புடை மாநடஞ்செய் மறையோன்மலர்ப் பாதங்களே.உ

கள்ளவிழ் தாமரைமேல் ண்டயனொடு மால்பணிய
ஒள்ளொரி யின்னடுவே யுருவாய்ப்பரந் தோங்கியசீர்த்
தெள்ளிய தண்பொழில்சூழ் தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
துள்ளொரி யாடுகின்ற ஒரு னை உணர்வரிதே. ந

அரிவையோர் கூறுகந்தான் அழகன்எழில் மால்கரியின்
டரிவைநல் உத்தரியட் உந்தான் உம்பரார் தம்பிரான்
புரிபவர்க் கின்னருள்செய் புலியூர்த்திருச் சிற்றம்பலத்
தெரிமகிழ்ந் தாடுகின்ற எம்பிரான்என் இறையவனே. ச

இப்பதிகம் அந்நாதித்தொட.

() கொடிவர் பூங்கொடிபோலும் அழகிய. ஏலவுடை - ஏலு
தலையுடைய எழுந்தருளியுள்ள.

(உ) திர் மாமணி - ஒளி வீசும் பெரிய மாணிக்கம் போன்ற
வன். சேண்பனை உயர்ந்து பருத்த. மாப்பு பெரும

(ந) கள்அவிழ் தேன் ஒழுகும். அயனொடு மால் ண்டி பணிய
என்று கூட்டுக.

(ச) மால் றி பெரிய அல்லது ம, மயக் முடைய யானை, புரி
பவர்கு தன்னை விருப்புகிறார் ளுக்கு.

இறைவனை என்கதியை என்னுளே உயிர்ப் பாகிநின்ற
 மறைவனை மண்ணும்விண்ணும் மலிவான்சுட ராய்மலிந்த
 சிறையணி வண்டறையுந் தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலம்
 நிறையணி ய ம்இறையை நினைத்தேன் இனிப் போக்குவனே
 நினைத்தேன் இனிப்போக்குவனே நிமலத்திரளை நினைப்பார்
 மனத்தி னுளேயிருந்த மணியைமணி மாணிக்கத்தைக்
 கனைத்திழி யுங்கழனிக் கனகங்கதி ரொண்பவளஞ்
 சினத்தொடு வந்தெறியுந் தில்லைமாநகர்க் கூத்தனையே சு
 கூத்தனை வானவர்தம் கொழுந்தைக்கொழுந் தாயெழுந்த
 மூத்தனை மூவுருவின் முதலைமுத லாகிநின்ற
 ஆத்தனைத் தான்படுக்கும் அந்தனர்தில்லை அம்பலத்துள்
 ஏத்தநின் ருடுகின்ற எம்பிரானடி சேர்வன்கொலோ: எ
 சேர்வன் கொலோ அன்னைமீர் திகழும்மலர்ப் பாதங்களை
 ஆர்வன்கொளத் தழுவி அணிநீறென் முலைக்கணியச்

(நி) என்கதியை - எனக்குப் புசலிடமானவனை. என்னுளே
 உயிர்ப்பாகி என உடம்பினுள் சுவாசம் ஆகி. “என்னுளே உயிர்ப்
 பாகிப் புறம்போந்து புக்கென்னுளே நிற்கும் இன்னம்பர் ஈசனே”
 அப்பர். (என்னிலாரும்). மறைவன் மறைந்துள்ளவன். மலிதல் -
 நிறைதல். நிறையணியாம் - நிறைந்து அழகுபெறச் செய்கின்ற.
 இனிப் போக்குவனே இனிப்போக விடுவேனோ.

(சு) வரி 3, 4. வயல்களில் சப்தத்தோடு இறங்கும் நீரானது
 மொண்ணையும் ஒளிவீசும் பவனத்தையும் கொபத்தோடு எறிவது
 போல் வீசி எறிகின்ற தில்லைமா நகரிலுள்ள நடராஜப் பெரு
 மானை நினைத்தேன் என்று கூட்டுக.

(எ) மூத்தன் - யாவருக்கும் முன்னே தோன்றியவன்.
 ஆத்த(ன்)னத்தான் படுக்கும் பசுத்தன்மையை (தற்போதத்தை)
 ஒழிக்கும் பொருட்டு யாகம் செய்யும்.

(அ) என்போல் நேசனையே சேர்வன் கொலோ (கூடும்படியா
 பேறு எனக்குக் கிடைக்குமோ) என்று கூட்டுக. திகழும் மலர்ப்
 பாதங்களை அணிந்து என் முலைக்கு அணிய ஆர்வம் ளொத் தழுவி
 விளங்கும்படியான தாமரை மலர் போன்ற சி பெருமான் பாதங்களை
 அவர் அணிந்துள்ள திருந்து என் முலை எமீது படியும்படி அப்பு
 பெருத் தழுவி.

சீர்வம் வந்த வுந் தில்லைமா ர்ச் சிற்றம்பலத்
தேர்வக் கை மான்மறியன் எம்பிரானென்போல் நேசனையே.

நேசமு டையவர்கள் டெஞ்சுளே யிட் கொண்டிருந்த
யாமின மால்விடையூர் ண்ணுதலைக் காமருசீர்த்
தேசமிகு புழோர் தில்லைமா ர்ச் சிற்றம்பலத்
தீசனை யெவ்வுயிர் கும் ம்மிறைவனென் றேத்துவதே ௬

இறைவனை ஏத்துின்ற இளையாள்மொழி இன் தமிழான்
மறை வல நாவலர்கள் மகிழ்ந்தேத்துசிற் றம்பலத்தை
அ றசெந்நெல் ான் ரும்பின் அணியாலே ள் சூழ்மயிலே
மறைவல வாலிசோல்லை மகிழ்ந்தேத்துக் வானெளிதே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்



(அ) வங் ம் மரக் லம். அணவும் சேரும். ஏர்வு அ' க
மான் மறியன் அழகிய அங் யில் பெண்மானைப் பிடித்தவன்.
என்போல் நேசனையே - எ'னைப் போன்று என்னால் அன்பு செய்
யப்படுபவனையே. 'என்னிலாருமெனக் கினியாரிலே என்னிலும்
இனியானொருவ' னுளன்.....என்னுளே நிற்கும் இன்னம்பர்
ஈசனே' என்னும் அபப தேவாரத்தோடு ஒப்பிடுக.

(க) காமருசீர் அழகும் சிறப்பும் வாய்ந்த அல்லது எல்லாரா
லு' விரும்பப்படுகின்ற சிறப்பு வாய்ந்த.

(௦) இளையாள் மொழி இன் தமிழால் காதல் டொண்ட
இளம் பெண்ணினுடைய வார்த்தை ள் போன்று இனிய தமிழினால்.

ரி 3, 4. ஒலி'கின்ற செந்நெல் வயல்களாலும் பெரிய ரும்பு ளை
அரைக்கும் அழகிய ஆலை ளாலும் சூழப்பட்டுள்ள திருமயிலையில்
வாழும் வேதங் ளில் வல்ல திருவாலியமுதர் பாடிய பாட்டுக் ளி
னால் விரும்பித் துதிபுங்கன். துதித் தால், சிவலோ ம் எளிதிற்
கிடைக்கும். சொல்லை சொல்லால்.

புருடோத்தம நம்பி அருளிய

திருவி சபபா

கோயில்

ப - பஞ் மம

திருச்சிற்றப் பலம்

வாரணி நறுமலர் வண்டுகிண்டு பஞ்சமச் செண்ப
மாலேமலை வாரணி வனமுலை மெலியும் வண்ணம் ந்து
வந்திவைநம்மை மயக்குமாலோ சீர ரி ம ரிதிகழ் மாட
மோர்கு தில்லையம்பலத் தெ ள் செல்வன்வாரான்
ஆரேனை அருள்புரிந் தஞ்சலென்பார் ஆவியின் பரமென்றன்
ஆதரவே.

ஆவியின் பரமன்றன் ஆதரவும் அருவினை யேனைவிட்
டம்ம அம்ம பாவிவன் மனமிது பையவேபோய்ப் பனிமதிச்

சிவபெருமானைக் காதலித்த பெண்ணின் மொழி ளாக இப்பதி
கம் அமைந்துள்ளது. இதுவும் அந்தாதித்தொ ட.

(க) வரி 1. வண்டு ள் கிளறுகின்ற (தேன்) ஒழுகும் அழகிய
வாசனையுள்ள மலர் ளும் அழகிய செண்ப மலரும் சேர்ந்த நீண்ட
மலை, மலைக் காலத்தில். அல்லது தேன் ஒழுகும் அழகிய மணமுள்ள
மலர்களில் கிளறுகின்ற வண்டு ள் பாடும் பஞ்சமப் பண்ணும் சண்
பக மாலையும் மலை காலத்தில். பஞ்சமம் அழகு, ஒருபண். வாரணி
வன முலை ச்ச அணிந்த அழகிய முலை. ஆவியின் பரம் என்றன்
ஆதரவே என் உயிருக்குப் பாதுகாப்பாயுள்ளது என் அன்பு ஒன்று
தான்.

(உ) ஆவியின் பரமென்றன் ஆதரவும் - என் உயிர்குப் பாது
காப்பாயிருக்கும் என் அன்பும். அருவியேனை விட்டு பாவிவன்...
பாலதாலோ அம்ம அம்ம - கொடுவியேனை விட்டு நீங்க, பாவியே
னு டய வன்மையான மனமானது குளிர்ச்சிபொருந்திய ச டயை

சனையான் பாலதாலோ நீவியும் நெகிழ்ச்சியும் நிறையழிவும்
நெஞ்சமுந் தஞ்சமி லாமையாலே ஆவியின் வருத்தம்
இதாரறிவார் அம்பலத் தருள்நடம் ஆடுவானே. உ

அம்பலத் தருள்நடம் ஆடவேயும் யாதுகொல் விளைவ
தென் றஞ்சிநெஞ்சம் உம்பர்கள் வன்பழி யாளர்முன்னே
உட்டினர் நஞ்சையென் றேயுமய்யேன் வன்பல படை
புடைப் பூதஞ்சூழ வானவர் கணங்களை மாற்றியாங்கே என்
பெரும் பயலைமை தீரும்வண்ணம் எழுந்தரு ளாயெங்கள்
வீதியூடே. ௩

எழுந்தருளாய் எங்கள் வீதியூடே ஏதமில் முனி
வரோ டெழுந்தருளாக் கொழுந்தது வாகிய கூத்தனேதின்
குழையணி காதினின் மாத்திரையுஞ் செழுந்தட மலர்புரை
ண்கள்முன்றுஞ் செங்கனி வாயுமென் சிந்தைவெளவ
அழுந்துமென் னாருயிர் நென்கெய்கேனோ அரும்புனல்
அலமருஞ் சடையினுனே. ச

புடைய சிவபெருமானிடத்துச் சேர்கின்றது; இது என்ன அதிசயம்.
தஞ்சம் இலாமையாலே நீவியும் நெகிழ்ச்சியும்.....இது ஆர் அறி
வார் ஆகாவு வேறு இல்லாமையால் உண்டான சோர்வும் மனம்
உருகுவதும், மன உறுதி அழிவும், மனத்தின் தன்மையும், உயிருக்கு
உண்டான வருத்தமும் யார் அறிவார்.

(௩) முன்னே உட்டினர் நஞ்சை யென்றேயும் யாது கொல்
விளைவது என்று நெஞ்சம் அஞ்சி உய்யேன் முற்காலத்தில் நஞ்சை
ட்டினர்கள் என்று கேட்ட மாத்திரத்தில் என்ன தீங்கு விளை
யுமோ என்று மனம் அச்சப்பட்டு இறப்பேன் (மிக்க துன்பமுறு
வேன்). வானவர் கணங்களை மாற்றி (நஞ்சை உண்டிய) தேவர்
கூட்டங்களை ஒழித்து. பயலைமை - பசலைத் தன்மை. அம்பலத்
தருள் நடம் ஆடவேயும் எழுந்தருளா யெங் ள் வதியூடே ன்று
கூட்டு ,

(ச) மாத்திரை - ஓர் வித காதணி. செழும் தடம் மலர்புரை.
செழித்த பெரிய தாமரை மலரை ஒத்த. பொளவ - பொள்ளை
பொன். அழுந்தும் (துன்பத்தில்) ஆழும். ஆருயிர்க்கு என் செய்
தென் அரிய உயிரின் துன்பத்தைப் போக் நான் என்ன செய்
வேன்.

அரும்புனல் அலமருஞ் சடையினுனை அமரர் ள் அடி பணிந் தாற்றஅந் ள் பெரும்புரம் எரிசெய்த சிலையின் வார்த்தை பேசவும் னையுமென் பேதைநெஞ்சு. ருந்தட மலர்புரை கண்டவண்டார் ாரி கயார் முன்பென் பெண்மை தோற்றேன் திருந்திய மலரடி நசையினுலே தில்லையம்பலத் தெ'கள் தேவதே, வே. ௫

தில்லையம் பலத்தெ'கள் தேவதேவைத் தேறிய அந்த ர் சிந்தைசெய்யும்; எல்லைய தாகிய எழில்கொள் சோதி னன்னுயிர் காவல்கொண் டிருந்தாந்தாய் பல்லையார் பசுந்தலை யோடிடறிப் பாதமென் மலரடி றோவரீபோய், அல்லினில் அருநடம் ஆடினென் ள் ஆருயிர் காவலிங் கரிதுதானே. ௬

ஆருயிர் காவலி' கருமையாலே அந்தணர் மதலைநின் அடிபணியக் கூர்நுனை வேற்படைக் கூற்றஞ்சாயக் கு ர கழல் பணிகொள மலைந்ததென்றால் ஆரினி அமரர் ள் குறைவிலாதார் அவரவர் படுதுயர் களையநின்ற சீருயிரே என் ள் தில்லைவாணு சேயிழை யார்க்கினி வாழ்வரிதே. ௭

(௫) அலமரும் மோதுகின்ற. வார்த்தை புழ். கருந்தடம் மலர்புரை ண்ட வண்டுகூர் காரிகையார் கரிய விசாலமான மலரை யொத்த (மைதீட்டிய கண்களை) வண்டுகள் மலர்கள் என்று கருகிச் சூழ்ந்துள்ள அழகிய ம ளிர். பெண்மை தோற்றேன் - பெண்மைக் குணங்களை இழந்தேன். அவை நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு, ந ச - விருப்பம். மலரடி நசையினுலே பெண்மை தோற்றேன் என்று கூட்டுக.

(௬) தேறிய மனம் தெளிந்த. எல்லை அளவு, தன் ம. பல்லையார் பசுந்தலையோடு இடறி - பல்லோடு கூடிய பச்சைத் தலையை ஏந்தி கால்தடுக்கி. அல்லினில் இருளில். எங்கள் ஆருயிர் காவல் அரிது தானே எங்களுடைய அரிய உயி ரக் ாப்பாற்றுவது டினமாகும், உயிர் நீங்கிவிடும்.

(௭) ஆருயிர்காவல் இ'கு அரு மயாலே தன்னுடைய அருமை யான உயிரைக் ாப்பாற்றுவது கடினமா படியினுலே. அந்தணர் மதலை - அந்தணச் சிறுவன் * மார்க் ண்டன். கூற்றம் சாய யமன் விழ. பணிகொள அடி மப் பணி ய ஏற்றுக்கொள்ள. லைந்தது - உ தத்தது.

சேயிழை யார்க்கினி வாழ்வரிது திருச்சிற்றம் பலத்
தெ'கள் செல்வனேநீ தாயினும் மிக ல்லை 'றடைந்
தேன் தனிமையை நினைகிலை ச'கராவுன் பாயிரும் புலி
பத ளின்னுடையும் பையமே லெடுத்தபொற் பா, மு
டேயிவள் இழ'த்து ச' மாவா எ' னை யாளுடை ஈச
னையோ. அ

எங் னை யாளுடை ஈசனையோ இராமுலை மு ம்
முய'கிரின்பொற் ப'க்யம் புரைமு ம் நோ'கி ரோ'க்ப்
பணிமதி நில வதென் மேற்படரச் செ' யல் பு ர 'ணி
மார்கண் முன்னே திருச்சிற்றம் பலமுட னேபுகு'து அ'
கு பணிட செய்து ாளும் அருள்பெறின் அ லிடத்
திரு' லாமே.

அருள்பெறி' அ லிடத் திரு' லாமென் றமரர் ள்
தலைவ ம் அயனும்மாலும் இரு' ரும் அறிவு ட யாரின்
மிக்கார் ஏத்துகின் றார்இ' ம் எ' ள் கூத்தை மருள்படு
மழலைமென் மொழிபு மயாள் ணவன வல்வினை யாட்டியே

(அ) பாய் இரும்புலி அதன் - பாயும் தன் மபு டய பெரிய
புலியின் தோல். ண்டே இவள் இழந்தது சங்கம் ஆவா இவற்
றக் கண்டு காதல் கொண்டு ஐயோ. இ' ச'கிலாகிய
வளையல் னை இழந்தான்.

(க) மு ம் நெ முய'கி மு' பக்கம் அழுந்த அணைந்து
பணி மதி நிலவு அது என்மேல் படர - உ து சடையின்மேலுள்ள
குளிர்ச்சியான சந்திர கிர மாணது என்மேல் பரவ. அகலிட'
ல ம்.

(க0) அறிவு டயாரின் மிக்கார் இரு'ர் அயனும் மாலும்
அறிவுடையாரின் மேம்பட்டவராகிய பிரமன் மால் ஆகிய இரு
வரும். கூத்தை - கூத்தனை நடனம் செய்ப னை. மருள் படும்
மழலை மெ' மொழிபுமைய ' அரு'ந் த'மையும் மழலைச்
சொற் னைப் போன்ற மென் மயான சொற் னைப் பேசும் உமா
தேவியார். வல்வினை ஆட்டியேன் ான் - டொடிய வினையாகிய
யிற்றினால் ஆட்டப்படுவேனாகிய நான்.

ஞன் அருள்பெற அலமரும் நெஞ்சமா ர ஆசையை அள
றுத் தார்இ ராரே 0

ஆசை அளறுத் தார்இ ராரே அம்பலத்தருட
மாடு ரனை ராசன் மலரணி குழல்மடவார் வைலு
லந்தெழு மாலைப் பூசன் மாசிலா மறைபல வோது ராவ
வண்புரு டோத்தமன் க னேரத்த வாச மலர்கள் கோண்
டேத்த வல்ல ர் மலைமகள் கணவனை அணைவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

௨ கோயில்

ப - பரும

திருச்சிற்றம்பலம்

வான ர் ள் ண்ட னர் ஞ்ச உண்டார்தாம்
ஊனமிலா என்கை ஒளிவளைகள் டொள்வாரோ
தேனல்வரி வண்டறையுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
ர மரோ வென்னுதே நாடகமே யாடுவரே.

(௦) அரு'பெற - திருவருளைப் பெறும்பொருட்டு. அல
மரும் நெஞ்சம் - மனம் துன்பப்படும். ஆசைய அளறுத்தார்
இங்கு ஆரே - ஆசையின் அளவை இவ்வளவென்று வரையறுத்து
கூறுபவர் இங்கு யார் இருக்கின்றார். சிவபெருமான் மீது
டொ'ட ஆசை அளவு கடந்தது என்றபடி.

(க) மாலைப்பூசல் - மாலைக் காலத்துப் பேரொலி; அந்திவானம்
முதலியவற்றை நோக்கி மாதர் இரங்குதல். வாச மலர்கள் சொற்
களாகிய பூக்கள். சொல் மலர்க்கால் தொடுத்த மாலை பாட்டு.
மாலைப்பூசலைக் கண்டு உரத்த என்று கூட்டுக.

() ரி , 2. தேவர் ள் வேண்ட, மேலெழுந்து வந்த
விஷத் த உண்டு தேவர்களை ரத்த கருணையாளராகிய சி பெரு
மான், குற்றமில்லாத என்னுடைய யில் அணிந்த ஒளியோடு
கூடிய னையல்களைக் கழல் செய்து எனக்குத் துன்பம் விளை
விப்பாரா? தேன் நல்வரி வ டி அறையும் தேனை உண்ணு
நல்ல இ சப்பாட்டைப் பாடு ண்டிகள் ஒலிக்கின்ற. வரி -
இ சப்பாட்டு. னன் மரோ எ னுதே - நான் உறவி ன்று
ருதாமல். நாட மே ஆடுவரே நட மே புரிகின்றார்

ஆடிவருங் ஈராவும் ஐம்மதியும் - ப'கொன்றை
சூடிவருமா கண்டேன் தோள் வளை என் தோற்றாலுந்
தேடியிமை யோர்ப்பரவுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
ஆடிவரும் போதருகே நிற்கவுமே வொட்டாரே.

௨.

ஒட்டா வகை அபுணர் முப்புரங்கள் ஓரம்பாற்
பட்டாங் கழல்விழுங்க யத்துகந்த பண்பினர்
சிட்டார் மறையோவாத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கொட்டா நடமாடக் கோல்வளைகள் கொள்வாரே.

௩.

ஆரே இவைபடுவார் ஐயங் கொளவந்து
போரேடி என்று புரு மிகுகின்றார்
தேரார் விழுவோவாத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
திரானோய் செய்வாரை ஒக்கின்றார் காணீரே.

௪.

காணீரே யென்னுடைய கைவளைகள் கொண்டார்தாஞ்
சேனார் மணிமாடத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
பூனார் வனமுலைமேற் பூஅம்பாற் காமவேள்
ஆனாந் தின்றவா கண்டும் அருளாரே.

௫.

(௨) ஐம்மதி - அழகிய பிறை. நிற்கவுமே ஒட்டாரே - நிற்ப
தற்கும் இடங்கொடுக்கமாட்டார்.

(௩) ஒட்டா வகை - பொருந்தி நில்லாதபடி. சிட்டார் - பெரி
யோர். சிட்டர், சிட்டார் என நீண்டது. கொட்டா - மத்தள முழி
கத்துடன். கோல்வளைகள் கொள்வாரே - என்னுடைய அழகிய வளை
யல்களைக் கழலச்செய்வாரோ?

(௪) இவை படுவார் ஆரே - யார் தான் இத்துன்பங்களைச் சகிக்
வல்லவர். இதனைப் பாட்டின் இறுதியில் சேர்த்துப் பொருள்
கொள்க. போரேடி என்று புருவம் இடுகின்றார் - போருக்குவா
என்று அழைப்பதுபோல் புருவத்தை நெரிக்கின்றார்.

(௫) சேனார் மணிமாடம் - மிக உயர்ந்த அழகிய உப்பரி ன்.
ஆண் ஆடுகின்றவா ஆ - மைத்தனம் செய்கின்ற விதத் த் போ -
செய்கின்ற தன்மை ய.

ஏயிவரே வானவர்க்கும் ானவரே யென்பாரால்
தாயிவரே யெல்லார்க்குந் தந்தையுமாம் என்பாரால்
தேய்மதியஞ் சூடிய தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
வாயினை கேட்டறிவார் வையகத்தார் ஆவாரே.

ஆவா இவர்தந் திருவடிகொண் டந்தகன்றன்
மூவா உடலவியக் கொன்றுகந்த முக்கண்ணர்
தேவா மறைபயிலுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
ோவா இனவளைகள் கொள்வாரோ என்னையே.

௭

ன்னை வலிவாரார் என்ற இலங்கையர்கோன்
மன்னும் முடிகள் நெரித்த மணவாளர்
செந்நெல் விளைகழனித் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
முன்னந்தான் கண்டறிவார் ஒவ்வாரிடம் முத்தரே.

௮

முத்தர் முதுபகலே வந்தென்றன் இல்புகுந்து
பத்தர் பலியிடுக என்றெங்கும் பார்க்கின்றார்
சித்தர் கணம்பயிலுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கைத்தலங்கள் வீசிடின் றுடுங்கால் நோக்காரே.

(சு) ஏ - சிவன், வானவர்க்கும் வானவரே என்பார் - தேவ
தேவன் என்று பெரியோர் சொல்லு ார். ஜல் - அசை. வாயினை -
வாய்மொழியை, வையகத்தார் ஆவாரே - பூமியை ஆள்பவர் ஆவார்.

(எ) அந்தகன் - யமன். மூ ா உடல் அவிய - மூப்பு அடை
யாத தேகம் அழிய. தேவுஆம் மறைபயிலும் - தெய்வத் தன்மை
பொருந்திய வேதங் ளை ஒதிய. கோவா இனவளைகள் கோத்த
(கையில் அணிந்திருந்த) கூட்டமாகிய வளையல்கள்.

(அ) வலிவார் ஆர் - துன்பம் செய்யவல்லவர் யார். என்ற
என்று இறுமாந்திருந்த. வரி 4. இம்முத்தர் (பாசங்களில் நி ிறு
நங்கினவர்) இதற்குமுன் தான் ண்டறிந்தவர்போல இல்லை ; என்
னைக் கண்டறியாதவர்போல் ந ற்துகொள்கின்றார்.

(சு) முதுப ல் - நடுப்ப ல். வரி 2. அன்பர்களே பிச் ச
யிடக் கட ிர் ” என்று சொல்லி எவ்விடத்திலும் பார்க்கி றார்.
என்னை மட்டும் பார் வில்லை. சித்தர் ணம் பயிலும் - ஞானி
களின் கூட்டம் வாழ்கின்ற. த்தலங் ள் வீசி - ளை வீசி.
ஆடுங்கால் நோக்காரே ஆடும்போது என்மீது அருள்நோக் ம்.
வ ாமல் இருக்கின்றார்.

கோக்ராததன் மயாநோக்கிலோம்யமென்று
மாற்றாழிநந்துமலரோனைநிந்தித்துச்
சேராதலித்தேறுந் தில்லைச்சிற்றம்பலவர்
ர்க்கேவந் தென்வளைகள் கொள்வாரோ ஒண்ணுதலீர். ௧௦

ஒண்ணுதலி ராணமா உம்பர் தொழுதேத்துங்
ண்ணுதலான் தன்னைப் புருடோத்தமன் சோன்ன
பண்ணுதலைப் பத்தும் பயின்றாடிப் பாடினார்
எண்ணுதலைப் பட்டங் கினித இருப்ப ரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(௧) பேழ்ப்புறா. ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய பெண்ணே. திருமாலுக்குச் சக்ரத்தை அளித்து, தாமரை மலர்மேலிருக்கும் பிரமனைத் தண்டித்து, இடபத்தின்மீது விரும்பி ஏறிச் செல்லும் தில்லைச் சிற்றம்பலவர் நம்மைப் பாராத காரணத்தினால், நாமும் அவர்ப் பார்க்க வில்லை என்று அவர் ருதியபடியால், அஃ, நம் ஊருக்குவந்து என்னுடைய வளையல்களைக் கொண்டு போவாரோ? மாலுக்கு ஆழிநந்து என்றதனால் சிவபெருமானுடைய அறுக்கிரகத் தன்மையும், மலரோனை நிந்தித்து என்றதனால் நிக்கிரத்தன்மையும், சேகாதலித்து ஏறும் என்றதனால் தருமத்தின் பழி நடப்பவரென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(௨) ஒண்ணுதலி. ஒளி பொருந்திய நெற்றியுடைய உமாதேவியார், (அருட்சத்தி). சிபெருமானை வணங்கித் துதிப்பதற்கு அணருவேண்டும் என்றபடி. “அவனருளாலே அன்தான் வந்தி” திரு. கம். பண்ணுதலை - பண்ணேடு கூடிய. எண்ணுதலைப்பட்டு அங்கு இனிதா இருப்பார் - மதிக்கப்பட்டு சிவலோகத்தில் இன்பத்தோடு ஈழ்ந்திருப்பார்.

சேதிராயர் அருளிய

திருவிசைப்பா

கோயில்

பண பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சேலுலாம் யல் தில்லைபு ளீர்உமைச்
சாலாள் அயன் சார்வதி னுல்லிவள்
வேலை யார்விடம் உண்டு நீ தீரென்று
மால் தாகுமென் வாள்நுதலே.

சு

வாணுதற் கொடி மாலது வாய்மி
நா ம் அற்றனள் னனறி யென்னினிச்
சேணுதற் பொலி தில்லைபு ளீர்உ ம்
ரணில் எய்ப்பிலள் காரியை யே.

உ

இப்பதிகம் சிவபெருமானிடத்து் ராதல் கொண்ட பெண்ணின் தாய் கூறின மொழிகளா அமைந்துள்ளது. இப்பதி ம் அந்தாதித்தொடை.

(க) அயன் சார்வதினால் சமீபத்தில் சார்ந்திருந்தமையால். அயல் அயன் என மருவிற்று. ரி 4. ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய அன் மகள் காதல் கொண்டார்.

(உ) வரி 1, 2. ஒளி பொருந்திய நெற்றி யுடைய பூட்டு மையை ஒத்த என் மகள் உம்மீது ராதல்கொண்டு வெட்கம் முழுமையும் இழந்தனள். நான் இன்னது செய்வதென்று அறியேன். வரி 3. அ ன்ற நெற்றியோடு விளங்குகின்ற தில்லைப் பெருமானே ! உமைக்காணில் எய்ப்பு இவள் உம் ம் கண்டால் இளைப்பில்லாதவள் ஆவாள் (துன்பம் நீங்குவாள்).

ஈரி கை'கரு வீர்கரு மால் ரி
ஈரு ரித்தெழு போர்வையி னீர்மிகு
சீரியல் தில்லை யாய்சிவ னேயென்று
வேரி நற்குழ லாள்இவள் விம்முமே.

௩

விம்மி விம்மியே வெய்துயிர்த்து) ஆளேனா
உம்மை யேநினைந் தேத்துமொன் றுகிலள்
செம்ம லோர்பயில் தில்லைபு வீர்எங்கள்
ஆம்ம லோதிஅ யர்வுறுமே.

ச

அயர்வுற் றஞ்சலி கூப்பியந் தோளனை
உயவுன் கொன்றையந் தாரரு ளாயெனுஞ்
செயலுற் றூர்மதில் தில்லைபு வீர்இவள்
மயலுற் றுளென்றன் மாதிவளே.

௫

மாதொர் கூறன்வண் டார்கொன்றை மார்பனென்
றோதில் உய்வன்ஒண் பைங்கிளி யேயெனுஞ்
சேதித் தீர்சிரம் னன்முக னைத்தில்லை
வாதித் தீரென்ம டக்கொடியையே.

சு

(௩) கருமால் கரிஈர் ிரித்தெழு போர்வையினீர் - கரியபெரிய
யானையின் தோலை இழுத்து உரித்து மேற்போர்வையாகக் கொண்ட
வரே. மிகுசீர் இயல் - மிக் - சிறப்பினையுடைய. வேரி வாசனை.
விம்முமே - அழுவான். ஆதலால் காரி கக்கு அருள்செய்யக் கடவீர்.

(ச) வெய்து உயிர்த்து ஆள் எனா - பெருமூச்சு விட்டு என்னை
ஆட்கொர்வாய் என்று சொல்லி. எத்தும் ஒன்று ஆகிலள் அயர்
வுறும் - துதிப்பாள்; ஒன்று'கும் பயன்படாதவளாய் தளர்கின்
றாள். செம்மலோர் பெருமையு , யோர். பயில் - வாழும்.
ஆம் மல் ஒதி அழகிய வளப்பமாகிய கூந்தலையுடையவள்.

(௫) உய - உய்ய, பிழை . எனும் - என்று சொல் ளாள்.
செயல் உற்று ஆர்மதில் - வேலைப்பாடுகள் கிறைந்துள்ள மதில் (ளை
யு டய). இவண் - இவ்விடத்து. மயலுற்றாள் - நதலுற்றாள் .

(சு) எ' மடக்கொடி ய தில்லை வாதித்தீர் - என்னு' ய
பெ' ணைத் தில்லையினிடத்து ருந்து'படி செய்தீர். மட்'கொடி -
பெ' .

கொடியைக் கோமளச் சாதியைக் கொம்பினம்
பிடியை யென்செய்திட் டர்பனைத் தார்புரம்
இடியச் செஞ்சிலை ல்வளைத் தீரென்று
முடியும் நீர்செய்த மூச்சறவே. எ

அறவ னேஅன்று பன்றிப் பினேகிய
மறவ னேயெனை வாதைசெய் யேலெனும்
சிறைவண் டார்பொழில் தில்லைபு ளீர்எனும்
பிறைகு லாறுதற் பெய்வளையே. அ

அன்ற நூக்கனைப் பல்லிறத் தானையைக்
கொன்று காலனைக் கோளிறைத் தீரெனும்
தென் டார்பொழில் தில்லைபு ளீர்ரிவள்
ஒன்று மாகில ளும்பொருட்டே. கூ

(எ) கொடியை - பூங்கொடி போன்றவளை. கோமளச் சாதியை - இளமை அழகு வாய்ந்தவளை. கொம்பு இளம் பிடியை - மத்தகத் தோடு கூடிய இளம் பெண் யானைபோன்றவளை. வரி 4, நீர் செய்த மூச்சு அறவே முடியும் நீர் காட்டிய (இரங்காத) ஆண்மைத்தனம் கெடும்படியாக இறந்துபடுவார்.

(அ) அறவனை - தரும சொரூபியே. மறவன் - வேடன். 'மறவனை அன்று பன்றிப்பின் சென்ற மாயனை நால்வர்க்கு ஆவின் கீழ் உரைத்த அறவனை' நந்தரீ. அருச்சுனன் சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவம் செய்யும்போது, அவனைக் கொல்லும் பொருட்டிப் பன்றியுருவேஊடு வந்த மூரகரனென்னும் அரக்கனைக் கொல்ல சிவபெருமான் 'வே' வருவங் கொண்டு, அப்ப ிறியின் பின் சென்றார் என்னும் பாரதக் த குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பிறை குலாம் துதல் - சந்திரனைப் போன்று பிராகசிக்கும் நெற்றி. பெய்வளை - மிகுதியான பைக்களை அணிந்தவள். ஏ - அசை.

(கூ) அன்று - தக்கன் வேள்வி செய்த காலத்தில். அருனைப் பல் இறுத்து குரியனுடைய பற்றை உடைத்து. கோள் இழத் தீர் - கொலை செய்தீர். வரி 4, உம்மிடத்துக்கொண்டாதல் பாணமா இவள் ஒன்றுக்கும் உதராமல் இருக்கின்றாள்.

ஏயு மாறேழிற் சேதிபர் கோனதிலலை
 நாய னாரை நயந்துரை செய்தன
 தூய வாறுரைப் பார்துறக் தீதிடை
 ஆய இன்ப மேய்தி யிருப்பரே
 திருச்சிற்றம்பலம்

சே திருப்பதி ம் ௨௮

திருவிசைப்பா முற்றும்.

(௧௦) ஏயுமாறு - பொருந்தும் விதம் . ழிற் சேதிபர்கோன்
 அழகிய சேதி நாட்டிற்கு அரசனான சேதிராயர். நாயனாரை நயந் -
 தலைவரை விருட்டி. துறக்கம் - சிவலோ ம். ஆய இன்பம் மேலான
 இன்பம், பேரின்பம்.

சேந்தனார் அருளிய

திருப லலாண்டு

கோயில்

பண பஞ்சமம

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை வளர்கடம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயக
லப் பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனி
யெல்லாம் விளங்க அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோமுக ருள்புரிந்து பின்னைப்பிறவி யறுக்க நெறி
தந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. க

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார் ள்
வி ரந்து வம்மின் கோண்டுங் கோடுத்துங் குடிகுடி ஈசற்
காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து அண்டங் கடந்த பொருள்
அளவில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப் பொருள் பண்டுமே
இ ிறும்என்றும் உள்ளபொரு ளென்றே பல்லாண்டு கூறு
துமே. உ

(க) வரி 1. தில்லை மன்னுக (நிலைபெற்றிருப்பதாக) வஞ்சகர்
பே ய் அகல (நீங்கிப்போ) ம் இனத்த ர்களாகிய சிவ டியார்கள்
வளர்க (செழித்து ஒங்குக). னைகளைப் பிடிங்கி எறியப் பயிர்கள்
செழிப்பது போன்று வஞ்ச ர்கள் ஒழிந்தால் சிவனடியார்கள்
ஒ ிருவார்கள். பின்னைப்பிறவி - இனிமேல் வரும் பிறப்பு. நெறி
முத்திநெறி, திருவருள் நெறி. பல்லாண்டு கூறுதுமே பல்லாண்டு
ள் வாழ்வீரா என்று ஈழ்த்து கூறுவோம். என்றும் அழிவில்
லாத சிவபெருமானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுவது உபசாரம்.

(உ) மிண்டு மனத்த ர் - மதந்ொண்ட மனத்தைபு டய ர்.
வரி 2. இறைவன் சம்பந்தமான பிறருடைய அநுப த்தைக் (Spiri
tual experiences) கேட்டும் தம்முடைய அநுபவத்தைப் பிறருக்
குச் சொல்லியும் பரம்ப ராய ஈசனுக்கு அடிமைப்பணி செய்யுங்
கள். அல்லது கொண்டும் கொடுத்தும் - சிவபெருமானிடத்து அன்பு
செலுத்தி அவனருளைப் பெற்றும் என்னலுமாம்.

நிட்டையி லாவுடல் நீத்தென்னை யா ட் டி ரிலா
வ ண் களுஞ் சிட்டன் சிவனடி யாரைச் சீராட்டுந் திறி
களுமே சிந்தித்து அட்ட மூர்த்தி கென் அக(ம்)நெக வுறும்
அமிர்தினுக்கு ஆலநிழற் பட்டனுக்கு என்னைத்தன் பாற்
படுத்தானு டே பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௩

சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள் சோதித்த தூய்
மனத் தொண்டருள்வீர் சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சிலதேவர்
சிறுநெறி சேராமே வில்லாண்ட கனகத் திரள்மேரு
விடங்கன் விடைப்பா ன் பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௪

புரத் தான் மாலயன் பூசலிட் டோலமிட் டின்னம் பு
லரிதாய் இரந்திரந் தழைப்பஎன் னுயிராண்ட கோவி க்
கென்செய வல்லமென்றுங் காரந்து கரவாத கற்பக னாகி

(௩) வரி 1. நிஷ்டைகூடாத உடலின் தன்மை யநீங்கும்படிச்
செய்து என்னை அடிமையாகக் கொண்ட ஒப்பற்ற தன்மையும். சிட்
டன் - நல்லோன். சீராட்டும் - பெருமைப்படுத்தும். அகம்நெக
ஊறும் அமிர்தினுக்கு - மனம் கசியும்போது உண்டாகின்ற பேரா
னந்த உணர்ச்சியாயிருப்பவனுக்கு. பட்டன் - ஞானசாரியன். தன்
பாற்படுத்தான் - தன் வயமாக்கி டொண்ட ன்.

(௪) சொல் ஆண்ட - புகழ்ந்து பேசப்பட்ட. சோதித்த
ஆராய்ச்சி செய்த. வரி 3. பொன் குவியல்போன்ற மேருமலையை
வில்லா க் கொண்ட அழகன். ரி 4. பல் ஆண்டு என்னும் சொல்
லி் அள வக் கா ந்து வின்றவனுக்கு என்னும் அழிவில்லாத
னுக்கு.

(5) பூசல் இட்டு - சண்டைசெய்து. இன்னம் பு ல் அரிதாய் -
இன்னமும் தஞ்சமென்று அடைய அரியவனாகி. வரி 2. அவர்க்
உன்னைக் கெஞ்சிக் கெஞ்சி் கூப்பிடவும் வெளிப்படால் என்
உயிரைத் தன் வயப்படுத்தின அரசனான சிவபெருமானுக்கு என்ன
கைம்மாறு செய்யவல்லோம் என்றும். கார்தும் ரவாத ற்ப னாகி.
தான் வெளிப்படாமலிருந்தும், (நான் டே ண்டிய ற் ற) ஒளியானது
கொடுக்கும் கற்பகவிருகும் போல்ப னாகி.

கரையில் கருணைக் டல் பார்தும் நிரந்தும் ரம்பிலாப் பா. கற்ிக பல்லாண்டு கூறுதுமே. (டு)

சேவிக வந்தபன் இந்திரன் செங்கண்மா லெங்குந் திசை திசையன கூவிக் கவாந்து நெருங்கிக் குழாங்குழா மாய்நின்று கூத்தாடும் ஆவிக் கழுதைஎன் ஆர்வத் தனத் தினை அப்பனை யொப்பமரா பாவிக்கும் பாவகத் தப்புறத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. க

சீருந் திருவும் போலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ் ஆரும் பெறுத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில் ஊரும் உலகுங் கழற உழறி உமைமண வாளுனக்காட் பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

(டு) பார்தும் நிரந்தும் - எல்லாப் பொருள்களிடத்தும் பாவி யும் ிறந்தும். வரம்பிலா எல்லையில்லாத. பாங்கற்கு - அழகு வாய்ந்தவனுக்கு அல்லது தோழனுக்கு.

(சு) திசைதிசையன - திக்குகள் தோறும். கவாந்து-இடத்தை ஆக்கிரமித்து. ஆர்வத் தனத்தினை - பேரன்பாகிய செல்வத்தை யுடையவனை. ஒப்பு அமரா பாவிக்கும் பாவகத்து அப்புறத்தானுக்கு தனக்குச் சமானமாக வேறொரு ிரும் இல்லாதவனும், நினைக் கின்ற நினைப்பிற்கு அப்பாற்பட்டவனும் ஆகிய சிவபெருமானுக்கு.

(எ) ிரி 1, 2. சிறப்பும், திருவருட் செல்வமும் விளங்கச் சிவ புரத் தலைவனது சிவத் திருவடியின்கீழ் இருந்து பிறர் யாரும் பெறுதற் றிய அறிவினைப் பெற்றேன். சிவபெருமான் திருவரு ளால் தான் அடைந்த பேற்றினை வியந்து கூறுகின்றார். “இறுமாந் திருப்பன் கொலோ ஈசன் பல்கணத்து எண்ணப்பட்டு சிறும னேந்தி தனே டிககீழ் சேனறங்கு இறுமாந்திருப்பன் கொலோ

அப்பா. வரி 3, 4. ஊலுள்ளாரும் உலகத்தவர் றும் பு ழ்ந்து பேச நாம் உ மயான் கணவனுக்கு அடிமைப்பட்ட தன்மையை ாலகிலும் ஆ ராயத்திலும் உள்ளவர்க் அறியும் விதா அ ிபினால் நா ளுளறி நாம் பல்லாண்டு கூறுவோ ஈக.

சேலு யலுந் தினைக்குங் கண்ணூர்இளங் கொகை யிற் செங்குங்குமம் போலும் பொடியணி மார்பிலங் குமெ ன்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப மாலும் அயனும் அறியா நெறி தந்து வந்தேன மனத்தகத்தே பாலும் அமுதமும் ஒத்தி னின் றுனுட் பல்லாண்டு கூறுதுமே. அ

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற்கு ல் ஈந்த பிரான் மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன் மன் னிய தில்லைதன்னுள் ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற் றம்பலமே யிடமாகப் பாவித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. ச

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கிவ் அண்டத்தொடு முடனே பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற் கோயிலும் போனகமும் அருளிச் சோதி மணிமுடித் தாமமும் நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும் பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. க

(அ) தினைக்கும் கண்ணூர் - (அழகில்) ஒருங்கு சேர்ந்தாற் போன்ற ண்களையுடைய மாதர்கள். போற்றிசைப்ப துதிக்க. மாதர் கொங்கையில் அணிந்த செங்குங்குமம் ஈமுகர்க்கு அம்மாதர் மீது ஆசையைப் பெருக்குவது போன்று, சிவபெருமான் திரு மார்பினிடத்து அணிந்த திருநீறு, அடியவர்களுக்கு அவாந்து அன் பைப் பெருக்கும் தன்மையுடையது. மாலும் அயனும் அறியா நெறி - திருவருள் நெறி.

(ச) பாலகன் - சிறுவனாகிய உபமன்யு முனிவர். ஆலிக்கும் - களித்திருக்கும். பாவித்து - அருள்புரிந்து. நட்டம் பயில - நடனம் புரிய.

(ஈ) வீசிய - வெட்டிய. அண்டத்தொடும் - தேவர் னோடு. போனகம் - உணவு. தாமம் - மலை. நாயகம் - தலைமை. வரி 4. ஆகிய இவைகளைச் சண்டேசுர நாயனார் செய்த தந் தயின் காலை வெட்டின பாபச்செயலுக்கு வெகுமதியாக் கொடுத்தவனுக்கே,

குழலொலி யாமொலி கூத்தொலி ஏத்தொலி ிகு
குழாம் பெருகி விழுவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று விம்மி
மிகுதிரு வாருரின் மழவிடை யாற்கு வழிவழியாளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த பழஅடி யாரொடு கூடி எம்மா
னுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரை
நாள் நாரா யணனெடு ான்முன் அங்கி இரவியும் இந்திர
னுந் தேரார் வீதியில் தேவர் குழா ள் திசையணத்தும்
நிறைந்து பாரார் தொல்பு ழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு
கூறுதுமே.

கஉ

எந்தை எந்தாய் ஈற்ற(ம்)முற்றும் எமக்கமுதாம் எம்பி
ரான் என்றென்று சிந்தை செய்யுஞ் சிவன்சீரடியார் அடிநாய்

(க) குழாம் - கூட்டம க. விழஒலி திரு ிழாவின்
ஒலி. விம்மி மிகு மேல்மேலும் பெருகி அதிகரி 'கின்ற
வரி 3. இளைமை வாய்ந்த இடபத் த வாகனமாக உண் ய சி
பெருமானுக்குப் பரம்ப ரயா அடிமை பூண்ட ஆடவரும் ம ளி
ரும் மணம் செய்து டொண்ட குடும்பத்தில் பிறந்த.

(உ) அங்கி - அக்கினிதேவன். வரி 4. பூமி முழுதும் நி றந்த
(சிவபெருமானு டய) ப ழுமையான புக ழ்ப் பாடிக்கெ ண்டும்
ஆடிக்கொண்டும் இருக் நாய் பல்லாண்டு கூறுவோம்.

(ஈ) வரி 1. எனக்குத் தந்தையும், தாயும், உறவினர் எல்
லாம் ஆகி எமக்கு இன்பம் தருவோன் எம் தலைவனாகிய சி
பிரா ி என்று எப்போதும். சிவன் சீரடியார் அடிநாய் அந்தமில்
ஆ ந்தச் சேந்தன் செப்பு உ ர எனைப்புகுந்து ஆண்டுொ டு
பந்தம் பிரிய ஆருயிர்மேற் பரிந்தவனே என்று பல்லாண்டு கூறு
துமே உ ரு. சிவபெருமானுடைய சிறப்புற்ற அடியவர்
களுக்கு அடிய னுன நாய் போன்றவனான முடிவில்லாத பேரா

செப்புரை* அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன் னைப்புருந்தா ன்
கொண் டாருயிர்மேல் பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே யென்று
பல்லாண்டு கூறுதுமே. கந

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பல்லாண்டு முற்றும்



னந்தத்தை அனுபவிக்கும் சேந்தனாகிய நான் சொல்லிய மொழி
யாசெனில் ன்னுடைய உடலில் புருந்து அடி மயா க் கொண்டு
என்னுடைய மலக் ட்டு ள் ஒழிய என் அரிய உயிர்மீது இர ங்
கொண்டு அருள் புரிந்த டே பல்லாண்டு வாழ் என்று பல்லா ன்
கூறு தே யாகும்.

செப்பு ற செ மி ற என்றும் பாட .

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

திருக்கோவையார்

ப ட	ப	பாட்டு	பக ம	ப டு	பக
அக்லிடந்தா	கஉ	ஆரம்பா	௩	உடுத்தணி	அ௦
அ ல்கின்ற	௩	ஆலத்தின	அ	உடைமணி	அ௭
அகிலின்புனை	௩௯	ஆவாஇருவ	க	உணர்ந்தார்	ச
அ 'கின்	கஅ	ஆவியன்னை	கக	உயிரொன்று	க
அக்கும்	உசு	ஆழமன்னு	கசு	உருகுதலை	உசு
அஞ்சார்	அசு	ஆழிதிருத்	சசு	உருப்பினை	௩௩
அடற்களி	சுஅ	ஆழியொன்	௭	உள ரம்	௭
அடிச்சந்த	உ௦	ஆள் அரிக்கு	௩௦	உள்ளப்படு	உஉ
அணியும்	ச	ஆறார்	க௦	உள்ளும்உருதி	சசு
அந்தியின்	உ௩	ஆனந்தமா	௩சு	உறுங் ள்	உ
அப்புற்ற	அ	ஆனந்தவெ	௭௦		
அயர்ந்தும்	சுசு			ர்வாயொழி	உ௦
அரம க	அசு	இங் யலெ	சஅ		
அருந்துவர்	௭௩	இயல்மன்	க௦	யிற்குல	௦
அருந்தும்	சுஉ	இரதமு ட	௩	எலும்பால	சசு
அலர்ஆயிரர்	ச௩	இரவணையு	அஉ	எழில்வா	உசு
அழுந்தே	ச௦	இருங்களி	ச	எழுங்குலை	௩அ
அ வ ய	௩	இருந்துதி	சுஅ	எளிதன்றி	ச
அளிநீடள	௩௦	இளையாளி	சு௭	என் டை	சுஅ
அளியமன்னு	௭	இறவ ர	சு௦	எ ' நறி	௩
அறுநால்	௩	இறுமாப்	அ௩		
அற்படு	௭௯	இன் றவார்	சக	ஏர்ப்பி	சு௩
அன்பினை	௩			ஏழு டயா	ச
அ ' பு ட	அசு	சற்கு ர	உ௭	ஏறும்பழி	உஅ
ஆ ' டிலெடு	௩அ	சு ' டெ ல்	௩௦	ஏனற்பசு	௩அ
ஆரத்த டு	உ௩	சுவியையாட	௩௩		

யுறாய்	க	காய்சின	கக	சங்கந்தரு	உஉ
ஒராகமிர	சச	காரணிற்	கக	சீந்தாமணி	டு
ஒருங்கட	கடு	கார்த்தாங்	சச	சிலம்பநி	கச
		காவிரி	க	சிலைமலி	க௦
		கானமர்	கக	சிலையொன்	உடு
ஓங்குமொரு	கஅ	குடிக்கலர்	சச	சிவந்தபொ	அஉ
கடந்தொறு	டுஅ	குயிலிதன்	கடு	சிறப்பி	எடு
ணியார்	கடு	குயிலை	க	சிறர்கவண்	டுஅ
கன்	டு	குராப்பயில்	அஉ	சிறுக	எக
ணறுழை	எக	குருா	க௦	சிறுவாளுகி	ஏசு
கதிர்த்த	க௦	குவவி	உஎ	சிறுவா	எ
கம்பம்சிந்	சச	குவளைக்கரு	கச	சிறப்பந்திழ்	கக
கயலுள	௦	குவளைகள	க௦		
யல்வந்த	அஎ	குறப்பாவை	சஅ	ரளவில்லா	எ௦
ருங்க	கச	குறவிற்கு	க	சீரியல்	கக
கருங்ழி	சடு	குன்றி	கஉ		
கருங்குவளை	எடு			சுணங்குற்ற	கடு
கருந்தினை	கச	கூடார்	கஅ	சுத்திய	டுசு
கருப்பின	எக	கூம்பலங்	டு	சுரும்பிவர்	டுஎ
லராயினர்	க௦	கூளிநிரை	கச	சுரும்புறுகோ	அ௦
கலை	கச	கூற்றாயின	அஎ	சுரும்புறுநல	ச௦
கவலங்கோ	அஅ			சுருந்தரு	எசு
ழிண்	டுக	கூழ்வரை	க௦	சுழியாவரு	௦
ழிகின்ற	உ௦	கூழ்த்தேர்	டுக	சுற்றம்பல	எக
கழைாண்	உஅ	கூழ்த்தேர்	டுக	சுற்றினவீழ்	எக
களிறுற்ற	டுக	கூழ்த்தேர்	டுக	சுற்றுஞ்சடை	கக
களள்ளினம்	சுஎ	கூழ்த்தேர்	க		
கற்பாதிற்	எ	கூழ்த்தேர்	டுச	சூளாமணி	கக
கற்றிலண்	உடு	கூழ்த்தேர்	அஅ	சூன்முதிர்	அச
கலூர்	அடு	கூழ்த்தேர்	கக		
கனைகடற்	கச	கூழ்த்தேர்	கக	சூந்தார்	அக
		கூழ்த்தேர்	டு	செந்நிற	அ
கத்திரு	அ	கூழ்த்தேர்	எ	செம்மலரா	கஎ
மாம	கக	கூழ்த்தேர்	உ	செய்குன்று	டுஉ
காம்பிணை	க	கூழ்த்தேர்	க	செய்மு	அ
ராமும்	சச	கூழ்த்தேர்	க	செவ்வாய்	அக

செழுங்கார்	௩.அ	தேவ் ம்பழ	உரு	நிழல்தலை	சஅ
செழுநீர்மதி	௩௦	தெண்ணீர்	எஅ	நினைவித்து	௩௪
செழுமிய	அக	தெய்வம்	சுக	நின்னுடை	
சென்றார்	சுக	தெவ்வ ர	உஅ	நீகண்டனை	உ
		தெளிதர	எச	நீ'கரும்	௩
சேணிற்	எ	தெரிவளர்	சு		
சேணும்	எஅ	தெள்வ	ருரு		
சேயேயெ	அச	தெள்ளம்	அச	ருப்புறு	உ
சேல்தான்	அக	தென்மாத்	எஎ		
				யத்ததாய்	
உற்பால்	ச	மோம்பொ	சு௦		
		தேமென்	உ௩	பகலோன்	சச
உத்துன்	சக	தேவரிற்	ரு	பன்தாம ர	ச௩
		தேவாசுர	அ	படமாசுண	௩௦
நணியுறப்	அஉ	தேவிஅ	அ	படையார்	௩௩
தலைப்படு	அ	தேன்திக்கிலங்	எச	பணங்களஞ்	ருரு
தவம்செய்	அக	தேன்வ டு	அசு	பணந்தாழ்	க௦
தவளத்த	உஅ			பணிவார்	எரு
தழங்கும்	௩க	தே டின	சு	ப டால்	உசு
தழுவின	ரு௩	தொத்தின்	௩௦	பரம்பயன்	ருஅ
தள்ளிமணி	௩க			பரிவுசெய்	௩ரு
		லாக்கரி	உஎ	பருங்கண்	கஅ
நதிர்	கக			பல்லிலன	கசு
தாதேய்	உக	டன்னாம்	உ௦	பறந்திருந்து	ரு௦
தாமேதம	ரு௩	நந்தீவர	௩சு	பற்றென்	சஉ
தாயிற்சிறந்	சஅ	ரல்லே யி	உசு	பனிச்சந்திர	ரு௦
தாருறு	சஉ	நல்லாய்	சுஉ	பனித்துண்	௩உ
தாரொ	கரு	நல்வினை	அ	பனைவளர்	௩எ
தாழ்ச்செய்	கஉ	றமனை	உச		
		ந றக் ள்	ருக	ப சத்தளை	உஅ
திக்கின்	அரு	நற்ப ற்சோ	ச௦	பாணிர்	ச௩
திருந்தேன்	அக			பாப்பணி	சசு
திருமாலறி	எச	ந்தொழ	ச	பாயும்விடை	௩
திருவளர்	௩	நாய் யினு	எஅ	பாயும்விடை	ருசு
தினைவ ர	உக			பாலொத்த	ருரு
		நிருத்தம்	சு	பாவிய	எ
நீமேவிய	எஅ	நில்லாவளை	சரு		

பிணையுங்க	சௌ	பொன்னனை	நக	மண்டாரோ	டுக
பிரசம்திகழு	சுஅ	பொன்னூர்	உந	மீள்வது	டுௌ
பிரியாமை	௭க	பொன்னிவ	௭உ		
பிரியாரோன	௭	பொன்னும்	சடு	முறுவல்	டுந
பி முகோ	௭			முனிதரு	உடு
		பே துருலா	௭	முனிவரு	௭சு
புகழு பழி	சந	போதோ	ந	முன்தகர்த்	உந
புணர்ப்போ	சு			முன்னுங்	டுடு
புயலோங்	௭ச	டுக்கோ	௭	முன்னுமொ	நஅ
புயல்அன்ற	டுசு	மணிஅக்	சசு	முன்னோ ரு	டு
புயல் ள	உக	மதுமலர்ச்	சுந	முன்னோ	ச
புரங்கடந்	உ	மத்த ரு	உசு		
புரம்அன்	௭ந	மத்தக்கரி	அஅ	ழப்பான்	௭
புலவித்தி	அந	மயிலென	டுஉ	மூவர்கின்	௭௭
		யில்மன்	அ௦	மூவல்தழீஇ	சடு
பூங்கனை	சஉ	மருந்துநம்	நசு		
பூங் யிலா	டு௭	மல ரப்	அந	டே ய்யே	க௭
பூங் னையார்	௭	மலவன்	ந௭	மெல்லியல்	ச௭
பூங்குவளை	அ	மற்பாய்	சக		
பூண்பதென்	௭ச	மணக்களி	ச௭	மேவியந்	உஉ
பூரணபொற்	ச௭	மன்னவன்	௭௦		
		மன்செய்த	சுச	மகொண்	அஅ
பெற்றேனெ	டுச	மன்னுந்தி	நஉ	மதயங்கு	ச௭
				மத்த மு	உசு
பேணத்திருத்	டு௦	ம ட் செய்	நஉ	மையார் த	௦
பேதைப்பரு	டுடு	மாட்டியன்	சுடு	மார்	அ
		மாதிட் டெ	நச		
ப ாணர	உ	மாதுற்ற	ச	டே ய்யென்	சுச
பவாயரவ	ச௦	மா வ ந்	ச௭		
பைவாயரவு	ச௦	மாற்றேடு	நசு	மே ட்டி	ந
பே ட்டணி	சுக	மீ தணித்	உ	யுந்தெறு	சுசு
பொதுவினிற்	நடு	மின்னுன்	அக	யாழார்	உச
பொய்யுடை	ந	மின்தொத்	டு௭	யாழியன்	டுந
பொருப்பர்	நடு	மி ட் போல்	டுஉ	யாழின்	அ௦
பொருளா	க	மின்றி	டுஉ	யாழமுமெழு	உ௦
பொன்அணி	௭அ	மின்	ச		

டிக் ண்	க	ரிக்களிற்	சுக	வில்லி	அந
வடிவார்	நச	வாமும்படி	எந	வில்லைப்	அச
வடுத்தன	சுக	வானக்கடி	எசு	விழியாற்	க
வடுத்தான்	ருந	வானுழை	உக	விறலியும்	அடு
வண்டல்	சுசு	வான்தோய்	ரு		
வந்தாய்	சுந			வீதலுற்	எ௦
வந்தான்	அந	விசம்பி	நசு		
வரிசேர்	உ	விசம்புற்ற	சஎ	தே திரோய்	ருசு
வருங்குன்ற	௭	ிடலை	ருக	வெ 'ற ர்	சுசு
வருட்டி	சுஉ	விண்ணிற	உஎ		
ருவன	சுசு	விண்ணுக்	ந	யோது	அடு
னையன்	நஎ	விண்ணுஞ்	ருக	வேயினதோ	ருசு
வல்சியினே	சுக	விண்ணே	சக	வேயினமெ	சுரு
வழியும்	நந	விண்தலை	ச௦	வேய்தந்த	நஉ
மூவா	நரு	விதியுடை	சுஎ	வேலன்பு	சுரு
வளருங்கறி	சரு	வியந்து	அஎ		
வளைபயில்	ச	விலங்லை	அ	வம்மலர்	ருசு
வறியாரிரு	எசு	வில்லிற	ரு	வைவந்த	ரு௦

திருவிசைப்பா

அ லோ மெல்	சு	அரும்பே தக்	ரு௦	ஆ ச யயன	உ௦க
அ 'கனா...டழு	க	அருளுமாறரு	கசுசு	ஆடரவாட	கரு
அ 'கனாவனை	சசரு	அருள்செய்தாடு	கஅக	ஆடிவருங்ா	உ௦உ
அங்ை டொண்	கருரு	அருள்திரள்செ	ரு	ஆயாதசமயங்	அஉ
அணியுமிழ்சோ	எ௦	அருள்பெறின்	உ௦௦	ஆயிரங்கமல	உ௦
அ 'டமோர	ருந	அலங்குபோயி	கஅஅ	ஆரணத்தேன்	சரு
அதித்தஅரக்	சுஉ	அல்லாய்ப்ப	ககக	ஆருயிர்காவ	க
அதுமதியிது	௦சு	அல்லியம்பூம்ப	கஎரு	ஆரேஇவைபடு	உ௦உ
அந்திபோலுரு	சந	அறவனே	௦௦எ	ஆவாஇவர்	உ௦ந
அம்பராஅனலா	கசஎ	அறிவும்	சக௦	ஆயின்பரம்	கஎ
அம்பலத்தரு	ககஅ	அற்புதத்தெய்	ருஉ	ஆராதபோரன்பி	சரு௦
அம்பளிங்குப	சஅ	அனலமே	சு		
அயர்வுற்றஞ்ச	உ௦சு	அன்றரு 'னை	உ௦எ	இடர்டு டுத்	௦௦
அரி வயோர்	ச	அ 'ன்றடையா	க	இ 'கிலாசச	ச
அரும்புனல்	கக	அன்னமாய்	கருக	இத்தெய்வெறி	ககக

இந்திரலோ	கூக	ஈயபொட்டிட்	கடுஉ	ாரி க்	௨௦கூ
இருந்திரைத்	நடு			கானேவரு	௦
இலையார்கதிர்	ககக	ஒக்கவோட்டந்	அஅ		
இவனாவாரின	க௨௭	ஒட்டாவகை	௨௦௨	கீத்திரின்ருடு	சந
இவ்அரும்பிற	கநக	ண்ணுதவி	௨௦ச	கினையினஞ்சே	௨அ
இளமென்முலை	கக	ஒருங்கிருங்	க௭ந	கிற்போமென	௨ச
இறைவனை ஏத்	ககக	ஒழிவொற்றி	௨ச		
இறவனையெ	ககடு	ஒளிவளர்	கக	கு மணிக்குரு	க௨அ
				குதி ரமாவொ	அக
உடபும்பாய்	அக	ஓம்பு கயு	௨	குமுதமே	நஅ
உம்பர்நாடிம்பர்	கநச	ஓவாமுத்தியஞ்	௭அ	குரம்	கக௨
உயர்கொடியா	க௦ச			குருண்டவார்	கஅடு
உருக்கியென்னு	க	கங் கரீரரிசிற்	௨௦	குன்றேந்தி	க௨டு
உருவத்	க௭௭	கடியார் ணம்	க௭டு		
உலகெலாந்	ககந	டுப்பாய்ப்	க க	கூத்தனை	ககடு
உளங் கொள	க௨க	டுவினைப்பாச	டு௭		
உன்ருகிழ்	கடு௨	கணம்விரிசுடுமி	கநக	டு டிலாமெய்	கசடு
உறவாகிய	க௦க	ணியெரி	௦௭		
உற்றாய்	௨	ண்ணியன்	டு௭	க்குவான்	௭ந
		ண்பனி அரு	நந		
ங் னையா	௨௦௦	கரியரே	கநக	டு டியைக்	௨௦௭
எச்சனைத்தலை	கக	ருவளர்மேகத்	௦ச	கொழந்திரன்	கந௦
எட்டுருவிரவி	க ச	ரைகடலொலி	கடு௭		
ண்ணில்பல்	க௨௦	லங் லம்பொ	க௭௨	டு லமலர்ரு	ச
எம்பந்தவல்லி	௭க	கலைகள்தம்பொ	கநடு	கோலமே	௦
எரிதருகரிகாட்	௭	ள மணி	க௭க	கோவினைப்	௨௭
எரும்	ககடு	ளிவானுலகிற்	௭		
எழிலையாழ்	௭	களையாவுடலோ	க௭க	கீ டகெழுமகு	ககச
எழுந்தருளா	க அ	ள்ளவிழ்தாம	கச	சந்தன பந்	நக
என்செய்சோம்	கசக	ற்றவர்விழு 'கு	க அ	சந்தும்	க
என்னையுன்பா	சக	க 'னொ ா	கசடு	சரளமந்தார	கஅ
ன்னைவலி	௨௦ந			சரிந்த	டு௦
				சலம்பொற்றா	அடு
ஏகநாயனை	கக௭	டாடுபல்கண	௦க		
ஏயிவரேவான	௨௦ந	காணீரேயெ	௨௦௨	கீத்தர்தேர்	கக௨
ஏயுமாறெழிற்	௨௦அ	ர பது	கச	கித்தே யரு	க௨
ஏர்கொள்கற்ப	௦அ	ராமனை ால	௦அ	கிறப்பு டயடி	கக௭

சீரான் மல்கு	கஅ௦	தாட்டரும்பழ	க௭௩	நீரணக்கசும்	க௩௯
சீர்த்திண்புவ	க௩௪	தாயின்நேரிநங்	க௩௨	நீரோங்கிவளர்	க௪௭
		தானமர்பொரு	க௨௭	நீலமேகண்டம்	க௩௭
சுருதிவானவ	க௩௩			நீவாராதொ	க௪௯
		திச்சடாரினைந்	க௩௭	நீற்றணிபவள	க௦௧
செக்கரொத்திர	க௯௬	திசைக்குயிக்கு	க௧௩		
செங்குண	க௭௨	திருநீறிடாவுரு	க௧௨	நெஞ்சிடர்	க௩௩
செம்பொனே	க௭௨	திரு நுதல்விழியு	க௪௦	நெடியசமணு	க௯௩
செம்மனக்கிழ	௩௮	திருநெடுமாலி	க௦௭	நெடியானோடு	கஅ௦
செய்யகோடு	கஅ௬	திருமகன்முருக	க௯௧	நெற்றியிற்கண்	க௯௪
செய்துத்தென்ற	க௧௦	திருநுருள்புரிந்	க௩௬		
செற்றுவன்புர	கஅ௭	திலகநுதலுமை	க௨௩	நேசமுனையவர்	க௯௬
		தில்லையம்பலத்	க௯௧		
சேர் உயற்றதில்கள		திறம்பிய	க௦௨	நயாதமனத்	க௪௮
சேயிழையார்ச்	௨௦௦				
சேர்வன்கொ	க௯௩	துச்சானசெய்தி	கஅ௧	நோக்காததன்	௨௦௪
சேலுலாம்பவ	௨௦௩	துணுக்கென	க௧௩		
சேவேந்துவெல்	க௯௧	துண்டவெண்பி	க௪௦	படங்கொள்	கஅ௯
		துந்துபிசூழல்	க௩௨	படுமதழு	கஅ௩
சோன்னவின்	க௩௮			பண்ணியத	௮௩௪
		தூவிரீரொடி	கஅ௭	பனிகநான்ம	௧௦
தக்கனநற்றில	௧௦௨			பத்தியாபுணர்	௧௭௪
தக்கன்வெங்க	௧௨௧	தேள்ளுநீறவ	க௪௦	பந்தபாச	கஅ௩
தத்தையங்கின	௧௩௪			பந்தமும்பிரிவு	௧௭௦
தம்பாணையாப்	கஅ௧	தேய்ந்துமெய்	கஅ௧	பரிந்தசெஞ்சு	௧௨௯
தரவார்புனஞ்	௧௧௨	தேர்மலிவிழுவீந்	௧௦௩	பவளமால்வ	கஅ௮
தருணைந்துசே	௧௨௩			பவளமேமகு	௧௩௭
தழுவழி	௧௪௧	தோடங்கினள்	௨௧	பழையரார்	௧௩௬
தளிரொளிமணி	௩௯௧	தொழுதுபின்	௧௯௦	பணிபடுமதிய	௧௭௦
தற்பரம்பொ	௧௦௦	தொறுக் ள்வா	௮௭	பன்றெடுங் ளவ	௬௭
தனதன்	௦௨				
தனிப்பெருந்	௧௬௬	தேழியாம்	௧௪௧	படகமுதூபு	௧௭௭
தனியரெத்தனை	௬௮	நிறைதழைவா	௧௦௬	பாடலங்கார	௨௧
தன்சோதியெ	௧௪௧	நீனைக்குநிரந்த	௨௩	பாந்தள்பூரை	௬௦
தன்னகமழில	௧௪௨	நீனைத்தேன்	௧௯௩	பாம்பிணைத்து	௩௩
தன்னடிழற்கீ	௧௧௮	நின் றுநீனைந்தி	௮௨	பாரோர்முழு	௧௭௯

பாலும்அமுதமு	கஉசு	மருண்டுறை	௩௦	கைமிகும்	உக
பாவார்ந்த	கஅசு	மறைகளும	க௦௩	வண்டார்முழலு	ககக
				வரம்பிரிவாளே	க௦௩
பின்னுசெஞ்	க௩சு	மாதிமணங்கம	கஉஉ		
		மாதோர்கூ	உ௦சு	பாடாவாய்	கஅந
புரியும்பொன்	க~௦	மாலுலாமனம்	உசு	வாணுதற்கொடி	உ௦௩
புவனநாயனே	கசசு	மாலோடயனு	கக௩	வாணிநிறும	க௧௧
புழுங்குதிவினை	கசசு	மானேர்கலைவ	கஉ௩	வாழியம்போத	க௩
புனல்படவுருகி	கசசு	மானைப்புரையு	க௧க	வாளாமால்	கஅந
				வானநாடுடை	கக௦
பூத்திராருருவ	௩௩	மீன்னாருருவ	௧௧	வானவர்கள்	௦
பூவணங்கோயில்	க௩க			வானோர்பணிய	கக௩
		முத்தர்முதுபக	உ௦௩		
டேரியவாகரு	௩௩	முத்தியாளர்	௧௧	விண்ணவர்மரு	க௧௧
பெருமையிற்	க௦க	முத்துவயிரம	க௧௩	விம்மிவிம்மி	உ௦சு
		முழுவதும்	கசக	விரியுநீர்	கசசு
பொசியாதோ	கஅஉ				
பொய்யாதவே	கஉஉ	பூலமாய்முடிவா	கச௧	வேங்கோல்வே	கஅ௦
பொருவரைப்	க௦௧			வெய்யசெஞ்	க௧௧
		மெய்யரேமெய்	க௩௧	வெறியேறு	கக௦
போழ்ந்து	௩௩				
		மஞ்ஞின்ற	கசக	வேந்தன்வளைத்	கஉசு
மங்குல்குழ்	க௧௧	மையன்மா	அசு	வேறா உள்ளத்	கக௩
மங்கையோடி	க௩௩				
மடங்கலாய்	க௦௩	மோதலைப்பட்டகநு	க௩௩		
மண்டலத்தொ	ககஅ			த்தபாதங்	கஅக
மண்ணோடு	கஅ௩	யாதுநீரினை	கசஉ	வயவாம்பெ	க௧௩

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார்வந்தார்	உக௩	சேவி'கவந்	உக	பாலு'குப்பால	உகஉ
என்சையெந்த	உக௩	சொல்லாண்ட	உ௦	புரந்தரன்மா	உக௦
குழலொலி	உக௩				
சீருந்திருவும்	உக	தா தயைத்தா	உகஉ	ம'னு தில்லை	உ௦க
சேலுங்கயலு	௦ கஉ	நிட்டையிலா	உ௦	மிண்டு னத்தவ	உ௦க



ச சிததாந்த ஹாச ரஜ நெ ரியீடு ள

திருவாசகம்

அ. சோமசுந்தரஞ் செட்டியார் எழுதிய அரும்பொருள் விளக்க உரையுடன் வெளிவந்துள்ளது

சொல்லிய பாட்டின் பொருளு ர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தின் ன்றமையால் இத்திருவாசக, தைப் பொருளுணர்ந்து ஒதிப் பயனடைவதற்குப் பெரிதும் இப்பதிப்பு உதவி புரிகின்றது. ஒவ்வொரு சேவரிடத்தும் அ சியம் இரு கவேண்டிய புத்தகம்.

28 பக்கம்

காலிகோ பைண்டு

தனிப்பிரதி விலை அணா 10. } 10 பிரதிகள் ரூபா. 5.
ரிஜிஸ்டர் தபாற் கூலி அணா 6. } ரயில் பார்சல் கூலி வேறு

திருக்கோவையார் மூலமும்

திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு

அரும்பொருள் விளக்க உரையுடன்

இவைகளுக்கு ல்ல ரை இதுவரை பதிப்பிக்கப்பட வில்லை. இவ்வுரைநூல் பல புலவர்களின் உதவியை கொண்டு அ சோமசுந்தரஞ் செட்டியார் இயற்றியுள்ளார் பல விட களில் உ ர காண்பது கடினமாயிருப்பினும் மிக் பிரயாசை எடுத்து 'ரொ'டு உரை செய்யப்பட்டுள்ளது

232 பக்கம்

காலிகோ பைண்டு

தனிப்பிரதி விலை அணா 9. } 10 பிரதிகள் ரூ. 4 10 0
ரிஜிஸ்டர் தபாற் கூலி அணா 5. }

ஹை திருவாசகம் திருக்கோவையார் திருவிசைப்பா திருப்பல்லா ஂ ஆகிய நான்கும் சேர்ந்த புத்தகம்.

520 பக்கம்

காலிகோ பைண்டு

தனிப்பிரதி 1 க்கு ரூபா 1 2 0 } 8 பிரதிகள் ரூபா 7 4 0.
ரிஜிஸ்டர் தபாற் கூலி அணா . }

சுந்தரா தேவாரம்

சைவசித்தாந்த மஹாசமாஜ இரண்டாம் பதிப்பு

இதில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரப் பதிங்கள், சரித்திர முறையில் சுவாமிகள் சரித்திரத்துடனும் தேவாரங்களைப்பற்றிய குறிப்புள்ள பெரிய புராணச் செய்யுள்களுடனும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. தேவாரங்களுக்கு ருமணி குக்கர் கம்பெனி சொந்தக்காரர் அ.சோமசுந்தரஞ் செட்டியார் அவர்கள் எழுதிய அரும்பொருள் விளக்கக் குறிப்புகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இப் புத், த்தைப் படிப்போர் தேவாரத்தின் பொருளை உணர்ந்து இம்மை மறுமைப் பயனை அடைவர். தேவார பாராயணம் செய்பவர் ஒவ்வொரு ரிடத்தும் அவசியம் இருக்கவேண்டியது

368 பக்கம்

ாலிகோ பண்டு

தனிப்பிரதி விலை அணு 12. } 6 பிரதி ள் விலை ரூபா. 4.
ரிஜிஸ்டர் தபாற் கூலி அணு 6. }

கவனிப்பு: 2 பிரதி னுக்கு மேல் வேண்டியவர்கள் ரயில்வே பார்சல் மூலம் தருவித்தால் செலவு குறையும். S. I. R. M. S. M. ரயில்வே ஸ்டேஷன்களுக்கு தூரத்திற்குத்தக்கபடி 6 அணு முதல் ஆகும். தபால் மூலம் தருவிப்பவர்கள் தபால் செலவும் சேர்த்து மணியூட்டர் செய்யவேண்டும். ரயில்வே பார்சல் மூலம் தருவிப்பவர்கள் புத்தகங்களின் கிரயத்தை மட்டும் அனுப்பவேண்டும். ரயில் செலவைக் கட்டி பார்சலை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கீடைக்குமிட்க :

1. சைவசித்தாந்த ம ரா சமாவும்

திருவருளகம் 2^o A கல்லுக்காரத் தெரு
மயிலாப்பூர் சென்னை

2. முருகவேள் புத்தகசாலை

12 கணபதி முதலி தெரு

இராயப்பேட்டை சென்னை.

3. இரத்தின நாயகர் & சன்ஸ்

நயினியப்ப ராய் ன் வீதி பார்டவு சென்னை.

சாது அச்சு டம் இராயப்பேட்டை, சென்னை.

